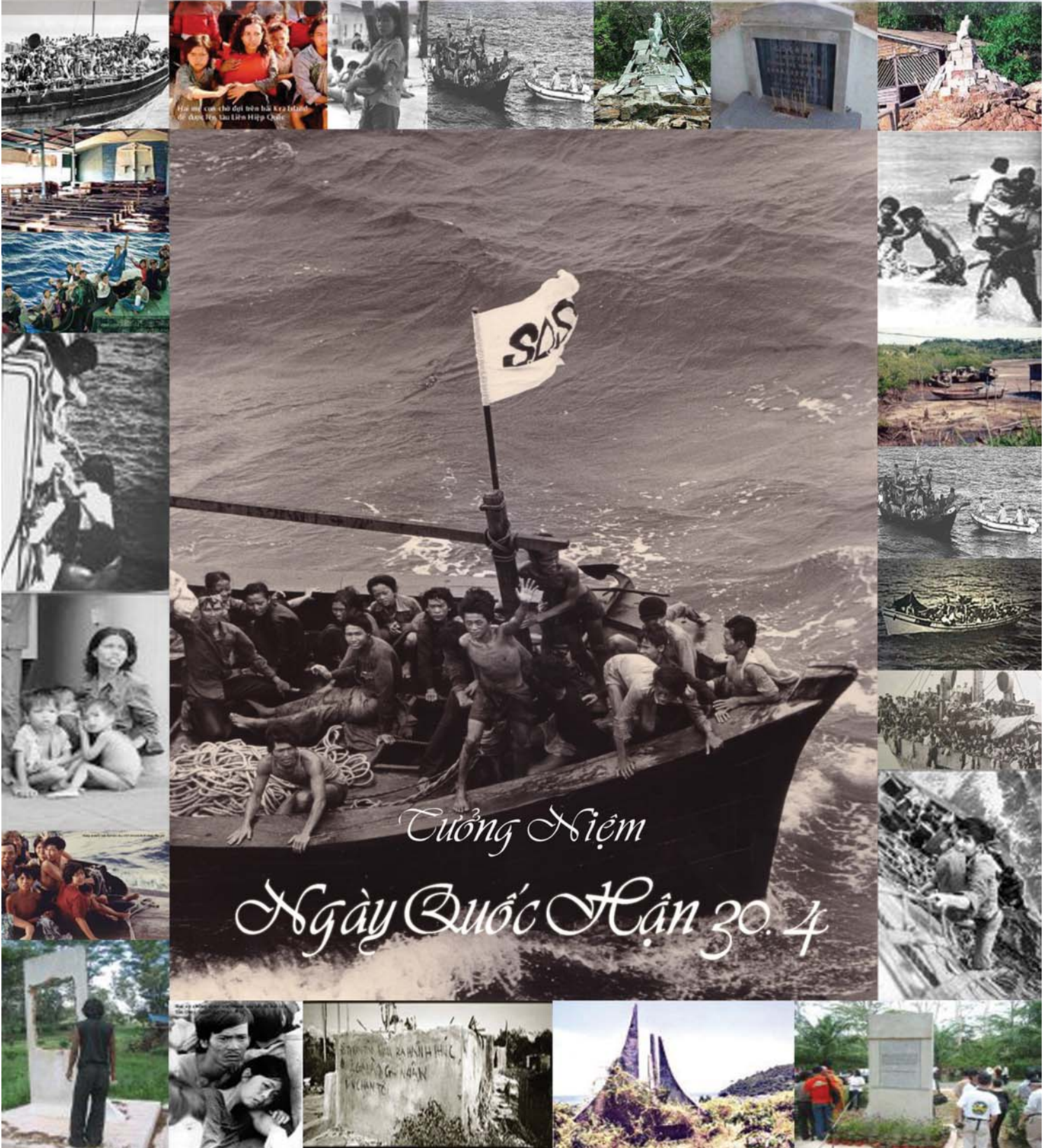

VIÊN GIÁC

SỐ NR. 164 TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỶ NẠN TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC
Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnamflüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland
PL. 2.551 NĂM THỨ 30 - THÁNG 4 NĂM 2008; JAHRGANG 30. APRIL 2008 - AUSGABE IN VIETNAMEISCH & DEUTSCH

Kể từ thời Đức Phật còn tại thế, Ngài đã cho thành lập đoàn thể Tăng Già khi có 4 vị Tỳ Kheo cùng sống hòa hợp trong một khuynh hướng với nhau và kể từ đó đến nay đã có rất nhiều đoàn thể Tăng Già được thành lập phát triển; hoặc cũng có đoàn thể bị băng hoại theo thời gian như của Đề Bà Đạt Đa hay Da Xá.

Đứng trên quan điểm giới luật, Đức Phật là một nhà đại cách mạng, Ngài đã thực hành tính cách dân chủ trong một đoàn thể, một cộng đồng khi có nhiều người sống chung như thế; kể ra chư Tăng lẫn chư Ni. Nếu đoàn thể Tăng Già nào sống không đúng với chánh pháp, tự nó sẽ bị băng hoại hay tự giải thể; hoặc giả nếu Tăng Già sống không chánh hạnh thì người Phật Tử tại gia có thể không cung kính dưỡng nuôi chư Tăng, để họ tự quyết định về đời sống phạm hạnh của mình.

Phật Giáo được truyền từ Ấn Độ đến Tích Lan rồi Miến Điện, Thái Lan và hướng bắc thì được truyền sang Trung Hoa, Mông Cổ, Việt Nam, Đại Hàn, Nhật Bản v.v... cứ đến mỗi nơi, Phật Giáo đều đã phải thích hợp với văn hóa, phong tục và tập quán tại đó. Nhờ

vậy mà cây giác ngộ đã đâm chồi nảy lộc trên 2.000 năm; nhưng kể từ hơn 200 năm nay Phật Giáo đã hướng mạnh đến Âu Mỹ. Một phần do những nhà học Phật Âu Mỹ đến tận các nước Á Châu để nghiên cứu, học hỏi rồi xuất gia tu học tại đó; hoặc giả họ trở về lại quê hương của mình để xiển dương tinh thần giáo pháp của Đức Phật theo quan điểm của người phương Tây. Một phần khác do những vị Đại Sư Á Châu có tư tưởng canh tân muốn mang Phật Giáo vào những miền đất mới này để truyền bá.

Người Âu Mỹ khi học Phật, họ chọn lựa triết học và tinh thần phóng khoáng của Đạo Phật để áp dụng vào đời sống hằng ngày của mình; nên quan điểm của họ cũng cởi mở hơn và hình như ít quan tâm đến giới luật. Do vậy ngay từ đầu Phật Giáo tại đây họ sống đạo một cách hỗn hợp, không phân biệt Tăng và tục; nghĩa là nơi nào có thiền đường, là nơi ấy có sinh hoạt Phật Giáo. Miến là kẻ ấy hướng dẫn được giáo lý cho họ tu học, không nhứt thiết là tu sĩ hay cư sĩ.

Phật Giáo Đức đã bắt đầu ảnh hưởng tại xứ này từ năm 1808. Nghĩa là từ thời triết gia Schopenhauer đã có cảm tình với Phật Giáo và ông đã mang hình Phật về nhà mình để thờ; cũng như tư tưởng của ông cũng đã bị ảnh hưởng không ít bởi tinh thần Phật học. Kể từ đó những Hội Phật Giáo tại Leipzig, Berlin, Hamburg, München, Hannover đã được thành lập là do những thiện chí từ ban đầu này mà thành tựu. Cách đây hơn 50 năm một tổ chức Phật Giáo Đức được gọi là DBU (Deutsche Buddhistische Union) đã được thành lập và cho đến nay họ có độ 50 tổ chức Phật Giáo thuộc các trường phái khác nhau quy tụ dưới tổ chức này. Ví dụ như Phật Giáo Nguyên Thủy, Phật Giáo Tây Tạng, Phật Giáo Nhật Bản và gần đây Phật Giáo Việt Nam cũng đã gia nhập vào. Về số tín đồ không được rõ. Vì lâu nay Phật Giáo vẫn vậy; chủ trương về phẩm chứ ít quan tâm về lượng. Tuy nhiên nếu nói tổng quát thì hiện tại ở Đức có độ 300.000 Phật Tử; trong đó có độ 100.000 người Á Châu và 200.000 người Đức. Ngoài ra có hơn 1 triệu người Đức thích nghiên cứu sách vở của Phật Giáo hoặc họ tập ăn chay, sống đời phạm hạnh v.v...

Vào năm 1980 tại một Trung tâm Tây Tạng ở Wachendorf nằm gần thành phố Bonn có một cuộc họp quan trọng của Phật Giáo tại Đức để thành lập một tổ chức lớn do cả Cư sĩ lẫn Tăng sĩ. Tuy nhiên Phật Giáo Việt Nam chúng ta vẫn đứng ngoài; vì những vị lãnh đạo của Phật Giáo Việt Nam tại Đức thuở ấy quan niệm rằng: „Dẫu sao đi nữa ở Đức phải cố gắng thành lập cho được 2 cơ cấu tổ chức lớn của Phật Giáo tại đây. Đó là một Đoàn thể Tăng Già sống theo tinh thần giới luật và một Cộng đồng Phật Tử tại gia. Có như thế việc truyền thừa mới có tánh cách lâu dài và phát triển vững mạnh trong tương lai cho Phật Giáo tại Đức này“. Tuy nhiên những vị lãnh đạo Phật Giáo Đức từ ấy đến nay vẫn chần chừ và chưa muốn tách rời giữa Cư sĩ và Tu sĩ mặc dầu cả hai tổ chức này đều nằm dưới danh nghĩa của DBU.

Tăng sĩ ngoại quốc sống lâu năm tại Đức đã hội nhập vào xã hội này càng ngày càng đông và những Tăng Ni Đức xuất gia tại bản xứ cũng càng ngày càng tăng. Do vậy từ 5 năm trở lại đây họ đã cố gắng ngồi lại với nhau để nghiên cứu nội quy và thảo luận giữa các truyền thống khác nhau để trở thành một tổ chức được gọi là: Viyana Shanga Deutschland e.V. Cuối cùng việc ấy đã thành tựu sau gần 30 năm chờ đợi. Ngày ấy là ngày 26 và 27 tháng 2 năm 2008 tại Frankfurt. Lễ ra mắt tổ chức này sẽ được giới thiệu cho nhiều ngàn người Phật Tử Đức tham dự lễ Phật Đản 2552 tại München vào ngày 17 tháng 5 năm 2008 này.

Đây là một dấu mốc lịch sử mà những ai nghiên cứu về sự truyền thừa cũng như phát huy Phật Giáo tại xứ Đức này không được phép quên. Đây cũng là một sự khởi đầu có ý nghĩa khi Phật Giáo tại Đức đã có 2 cơ cấu rõ ràng để cùng gánh vác và tuyên dương giáo pháp của Đức Phật dưới ngôi nhà Phật Giáo tại đây. Mong rằng

500 năm sau hay 1.000 năm sau nữa những bước đi vững chãi của Phật Giáo tại Đức căn cứ đúng vào giới luật như thế này sẽ là một bước tiến quan trọng của Cư sĩ lẫn Tăng sĩ tại xứ Đức trong tương lai.

Ngày Tết âm lịch Mậu Tý năm nay rơi vào những ngày trong tuần. Tuy nhiên số người đi đón giao thừa cũng không phải là ít. Thay vào đó những ngày cuối tuần gần trước và sau Tết; Phật Tử đi lễ Phật đầu năm rất đông. Chùa Viên Giác tại Hannover từ đêm Giao Thừa đến Rằm Tháng Giêng đã phát lộc cho hơn 13.000 người đi lễ. Điều ấy đã nói lên được tầm quan trọng của một dân tộc đối với những ngày lễ cổ truyền. Họ đi đến chùa để hái lộc đầu năm và cầu nguyện cho toàn gia quyến có một cuộc sống an lành trong năm mới. Riêng ngày mùng 2 Tết năm nay nhằm ngày Thứ Sáu trong tuần; nhưng cũng đã có 170 Phật Tử về Chùa Viên Giác trì tụng kinh Pháp Hoa trọn bộ để cầu nguyện cho thế giới hòa bình, nhân sinh an lạc và đặc biệt là cầu nguyện cho chư tôn Hòa Thượng, chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni lãnh đạo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất ở trong nước luôn được gặp nhiều thuận duyên trong công cuộc đấu tranh với chính quyền Cộng Sản Việt Nam để phục hoạt lại Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.

Vào ngày 5 tháng 3 năm 2008 vừa qua tại Chùa Khánh Anh, Pháp Quốc, trụ sở của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu, toàn thể Hội Đồng Điều Hành và Hội Đồng Giáo Phẩm Trung Ương đã họp lại để xác định lập trường của Giáo Hội Âu Châu rằng: „Trước sao sau vậy” không có gì thay đổi khi tranh đấu và đối đầu với chính sách của người Cộng Sản đối với Tôn Giáo và luôn luôn hỗ trợ sát cánh với Đại Lão Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Đề Tứ Tăng Thống và Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại quê nhà. Giáo Hội tại Âu Châu từ trước đến nay vẫn trung kiên với cuộc tranh đấu này, thì nay vẫn tiếp tục như xưa, không thay đổi quan điểm cũng như lập trường, dầu ở dưới bất cứ hình thức nào.

Khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 20 năm nay sẽ được tổ chức tại Amiens, Pháp quốc, từ ngày 25 tháng 7 đến ngày 02 tháng 8 năm 2008. Đặc biệt của năm nay là Giáo Hội cho phát hành tập **Kỷ Yếu** kỷ niệm khóa tu học suốt trong 20 năm qua tại Âu Châu với nhiều bài viết giá trị và nhiều hình ảnh sống động.

Tại Đức năm nay cũng sẽ có nhiều sự kiện quan trọng xảy ra vào cuối tháng 6 năm 2008. Đó là Đại Giới Đàn Pháp Chuyên sẽ được tổ chức tại chùa Viên Giác Hannover từ ngày 25 đến 27 tháng 6 và lễ tấn phong một số vị Thượng Tọa lên ngôi vị Hòa Thượng và một số vị Đại Đức lên phẩm vị Thượng Tọa. Đồng thời đây cũng là ngày kỷ niệm lễ 50 năm xuất gia và hành đạo của Hòa Thượng Thích Bảo Lạc, Phương Trượng chùa Pháp Bảo, Úc Đại Lợi, và lễ lục tuần Đại Khánh của Thượng Tọa Thích Như Điển, Phương Trượng chùa Viên Giác Hannover.

Đến ngày 27 tháng 7 năm 2008 Tu Viện Viên Đức tại Ravensburg, thuộc miền Nam nước Đức sẽ làm lễ An Vị Phật cũng như lễ Vu Lan. Đây là một cơ sở mới, chuyên tu Tịnh Độ và là nơi mà người Đức có thể đến để tìm hiểu về Phật Giáo. Đồng thời Tu Viện có mảnh vườn rộng độ 9.000 thước vuông nên cũng là một nơi lý tưởng dành để cho Gia Đình Phật Tử về đó sinh hoạt cắm trại, tu học trong mùa hè hay dự trại Liên Hoa.

Cuối tháng 8 năm 2008 năm nay Chùa Viên Giác cũng sẽ cử hành nhiều lễ lạc quan trọng nhân lễ Vu Lan báo hiếu. Đó là lễ kỷ niệm 30 thành lập Chùa Viên Giác và Báo Viên Giác. Sẽ có lễ ra mắt sách của những nhà văn nữ lâu nay đã và đang cộng tác cho báo Viên Giác. Đồng thời một lễ bàn giao chức vụ Trụ Trì Chùa Viên Giác cho vị Quyền Trụ Trì trong tương lai. Một Đại lễ Chấn Tế Cô Hồn truyền thống để giải oan cho những sinh linh chưa siêu thoát và một Lễ Đặt Viên Đá Đầu Tiên xây dựng Trung Tâm Nghiên Cứu Tu Học Viên Giác sẽ được xây dựng trong thời gian tới, nằm gần bên cạnh chùa.

Nhìn chung giới trẻ tại Âu Châu nói chung và nước Đức nói riêng đang phát tâm tu học rất mạnh mẽ và có nhiều người đã chọn con đường xuất gia tu học làm lễ sống phụng sự của đời mình. Đây là một điểm son mà nhờ chư tôn đức trong Giáo Hội lâu nay đã ươm mầm gieo hạt nên mới có được như vậy.

Thế giới đang khổ đau, thế giới đang loạn động. Chiến tranh tàn phá, bệnh tật chết chóc xảy ra khắp nơi trên quả địa cầu này, sẽ không có ai có thể cứu nỗi tự thân của chúng ta ngoại trừ chúng ta tự phấn đấu dụng công tu tỉnh bởi chính mình, ấy mới là điều quan trọng.

Cuộc chiến đấu nào cũng sẽ có bên chiến bại và bên chiến thắng; nhưng cuộc chiến đấu với tham, sân, si chúng ta không thể nói thắng hay bại, mà những ngoại ma ấy chúng ta bao giờ cũng phải luôn luôn cảnh giác để cho chúng không phá hoại tiềm năng nội tại của mỗi người. Đây mới là điều đáng nói hơn cả.

Mùa Xuân đến mang cho con người không biết bao nhiêu hy vọng đổi thay. Vì vậy Ban Biên Tập Báo Viên Giác cũng luôn luôn cầu chúc cho quý vị độc giả của mình có một cuộc sống thật tràn đầy an lạc nơi nội tâm và lúc nào cũng lấy Tam Bảo để làm nơi nương tựa, nếu là người Phật Tử. Từ đó chúng ta có một cái nhìn thông thoáng hơn đối với Đạo cũng như với Đời khi chúng ta dốc tâm để phụng sự.

• **Ban Biên Tập Báo Viên Giác**

Tâm Thư Đạo Tình Của Hòa Thượng Thích Tâm Châu

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM TRÊN THẾ GIỚI WORLD VIETNAMESE BUDDHIST ORDER ORDRE BOUDDHIQUE VIETNAMIEN MONDIAL

1978 Rue Parthenais, Montréal, QC. H2K-3S3, Canada, Tél : (514) 525-8122
2176 Rue Ontario Est, Montréal, QC. H2K-1V6, Canada, Tél & Fax : (514) 521-9446

Văn thư số 1413/VP/TT

Kính gửi :

- Hòa Thượng Thích Hộ Giác, Chủ Tịch, cùng chư vị Ban Điều Hành Văn Phòng 2, Viện Hóa Đạo, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất hải ngoại.
- Chư tôn Hòa Thượng, Thượng Tọa cùng chư vị lãnh đạo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất các châu lục.
- Quý vị đại diện Truyền Thông, Báo Chí,
- Đồng bào, đồng hương, Phật tử.

Kính bạch Quý Ngài,
Kính thưa Quý vị,

Trước khi thực hiện tâm nguyện "**dân lui về an tĩnh trong tuổi 88**" này, đầu xuân Mậu Tý, chúng tôi trân trọng gửi lời kính chúc tới Quý Ngài và Quý vị luôn luôn thân tâm an lạc, tăng trưởng tuệ tâm, từ bi, hỷ xả và rất khéo hoạt động, để đạt thành sự mong muốn của mình vì đạo giáo, quốc gia, dân tộc và nhân loại.

Trong thời gian dài trước đây của chúng ta, chúng ta đã kinh qua những năm tháng chiến tranh nóng, lạnh, chiến tranh quốc-cộng, chiến tranh khủng bố, sóng thần, động đất, bão tố và đã bị những xảo thuật chính trị, làm cho người dân, làm cho chúng ta bị những mất mát đau thương, những tủi nhục khôn xiết !

Mấy tháng trước đây, nhân danh chống Cộng, tự bản thân Phật giáo, bị vô minh che lấp, bị ma chướng điều khiển, gây ra biến động, khiến cho danh dự Phật giáo bị thương tổn nặng nề, Phật sự bị ngưng trệ ghê gớm và sự chua xót giáng tới các chùa, các Giáo Hội, chư vị Tăng, Ni chân thành, tận tâm phục vụ cho Giáo Hội, một cách không tưởng tượng được! Biến động ấy đáng vui hay đáng buồn ! Tỷ dụ, biến động ấy là sách lược đúng, cần làm, nhìn lại sau, chỉ còn đồng gạch vụn, những con người tứ chi bị mất, liệu có vui và có thành công được không ? Ai chịu trách nhiệm ?

Biết rằng, việc hành đạo, việc giúp đời còn nhiều, nhưng, kể từ năm 20 tuổi đến nay, suốt 68 năm làm việc không ngừng nghỉ, chúng tôi tự cảm thấy mệt mỏi, xin được phép **dân lui về an tĩnh**. Trong thời gian làm việc, chắc không tránh khỏi lỗi lầm, kính mong Quý Ngài và Quý vị hỷ xả.

Sau những lời tỏ bày nỗi lòng chân thành của mình, chúng tôi kính mong Quý Ngài và Quý vị vì đạo pháp, vì chúng sinh, hoan hỷ :

1)- Tự coi mình có trách nhiệm chung, nhất tâm sám hối, đem tâm từ bi, hỷ xả, bỏ tất cả những thiên kiến, thiên chấp, chung hợp lại cùng nhau như xưa, để làm việc cứu đạo, cứu đời.

2)- Hòa hợp cùng nhau, tổ chức một đại lễ Phật đản vĩ đại hơn bao giờ hết, để tri ân công đức hóa độ của đức Phật và biểu dương tinh thần hòa hợp trong sự tranh đấu cho đạo giáo, cho tự do, dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam.

3)- Tri ân Quý vị trong các cơ quan truyền thông, báo chí đã giúp đỡ nhiều cho Phật giáo. Mong mỗi Quý vị giúp đỡ, phổ biến những tin tức, những đề tài hữu ích cho sự đoàn kết và xây dựng nội bộ các tổ chức Phật giáo thêm vững mạnh.

Ngưỡng nguyện Tam Bảo chứng minh, gia hộ, Phật giáo được hòa hợp tốt đẹp, mọi sự được hanh thông, Quý Ngài và Quý vị thường an lạc.

Tổ Đình Từ Quang, ngày 15 tháng 02 năm 2008

Kính thư,
Hòa Thượng Thích Tâm Châu
(ấn ký)

<http://phapvan.ca/index.asp>

• Tôn Giáo

Cuộc du hành sang Lạp Tát (Lhasa) của Tây Tạng

Tác giả : **Guiseppe Tucci**
Phỏng dịch : **Hòa Thượng Thích Trí Chơn**

(Tiếp theo VG 163)

CHƯƠNG 10 CÁC THÀNH PHỐ CHÙA CHIỀN

Vị Lạt Ma trả lời thực ra tôi không sống cuộc sống quá tiêu cực như vậy. Sự tu hành khắc khổ, đạo hạnh của tôi sẽ là một tấm gương sáng cho người đời nương vào đó để noi theo sửa mình chẳng khác gì một ánh lửa lóe lên sẽ xóa tan bóng tối xung quanh trong căn nhà. Ông từ xa xôi vạn dặm tới đây, đã có lòng vượt qua bao khó khăn gian khổ leo lên các đỉnh dốc núi đá cao để gặp tôi.

Nhà ẩn tu Tây Tạng tiếp tục nói chuyện với tôi mấy tiếng đồng hồ từ cái lỗ nhỏ nơi vách đá mà qua đó dân làng thường mang thức ăn, nước uống đưa vào cúng dường cho ông ta. Những lời chỉ giáo của ông phản ánh như một tấm gương sáng của một tâm hồn cao quý với những tư tưởng thoát tục siêu phàm. Lần nữa, tôi nhận thấy rằng thật là quá sai lầm nếu chúng ta chỉ nhìn và thẩm định nền văn hóa của một quốc gia qua sinh hoạt bề ngoài của họ.

Đôi khi trông người dân Tây Tạng, chúng ta nghĩ tưởng như họ đang sống lùi vào thời kỳ man rợ Trung Cổ, không biết gì nền văn minh, khoa học kỹ thuật hiện đại; nhưng kỳ thực bên trong đời sống tinh thần của họ đã đạt tới một trình độ tuyệt vời cao cả mà các dân tộc Âu Mỹ không theo kịp. Bởi lẽ người Tây Phương chúng ta quá chuộng vật chất, hết mong cầu điều nọ đến điều kia, lòng tham vô tận, không bao giờ biết thỏa mãn; do vậy, mà tâm chúng ta luôn luôn bất an không có hạnh phúc, mặc dù vật chất chúng ta dư thừa.

Các vị Lạt Ma Tây Tạng tham thiền nhập định, kiểm soát được nội tâm, dứt bỏ mọi tham cầu vọng là điều rất khó, kẻ phàm phu chúng ta không phải ai cũng làm được. Nhưng đó là con đường dẫn

tới an lạc nội tâm lâu dài thực sự mà bất cứ một ai trong chúng ta cố gắng tu hành đều có thể thành tựu.

Tôi chia tay vị ẩn tu Tây Tạng và tiếp tục đến thăm hang đá Champalakang, bên trong thờ bức tượng Đức Phật Di Lạc và đứng châu xung quanh có tám pho tượng Bồ Tát, đúc tạc theo nghệ thuật Trung Hoa; và gần đây mới được tu bổ sơn thếp lại nhưng không được đẹp như các pho tượng cổ kính chính gốc ngày xưa. Phần lớn các tượng này được tạc làm ra vào khoảng thế kỷ thứ 13 tây lịch và được bảo trì còn sót lại sau thời kỳ đất nước Tây Tạng bị chiến tranh tàn phá.

Tại hang đá Chogyalpug là nơi theo truyền thuyết ghi chép vua Srongsengampo sau khi quy y Tam Bảo đã đến đây tu thiền. Tôi thấy trong hang thờ pho tượng Quán Thế Âm Bồ Tát với ngàn cánh tay. Pho tượng khá đẹp và được sơn thếp lại vào thế kỷ 16 tây lịch. Nơi hang đá chính tôi thấy trên hốc tường một vài chỗ có đặt thờ tượng vua Srongsengampo cùng với hai bà vợ Trung Hoa và Népalese. Trong một hang đá gần đó, người hướng dẫn chỉ cho tôi thấy tượng hai nữ thần hộ trì thủ đô Lhasa là Begtse và Pandenlamo cùng với các tượng thần linh mặt mày dữ tợn khác.

Một trụ đá tròn nhỏ màu đen, gãy mất phần trên chóp, thu hút sự chú ý của tôi. Đó là một mẫu „linga“, bộ phận sinh dục của nam giới, tượng trưng cho quyền sáng tạo vạn vật của thần Shiva theo Bà La Môn giáo. Có thể các nhà sư Bà La Môn từ Ấn Độ đã mang nó vào xứ này. Tôi thấy trên vách tường hang đá có khắc mấy hàng chữ, nhưng tôi không hiểu ý nghĩa gì. Ngoài ra tại hang đá này, tôi thấy còn lưu giữ chiếc mũ của ông Lha Lun, người đã ám sát vua Langdarma trong lúc nhà vua đang tham dự một cuộc khiêu vũ.

Kế tiếp, tôi đến thăm một hang đá khác, bên trong ngay ở giữa trên một bệ đá tôn trí thờ ba pho tượng, mà qua ấn tượng các ngài bắt, tôi biết đó là Đức Phật A Súc Bà (Aksobhya), A Di Đà (Amitabha) và Nam Phật (Ratna-Sambhava). Ngoài ra còn có pho tượng Phật Tì Lư Giá Na (Vairocana) mà trên chiếc mũ năm mặt Ngài đội, mỗi mặt có khắc hình ảnh một đức Phật. Đây là bức tượng cổ nổi tiếng có chạm hình năm tượng Phật hiện đang thờ tại các chùa ở Tây Tạng được xây cất trong thời kỳ Đại sư Atisa mang Phật Giáo từ Ấn Độ du nhập vào xứ tuyết này.

Trên tường của hang đá tôi còn thấy chạm khắc các tượng đức Phật Nhiên Đăng (Dipankara) quá khứ, Di Lạc (Maitreya) bên trái và Tự Tại Vương (Lokesvara) bên phải, rất mỹ thuật. Tôi nghĩ đó là những pho tượng được khắc chạm bởi những nhà điêu khắc khéo tay xưa kia đã tháp tùng đi theo Ngài Atisa từ Ấn Độ qua.

Kế đến, tôi viếng thăm chùa Davapug. Tại đây tôi đánh lễ pho tượng Ngài Liên Hoa Sanh (Padma-Sambhava), vị đại tăng Ấn Độ nhiều thế kỷ trước, có đến đây tu thiền một thời gian. Các Lạt Ma trong chùa mời tôi uống rượu „chang“ đựng trong chiếc sọ người.

Tôi cũng đến viếng thăm các chùa Treumarserpo, Lamalakang, và Tsogkang hiện còn lưu giữ các họa phẩm được sáng tác vào thế kỷ thứ 18, không đẹp gì mấy. Đi xuống ngọn đồi thấp, tôi ghé chiêm bái tịnh thất của Đại sư Atisa và gần đó là ngôi chùa nhỏ Tsepamelakang bên trong tôn trí thờ tám pho tượng đứng Bồ Tát. Hai bên cửa vào chùa được bảo vệ bởi hai vị thần hộ pháp Hayagriva và Acala. Các tượng này mới được tu bổ gần đây.

Tại một khu đất trống, giữa cảnh thiên nhiên núi đồi yên tĩnh, tôi nhìn thấy một chiếc ngai bằng đá mà theo truyền thuyết, dân chúng địa phương tin rằng trên đó Đại sư Atisa ngày xưa đã ngồi để thuyết pháp cho chúng đệ tử của Ngài. Rời nơi đây, vượt qua dãy thung lũng, tôi tiến lên đồi Lhari có hình nón tròn, là chốn thiêng liêng ẩn trú của các vị thần linh bảo hộ khu vực này. Ông Traring, vị hướng dẫn viên của tôi, đã trèo lên đến tận đỉnh thấp hương, cầm những lá phướn Phật Giáo Tây Tạng để làm lễ cầu nguyện.

Ngày 24 tháng 7 chúng tôi trở xuống làng Dechen-dzong rồi leo ngược lên trở lại Tu viện Ganden. Sau khi vượt qua sông Kyichu, trước mặt con đường dẫn tới một thung lũng rộng với những ngôi làng nhìn xuống các thửa ruộng khô cằn; và từ đây đường đi lại dốc ngược hướng lên Tu viện. Khách hành hương thực khó khăn gian khổ, leo trèo núi non, gập ghềnh đá nhọn mới tới được ngôi Tu viện danh tiếng này. Từ trên cao trông xuống thung lũng Kyichu, chúng tôi thấy khói bếp bay lên từ các ngôi nhà ở làng Drokpa với những đàn cừu quần quýt trong sân.

Xa hơn, những dãy núi cao trùng điệp chạy dài hiện ra trước mặt. Tu viện Ganden được xây cất dựa lưng vào vách núi hùng vĩ, sơn màu đỏ với mái chùa sơn màu vàng chói sáng nổi bật giữa các bức tường bao quanh màu trắng. Những điện Phật, Tăng phòng to lớn, đồ sộ nguy nga hiện ra đẹp đẽ giữa bầu trời trong xanh. Vừa đến Tu viện, tôi gặp các dân làng mang trứng và sữa lại bán cho chúng tôi.

Tôi được các Lạt Ma niềm nở tiếp đón, đưa vào ở trong một gian phòng đôi khá rộng sơn hai màu vàng và đỏ. Hôm sau, tôi bắt đầu đi xem qua một vòng các điện thờ Phật, Bồ Tát, phòng làm việc, và nơi ở của chư Tăng v.v... Trước hết, các Lạt Ma hướng dẫn tôi vào thăm ngôi chánh điện của Tu viện Ganden; tại đây xá lợi của Đại sư Tsongkhapa (Tông Khách Ba) và hai đệ tử xuất sắc của Ngài được lưu giữ thờ trong hai ngôi tháp bằng đồng. Trên vách tường tôi thấy các bích họa rất mỹ thuật do Lạt Ma Ketrubje, một trong hai đệ tử của Ngài Tsongkhapa nói trên sáng tác. Tại một điện thờ khác, tôi thấy tôn trí thờ xá lợi các Viện trưởng danh tiếng của Tu viện Ganden.

Tôi may mắn được Ban giám đốc Tu viện cho phép đến chiêm ngưỡng các pháp khí thiêng liêng nhất hiện đang thờ ở đây mà chỉ ưu tiên dành cho những du khách hành hương đặc biệt. dịp này cũng là cơ hội để các vị khách quý đó cúng dường chút ít tịnh tài để giúp bảo trì Tu viện. Kế tiếp tôi đến xem tấm Mạn Đà

Cung Tiễn Giác Linh Hòa Thượng Thích Từ Mãn (1918-2007)

*Gốc hoàng tộc nhưng nhập dòng Thánh
Chủng
Độ vô thường, phiền não, thoát trầm luân
Mười hai tuổi đã vào chùa Báo Quốc
Quý hiếm thay hạnh nguyện cứu nhân quần!*

*Phật Pháp uyên thâm bừng ánh chớp
Lặng trầm tâm định Ngự vút tầng trên
Trí giác tan mây trời phẳng lặng
Danh Lam cổ độ rục đường lên*

*Ban Mê Thuật rừng già không lộng gió
Chùa Khải Đoan trầm mặc đón trăng lên
Gương hoẵng hóa ánh vàng cao vắng vạc
Pháp âm nhuần thoát tục chẳng hề quên*

*Ba vạn hai nghìn ngày dư ấy *
Linh Sơn Hội đóa sen vàng kịp thấy
Ánh hào quang linh cảm giác linh Ngài
Đường thành thang độ chúng thoát trần ai...*

• Lâm Như Tạng

(Đọc trong buổi lễ tưởng niệm cố Hòa Thượng Thích Từ Mãn tổ chức tại chùa Pháp Bảo Sydney, lúc 10:30 sáng ngày 9.12.2007)

* 90 năm tuổi thọ của Ngài

La (Mandala) nổi tiếng do Ngài Ketrubje xưa kia tạo tác. Tôi còn được chiêm ngưỡng chiếc mũ của Lạt Ma Ketrubje và một vài pho tượng Phật bằng đồng. Sau đó, tôi vào chiêm bái cái phòng nhỏ trên vách có vẽ nhiều bích họa. Đây là nơi Ngài Tsongkhapa viên tịch vào năm 1419. Tôi cũng được xem chiếc ngai xưa kia Ngài Tsongkhapa thường ngồi để giảng pháp do các thợ thủ công người Népal làm ra vào thế kỷ thứ 15 tây lịch.

(Còn tiếp)

Công đức của việc trì kinh

(Trích đoạn thứ 15 trong Kinh Kim Cang để luận giải)

• Thích Như Điển

Chữ: “Tu Bồ Đề! Nhược hữu thiện nam tử, thiện nữ nơn sơ nhứt phần dĩ hằng hà sa đẵng thân bồ thí; trung nhứt phần diệc dĩ hằng hà sa đẵng thân bồ thí; hậu nhứt phần diệc dĩ hằng hà sa đẵng thân bồ thí, như thị vô lượng bách thiên vạn ức kiếp dĩ thân bồ thí. Nhược phục hữu nơn văn thữ kinh điển tín tâm bất nghịch, kỳ phước thắng bi; hà huống thơ tả, thọ trì đọc tụng, vi nơn giải thuyết”.

Nghĩa:

“Này Tu Bồ Đề! Nếu có người con trai lành, người con gái tốt vào buổi sáng dùng thân này nhiều như số cát sông Hằng để bố thí; ở vào giữa ngày lại cũng dùng thân này nhiều như cát sông Hằng để bố thí và ở cuối ngày lại cũng dùng thân này nhiều như cát sông Hằng để bố thí, như vậy cả hằng trăm ngàn vạn ức kiếp đều dùng thân này để bố thí. Nếu có người nghe được kinh này tín tâm không nghịch thì phước này hơn kia, đó là chưa nói việc viết kinh, thọ trì hay đọc tụng và vì người khác giải thích, chỉ bày”.

Luận giải:

Ngài Tu Bồ Đề là bậc tu về giải không đệ nhứt mà chúng ta vẫn thường thấy Ngài hay xuất hiện trong Kinh Kim Cang. Đức Phật hay gọi Ngài để hỏi hay giảng nghĩa chỗ sâu xa nhất về ý nghĩa Không của Kinh này. Như đoạn kinh thứ 15 trong 32 đoạn kinh của Kinh Kim Cang mà chúng ta được biết như trên, dấu cho một người dùng thân này tượng trưng cho hình tướng từ sáng đến trưa, từ trưa đến chiều cho đến vô lượng vô biên kiếp và nhiều như cát sông Hằng ở Ấn Độ đi nữa thì không bằng một người khi nghe được Kinh Kim Cang này mà có tín tâm không chống đối lại, thì phước của người có lòng tin vẫn hơn là phước của người dùng thân mình để bố thí.

Ở đây chúng ta thấy niềm tin là quan trọng, mà tin như thế nào khi nghe Kinh? Làm sao để đừng nghịch lại lời dạy của Đức Phật? Đây không phải là việc đơn giản. Vì lẽ khi tin Phật hay tin Kinh thì phải hiểu Phật và hiểu Kinh. Vì khi hiểu Kinh và hiểu Phật tức là hiểu pháp; hoặc ngược lại khi hiểu pháp rồi thì sẽ hiểu Phật và hiểu Kinh. Niềm tin ấy bất hoại và chính từ niềm tin sâu xa ấy sẽ tạo ra công đức không thể nghĩ bàn được. Chúng ta tin vào Phật phải tin vào pháp và phải tin vào Tăng, tin vào Kinh, tin vào nhân quả. Tất cả những việc này đều tạo chúng ta có một sức mạnh tự thân khi muốn diễn đạt tư tưởng của mình trong sự có không của cuộc đời vốn đầy mộng ảo này. Có như vậy mới gọi là bất nghịch. Bất nghịch ở đây có nghĩa là không nghi ngờ. Một niềm tin nhân quả mà còn nghi ngờ thì không gọi là một niềm tin trọn vẹn được. Chỉ chừng ấy việc thôi mà phước này

có được nhiều hơn phước đức của người đem thân cúng dường suốt ngày và trong nhiều kiếp như thế.

Đó là chưa kể đến những người chép Kinh, in Kinh ấn tống, những người giữ gìn, đọc tụng và vì người khác mà diễn nói cho họ nghe nghĩa lý của Kinh này thì phước của những người sau này nhiều hơn phước của những người cúng dường thân mình nhiều lắm. Những ai chép Kinh hay những ai vì kẻ khác mà phát tâm ấn tống Kinh. Điều này đã là một công đức làm lợi lạc cho mọi người và sự lợi lạc ấy càng ngày càng nhiều thêm lên, nên công đức này không nhỏ. Ngoài ra những kẻ không biết đọc tụng mà chỉ cung kính giữ gìn thờ tự Kinh Điển thì công đức của người này cũng hơn người cúng dường thân kia. Vì sao vậy? Vì Kinh Điển còn tồn tại ở thế gian tức việc xấu ít dám hiển bày, khiến cho thế gian được an ổn vậy. Có nhiều người sau khi đọc tụng Kinh này rồi, hiểu rõ nghĩa lý sâu xa huyền nhiệm của Kinh, đem ra diễn nói giải thích cho người khác được nghe, hiểu và hành trì thì công đức của người này cũng lại hơn kia.

Chữ:

“Tu Bồ Đề! Dĩ yếu ngôn chi thị Kinh hữu bất khả tư nghì, bất khả xưng lượng, vô biên công đức. Như Lai vì phát Đại Thừa giả thuyết. Vi phát tối thượng thừa giả thuyết. Nhược hữu nơn năng thọ trì đọc tụng, quảng vi nơn thuyết. Như Lai tất tri thị nơn, tất kiến thị nơn, giai đắc thành tựu bất khả lượng, bất khả xưng, vô hữu biên, bất khả tư nghì công đức.”

Nghĩa:

“Tu Bồ Đề! Dùng lời chính để nói thì Kinh này thật bất tư nghì khó thể xưng đếm, công đức vô cùng. Như Lai vì kẻ phát tâm Đại Thừa mà nói. Như Lai vì kẻ phát tâm tối thượng thừa mà nói. Nếu có người hay thọ trì, đọc tụng, rộng vì người khác nói. Như Lai tất rõ biết người này, tất thấy người này sẽ được thành tựu, chẳng thể lường, chẳng thể xưng, không có ngăn mé, công đức bất khả tư nghì như thế.”

Luận giải:

Chữ bất khả tư nghì chúng ta thường thấy nơi Kinh Phật. Ý chính dùng để diễn tả những việc gì không thể nói hết được ý và được lời; nên Phật đã dùng chữ này để biểu hiện đồng với chữ “hằng hà sa số” cũng như thế. Cái gì mà nhiều không tính được, không đếm được Đức Phật hay dùng cát của sông Hằng để ví dụ. Kinh này là một loại Kinh tạo ra rất nhiều công đức. Vì vậy Đức Như Lai đã vì những kẻ phát tâm Đại Thừa mà nói ra. Thế nào là tâm đại thừa? tâm ấy như đại đại, rộng rãi như hư không, không có biên giới giới hạn; nên Phật gọi đây là một công đức lớn, không có gì sánh bằng là vậy. Đức Phật cũng đã vì những kẻ tu học tối thượng thừa mà nói kinh này. Vì lẽ kinh này sẽ dẫn hành giả đến chỗ bến bờ tuyệt đối, không còn phân biệt bỉ thử, nhân ngã nữa.

Nếu có người nào đó hay thọ trì đọc tụng kinh này, lại vì người khác mà nói cho họ rõ biết về tánh không của Kinh, phải đứng trên lập luận vô tướng pháp môn để thành tựu và không trụ vào đâu cả để sinh tâm v.v... thì những người như vậy Đức Như Lai đã rõ biết và chứng nhận cho người này đã thành tựu các pháp tu, mà pháp tu ấy có một công đức vô lượng vô biên, không có gì có thể sánh được.

Chữ:

"Như thị như đảnh, tức vi hà đảm Như Lai A nậu đa la tam miệu tam Bồ Đề. Hà dĩ cố? Tu Bồ Đề! Nhược lạc tiểu pháp giả; trước ngã kiến, như kiến, chúng sanh kiến, thọ giả kiến. Tức ư thủ kinh bất năng thính thọ, đọc tụng vi như giải thuyết".

Nghĩa:

"Những người như thế, tức hay gánh vác việc vô thượng chánh đẳng chánh giác của Như Lai. Vì sao vậy? Nay Tu Bồ Đề! Nếu kể vui với pháp nhỏ thì chấp vào cái thấy của ta, cái thấy của người, cái thấy của chúng sanh, cái thấy của thọ giả. Những kẻ như thế không thể nghe được kinh này và đọc tụng và vì người khác mà giải thích".

Luận giải:

Những người như thế tức là những người có công đức mới có thể gánh vác được việc của Như Lai. Việc ấy rất cao cả. Đó chính là chỗ đến của các bậc Như Lai. Còn nếu kẻ nào chỉ chấp trước vào việc của mình làm, việc thấy nghe kẻ khác và chấp vào việc của chúng sanh, mà cho rằng mình đúng, thì kẻ ấy chỉ vui với những pháp nhỏ, làm sao có thể gánh vác được việc của Như Lai. Việc của Như Lai là việc không từ đâu đến và cũng chẳng đi về đâu. Nên không phải là ai cũng có thể gánh vác được. Những kẻ có tâm vui với pháp nhỏ thì không thể nghe hiểu cũng như trì tụng và vì người khác mà giải nói kinh này được".

Chữ:

"Tu Bồ Đề! Tại tại xứ xứ, nhược hữu thủ kinh nhất thiết thể gian thiên như A-tu-la, sở ứng cúng dường đương tại thủ xứ, tức vi thị pháp, giai ứng cung kính, tác lễ vi nhiều, dĩ chư hoa hương nhi tán kỳ xứ."

Nghĩa:

"Nay Tu Bồ Đề! Ở tại khắp nơi, nếu có kinh này, tất cả thể gian Trời, Người, A-tu-la đều nên cúng dường; hãy biết rằng ở nơi đó, chính là những ngôi tháp, đều nên cung kính, làm lễ đi nhiễu chung quanh và dùng hoa hương tán thán nơi ấy".

Luận giải:

Như vậy nơi đâu có kinh Kim Cang Bát Nhã mà có người trì tụng, giải nói cho người khác nghe, thì cả những chư Thiên, chư Tiên, các vị vua cõi trời Đế Thích trong lục dục Thiên; hay ở cõi sắc giới và vô sắc giới cùng với A-tu-la đều đến cúng dường người đó, nơi đó. Vì lẽ chính nơi truyền bá tư tưởng không ấy, chính là những ngôi tháp thờ Xá Lợi của Đức Phật. Mặc dầu ngày nay Đức Phật không còn hiện hữu trong nhân gian nữa; nhưng những lời dạy của Ngài cũng giống như những bảo tháp thờ Xá Lợi vậy. Do những điểm quan trọng này mà chúng ta nên cung kính cúng dường, làm lễ đi nhiễu quanh tháp nhiều lần và dùng hoa hương thanh tịnh để tán thán nơi có Kinh Kim Cang Bát Nhã này.

Những lời dạy của Đức Phật rất đơn giản nhưng rất sâu sắc ấy mãi cho đến những ngày sau cả mấy ngàn năm chúng ta vẫn thấy có nhiều người hành trì như việc in Kinh ấn tống cúng dường; thờ Kinh nơi chỗ trang nghiêm rồi các vị pháp sư liên tục diễn giải ý nghĩa thâm của những Kinh Điển Đại Thừa; trong đó có kinh Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật này. Ngoài ra để thể hiện sự cung kính ấy, người Phật Tử thường hay tham gia những pháp hội, những khóa huân tu niệm Phật hay

thiền tọa; hoặc hành hương xứ Phật chốn Tổ để đi nhiễu tháp, mua hương thơm, đèn, nến để cúng dường. Vì những người Phật Tử khi lễ bái cầu nguyện như vậy, họ xem Phật như còn tại thế.

Hương giới, hương định, hương huệ, hương giải thoát và hương tri kiến là năm phần hương thanh cao ngào ngạt mà cư sĩ cũng như tu sĩ khi hành trì, quyết giữ phẩm hạnh và giới đức của mình cho thanh tịnh trong sạch để dâng lên Đức Như Lai. Đây chính là một hành động thiết thực mà người tu Phật không được phép lơ là. Đôi khi chúng ta muốn tạo phước chớ ít muốn tạo đức. Nhưng như trước chúng ta đã thấy ở đoạn kinh này, người lấy thân cúng dường là có phước; nhưng phước này không thể sánh được với người trì tụng kinh này cũng như in kinh cúng dường và vì người khác giải nói. Chính những việc này mới sinh ra đức.

Phước giống như cây đèn cầy. Còn đức giống như ngọn đèn sáng. Cây đèn cầy dù lớn đến đâu đi chẳng nữa, nếu chúng ta đốt liên tục trong nhiều ngày, cây đèn cầy ấy sẽ hết. Còn cái đức ấy vốn vô hình; giống như ngọn đèn sáng, có đó rồi mất đó. Nhưng nếu ta đem cái sáng ấy giống như sự trì tụng và hiểu biết kinh điển kia đem truyền lại cho người khác thì cái sáng này sẽ miên viễn không dứt tuyệt mà cái đức lại sanh ra càng ngày càng nhiều hơn nữa.

Chư Thiên là những bậc cao cả hay phát nguyện hộ trì cho những ai giữ gìn chánh pháp và làm cho cái đức ấy được lâu bền. Cho nên những người cư sĩ tại gia hay những người xuất gia; nơi nào có tụng kinh thường xuyên; nơi nào có in kinh ấn tống; nơi nào có người diễn nói pháp mầu của chư Phật v.v... những nơi như thế luôn luôn được thịnh hành. Vì các vị hộ pháp và chư Thiên che chở, phát nguyện hộ trì. Ngược lại những nơi nào không làm những việc như thế thì thiếu sự cúng dường của loài người, chứ đừng nói đến chư Thiên hoặc các vị Thiện thần. Vì lẽ các Ngài chỉ hộ trì người nào và nơi nào có mục đích làm cho chánh pháp được cứu trụ nơi cõi Ta Bà này.

Như vậy việc tụng kinh, niệm Phật, hành thiền, lễ bái, cầu nguyện, nhiễu tháp, hành hương chiêm bái Phật tích, góp tịnh tài in kinh ấn tống cúng dường, khuyên người khác đi chùa lễ Phật và giảng nói cho họ nghe về những tinh túy của Phật pháp v.v... chính đây là những người làm việc lớn, có thể gánh vác được việc trọng đại của Chư Phật trong ba đời để thành được vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Trong thời mạt pháp, mọi vật có hình tướng đều khó thể tồn tại ở thế gian này; ngoại trừ giáo pháp là những lời dạy của Đức Phật sẽ còn tồn tại. Thật đúng như thế, khi mà Phật không còn tại thế nữa, Tăng không còn hành đạo nữa. Lúc ấy kinh điển là điều quan trọng. Cho nên kể từ ngay bây giờ sau khi đọc đến công đức của việc trì kinh trong Kinh Kim Cang này chúng ta nên tùy thuận mọi Phật sự như Đức Thế Tôn đã dạy bên trên để giáo pháp của Ngài vẫn luôn luôn tồn tại nơi cõi Ta Bà này.

- *Viết xong ngày mùng 6 tháng 12 năm Đinh Hợi tại Bồ Đề Đạo Tràng Ấn Độ là ngày Phật thành đạo dưới cội Bồ Đề nhằm ngày 15 tháng giêng năm 2008.*

Hạnh bố thí

• Thích Chân Tuệ

Trong vô lượng pháp môn tu theo đạo Phật, bố thí là hạnh tu chủ yếu mà mười phương chư Phật, chư vị Bồ Tát dạy chúng ta thực hành, để đem lại ích lợi, đem lại an lạc cho tất cả chúng sanh, ngay trên thế giới Ta Bà này. Bố thí là hạnh tu hàng đầu trong "*Lục Độ Ba La Mật*", gồm có: bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định và trí tuệ. Bố thí cũng là hạnh tu hàng đầu trong "*Tứ Nhiếp Pháp*", gồm có: bố thí, ái ngữ, lợi hành và đồng sự. Người theo đạo Phật cần nên biết nhiều về hạnh bố thí, để thực hành đúng theo Chánh Pháp, để thực hành một cách liên tục, một cách hoan hỷ, để được phước báu vô lượng vô biên, để đem an lạc và hạnh phúc cho mình và cho mọi người.

Trước hết, bố thí có nghĩa là cho một cách rộng rãi. Cho một cách rộng rãi có hai nghĩa: một là, cho tất cả mọi thứ, đến tất cả mọi người; và hai là, cho với tất cả tấm lòng rộng rãi, không kỳ thị, gọi là "bất tùy phân biệt". Chúng ta sống trên thế gian này gặp nhiều phiền não và khổ đau, từ nhiều nguyên do, trong đó lòng tham lam là yếu tố hàng đầu. Do lòng tham lam, ích kỷ, con người không bao giờ thấy đủ, luôn luôn nghĩ đến bản thân mình. Có được chín đồng con người cố gắng kiếm thêm cho đủ mười đồng, để dành khi hữu sự cần đến, hay để dưỡng lão mai sau. Đến khi đã được chín trăm ngàn rồi, con người vẫn cố làm việc, cố dành dụm, cố đấu tranh, cố giành giật, bất chấp thủ đoạn, để có nhiều thêm nữa, để thành triệu phú, dù rằng lúc đó tuổi tác đã già nua, gần đất xa trời, vẫn không thức tỉnh. Đó là lòng tham lam tiền tài, của cải.

Lòng tham danh, háo danh cũng thúc đẩy, sai khiến nhiều ông bà già tiếp tục bon chen trên đường đời, tiếp tục giữ những thủ đoạn bất chánh bất lương, những tuyệt chiêu điêu luyện, những kinh nghiệm hại người, để đoạt cho kỳ được, giữ cho thực lâu, các chức vụ hay danh vị nào đó, trong các tổ chức bất vụ lợi trá hình, đôi khi đó chỉ là các chức dỏm, danh hàm, danh hão mà thôi, chẳng có chút giá trị nào cả. Lòng tham lam luôn luôn thúc đẩy con người đấu tranh, giành giật, bất chấp thủ đoạn, thì làm sao cuộc sống thực sự được an lạc và hạnh phúc? Người hiểu hai chữ "tri túc" là người biết an phận với những gì đang có, biết cần kiệm, biết sống một cuộc sống đơn giản, an nhàn, trong sạch, thanh bạch, chính là người được an lạc và hạnh phúc lớn nhất trên đời. Nếu chúng ta không có những gì mình thích thì chúng ta

hãy thích những gì mình đang có. Được như vậy, cuộc đời đâu còn gì gọi là khổ đau.

Trong Kinh Di Giáo, Đức Phật có dạy:

*Tri túc chi nhơn tuy ngoại địa thượng du vi an lạc.
Bất tri túc giả thân xử thiên đường diệc bất xứng ý.*

Nghĩa là người biết thế nào là đủ, tuy nằm trên đất cũng thấy an vui hạnh phúc. Người không biết thế nào là đủ, tuy thân xác ở trên cảnh giới thiên đường, tâm ý vẫn không thỏa mãn!

Sách cũng có câu:

Tri túc tiện túc đãi túc hà thời túc.

Tri nhàn tiện nhàn đãi nhàn hà thời nhàn.

Nghĩa là nếu biết thế nào là đủ thì tức thời thấy đủ, biết thế nào là nhàn thì tức thời thấy nhàn. Như vậy đầy đủ và an nhàn thực ra rất cần thiết, rất quan trọng cho cuộc đời, nhưng chúng ta không bao giờ đạt được đầy đủ và an nhàn, nếu không chịu "biết đủ, biết nhàn". Bởi vậy, cho nên đức Phật dạy pháp bố thí, để dẹp bớt, để dứt trừ lòng tham lam, ích kỷ, đòi hỏi, bòn sẻn, keo kiệt, bần tiện của con người. Hạnh bố thí gồm có ba thứ: *tài thí, pháp thí và vô úy thí*.

1. - Tài thí:

Về tài thí có hai phần: Nội tài thí và ngoại tài thí. Chúng ta có thể cho những gì bên ngoài thân thể, như là tiền bạc, của cải, cơm gạo, quần áo, thuốc men, vật chất nói chung, gọi là "ngoại tài thí". Khi thực hành ngoại tài thí, chúng ta cần chú ý các yếu tố đúng người, đúng thời và đúng lượng. Chẳng hạn, người nào cần tiền bạc, chúng ta giúp tiền bạc, người nào cần thuốc men, chúng ta giúp thuốc men và chỉ giúp lúc cần thiết, với số lượng hợp tình, hợp lý mà thôi. Nhiều khi giúp đỡ tiền bạc quá nhiều, có thể làm cho người nhận sanh tâm ý lại, sanh lòng lười biếng, không thích làm việc, không chịu cực khổ, không kham nổi những khó khăn trong cuộc sống, chỉ biết nằm chờ viện trợ từ kẻ khác mà thôi. Nhiều khi giúp đỡ tiền bạc có thể đưa đến chuyện hại người, nếu chúng ta không biết người nhận sẽ sử dụng số tiền đó với mục đích sai lạc, mục đích xấu.

Chúng ta có thể đem cho những gì thuộc về thân thể, thân mạng của mình, các bộ phận trên cơ thể như là mắt, tim, gan, phèo, phổi, gọi là "nội tài thí". Điều này khó thực hiện được khi còn sống, nhưng chúng ta có thể làm được khi vừa mới tắt thở. Có rất nhiều người dù không theo đạo Phật, không hiểu giáo lý đạo Phật, nhưng họ đã ký sẵn giấy cam đoan cho các bộ phận trên cơ thể, hoặc cho luôn thân xác của họ, cho bất cứ ai cần đến, hoặc cho các viện nghiên cứu, để giải phẫu, học hỏi, tìm hiểu ngay khi họ vừa mới tắt thở. Điều này giúp chúng ta hiểu rằng, trong tận cùng thâm tâm của mỗi con người, "thiên tâm" đều giống nhau, *ai ai cũng có*, không phân biệt con người theo bất cứ tôn giáo nào trên thế gian này.

Ngày nay, chúng ta ít người thực hành nổi hạnh bố thí thân mạng như người xưa, nhưng chúng ta có thể dùng thân mạng để làm những việc ích lợi cho người, như công quả trong chùa, góp công sức trong các cuộc lạc quyên cứu giúp người gặp nạn bão lụt, gặp

hỏa hoạn, làm việc thiện nguyện giúp người khó khăn, khổ khổ. Thực ra, từ xưa đến nay, trên thế gian này, có biết bao nhiêu người sẵn lòng xả thân cứu người nhiều khi gặp hiểm nguy đến tánh mạng. Đó cũng gọi là nội tài thí.

2. - Pháp thí:

Về pháp thí có hai nghĩa: một là, đem cho tất cả mọi việc, đem cho tất cả các pháp trên thế gian này, và hai là, đem cho giáo pháp của Phật, còn gọi là Phật Pháp. Chúng ta có thể cho tất cả những gì không thuộc phần nội tài thí và ngoại tài thí nói trên. Chẳng hạn như chúng ta có sở học, có kiến thức, có sự hiểu biết về một vấn đề nào đó, về một phương diện nào đó, về một ngành nghề nào đó, chúng ta có thể đem ra chỉ bảo, hướng dẫn, truyền dạy, giúp đỡ cho người, một cách bất vụ lợi, không mong cầu báo đáp, không kể lễ ơn nghĩa. Việc này bất cứ ai cũng có thể làm được, không tốn đồng xu cắc bạc, chỉ cần tấm lòng vị tha, chỉ cần tấm lòng thực sự "vì người quên mình" mà thôi.

Đối với hàng tu sĩ xuất gia, hay cư sĩ tại gia, có học hiểu và thực hành giáo pháp của Phật, đem ra giảng giải cho mọi người được biết để áp dụng, để xây dựng cuộc sống an lạc và hạnh phúc hiện đời, giúp mọi người hiểu được chân lý, để giảm bớt phiền não và khổ đau. Theo nghĩa này, *pháp thí là điều quan trọng hơn cả*. Tại sao vậy? Bởi vì, khi chúng ta giúp người về vật chất, như tiền bạc, cơm gạo, có thể làm cho người được qua cơn khó khăn trong ngắn hạn, trong một thời gian nào đó mà thôi. Khi chúng ta giúp người về tinh thần, như dạy chữ, dạy nghề, hướng dẫn cách sống đúng phép vệ sinh chẳng hạn, có thể làm cho người được qua cơn khó khăn, trong một thời gian nào đó, thậm chí có thể giúp họ sống vui, sống khỏe trọn một đời này mà thôi.

Còn nếu chúng ta có học hiểu và thực hành giáo pháp của Phật, còn gọi là Phật Pháp, đem ra giảng giải cho mọi người được biết, để áp dụng trong cuộc sống, chẳng những có thể giúp con người sống an lạc và hạnh phúc ngay hiện đời, ngay kiếp này, cao hơn nữa là giúp con người được giác ngộ và giải thoát khỏi vòng sanh tử luân hồi khổ đau, vĩnh viễn muôn kiếp. Bởi vậy cho nên, Đức Phật dạy hàng Phật Tử tại gia "pháp cúng dường" chư Tăng Ni, để các vị xuất gia không phải lo chuyện sinh sống, yên tâm tu hành thanh tịnh, chuyên tâm nghiên cứu kinh điển, rồi đem ra giảng giải cho mọi người được biết, được hiểu một cách rõ ràng, để áp dụng tu hành theo đúng Chánh Pháp. Pháp cúng dường như vậy là thanh tịnh nhất, dành cho các bậc chân tu thanh tịnh. Đó là một dạng khác của sự bố thí.

Tuy nhiên, không phải giáo pháp luôn luôn cần hơn cơm gạo, hoặc ngược lại, không phải cơm gạo luôn luôn là ưu tiên hàng đầu trong cuộc sống. Trong kinh sách, gọi đó là "tùy duyên", nghĩa là tùy theo trường hợp, tùy theo hoàn cảnh, tùy theo con người. Trong một buổi Đức Phật thuyết pháp, có một người nghèo khổ đến dự. Đức Phật liền bảo dọn cơm cho người đó ăn, xong rồi mới giảng pháp cho nghe sau.

Khi nghe xong thời pháp đó, người nghèo khó ngộ đạo, chứng ngay quả tu đà hoàn, phát tâm qui y Tam Bảo. Do đó, ngày nay chúng ta có câu "có thực mới vực được đạo", nghĩa là phải được tạm no lòng, mới hy vọng hiểu được đạo lý cao siêu. Chúng ta không thể đem giáo pháp cao siêu ra giảng dạy cho những người đang đói khổ, đang cần cơm gạo trước hết. Cũng như không thể đem giáo pháp tối thượng dạy ngay cho người sơ cơ, mới học đạo. Nhu cầu tại thế gian của con người đi từ vật chất đến tinh thần, rồi sau đó mới bàn đến chuyện tâm linh xuất thế gian.

3. - Vô úy thí:

Về vô úy thí thì có nhiều nghĩa rộng rãi, cao siêu hơn. Vô là không, úy là sợ, thí là cho. Vô úy thí là đem cho sự không sợ hãi. Hay nói cách khác, vô úy thí là làm sao giúp đỡ cho con người bớt sự lo âu, giảm thiểu phiền muộn, hay không còn sợ hãi. Con người sống trên thế gian này có rất nhiều điều lo lắng, âu sầu, phiền muộn, hay sợ hãi. Nào là sợ thiếu tiền, sợ thiếu ăn, sợ thiếu mặc, sợ bệnh hoạn, sợ thiên tai, sợ mất công ăn việc làm, sợ mất hạnh phúc gia đình, sợ *đủ-mọi-thứ-chuyện* trên trần đời. Nhưng nỗi lo sợ lớn nhất của con người chính là sợ chết! Tự cổ chí kim, từ người nghèo hèn cho đến người sang trọng, từ người bình dân cho đến người học thức, từ người trẻ cho đến cụ già, từ người thường dân cho đến vua quan hay hàng quý tộc, từ giới phàm phu tục tử cho đến các bậc hiền triết thánh nhân, nào có ai tránh được cái chết đâu, mặc dù con người vốn tham sinh úy tử, ham sống sợ chết!

Con người thường hay nghĩ "đời còn dài", cho nên chỉ bận tâm đến chuyện mưu sinh, chuyện tranh danh đoạt lợi, chuyện đấu tranh tranh đấu, chuyện hơn thua thị phi, đúng sai phải quấy, đủ thứ chuyện linh tinh lang tang. Đến khi sắp từ giã cuộc đời, mới giật mình tỉnh giấc, thì đã quá muộn màng! Thực ra, con người có thể chết bất cứ lúc nào, bất cứ cách nào, bất cứ nơi nào. Vô úy thí có nghĩa là giúp người qua cơn sợ hãi mọi thứ, bớt sự lo lắng mọi điều, trong tâm trí, qua các biến cố, trước các điều hiểm nguy, và còn có nghĩa là: *chúng ta không nên gây nỗi phiền, không nên gây bức dọc cho bất cứ ai, để yên cho mọi người được sống cuộc đời an vui, yên ổn, dù cho họ là người thân hay kẻ thù. Đó chính là tâm lượng "bất tùy phân biệt"*.

Còn đối với sự sợ chết, chúng ta khuyến hóa mọi người tu hành, cầu đạo giải thoát. Bởi vì chỉ có giáo pháp của Đức Phật mới có thể chỉ bày cho con người hiểu rõ ràng, tường tận "*pháp vô sanh*", tức là chỉ dạy đường lối tu hành để giải thoát khỏi mọi thứ phiền não và khổ đau, không còn sanh tử luân hồi nữa. Đạo Phật không phải chỉ có hình thức cúng kiến, lễ lạy, cầu nguyện mà thôi. Thực hành hạnh vô úy thí còn có nghĩa là giúp chúng sinh khắc phục tư tưởng khiếp nhược, sợ hãi, tự ti mặc cảm yếu hèn, giúp chúng sinh hiểu được điều Đức Phật giác ngộ dưới cội cây bồ đề và giảng dạy trong tam tạng kinh điển. Điều đó chính là: *Tất cả chúng sanh ai ai cũng đều có Phật tánh như nhau, tất cả đều bình đẳng, và tất cả chúng*

sanh đều sẽ thành Phật, giải thoát mọi khổ đau phiền não, nếu biết tu tập thực hành đúng Chánh Pháp.

Trong các kinh điển Phật giáo, đó là bốn bước: khai, thị, ngộ, nhập. Nghĩa là Đức Phật khai mở cánh cửa giải thoát, chỉ thị cho con người thấy được, hiểu được thế nào là pháp vô sanh. Sau đó, giúp cho con người làm sao giác ngộ được pháp vô sanh và chỉ rõ đường lối tu hành làm sao chứng nhập được pháp vô sanh. Đó chính là "con người chân thật bất sanh diệt" của tất cả chúng ta, chứ chúng ta không phải là cái xác thân giả tạm đang có này. Chúng ta cần nên biết rằng: *Con người sợ dĩ sợ chết, bởi vì con người sợ mất cái thân tứ đại mấy chục kí-lô giả tạm này, cứ tưởng đó là mình, mà không hề biết mình có cái không hề chết, không hề bị diệt mất, cái đó chính là "con người chân thật bất sanh diệt" của tất cả chúng ta vậy.*

Chúng ta biết rằng khi thọ hưởng một tài sản hay của cải, vật chất nào, không nên chỉ dùng cho riêng mình. Chúng ta nên bố thí ra, chia xẻ với mọi người, để tạo an vui cho những người chung quanh và cũng tạo an vui cho chính chúng ta nữa. Cái gì chúng ta ăn, chỉ được nhút thời. Cái gì chúng ta tích trữ, dành dụm, chỉ được nhút đời mà thôi, chắc chắn chúng ta sẽ bỏ lại tất cả khi ra đi. Nhưng tất cả những gì chúng ta cho ra, những gì chúng ta bố thí, sẽ trở lại với chúng ta, dưới dạng phước báo, quả báo lành, sự bình an, sự may mắn, giúp chúng ta được tai qua nạn khỏi. Chứ thực sự không có Chúa Trời, không có Ngọc hoàng Thượng đế hay Đức Phật nào, vì lòng riêng tư, mà đến cứu giúp, theo lời van xin cầu khẩn của chúng ta cả. Nói cách khác, cái gì chúng ta đã tiêu xài, bây giờ không còn nữa. Cái gì chúng ta đã mua sắm, bây giờ phải để lại cho người khác, khi ra đi. Chỉ có cái gì chúng ta "đã cho, đã bố thí" với lòng từ bi, là vẫn còn "thuộc về chúng ta" khi từ giả cõi đời. Đó chính là nghiệp lành, là phước báo, là quả báo tốt, là sự may mắn, luôn luôn theo cùng với chúng ta như hình với bóng. Danh ngôn Tây Phương cũng có câu: "If you continually give, you will continually have".

Trong Kinh Địa Tạng, phẩm thứ mười, khi Bồ Tát Địa Tạng từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay cung kính và bạch Phật rằng: "Bạch Đức Thế Tôn, con xem chúng sanh trong nghiệp đạo, so sánh công đức bố thí, hiệu quả có sự nhiều ít khác nhau, có người được hưởng phước một đời, có người được hưởng phước mười đời, có người được hưởng phước hàng trăm, ngàn đời, lợi lạc lớn lao. Tại sao như thế, cúi xin Đức Thế Tôn từ bi giảng trạch cho chúng con được biết". Đức Phật dạy tóm lược như sau: "Bất cứ ai gặp những người già yếu, bần cùng, hèn mạt, tàn tật, câm ngọng, đui mù, ngây điếc, không được toàn vẹn, mà tự tay đem bố thí với lòng từ bi, thương xót, dùng lời mềm mỏng an ủi họ tử tế, khiến cho họ được an ổn, vui vẻ, thì được hưởng phước báo vô lượng. Tuy nhiên, nếu làm được những việc thiện như thế mà đem hồi hướng cho pháp giới chúng sanh thì những người làm công đức ấy được hưởng những sự vui sướng nhiệm mầu hàng trăm ngàn đời, nếu đem công đức ấy hồi hướng cho quyến thuộc nhà mình, hay

muốn tự mình hưởng những lợi ích, thì ba đời được vui vẻ, làm một phần thì được hưởng vạn phần".

Tại sao vậy? Bởi vì những người làm phước đó đã phát tâm rộng lớn đem "hồi hướng cho khắp pháp giới chúng sanh", không cứ công đức ít nhiều, không dành riêng cho mình và người thân của mình, đó chính là những người đã "diệt được lòng tham", cho nên được sự "giải thoát hoàn toàn", cho nên được hưởng quả "phước báo lớn lao" như vậy. Còn những người chỉ phát tâm hạn hẹp, chỉ muốn đem công đức ấy hồi hướng cho người thân, hay cho chính mình mà thôi, họ sẽ được hưởng quả phước báo hạn chế hơn, tùy theo tâm lượng còn nhỏ hẹp của chính mình.

Trong Kinh Kim Cang, Đức Phật có dạy: "Nhược Bồ Tát ư pháp, ưng vô sở trụ hành ư bố thí. Sở vị bất trụ sắc bố thí, bất trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp bố thí. Bồ Tát ưng như thị bố thí, bất trụ ư tướng. Nhược Bồ Tát bất trụ tướng bố thí, kỳ phước đức bất khả tư lượng". Nghĩa là nếu chúng ta không chấp bốn tướng: ngã, nhơn, chúng sanh, thọ giả, và không chấp sáu trần: sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, mà thực hành hạnh bố thí, thì phước đức không thể nghĩ, không thể lường được.

Không chấp bốn tướng: ngã, nhơn, chúng sanh, thọ giả có nghĩa là khi thực hành hạnh bố thí, chúng ta không nên thấy có mình là người cho, để cầu mong được báo đáp, được cảm ơn, được tán thán, chúng ta không nên thấy có người nào là kẻ nhận sự bố thí đó, để kể lể chuyện ơn nghĩa, chúng ta không nên thấy có bao nhiêu người đã nhận sự bố thí đó, để khoe khoang, và chúng ta cũng không nên thấy có vật gì, điều gì đã được đem cho, để khỏi tiếc nuối về sau, có khi tiếc của, muốn đi đòi lại! Nếu được như vậy, sau khi thực hành hạnh bố thí, chúng ta sẽ an trụ được tâm của chúng ta. Chúng ta sẽ không bực dọc khi gặp những người bội bạc, không biết ơn, thậm chí còn trở mặt với chúng ta nữa. Lòng từ bi của chúng ta cũng không bị hạn chế, khi không còn nhớ là đã bố thí bao nhiêu tiền của, đã bố thí cho bao nhiêu người, đã dành bao nhiêu thời giờ để làm hạnh bố thí đó.

Muốn hàng phục được tâm ý của chính mình, chúng ta phát nguyện độ tất cả chúng sanh mà không thấy có chúng sanh nào được độ. Bố thí xong rồi thì thôi, đừng nhớ nghĩ gì nữa. Khi chúng ta xả bỏ được hết tất cả vọng niệm, tức là chúng ta đã thực hành hạnh bố thí ở mức độ cao nhất, mà ít người hiểu được. Hàng phục được tâm ý của chính mình thì mau tiến đến chỗ giải thoát, cho nên Đức Phật dạy phước đức không thể nghĩ, không thể lường được, chính là nghĩa đó vậy.

Không chấp sáu trần: sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp mà thực hành hạnh bố thí, có nghĩa là chúng ta không chấp vào sắc tướng để nhìn hay khó nhìn, không chấp vào âm thanh để nghe hay khó nghe, không chấp vào mùi hương để ngửi hay khó ngửi, không chấp vào mùi vị để nếm hay khó nếm, không chấp vào xúc chạm để chịu hay khó chịu, không chấp vào sự việc, ý tưởng vừa ý hay không vừa ý, thích hay không thích, ưa hay ghét. Sở dĩ tâm ý của

chúng ta thường hay loạn động, bởi vì chúng ta thường hay dính mắc với sáu trần. Hễ mắt thấy bất cứ sắc gì thì liền khởi vọng niệm phê phán đẹp hay xấu, hễ tai nghe bất cứ tiếng gì thì liền khởi vọng niệm phê phán êm dịu hay chát chúa, hễ mũi ngửi bất cứ mùi gì thì liền khởi vọng niệm phê phán thơm quá hay thúí quá, hễ lưỡi nếm bất cứ vị gì thì liền khởi vọng niệm phê phán ngon quá hay dở quá, hễ thân xúc chạm bất cứ vật gì thì liền khởi vọng niệm phê phán mát mẽ mịn màng hay nhám nhúa như nhớt, hễ ý nhớ tưởng bất cứ chuyện gì thì liền khởi vọng niệm phê phán hài lòng hay bức bối. Cứ như thế, cả ngày, suốt tháng, quanh năm, tâm của chúng ta luôn luôn bất an, loạn động.

Chúng ta thực hành hạnh bố thí còn có nghĩa là chúng ta buông xả hết các vọng niệm, các tạp niệm, để an trụ tâm, để thanh tịnh tâm thì mau tiến đến chỗ giải thoát. Cho nên Đức Phật dạy thực hành được hạnh bố thí như vậy, thì phước đức không thể nghĩ, không thể lường được. Chúng ta thực hành hạnh bố thí với tấm lòng rộng rãi, với tất cả tấm lòng "vì người quên mình", với tất cả tấm lòng từ bi, cung kính, không cầu danh lợi, không cầu báo đáp, không vì hơn thua, không mê hoặc lòng người, không chọn lựa món xấu đem cho, món tốt giữ lại, tức là không trụ sắc; cho rồi không cần nghe lời khen, tiếng cảm ơn, tức là không trụ thính, v.v... và của đem bố thí phải thanh tịnh, chơn chánh; người nhận bố thí phải được tôn trọng, bình đẳng, phải được cảm ơn! Đó chính là sự bố thí thanh tịnh, trong sáng, "bất tùy phân biệt" nam phụ lão ấu, người tu hay người đời, đẳng thí vô sai biệt, phổ đồng cúng dường, thượng cúng thập phương chư Phật, chư hiền thánh nhơn, hạ cấp lục đạo phẩm, cho nên đem lại phước báo vô lượng vô biên, cho nên trong kinh sách gọi là "bố thí ba la mật".

Tại sao chúng ta phải tu hạnh bố thí? Chúng ta tu hạnh bố thí là kiến tạo một kho tàng phước báu, là tu tập nghiệp lành. Bố thí tiêu trừ đau khổ, làm cho tâm trí được an vui, thành thoi, hạnh phúc. Tu hạnh bố thí được người thương mến, dễ thu phục lòng người, phát triển lòng từ bi. Tu hạnh bố thí là gốc rễ của tất cả các thiện pháp. Bố thí là pháp tu, hạnh tu mà những người kém phước đức và trí huệ cần noi theo. Chư vị hiền thánh nhơn kim cổ đều trải qua các hạnh tu bố thí.

**

Tóm lại, nhờ tu hạnh bố thí chúng ta diệt được lòng tham lam ích kỷ ở tự tâm, thể nhập tự tánh bình đẳng, đại từ đại bi, đem lại sự no ấm, thoát khổ đặng vui, đều nhờ công năng tài thí. Chúng ta cũng có thể phát triển chánh trí, phá trừ vô minh, si mê, thể nhập chân lý, đem lại bình tịnh, cởi mở sự lo buồn sợ hãi, khiến chúng sanh được sống thanh thản, tự tại, đó là nhờ công năng của pháp thí và vô úy thí.

Hạnh bố thí là nền tảng của các nghiệp lành, nghiệp thiện, giúp con người sống trong chánh đạo, dẹp bỏ được tam độc: tham lam, sân hận, si mê.

Trái đất cười

*Trong hồn tôi rừng xanh thăm thẳm
Trong hồn tôi sóng vỗ trùng trùng
Tiếng gì kêu giữa không trung
Có khoảng cách... vô cùng tĩnh lặng*

*Mùa bão nổi sông chia ngàn nhánh
Tùng khúc quanh ! Dân Tộc điêu linh
Ai đi tìm lại mình
Giữa sóng chiều nghiệt ngã*

*Ai trồng hoa cho vườn đời xanh lá
Cho chim khuyên rộn rã hót trên cành
Biển mãi xanh ... biển xanh Màu Hy Vọng*

*Bài hát nào em hát cho tôi
Bài hát nào em hát cho đời
Lời Nhân Ái yêu thương chất ngất
Tôi nghe hồn ngọt mật
Trái Đất Cười ... Hoa Bất Diệt dâng hương*

*Em vẽ Bản Đồ Quê Hương
Chị hái dâu nuôi tằm dệt kén
Tái thiết quê mình chúng ta cùng hện
Một ngày về trời đẹp nắng quê hương*

*Vẫn đôi bờ đại dương
Tôi dâng Thơ Khấn Nguyễn
Với ngàn lời thương mến gửi về em
Em Gái Đông Phương*

*Trao về em người em nhỏ tôi thương
Chiều hôm nay mây trời xanh ... xanh quá !
Nhớ vô cùng ! Ôi màu nắng Quê Hương ...*

• Tuệ Nga

Pháp môn này, nói chung, mọi người ai ai cũng có thể thực hành được, nhưng muốn thực hành cho đến mức độ cao thâm, rất ráo tột cùng, gọi là "ba la mật", chúng ta phải phát tâm Bồ đề kiên cố, đứng mãi, bất thoái chuyển tức là phát tâm lượng của các bậc Bồ Tát và Đại Bồ Tát vậy•

Mẹ yêu của con,
Con ước gì mẹ về vào cuối tháng Tư này.
Ngày cuối tháng Tư con mở mắt chào
đời, để rồi nghe kể lại trong tiếng khóc con có tiếng
khóc đau thương của người mẹ trẻ hòa theo.

Vòng tay ấm, tình thương của người mẹ ấy ngỡ sẽ
bù đắp cho con thật nhiều bởi lúc sinh ra không có
mặt cha. Người cha một ngày rã ngũ, tan hàng vợ và
bước lên chuyến tàu sau cuối trong đoàn người di tản.
Con lớn từng ngày, ngơ ngác hỏi bà nội vì sao con
không có mẹ cha? Có phải con là đứa nhỏ mồ côi
được ông bà thương xót dưỡng nuôi? Bà nội ôm con
vào lòng, trả lời trong màn nước mắt nhạt nhòa.
Không! Con không phải là trẻ mồ côi. Con có đủ mẹ
cha, và một người anh nữa đang ở bên kia bờ đại
dương xa thẳm. Nơi đó, không thấy bóng dáng của
nỗi nhọc nhằn, đau thương, khổn khổ giống quê
mình. Càng lớn, nỗi buồn âm thầm trong con càng
ngấm sâu nhiều. Mẹ nơi đâu và cha ở nơi đâu? Con
cảm thấy bơ vơ, sợ hãi mỗi khi đi đến vào tờ lý lịch: Cha
là sĩ quan chế độ cũ, mẹ vượt biển ra đi. Mẹ ơi! "Bà
mẹ Gio Linh" là nội, sau những năm chinh chiến buồn
đau, vẫn tiếp tục sống đời hiu quạnh ở nơi có đất cày
lên sỏi đá, nuôi đứa cháu lạc loài ở lại quê nhà.

Con lớn lên như loài cỏ dại, cúi rạp mình theo cơn
gió lắt lay. Tuy không chịu cảnh đói ăn, thiếu mặc
nhưng khoảng cách giữa ba thế hệ, là nỗi cô đơn kéo
dài suốt những năm tháng tuổi thơ. Con hay khóc và
rất dễ giận hờn. Thiếu tự tin, thừa tự ti, con biến
thành con ốc cuộn mình trong chiếc vỏ. Để che giấu
nỗi sợ hãi vì thành kiến, vì bị phân chia đối xử, đôi khi
con cũng là con nhím, bung ra những chiếc lông cứng
nhọn để tự bảo vệ mình, mẹ có biết không?

Bà nội dạy con đừng oán than nghịch cảnh. Khi
không có cách gì thay đổi được, hãy chấp nhận nó và
thay đổi chính mình là điều con có thể làm, tuy không
dễ chút nào. Hãy nhìn chung quanh để thấy có bao
người bất hạnh hơn con. Nếu như cha ở lại, biết có
sống sót trở về sau những năm tháng tù đày. Nếu mẹ
là vợ người tù cải tạo, biết có vượt qua nổi những cơ
cực, đau thương cùng hai đứa con thơ? Vừa làm mẹ,
vừa làm cha thêm lặn lội nuôi người tù nơi núi thẳm,
rừng sâu không biết đến ngày nào thoát cảnh đọa
đày... Con chợt nhận ra lòng vị kỷ của mình. Chỉ vì
nghĩ tới mình nhiều quá cho nên con khổ. Không bằng
lòng hiện tại, thêm kéo lùi quá khứ trở về, con còn lo
sẽ bị mẹ cha lãng quên ở mai sau. Con hoang mang,
sợ hãi giống như người bước chân vào cuộc hành

trình đơn độc, không định hướng, không có hành
trang cần thiết mang theo, chỉ vì con giống như đứa
trẻ mồ côi.

Phải qua mười mấy năm sau con mới gặp lại người
mẹ sinh thành. Niềm vui òa vỡ nhưng nỗi buồn không
tan biến. Mẹ con trở về, con nhận vào đời thêm một
người cha, và những đứa em gái chưa từng gặp mặt,
bởi người mẹ ấy đã làm lại cuộc đời sau lần đi ra biển.
Con là đứa bé chưa đầy một tuổi, nằm ngủ say bên
cạnh lá thư và chiếc áo còn đầy ắp mùi hương để lại,
mong con đừng khóc trong đêm mẹ bỗng anh bỏ ra
đi với ước mơ tìm gặp lại cha. Sau này lớn lên con
chợt hiểu, đất nước mình không có chỗ dung thân cho
vợ và con của những người tham gia cuộc chiến ngày
xưa. Mẹ con đã đến, đã tìm và gặp nhưng cùng đi
chung với mẹ là người đồng hành đã cho mẹ ân huệ
bước lên chuyến tàu vượt biên không điều kiện. Thêm
một đứa bé sắp chào đời ngày mẹ gặp cha ở bên kia.
Như quyển sách lật sang chương mới. Chỉ mình con
mòn mỏi ngóng chờ ngày xum họp, đã cắt chia thành
từng mảnh rời nhau.

Được mẹ trở về chăm lo bảo bọc, con vẫn không
thấy mình hạnh phúc hơn xưa. Giờ đây con mới hiểu,
hạnh phúc không là thứ ở bên ngoài, thì làm sao có
thể kiếm tìm, nắm bắt được trong tay? Từ chối làm
thủ tục lên đường xum họp, bởi con không mấy thiết
tha khi nghĩ cả cha và mẹ đều có cuộc đời riêng,
không có chỗ cho con. Con là kẻ mê mải đi tìm hạnh
phúc, mong lấp cho đầy khoảng trống bơ vơ. Ngỡ gặp
rồi nên con bỏ lớp, bỏ trường. Đâu ngờ hạnh phúc
mong manh tựa bóng mây. Đám mây làm khuất lấp
mặt trời, chỉ cho con chút bóng mát thoáng qua. Càng
mơ ước, trông mong nhiều bao nhiêu thì nỗi thất
vọng, buồn phiền trong con càng lớn bấy nhiêu. Đã
có lúc con giận con lắm rồi. Con giận hờn nghịch cảnh
trong đời. Con giận ngày xưa cha mẹ bỏ con đi.

Có nhiều khi con nghĩ, dường như những đổi thay
to lớn của đời con thường xảy ra trong thời điểm
tháng Tư. Mẹ còn nhớ không? Hai mươi năm sau
ngày biến động, cha trở về quê nội lần đầu cũng dạo
tháng Tư. Hôm đó con về thăm bà nội bệnh, chợt
nghe tiếng xe dừng lại trước sân nhà, lòng xao động
lạ kỳ. Con chạy nhanh ra, không hỏi, không chào
người khách bất ngờ, mà nhào đến ôm chầm người
con hằng thương tưởng ngày đêm, khi nhận ra khuôn
mặt dù đậm vẻ phong trần, vẫn là khuôn mặt thứ hai
của chính con. Từ nhỏ con đã thường nghe bà nội nói
với con rằng. Con là con gái giống cha. "Con gái giống
cha, giàu ba họ". Giàu đâu con không thấy, chỉ biết
rằng con giàu nước mắt hơn bất cứ người nào hay
khóc trên đời.

Chắc bây giờ thì mẹ hiểu, vì sao trong những năm
tháng tuổi thơ con dù rất khát khao tình của mẹ cha,
nhưng vẫn im lặng trước những câu hỏi ân cần từ mẹ.
Con thèm tình mẫu tử hơn bao giờ, bởi cho đến lúc
đó, mẹ con chưa về lại. Là đứa trẻ không có mẹ chạ
bên cạnh, cho nên con luôn cảm thấy hoang mang. Ở
trường học, không ai dạy cho con bài học yêu thương,
mà được dạy cho oán thù, kết tội những người ngã
ngựa sau cuộc chiến, trong số đó có cha. Con sống
triền miên trong sợ hãi, lo âu. Sợ nghe bất cứ câu hỏi
nào về người cha bỏ nước ra đi lúc con chưa được
sinh ra. Con sợ chế độ luôn tìm mọi cách, kết tội luôn

cả suy nghĩ bên trong. Ngoài nỗi sợ uy quyền, đe dọa của người ngoài, con còn ráng tập giấu kín tình thương và cảm xúc riêng. Biết bao lần, con muốn vươn cánh tay bé nhỏ thật xa, để chạm vào tình phụ tử mà con hằng khao khát.

Con thật sự không thất vọng, khi được ôm gọn trong vòng tay ấm áp, thương yêu của người cha bỗng sùng sững hiện ra như một giấc mơ. Hai mươi năm. Thời gian như chớp mắt mẹ ơi! Con đã biết thế nào là hạnh phúc khi sống cho phút giây đang hiện hữu. Những cơ cực, tủi buồn, ước mơ và tuyệt vọng... phút chốc loảng tan như cơn gió nhẹ trước sân nhà ngày con gặp được cha. Tất cả trôi theo dòng nước mắt tuôn hoai như suối không ngừng. Con không kể ra, mẹ cũng đoán phần nào. Khi lau khô nước mắt, câu đầu tiên con hỏi chính là câu hỏi dành cho mẹ, bởi có muôn vàn nghi ngại và thắc mắc ngập đầy ở trong lòng.

Cánh cửa ngăn chia đã mở toang. Con biết rõ điều con cảm nhận ngay trong phút đầu tiên gọi mẹ. Đêm đó, con nói câu gì mẹ còn nhớ hay quên? Con cầm điện thoại. Tay con run và giọng nói cũng run run. Mẹ ơi! Con là con gái của mẹ ba. Đứa con gái sống với ông bà nội mà mẹ thường băn khoăn hỏi. Mẹ ơi! Mẹ có buồn không? Con nghe tiếng khóc nghẹn ngào của mẹ và chợt khóc theo qua câu nói đầu tiên. "Con chính là người nhận chịu thiệt thòi. Nghĩ cũng là nỗi bất hạnh chung của bao sinh linh trên đất nước mình thôi. Quá khứ đã qua. Con đừng buồn nữa. Không phải bắt đầu kể từ bây giờ. Thật ra con đã là con của mẹ từ lâu". Con giụi mắt như vừa đi ra từ giấc chiêm bao. Hạnh phúc ngay trong tầm tay với, vậy mà nỗi lo âu, sợ hãi, hoài nghi đã ngăn chia tình thương vốn sẵn tràn đầy trong những tháng năm buồn thảm của đời con. Lá thư sau đó mẹ gửi về cho nội. Ông cười mẫn nguyện, nói con là người hạnh phúc vì có hai người mẹ trong đời. Cả hai ra đi, mang theo tấm lòng của bà mẹ Việt Nam.

Mẹ kính yêu,

Mẹ có buồn không, có trách con không? Nghĩ mình thiếu tình thương cho nên con hay đòi hỏi, tự cho mình là người bất hạnh nhất trên đời. Con đã sống mà như quên hơi thở. Đã nhìn nhưng không thấy được bao nhiêu. Đã nghe nhưng không cảm nhận, bởi dường như con chỉ biết thương con. Con ghi vào lòng lời mẹ nói đêm nào, khi con gọi tìm mẹ để khóc như con thường hay khóc. "Tất cả những gì xảy ra trong cuộc đời mình đều không phải ngẫu nhiên. Thay vì trách than, đối kháng, giận buồn, nếu con có thể nhìn sâu hơn để khám phá ra, luôn luôn có một bài học nào đó dành cho con học. Những khổ đau phải chịu, nào chỉ riêng một mình con. Có mất mát chia lìa người thân yêu nhất của mình, con mới thực sự biết chia sẻ, cảm thông với nỗi đau chung". Giờ đây con đã hiểu ra. Nghịch cảnh không hẳn là điều tệ, vì giúp cho con có thêm ý chí, lòng nhẫn nại, biết bao dung với chính mình và cả mọi người, mỗi khi cố gắng vượt qua. Như lời mẹ nhắc hôm nào, con nghĩ phải chăng quả khổ đau bất hạnh hôm nay, là nhân đã gieo trồng trong vô thức thuở nào. Con sẽ không còn hỏi vì sao mình khổ, mà sẽ gắng chọn hạt giống lành, và học thuộc lòng bài học cảm thông để dưỡng nuôi, làm lớn

rộng tình thương mà đã từ lâu con thích nhận, quên cho.

Mẹ ơi! Con tự biết mình may mắn thật nhiều, vì con gái của mẹ không có mặt trong sổ hàng vạn người con gái đi lấy chồng như bán cuộc đời, để có vài trăm để lại cho gia đình, rồi theo người xa lạ lạc tha phương không biết về đâu? Bên cạnh đó, mẹ có biết rằng khoảng cách giữa nỗi khó nghèo cơ cực và những người quyền thế sang giàu, đã thôi thúc từng bầy thiêu nữ nơi thành phố, lao vào vũng lầy để có được cuộc sống xa hoa, phù phiếm hay không? Là người ở lại nên con thấu rõ, cả triệu tấm lòng của người ra đi vẫn không ngừng hướng về người ở quê nhà. Có cả triệu bàn tay cùng nhau bưng bó lại vết thương xưa, dựng lại ngôi nhà mục nát tang thương qua năm tháng. Lo từ người đang sống, cho đến những mộ phần hoang lạnh tiêu điều. Lo từ cháu con cho đến trẻ mồ côi. Từ con đường nhỏ, cây cầu bắt qua con lạch cho đến mái nhà che mưa nắng người nghèo và những ngôi chùa mục nát, rêu phong. Trường học cho trẻ thơ, học bổng dành cho người hiểu học và đem lại ánh sáng cho nhiều người sống cảnh mù lòa bởi quá nghèo nàn. Những cơn nước lũ đổ về không dứt, lụt lội lan tràn khi rừng bị tàn phá không ngừng do đói nghèo và do cả lòng tham. Những tấm lòng luôn hướng về đất mẹ, đã vượt đại dương để cứu mạng, xoa dịu bao nỗi khổ niềm đau.

Những người ra đi thuở đó, dường như ai cũng mang theo một quê hương và ra sức bồi đắp, dựng xây không ngừng trong suốt mấy mươi năm, mong người ở lại sớm thoát ra cảnh khổ. Nhưng mẹ ơi! Mẹ phải về để thấy nhiều hơn những gì con kể mẹ nghe. Theo thời gian, vết thương ngày cũ đã lành, nhưng chiếc áo lạnh lặn, thơm tho người ta đã vứt bỏ đi, để khoát lên mình manh áo đủ màu được dệt bằng vị kỷ, tham lam mù quáng. Sự trong sạch, chân thành không dễ kiếm tìm. Vết thương ngoài da lành hẳn, nhưng sau chiếc áo phù phiếm, xa hoa là một thân thể dung chứa nhiều căn bệnh trầm kha. Con bỗng cảm thương nhiều những tấm lòng, dù xa vạn dặm vẫn ra sức vá lại quê hương rách nát, trong khi người khổ đau vẫn không ngừng đau khổ từng ngày.

Mẹ bảo con đừng bi quan nữa. Dù không thể vá lành manh áo tà tơi, thì những người luôn sống với tình thương vẫn không bao giờ bỏ cuộc, nản lòng. Mẹ ơi, có phải mẹ muốn nói với con rằng một ngày nào khi đã đủ nhân duyên, mọi người sẽ chung sức dệt ra áo mới. Chiếc áo được kết bằng những sợi yêu thương, để ai mặc vào cũng biết thương người như thể thương thân và trong nỗi khổ người có nỗi khổ mình, cho nên bớt tham lam, sân hận, si mê. Ba mươi hai năm, con trải qua đoạn đời vui ít, buồn nhiều ở nơi này. Chợt nhận ra rằng, dù khổ, dù vui mọi thứ đều tuần tự đổi thay theo với thời gian. Cũng theo cách ấy, con tin rằng bóng tối sẽ qua đi. Con biết ơn những tấm lòng của biển - của những bà mẹ Việt Nam dù ở nơi nào vẫn mãi ấm nồng. Con cảm ơn tình mẹ cho con. Con cũng biết ơn hàng triệu người thuở ấy ra đi, dù trở lại hay không, mãi mãi vẫn còn nặng lòng với quê nhà.

Mẹ ơi! Tháng Tư này, mẹ về với con nghe!•

USS MIDWAY

Ông bạn già năm xưa

Lời giới thiệu:

Cuối cùng tôi cũng đã trở lại... chiếc Hàng Không Mẫu Hạm USS Midway nằm ngạo ngễ trong Vịnh San Diego như chờ đón tôi về, và đưa ký ức tôi đi trở lại ba mươi năm cũ trong một chuyến viễn du đầy nước mắt, tan tác, cam go, nhưng cũng không thiếu ngoạn mục. Như một vị Tướng già đã về hưu, trên người đeo đầy huy chương và mẽ đay của các chiến công lẫy lừng. Từ Đệ Nhị Thế Chiến, quần thảo với Hải Quân và Không Quân Nhật Bản, đến Chiến tranh Triều Tiên, Việt Nam, và sau cùng là Chiến tranh Kuwait, trong Chiến dịch Bão Cát Sa Mạc. Bị thương tích nhiều lần và đã được sửa chữa không biết bao nhiêu lần để rồi cuối cùng, vì tuổi tác, mệt mỏi, được về hưu, nằm nghỉ ngơi ở Cảng San Diego của miền Nam California hiền hòa, nắng ấm.

Riêng tôi, chiếc USS Midway đã để lại trong lòng những cảm kích sâu xa, vừa thân ái, vừa nhớ nhung. Tôi có cảm tưởng được về thăm lại Ông bạn già ân nghĩa năm xưa. Tôi muốn được ngồi xuống cạnh ông để nghe ông nói. Giọng ông thật trầm ấm, không vội vã, và ông đã từ tốn kể cho tôi nghe về những chiến tích oai hùng của một thời vang bóng. Chuyện mà lúc nào tôi cũng thích nhất là kỷ niệm của tôi với ông, đã tình cờ gặp nhau trong những ngày cuối tháng 4 tan tác của 30 năm về trước.

Năm 1972 chính phủ Hoa Kỳ bày ra cái gọi là "Việt Nam Hóa Chiến Tranh" (Vietnamization) để tiện bề ký Hiệp Ước Paris với Cộng Sản Bắc Việt. Cố vấn Quân Sự và các viên chức hành chánh sẽ phải rút về Mỹ, để trao toàn gánh nặng chiến tranh cho người Việt Nam. Cũng vào năm ấy, nhờ có một ít vốn liếng Anh Ngữ nên tình cờ tôi được tuyển chọn vào Cơ quan Viện Trợ Quốc Tế Hoa Kỳ (USAID). Họ huấn luyện cho tôi và một số người trẻ tuổi khác trở thành "Thư ký Thượng tầng" (Admin. Assistant / Executive Secretary) để phục vụ trong văn phòng quan trọng của Cơ quan USAID thay thế cho các Thư ký người Hoa Kỳ.

Sau 10 tháng huấn luyện miệt mài tôi bắt đầu chính thức làm việc cho USAID vào giữa năm 1973. Tôi được bổ vào làm việc cho Chương trình "Phát Triển Kinh Tế Hậu Chiến" (Post War Economic Development Program). Tôi thích chí lắm vì được tham gia vào những Chương trình cải tiến đường sá, cầu cống, v.v... Bắt đầu từ thành phố Đà Nẵng trở xuống miền Nam. Đầu óc ngây thơ, nông cạn của tôi nghĩ rằng chiến tranh sẽ chấm dứt và nước Việt Nam đau khổ của tôi sắp sửa được sống trong thanh bình, thịnh vượng. Chương trình Phát Triển Kinh Tế Hậu Chiến đúng là một cơ hội hiếm có cho tôi được góp phần vào việc xây dựng đất nước. Tôi cảm thấy mình vô cùng may mắn !

Đầu năm 1975 tình hình nước VN nói riêng và Đông Dương nói chung tình hình thay đổi nhanh chóng. Tôi nhớ rõ những biến chuyển khủng khiếp đã liên tiếp xảy ra chỉ trong vài tháng đầu năm. Bắt đầu bằng sự rút lui của người Mỹ ra khỏi Cam Bốt. Người dân Cam Bốt đã hốt hoảng bỏ chạy Cộng Sản Pôn Pốt. Người Việt Nam lúc đó đã ái ngại cho số phận của người dân xứ láng giềng. Họ đâu ngờ chỉ trong hai, ba tháng sau đó miền Nam Việt Nam từ Quảng Trị, Đà Nẵng, Huế, Nha Trang, Sài Gòn, Cần Thơ, Cà Mau và những miền duyên hải cũng đã quay cuồng và đảo điên trong cơn lốc di tản của lịch sử.

Khắp mọi nơi, hàng trăm ngàn người đã chen lấn, xô đẩy nhau để chạy trốn. Lo âu hoảng hốt đã hiện rõ trên nét mặt mọi người. Gia đình tôi cũng ở trong tình trạng này. Ngày 26 tháng 4 gia đình tôi được lên danh sách di tản do Cơ quan USAID đảm trách. Mấy ngày trước đó, chúng tôi đã căn dặn nhau mỗi người chỉ được đem theo một va-ly nhỏ và một ít dollars để phòng thân, chuẩn bị người Mỹ đến nhà đón đi. Có vài người bạn tôi đã đi trước chúng tôi vài ngày. Tôi và gia đình trong lòng như lửa đốt. Đêm tôi ngủ không dám chợp mắt vì mong đợi tới phiên mình. Lâu lâu trong đêm tôi lại nghe tiếng thở dài não ruột của mẹ, cha, anh, chị và em tôi. Ai cũng im lặng, lo lắng không biết ngày mai sẽ ra sao. Đi đâu ? Về đâu ? Làm sao mà sinh sống ? Ở lại với Cộng Sản được ư ? Cha mẹ và các anh chị lớn của tôi đã từng nếm mùi Cộng Sản! Họ đã bỏ cả tài sản, cơ nghiệp lại miền Bắc để di cư, chạy trốn vào Nam năm 1954.

Sáng ngày 27 tháng 4 tôi trở lại sở USAID ở đường Lê Văn Duyệt để nghe ngóng. Đa số viên chức Mỹ đã lên đường về Mỹ (sau này tôi mới biết họ đã sang đảo Guam và đảo Wake ở Thái Bình Dương để lo việc di tản cho người Việt Nam).

Tôi và một số nhân viên người Việt Nam ở lại được lệnh tiêu hủy các giấy tờ còn lại. Tới 5 giờ chiều, chúng tôi vẫn ở dưới phòng để cho các hồ sơ gọi là "MẬT" vào máy cắt vụn. Thình lình tôi nghe thấy bên ngoài những tiếng nổ lớn như tiếng bom. Hình như máy bay đã thả bom ở gần đâu đó. Chúng tôi hốt hoảng nằm sát xuống sàn nhà ẩn núp. Mọi người nép sát vào nhau và không biết phải làm sao. Tôi nhớ rõ trong căn phòng nhỏ dưới hầm của cơ quan USAID lúc đó có tôi, một người bạn gái đồng nghiệp tên Châu Thuận Anh, chị Phạm Thị Mỹ, và ông Ron Pollock là ông xếp trực tiếp của cô bạn gái, Trịnh Thị Phương Dung đã ra đi từ hôm trước. Tất cả chúng tôi 4 người ở đây một thời gian khá lâu. Chúng tôi không dám ra ngoài đường vì nghe radio nói Dinh Độc Lập đã bị trúng bom và lệnh giới nghiêm 24/24 được ban hành khẩn cấp.

Thế là chúng tôi không có cách nào trở về nhà được nữa !

Cho tới nửa đêm ông Ron Pollock đề nghị mọi người lên xe của ông để về khu riêng cho viên chức Mỹ ở gần đó để lánh nạn. Xe của ông có mang số T (Ngoại Giao) nên ông hy vọng sẽ không bị làm khó dễ. Chúng tôi theo ông về một building ở gần Dinh

Độc Lập (không nhớ rõ ở đâu). Ngoài đường đêm tối vắng hoe không một bóng người.

Cả đêm tôi và các bạn lên sân thượng để theo dõi những trái hỏa tiễn của Việt Cộng bắn vào phi trường Tân Sơn Nhất và thành phố Sài Gòn. Lửa cháy, khói mù mịt khắp nơi, nhất là phía phi trường. Nước mắt tôi tuôn rơi không ngừng. Lòng tôi bối rối vì biết rằng cơ hội ra đi không còn nữa. Tôi chỉ mong trời mau sáng để tìm cách trở về nhà với gia đình tôi.

Sáng hôm sau, ông Ron Pollock bảo chúng tôi hãy đợi thêm một vài tiếng vì lệnh giới nghiêm vẫn còn hiệu lực. Tất cả chúng tôi đều lo lắng và không biết phải làm gì. Tôi nhớ ông Pollock gọi điện thoại cho ai không biết, nhưng sau đó ông bảo tình hình lúc đó khẩn cấp lắm rồi. Ông e ngại cũng bị kẹt lại như chúng tôi !

Ông chậm rãi bảo ba người chúng tôi, Châu Thuận Anh và chị Mỹ đã có thể tìm cách về nhà tùy ý hoặc lên xe của ông để đến một địa điểm di tản (Evacuation Location). Hình như ông đã biết sẵn những chỗ này trước, nên ông có vẻ rất bình tĩnh. Lúc ấy tôi mới nhận thấy ông Pollock thật là phúc hậu và đáng kính phục, vì ông không ích kỷ lo cho riêng cá nhân ông. Ông đã lo lắng cho cả ba nhân viên của ông, những người Việt Nam xa lạ, không bà con gì với ông.

Cả 3 người chúng tôi đều quyết định lên xe để ông đưa đi đâu thì đi. (Châu Thuận Anh bằng tuổi tôi, chị Mỹ lớn hơn chúng tôi 3-4 tuổi gì đó). Khi ra tới cổng và đường cái, chúng tôi đã không ngờ cảnh hỗn loạn đã diễn ra khắp nơi. Chẳng ai để ý đến luật giới nghiêm nữa. Mọi người cuống cuống trên đường phố, hốt hải lo tìm đường chạy. Xe cộ bí lối vì những rào cản dựng lên ở nhiều ngã đường !

Trên đường đi, thấy chúng tôi ngồi chung xe của Bộ Ngoại Giao Mỹ, nhiều người đã tỏ vẻ giận dữ, chỉ chỏ vào chúng tôi. Có người còn liệng đá vào xe chúng tôi và chửi rủa dữ dội. Chúng tôi sợ hãi ngồi nép sát vào nhau ở băng ghế sau. Ông Pollock lúc nào cũng giữ vẻ bình tĩnh và im lặng lái xe đưa chúng tôi đi.

Nơi chúng tôi đến đầu tiên là Tòa Đại Sứ Mỹ, cách đó không xa. Thật không thể tưởng tượng được cả nhiều ngàn người đang chen lấn, xô đẩy ở ngoài cổng để mong vào được bên trong. Tôi thấy vài người lính Thủy Quân Lục Chiến Mỹ đứng trên nóc Tòa Đại Sứ và trên hàng rào, một tay cầm súng, và tay kia kéo từng người vào. Người ta chen lấn, xô đẩy, đè lên nhau trong cơn hoảng hốt tột cùng. Ông Pollock quyết định không vào đó nữa và sau đó ông chở chúng tôi đến một địa điểm khác. Tôi không biết địa điểm này ở đâu, nhưng tôi đã chứng kiến tận mắt cảnh tượng một chiếc trực thăng đậu trên nóc một building nhỏ, và một dây người nối đuôi nhau, chen lấn để lên được chiếc trực thăng này. Ông Pollock lắc đầu, và quyết định bỏ đi đến một địa điểm khác nữa. Sau này, tôi đọc báo mới nhận ra cảnh tượng hốt hoảng này được đăng tải nhiều lần trên tất cả báo chí và truyền hình Mỹ. Tôi cũng thấy hình ảnh này được

ghi lại trong các tài liệu lịch sử Chiến tranh Việt Nam của Mỹ.

Đến được địa điểm thứ ba... thì không thấy một bóng người. Thì ra người Mỹ đã bỏ rơi địa điểm này. Không hiểu tại sao ?

Sau cùng ông Pollock bảo chỉ còn cách tự lái xe ra phi trường Tân Sơn Nhất để vào căn cứ DAO, là một căn cứ hành quân của lính Mỹ. Ông Pollock cố gắng len lỏi qua những con đường đầy người chạy loạn. Thì ra mọi người cũng đôn đáo chạy tìm địa điểm để di tản như chúng tôi !

Khi gần tới cổng Phi Long thì xe phải ngừng hẳn vì cổng đã bị rào cản ngăn hẳn lối vào. Một người lính Việt Nam cầm súng tiến lại gần chúng tôi. Anh lính Việt Nam chỉ mặt ông Pollock và hẳn học nói một câu tiếng Anh "You Amerian... you **sold** our country. We **hate** you!". Lòng tôi đau như cắt! Nước mắt tuôn rơi! Phái, người Mỹ đã bán đứng miền Nam của tôi. Tôi sinh ra ở đất Bắc, nhưng tôi đã lớn lên và đã yêu mến miền Nam như tất cả những người miền Nam hiền lành chân thật. Trong lòng tôi thật căm hận!

Nhưng ông Pollock vẫn bình tĩnh và nhỏ nhẹ xin lỗi anh lính Việt Nam. Anh lính kéo rào cản lại, ngăn hết cổng để ông không vào được nữa. Ông Pollock quyết định quay xe trở ra và bắt đầu di chuyển bằng qua một cánh đồng hoang ở gần phi trường. Lúc đó hỏa tiễn pháo kích của Việt Cộng bắn tứ phía. Có lúc rơi rất gần chúng tôi. Vào tới phi trường TSN tôi thấy cảnh tượng đổ nát, cháy khắp nơi. Có nhiều chiếc xe hơi, xe gắn máy, xe Jeep, xe nhà binh quăng bỏ ngổn ngang. Chúng tôi đã đi dưới lằn đạn pháo kích. Lúc ấy tôi chẳng thấy sợ hãi một chút nào. Tôi nghĩ mình đang đi trong một giấc mơ hãi hùng. Và giấc mơ đó sẽ tan đi sau khi tôi thức dậy.

Tới được cổng DAO tôi thấy có nhiều trực thăng Mỹ và lính Thủy Quân Lục Chiến đổ xuống bên trong. Tôi và các bạn, cùng ông Pollock xuống xe, nhào xuống một cái rãnh nước nhỏ gần sát cổng để ẩn nấp vì đạn pháo kích nổ rất tai. Có vài anh lính Mỹ chìa súng lên trời, đang ẩn nấp và la hét inh ỏi. Tôi thấy một anh lính trẻ măng vì sợ quá đã tiểu ướt ra quần, trong khi anh vẫn ôm súng la hét, chạy qua lại như đang ở trên chiến trường.

Một lúc sau, khi pháo kích giảm xuống một chút thì chúng tôi được TQLC Mỹ cho vào cổng và mọi người hối hả chạy theo nhau. Lúc ấy tôi mới nhận ra nhiều ngàn người đủ mọi quốc tịch Mỹ, Pháp, Anh, Đức, Đại Hàn, v.v... cùng gia đình của họ đã sắp hàng dài cả cây số ở bên trong. Cũng có rất nhiều người Việt Nam cũng chạy được vào đây. Mọi người đều sắp hàng rất có trật tự. Tôi thấy rất nhiều đồ vật như valy, xách tay, máy ảnh, radio, TV và có cả nồi cơm điện, các thứ linh tinh mà người di tản đem theo đều bị bắt buộc phải bỏ lại. Chẳng ai thèm nhặt lấy. Thì ra trực thăng Mỹ không muốn chở nặng, nên bắt buộc tất cả mọi người di tản chỉ được cầm theo một xách tay rất nhỏ mà thôi. Tôi chỉ có một chiếc áo dài đang mặc trên người. Không có một hành lý nào !

Cuối cùng tôi và các bạn tôi cũng được lên chiếc trực thăng Chinook khổng lồ. Ngồi ép xuống sàn của trực thăng, tôi thấy lòng ngổn ngang như tờ vò. Thế là tôi đã bỏ đất nước ra đi! Gia đình tôi không biết giờ này ra sao? Lúc đó tôi chỉ muốn nhảy xuống biển vì lòng tôi tan nát rã rời. Tôi không nói một lời với ai vì tôi biết tất cả mọi người cũng ở trong tâm trạng hoang mang đau xót như tôi.

Khoảng nửa tiếng sau (lâu lắm tôi không nhớ rõ) chiếc trực thăng chở chúng tôi đến một Hàng Không Mẫu Hạm (HKMH) rất lớn mà tôi được biết đó là chiếc MIDWAY. Ông Pollock đã nói với chúng tôi là Đệ Thất Hạm Đội Hoa Kỳ đã chuẩn bị sẵn ở ngoài khơi vài ngày trước và người Mỹ đã biết trước cuộc di tản vĩ đại này.

Vừa bước ra khỏi chiếc trực thăng để đứng trên HKMH Midway, tôi thấy có cả trăm người khác đã và đang đổ xuống trước chúng tôi. Cảnh tượng lúc ấy cũng hỗn loạn nhưng không thê thảm bằng lúc ở Tòa Đại Sứ Mỹ vì có cả trăm lính TQLC Mỹ đứng ra giữ trật tự. Chúng tôi đứng dưới hangar thật lâu để được ghi danh sách trước khi qua một tàu buôn lớn khác mà Chính phủ Mỹ đã thuê sẵn đậu ở ngoài khơi vùng biển VN. Tôi không thấy ông Pollock đâu nhưng sau đó ông đã trở lại tìm chúng tôi. Ông nói yêu cầu chúng tôi giúp Hải Quân Mỹ làm thủ tục, danh sách cho người di tản vì thủy thủ Mỹ không biết tiếng Việt nên rất lúng túng và mất thì giờ, làm việc lâu lắc. Chúng tôi đồng ý và công việc của chúng tôi bắt đầu ngay tức khắc.

Một dãy bàn đã được sắp sẵn ở bên hông tàu. Chúng tôi ngồi cạnh những người lính Hải Quân để giúp họ viết tên tuổi của tất cả những người di tản vào một cuốn sổ. Mỗi người cũng được dán trên người một mảnh giấy viết tên họ của mình. Trong khi làm việc, chúng tôi kêu đói và khát quá nên được các lính Mỹ mang cho mỗi người một hộp đồ ăn và tiếp tục làm việc cho đến tối. Hôm ấy là ngày 28 tháng 4, 1975.

Tối hôm đó, tôi được biết ông Pollock đã từ chối đi theo các nhân viên Ngoại giao khác lên máy bay để được chuyển qua Phi Luật Tân. Ông đã quyết định ở lại để đi chung với chúng tôi. Có lẽ ông muốn trở thành một trong những người di tản đặc biệt, của một cuộc Chiến tranh Việt Nam tàn khốc với kết cục bi thảm và vô lý.

Làm việc tới nửa đêm thì chúng tôi đều mệt lả. Một Sĩ quan Mỹ được lệnh đưa chúng tôi đi nghỉ ngơi. Chúng tôi phải leo lên, leo xuống, len lỏi qua những lối đi quanh co, nhỏ hẹp ở trên chiếc Hàng Không Mẫu Hạm. Một lúc sau chúng tôi đến một phòng khách rất đẹp, dù không lớn lắm. Sàn được trải thảm và trang trí rất lịch sự không khác gì những phòng tiếp tân sang trọng ở khách sạn. Chúng tôi ngồi đứng tần ngần ở đấy vài phút thì thấy một Sĩ quan khá lớn tuổi bước ra chào. Sau vài lời giới thiệu của ông Pollock, chúng tôi được biết vị Sĩ quan này chính là ông Phó Đề Đốc Hạm Đội của nhóm Hàng Không Mẫu Hạm Midway. Ông ta trịnh trọng mời chúng tôi xuống

phòng khách của ông và tỏ ý muốn nhường phòng ngủ của ông cho ba đứa chúng tôi ngủ qua đêm. Chúng tôi rụt rè từ chối và xin được ngủ trên những chiếc ghế sa lông lớn ở phòng khách. Trong phòng có một chiếc truyền hình gắn lên tường để theo dõi trực tiếp việc di tản trên bong tàu.

Đêm hôm đó tất cả chúng tôi nằm lăn ra ghế và ngủ thiếp đi ngay. Trải qua hơn 30 tiếng đồng hồ căng thẳng thần kinh, cơ thể chúng tôi đều kiệt quệ, nên không ai bảo ai đều thở phào và lòng thầm biết ơn ông Phó Đề Đốc tốt bụng. Riêng tôi thật biết ơn và cảm phục ông Ron Pollock vô cùng vì ông lúc nào cũng điềm tĩnh và nhân hậu. Chúng tôi có cảm tưởng ông đã lo lắng cho chúng tôi như một người cha vậy.

Sáng ngày hôm sau, chúng tôi được ăn sáng ở ngay trong phòng khách. Chúng tôi đã ăn vội vàng vì phải lên tiếp tục làm việc gấp, vì người di tản đến càng lúc càng nhiều.

Tôi nghĩ chắc chắn rằng việc di tản vẫn tiếp tục cả đêm hôm trước vì người tới vẫn đều đặn. Chúng tôi lại làm việc suốt ngày đêm. Một số người di tản đến sau chúng tôi đã cho tôi biết Chính phủ Lâm thời Trần văn Hương và Dương văn Minh đã được thành lập để hòa giải với Việt Cộng. Tôi đâu thèm để ý đến chuyện này vì lòng tôi mong mỏi tìm được gia đình mà thôi. Tôi hy vọng cha mẹ, anh chị em tôi kiếm được đường chạy và tôi sẽ tìm ra họ. Tôi vừa làm việc vừa khóc liên tục. Nhiều anh lính Mỹ tỏ vẻ tội nghiệp cho chúng tôi. Có mấy anh lính cho chúng tôi địa chỉ ở Mỹ và căn dặn liên lạc với gia đình họ để được giúp đỡ. Tôi ừ ào cho qua chuyện. Làm việc cho tới nửa đêm chúng tôi xin được đi nghỉ vì mọi người đã mệt lả.

Sáng sớm hôm sau trời còn tờ mờ sáng, ông Pollock đã đánh thức chúng tôi dậy rửa mặt, làm vệ sinh và được ăn sáng ở ngay phòng khách của ông Phó Đề Đốc. Hai người lính Mỹ đã đem đồ ăn sáng đến phục vụ chúng tôi chu đáo. Chúng tôi vừa ăn, vừa dán mắt trên máy TV để theo dõi những diễn tiến đang xảy ra trên bong tàu.

Thật không thể tưởng tượng được! Thì ra từ sáng sớm đã có hàng trăm chiếc trực thăng của Không Quân Việt Nam đã và đang ào ạt bay đến xin được đáp xuống chiếc Midway. Còi hú báo động liên hồi và các lính Hải Quân của Hạm Đội chạy tứ tung để cứu giúp những người phi công Việt Nam. Họ đem theo gia đình, con cái, bạn bè... Nét mặt họ đầy nét hốt hoảng và tuyệt vọng. Khi những chiếc trực thăng này đáp xuống và mọi người ở trên trực thăng nhào xuống hết lập tức có một nhóm lính Mỹ chạy tới đẩy chiếc trực thăng này sang một góc. Trực thăng đến nhiều như những đàn chuồn chuồn từ từ tiến về phía Hàng Không Mẫu Hạm Midway. Chúng tôi ai nấy đều há hốc mồm ra để theo dõi cảnh tượng không tiền khoáng hậu trong lịch sử này. Có một chiếc máy bay nhỏ 4 người (sau này tôi được biết là chiếc Cessna) cũng xin được đáp xuống. Chiếc máy bay Cessna này đã bị từ chối và buộc phải đáp xuống biển. Người ta thả cả chục chiếc phao xuống biển, và nhiều người lính Hải Quân Mỹ nhảy xuống theo để cứu người phi

công và gia đình anh kịp thời. Một lúc sau, tôi nhận thấy tất cả những chiếc trực thăng VN đều được dọn qua một bên hông tàu và được đẩy luôn xuống biển, không khác gì những món đồ chơi bằng nhựa bị người ta vứt bỏ đi.

Ông Pollock thúc giục chúng tôi ăn sáng xong, để lên hangar tàu làm việc tiếp. Tôi được biết là tất cả mấy ngàn người di tản hôm qua đã được trực thăng chuyển qua những chiếc tàu buôn gần đó, mà ngày hôm sau chúng tôi cũng sẽ được đưa tới. Nhưng đó là một chuyện khác mà tôi sẽ kể lại sau (Bút ký 13 ngày trên biển).

Làm việc ở dưới hangar, nên tôi không được chứng kiến cảnh trực thăng ào ào đến nữa. Hôm đó là ngày 30 tháng 4. Các ông Không Quân và gia đình họ cho chúng tôi biết thêm tin tức mới nhất là Chính phủ Lâm thời Dương văn Minh đã buộc phải đầu hàng Cộng Sản Việt Nam, và Sài Gòn lúc đó đang ở trong một cơn lốc kinh hoàng hỗn loạn.

Sau đó không biết mấy giờ, chúng tôi được đưa xuống phòng để ăn trưa. Rất nhiều lính Mỹ đã có mặt ở đây. Vì có máy truyền hình để giữa phòng, nên chúng tôi lại được theo dõi tiếp những chiếc trực thăng di tản của những người phi công Việt Nam đã một thời chiến đấu oai hùng. Giờ đây tất cả đều đã tả tơi và rũ rượi như những con chim bị thương và không có chim đầu đàn. Thật là đau xót và buồn thảm!

Hạ cánh khẩn cấp Bất thành linh còi hụ lại báo động liên hồi. Tôi nghe trên loa phóng thanh, người ta ra lệnh cho một máy bay nào đó không được đáp xuống sân tàu vì không còn đủ chỗ nữa. Vài giây sau, trên màn ảnh TV hiện ra một chiếc máy bay cũng nhỏ như chiếc Cessna hôm trước. Chiếc máy bay này nhất định không chịu đáp xuống biển. Mấy người lính Mỹ cho chúng tôi biết rằng viên phi công Việt Nam đã đem theo vợ, con và anh nói nếu phải đáp xuống biển thì mọi người sẽ chết hết.

Tình hình thật căng thẳng và nguy ngập. Viên phi công Việt Nam cứ bay vòng vòng ở trên chiếc Hàng Không Mẫu Hạm Midway và muốn trực chỉ đáp xuống phần phi đạo còn lại nhỏ xíu trên tàu. Cuối cùng, ông Hạm trưởng Hàng Không Mẫu Hạm phải nhượng bộ cho phép đáp khẩn cấp. Còi lại hụ liên hồi thật đỉnh tai nhức óc. Trên màn ảnh vô tuyến, chúng tôi thấy rất nhiều lính Hải Quân đã chuẩn bị cấp cứu vì tai nạn khủng khiếp có thể xảy ra trong nháy mắt. Người ta chạy tới chạy lui, la hét om xòm như đang chuẩn bị giao chiến. Tôi thấy các vòi chữa lửa được kéo ra và có một tấm lưới lớn cũng được chuẩn bị giăng ra ở giữa bong tàu.

Thật là tài tình! Chiếc máy bay của viên phi công Việt Nam hạ cánh xuống thật nhẹ nhàng và ngừng lại sát nút trước ngay vạch đường kẻ, kể bên đài quan sát trên cao, ở giữa tàu. Mọi người vỗ tay hoan hô không ngớt. Cả phòng ăn của chúng tôi cũng ồn ào như chợ vỡ. Họ phục tài đáp máy bay của viên phi công Việt Nam quá cỡ! Trên màn ảnh truyền hình, tôi thấy nhiều người lính Hải Quân Mỹ chạy tới để giúp

đỡ, mở cửa máy bay cho viên phi công vừa hạ cánh. Chàng phi công Việt Nam trông rất còn trẻ tuổi. Anh đỡ vợ, con, nhẹ nhàng đưa xuống. Người ta nhào tới chụp hình và bắt tay anh. Tôi thấy cả ông Hạm Trưởng chiếc Midway cũng chạy ra bắt tay anh như thần phục một người hùng Không Quân của thế chiến.

Tôi đã quên mất mình cũng đang là một kẻ di tản. Tôi cười thờ phào khoan khoái như chính bản thân mình được thoát chết trong đường tơ kẽ tóc.

Chúng tôi lại trở về chỗ làm việc như cũ. Khi chiều xuống, trực thăng tới ít hơn. Lâu lâu mới có một vài chiếc lẻ tẻ bay đến. Chúng tôi được một Sĩ quan Mỹ dẫn đi xem hầu hết mọi nơi của chiếc Hàng Không Mẫu Hạm Midway nổi tiếng này. Lúc ấy tôi mới nhận thấy sự vĩ đại của nó. Giống như một trại lính nhỏ. Ngoài những chiếc máy bay chiến đấu và trực thăng còn có nhiều chiếc xe nhỏ chạy tới, chạy lui. Các phòng ngủ chật chội, thấp hẹp. Giường ngủ kê sát nhau như những chuồng gà. Thảm cả phòng làm việc của lính Hải Quân, chỗ chơi, giải trí, nhà bếp v.v... Cuối cùng, chúng tôi được đưa tới khúc đằng sau của hangar. Trong một góc khá lớn, có một chiếc trực thăng duy nhất đã đậu sẵn. Chiếc này trông rất đẹp và sạch sẽ và đã được người ta giăng dây thừng ở vòng ngoài để không cho ai tới gần.

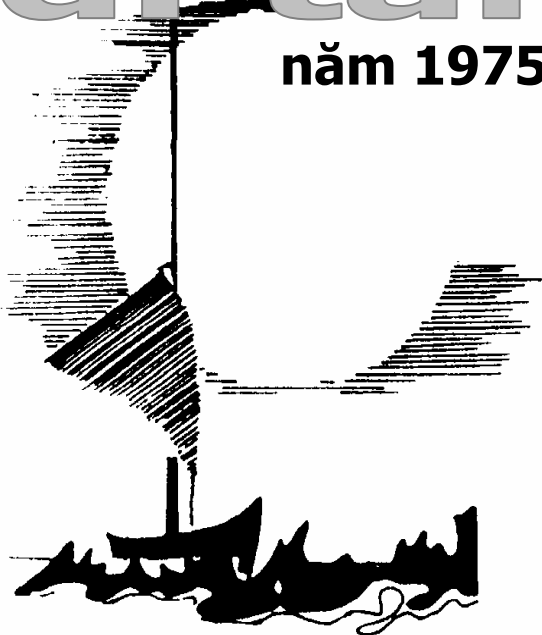
Tôi không hiểu tại sao họ lại đưa chúng tôi tới xem chiếc trực thăng này. Khi tới gần, vị Sĩ quan mới cho chúng tôi biết đó chính là một trong những chiếc trực thăng đầu tiên đáp xuống Mẫu Hạm Midway và người lái chiếc này không ai xa lạ, chính là Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Cựu Phó Tổng Thống VN Cộng Hòa! Thì ra ông Kỳ cũng là một phi công "**thượng thặng**" nên ông đã bay ra đây sớm nhất! Sau này tôi được biết chiếc trực thăng đẹp để này là tặng vật của Tổng Thống Mỹ Gerald Ford, tặng cho Tướng Kỳ trước đó không lâu.

Tối hôm đó, chúng tôi được ông Phó Đề Đốc đãi ăn chung với ông. Ông tặng chúng tôi mỗi người một cái bật lửa Zippo có khắc hình chiếc Hàng Không Mẫu Hạm – USS Midway. Ông còn viết cho chúng tôi, mỗi người một lá thư cảm kích, để giới thiệu với những người mà chúng tôi, nếu cần sẽ được giúp đỡ. Tôi đã cất kỹ hai thứ này như những kỷ vật vô giá. Chúng là những con dấu chứng nghiệm một sự đổi đời của tôi.

Sau đó bốn người chúng tôi được đưa đến một chiếc trực thăng đã chờ sẵn. Lòng tôi bồi hồi xúc động. Chiếc trực thăng cất cánh... từ từ xa dần chiếc Hàng Không Mẫu Hạm đây ắp những kỷ niệm mà chỉ hơn hai ngày trước đó tôi đã không bao giờ ngờ tới. Lúc ấy tôi không biết chiếc trực thăng này sẽ đưa chúng tôi đi đâu. Nhưng mặc kệ, tôi thấy mình cũng giống như một chiếc lá nhỏ bị đưa đẩy cuốn bay theo chiều gió. Năm ấy tôi vừa tròn 24 tuổi.

Viết cho hai con và người bạn đời của tôi. Thân tặng tất cả bạn bè mà tôi đã quen biết trong 30 mươi năm trời lưu lạc... To America, the country I have grown to love.

chuyện đi tản năm 1975

Tôi không có đi di tản vào những ngày cuối tháng 4 năm 1975 nên không biết cảnh di tản ở Sài Gòn ra làm sao. Mãi đến sau này, khi đã định cư ở Pháp, nhờ xem truyền hình mới biết! Sau đây là vài cảnh đã làm tôi xúc động, xin kể lại để cùng chia sẻ...

Chuyện thứ nhất

Ở bến tàu, thiên hạ bồng bế nhau, tay xách nách mang, kêu réo nhau âm ỉ, hít hơi hít hải chạy về phía chiếc cầu thang dẫn lên bong một chiếc tàu cao nghều nghệu. Cầu thang đầy người, xô đẩy chen lấn nhau, kêu gọi nhau, gậy gõ nhau... ồn ào. Trên bong tàu cũng đầy người lố nhố, giành nhau chồm lên be tàu để gọi người nhà còn kẹt dưới bến, miệng la tay quơ ra dấu chỉ trở... cũng ồn ào như dòng người trên cầu thang!

Giữa cầu thang, một bà già. Máy quay phim zoom ngay bà nên nhìn thấy rõ: Bà mặc quần đen áo túi trắng đầu cột khăn rằn, không mang bao bì gì hết, bà đang bỏ nặng nhọc lên từng nấc thang. Bà không dáo dác nhìn trước ngó sau hay có cử chỉ tìm kiếm ai, có nghĩa là bà già đó đi một mình. Phía sau bà thiên hạ dồn lên, bị cản trở nên la ó! Thấy vậy, một thanh niên tự động lòn lưng dưới người bà già cõng bà lên, xóc vài cái cho thẳng bằng rồi trèo tiếp.

(Chuyện chỉ có vậy, nhưng sao hình ảnh đó cứ đeo theo tôi từ bao nhiêu năm, để tôi cứ phải thắc mắc: Bà già đó sợ gì mà phải đi di tản? con cháu bà đâu mà để bà đi một mình? rồi cuộc đời của bà trong chuỗi ngày còn lại trên xứ định cư ra sao? còn cậu thanh niên đã làm một cử chỉ đẹp – quá đẹp – bây giờ ở đâu? ... Tôi muốn gửi đến người đó lời cảm ơn

chân thành của tôi, bởi vì anh ta đã cho tôi thấy cái tình người trên quê hương tôi nó vẫn là như vậy đó, cho dù ở trong một hoàn cảnh xô bồ hỗn loạn như những ngày cuối cùng của tháng 4.1975...).

Chuyện thứ hai

Cũng trên chiếc cầu thang dẫn lên tàu, một người đàn ông tay ôm bao đồ to trước ngực, cõng một bà già tóc bạc phều lất phất bay theo từng cơn gió sống. Bà già ốm nhom, mặc quần đen áo bà ba màu cốt trâu, tay trái ôm cổ người đàn ông, tay mặt cầm cái nón lá. Bà nép má trái lên vai người đàn ông, mặt quay ra ngoài về phía máy quay phim. Nhờ máy zoom vào bà nên nhìn rõ nét mặt rất bình thản của bà, trái ngược hẳn với sự thất thanh sợ hãi ở chung quanh!

Lên gần đến bong tàu, bỗng bà già vuốt tay làm rơi cái nón lá. Bà chồm người ra, hốt hoảng nhìn theo cái nón đang lộn qua chao lại trước khi mất hút về phía dưới. Rồi bà bật khóc thảm thiết...

(Bà già đó chắc đã quyết định bỏ hết để ra đi, yên chí ra đi, vì bà đã mang theo một vật mà bà xem là quý giá nhứt, bởi nó quá gắn gũi với cuộc đời của bà: Cái nón lá! Đến khi mất nó, có lẽ bà mới cảm nhận được rằng bà thật sự mất tất cả. Cái nón lá đã chứa đựng cả bầu trời quê hương của bà, hỏi sao bà không xót xa đau khổ? Nghĩ như vậy nên tôi thấy thương bà già đó vô cùng. Tôi hy vọng, về sau trên xứ sở tạm dung, bà mua được một cái nón lá để mỗi lần đội lên bà sống lại với vài ba kỷ niệm nào đó, ở một góc trời nào đó của quê hương...).

Chuyện thứ ba

Cũng trên bến tàu này. Trong luồng người đi như chạy, một người đàn bà còn trẻ mang hai cái xách trên vai, tay bồng một đứa nhỏ. Chắc đuối sức nên cô ta quỵ xuống. Thiên hạ quay đầu nhìn nhưng vẫn hối hả đi qua, còn tránh xa cô ta như tránh một chướng ngại vật nguy hiểm! Trong sự ồn ào hỗn tạp đó, bỗng nghe tiếng được tiếng mất của người đàn bà vừa khóc la vừa làm cử chỉ cầu cứu. Đứa nhỏ trong tay cô ta ốm nhom, đầu chờ vờ mắt sâu hõm, đang là người về một bên, tay chân xụi lơ. Người mẹ - chắc là người mẹ, bởi vì chỉ có người mẹ mới ôm đứa con quặt quẹo xấu xí như vậy để cùng đi di tản, và chỉ có người mẹ mới bất chấp cái nhìn bàng quan của thiên hạ mà khóc than thống thiết như vậy - người mẹ đó quỳnh quáng ngược nhìn lên luồng người, tiếp tục van lạy cầu khẩn.

Bỗng, có hai thanh niên mang ba-lô đi tới, nhìn thấy. Họ dừng lại, khom xuống hỏi. Rồi họ ngồi thụp xuống, một anh rờ đầu rờ tay vạch mắt đứa nhỏ, họ nói gì với nhau rồi nói gì với người đàn bà. Thấy cô ta trao đứa bé cho một anh thanh niên. Anh này bồng đứa nhỏ úp vào ngực mình rồi vén áo đưa lưng đứa nhỏ cho anh kia xem. Thằng nhỏ ốm đến nỗi cái xương sống lồi lên một đường dài...

Anh thứ hai đã lấy trong túi ra chai dầu từ lúc nào, bắt đầu thoa dầu rồi cạo gió bằng miếng thẻ bài của quân đội.

Thiên hạ vẫn rần rần hối hả đi qua. Hai thanh niên nhìn về hướng cái cầu thang, có vẻ hốt hoảng. Họ quay qua người đàn bà, nói gì đó rồi đứng lên, bỗng đứa nhỏ, vừa chạy về phía cầu thang vừa cạo gió! Người mẹ cố sức đứng lên, xiêu xiêu muốn quỵ xuống, vừa khóc vừa đưa tay vẫy về hướng đứa con. Một anh lính Mỹ chợt đi qua, dừng lại nhìn, rồi như hiểu ra, vội vã chạy lại đỡ người mẹ, bỗng xóc lên đi nhanh nhanh theo hai chàng thanh niên, cây súng anh mang chéo trên lưng lắc la lắc lư theo từng nhịp bước....

(Viết lại chuyện này, mặc dù đã hơn ba mươi năm, nhưng tôi vẫn cầu nguyện cho mẹ con thằng nhỏ được tai qua nạn khỏi, cầu nguyện cho hai anh thanh niên có một cuộc sống an vui tương xứng với nghĩa cử cao đẹp mà hai anh đã làm. Và dĩ nhiên, bây giờ, tôi nhìn mấy anh lính Mỹ với cái nhìn có thiện cảm!).

Chuyện thứ tư

Cũng trên bến tàu. Cầu thang đã được kéo lên. Trên tàu đầy người, ồn ào. Dưới bến vẫn còn đầy người và cũng ồn ào. Ở dưới nói với lên, ở trên nói vọng xuống, và vì thấy tàu sắp rời bến nên càng quýnh quýnh tranh nhau vừa ra dẫu vừa la lớn, mạnh ai nấy la nên không nghe được gì rõ rệt hết!

Máy quay phim zoom vào một người đàn ông đứng tuổi đang hướng lên trên ra dẫu nói gì đó. Bên cạnh ông là một thằng nhỏ cỡ chín mười tuổi, nép vào chân của ông, mặt mày ngơ ngác. Một lúc sau, người đàn ông chấp tay hướng lên trên xá xá nhiều lần như van lạy người trên tàu, gương mặt sạm nắng của ông ta có vẻ rất thành khẩn. Bỗng trên tàu thông xuống một sợi thừng cỡ nửa cườm tay, đầu dây đóng dĩa. Mấy người bên dưới tranh nhau chụp. Người đàn ông nắm được, mỉm cười sung sướng, vội vã cột ngang eo ếch thẳng nhỏ. Xong, ông đưa tay ra dẫu cho bên trên. Thằng nhỏ được từ từ kéo lên, tòn ten dọc theo hông tàu. Nó không la không khóc, hai tay nắm chặt sợi dây, ráng nghiêng người qua một bên để cúi đầu nhìn xuống. Người đàn ông ngược nhìn theo, đưa tay ra dẫu như muốn nói: "Đi, đi! Đi, đi! Rồi, mặt ông bỗng nhăn nhúm lại, ông úp mặt vào hai tay khóc ngất! Bây giờ, tôi đoán ông ta là cha của thằng nhỏ đang tòn ten trên kia... Không có tiếng còi tàu hụ buồn thê thiết khi lìa bến, nhưng sao tôi cũng nghe ứa nước mắt!

(Không biết thằng nhỏ đó – bây giờ cũng đã trên bốn mươi tuổi -- ở đâu? Cha con nó có gặp lại nhau không? Nếu nó còn mạnh giỏi, tôi xin Ông Trên xui khiến cho nó đọc được mấy dòng này...).

• Tiểu Tử

Một phút
vẫn vợ

*Với nước giờ đây như quít nợ
Lay hoay đủ cách vẫn lêu bêu
Hai tay chấp lại che lên mặt
Nào giấu được đâu nổi quạnh hiu.*

*Gượng nở nụ cười lừa cõi thế
Làm sao giấu được giọt long lanh
Trên tường tấm lịch ngày thêm mỏng
Chợt thấy buồn tim như nát banh.*

*Người hỏi tuổi ta, ta lại hỏi
Tháng năm khởi sự tự bao giờ
Nay bao nhiêu tuổi ta không nhớ
Chỉ nhớ ngày xưa chuyện Tháng Tư.*

*Nhắc đến... nhớ rồi tim chợt nhói
Ô hay lâu thế vẫn chưa quên!
Hình như có muốn... mà không được
Bởi nước và ta một mảnh thuyền.*

*Từng bước thời gian như trở mặt
Chẳng hề lưu luyến chuyện chia phôi
Ta như chiếc lá trên cành đó
Không gió rồi ra cũng rụng thôi.*

*Một phút vẫn vợ thêm quản trí
Rối bởi tâm tưởng đã bao lâu
Tưởng đâu tìm được giây khuây khỏa
Lại xoáy hồn lao xuống vực sâu.*

• TRẦN NGÂN TIÊU

Giá như

Bình minh đã ló dạng sau những hàng cây ven đường. Tiếng chim ríu rít trên cành như tiếng ca reo vui đón chào một ngày mới tươi đẹp.

Tôi bước đi thật nhanh, những bước đi thoăn thoắt theo nhịp sống của thời gian. Không biết từ lúc nào tôi đã quen với nếp sống này mà chẳng thấy mệt mỏi hay chán chường. Trong đầu tôi lúc này là hàng tá công việc phải giải quyết ngày hôm nay - làm sao cho công việc được trôi chảy như mình mong muốn và đặc biệt không được quên điều gì. Những suy nghĩ cứ nối tiếp nhau trong đầu và chân tôi vẫn bước đi không cần biết đúng hay sai vì tôi đã quá quen thuộc với con đường này. Có nhiều lúc tôi mãi lo suy nghĩ mà không biết được sự hiện diện của những người hàng xóm đã đến sát tôi và cất tiếng chào. Cuộc sống ở xứ người là vậy đó, công việc và tiền bạc cứ cuốn hút họ vào vòng xoáy của cuộc đời làm cho họ không còn thời gian suy nghĩ bất cứ điều gì khác.

Hôm nay cũng như mọi ngày, tôi vẫn đi như thế và miên man về công việc của tôi sắp phải làm trong ngày thì bỗng dưng tôi giật mình khi có một tiếng chào rất lớn nhưng không rõ lắm:

- Gu...te...n Mo...r...gen! (Chào buổi sáng)

Tôi quay đầu về phía có tiếng chào và chợt nhận ra một người đàn ông tật nguyền mà thỉnh thoảng tôi vẫn nhìn thấy vào buổi sáng trên con đường này. Nếu như hôm nay ông không chào tôi thì có lẽ tôi cũng chẳng để ý đến người đàn ông này. Thỉnh thoảng tôi thấy ông hay đến cây cầu này để tập thể dục bằng cách vịn thành cầu mà đi vì ông không thể đi được và phải đi bằng xe lăn.

Trở lại với câu chào hỏi của ông nhưng thật tình trong lúc này tôi vẫn không nghe được là ông đã nói gì, tôi giật mình hỏi lại:

- Wie bitte? (Ông vui lòng có thể lặp lại được không?)

Ông ta với dáng vẻ rất bình thản và lặp lại:

- Gu...te...n Mo...r...gen!

Lần này tôi đã tập trung hết sức để nghe ông nhưng vẫn không nhận ra được. Một lần nữa và tôi nghĩ có lẽ là lần cuối cùng tôi sẽ hỏi ông vì thật tình tôi cảm thấy mình quá bất lịch sự khi hỏi đi hỏi lại ông ta nhiều lần. Tôi tự nhủ trong lòng, nếu như lần này tôi vẫn không nghe được nữa thì tôi cũng sẽ gật đầu cười để ông không phải mặc cảm về bệnh tật của

mình. Nhưng may mắn cho tôi, lần này đã nghe được ông nói gì. Tôi vội vàng chào ông như để chuộc lại lỗi lầm từ nãy giờ bắt ông phải nói đi nói lại.

Và có lẽ ông cảm thấy mình đã thành công khi nói chuyện vì người đối diện có thể hiểu được mình nói gì, ông lại tiếp tục thêm một câu nữa làm tôi choáng váng:

- Schö...nen Ta..g! (Chúc một ngày tốt đẹp).

Lần này thì tôi cảm thấy mình quá ngượng ngùng khi phải lặp lại câu hỏi như lần trước:

- Wie bitte?

Ông ta vẫn rất thản nhiên và kiên nhẫn. Dường như ông đã quen lối nói chuyện với những người xung quanh như thế khi mà bệnh tật đã cướp đi phần nào giọng nói của ông. Tuy nhiên, ông đã không khuất phục trước căn bệnh mà mình mắc phải, cố gắng vươn lên để chống lại bệnh tật. Ông lặp lại câu vừa nói:

- Schö...nen Ta..g!

Lần này thì tôi đã hơi quen với lối nói chuyện của ông, tôi vội vàng cảm ơn ông và chúc ông cũng vậy.

Đó chỉ là những câu chào hỏi thoáng qua, tôi lại bước đi để bắt đầu công việc của mình....

Và ngày hôm sau, tôi vẫn đi làm như mọi ngày. Tuy nhiên, từ xa tôi đã chợt nhận ra bóng dáng của ông già tật nguyền. Tôi ráo bước chậm lại, có một cảm giác kỳ lạ chợt dâng trào trong tôi. Khóe mắt tôi bỗng dưng cay cay, nước mắt như muốn trào ra khi nghĩ đến người cha của mình - một người cha mà cũng đã gần chục năm vướng phải căn bệnh tương tự như vậy. Và tất cả những kỷ niệm chợt hiện về trong tôi...

Ngày xưa còn bé, tôi rất thường quẩn quít bên cha tôi. Ông là chỗ dựa tinh thần vững chắc và cũng là người hiểu tôi nhiều nhất. Cha tôi giải thích cho tôi tất cả những câu hỏi thắc mắc nhưng thỉnh thoảng ông lại không trả lời mà chỉ mỉm cười lắc đầu vì những câu hỏi vượt qua sự hiểu biết của tuổi thơ, ông có giải thích thế nào thì chắc chắn tôi cũng không hiểu. Tuy nhiên, tôi luôn coi ông là một người cha đáng tôn thờ và với đầu óc non nớt của mình thì gần như cha biết tất cả những gì trên thế gian. Vì thế, đã có lần sau hàng loạt những câu hỏi được cha tôi giải thích cặn kẽ mà lúc đó tôi nghĩ là rất khó trả lời được, tôi buột miệng nói:

- Ôi, cha thật vĩ đại!

Cha tôi giật mình hỏi lại:

- Tại sao con nói vậy?

- Bởi vì con thấy cái gì trên đời cha cũng biết hết...

Cha tôi chỉ cười và xoa đầu tôi:

- Bây giờ còn bé thì con nghĩ vậy thôi. Khi nào con lớn thì con sẽ không còn nghĩ vậy đâu.

Tôi nhìn cha với ánh mắt thắc mắc lẫn nghi ngờ. Có thật vậy không hay cha chỉ khiêm tốn thế thôi.

Và cuộc đời cứ thế êm ả trôi. Êm ả là đối với riêng tôi bởi vì tôi còn bé nên chẳng biết lo gì về cuộc sống. Khi đó cha mẹ tôi rất vất vả với cuộc sống hiện tại vì thời gian này cũng là giai đoạn bao cấp, cái gì cũng bao cấp, người dân phải đi mua gạo bằng sổ, mua hàng thì tại các đại lý độc quyền do Nhà nước qui định... Cuộc sống vất vả như thế đó nhưng trong mỗi người đều có ước mơ riêng của mình. Cha tôi cũng thế, ông rất thích đi du lịch để biết thế giới bên ngoài.

Có lần ông nói:

- Cha rất thích đi du lịch sang Trung Quốc để xem những di tích lịch sử bên đó vì trong sổ sách biên chép lại cha đọc thấy rất thú vị.

Lúc đó trong đầu óc tôi liền có ý nghĩ khi nào mình lớn, kiếm được nhiều tiền sẽ cho cha đi du lịch như ý nguyện của ông. Và ý nghĩ đó cứ đeo đẳng tôi mãi cho đến khi tôi bước chân vào đời. Tuy nhiên, đường đời cũng không phải như mình suy nghĩ, khó khăn và nhiều chạm bậy. Tuổi trẻ phải lặn lội với bao nhiêu điều mới của thế giới xung quanh làm tôi cũng quên đi câu nói hôm nào của cha mình và ý nghĩ ngày xưa dường như cũng đi vào quên lãng. Cũng lúc đó, cha tôi bắt đầu bị bệnh, căn bệnh mà rất nhiều người trên thế giới mắc phải - đó là bệnh tai biến mạch máu não. Thời gian này cha tôi chỉ mới bắt đầu bị bệnh nhưng gia đình tôi lúc đó không có tiền cho cha chữa trị. Sau đó một thời gian tôi đi lấy chồng, căn bệnh của cha tôi càng nặng hơn vì cha tôi phải xa tôi đến nửa vòng trái đất. Lúc đó, tôi chỉ còn biết dành dụm tiền để chữa trị cho cha, làm gì còn ý nghĩ nào khác nữa. Cho đến một ngày, bất chợt có một người bạn khoe với tôi rằng:

- Tháng tới anh sẽ đưa mẹ anh đi du lịch sang Singapore và Thái Lan. Điều này anh đã mong ước từ lâu bây giờ mới thực hiện được.

Nước mắt của tôi chợt trào ra như không gì có thể ngăn cản được. Tôi khóc vì thương cha, tôi khóc vì ganh tị, tôi khóc vì sự thật phũ phàng, tôi khóc vì chợt nghĩ mình là đứa con bất hiếu khi không làm được điều mong ước của cha.

Giờ đây, tôi đã có một gia đình êm ấm, một đời sống tương đối ổn định. Tôi có thể cho cha tôi cả chục chuyến đi Trung Quốc và có thể nhiều hơn nữa nếu cha tôi thích. Tuy nhiên, điều đó còn đâu khi căn bệnh quái ác kia đã cướp đi sinh mạng của người cha yêu dấu đã một đời vất vả. Ông nằm xuống khi mái đầu vẫn còn xanh, cuộc đời còn nhiều hứa hẹn cho một tương lai tốt đẹp hơn. Ông nằm xuống với bao sự tiếc nuối của những người xung quanh, đặc biệt là sự tiếc nuối của người con chưa làm tròn nguyện vọng của mình.

Cha ơi, giá như con lớn nhanh hơn, giá như con giỏi hơn, giá như con thành công sớm hơn, giá như cha đừng bệnh, giá như....

• **Hồng Hà**
(Ettlingen, 01.3.2008)

tình bạn

• **Trần Ngân Tiêu**

Nghỉ lễ tuần rồi tôi đang lo lắng là Yến sẽ đưa cho một danh sách "Honey Do" thì sẽ nản chết được. Nhưng may quá Yến rủ mấy vài ba "mệ" đến để chỉ Yến tráng "bánh tráng ướt" kiểu Bắc Kỳ nên tôi được thoải mái bơi lội trong Internet. Ấy vậy mà cũng có phút nhức đầu vì mấy mẹ cứ thay phiên chê bai bạn bè của chồng mình cho nhau nghe. Yến thì kể lể:

- Tôi không hiểu sao ông xã tôi toàn gặp thứ bạn bè gì mà như phẩn nhà thổ không hà. Khi họ cần gì mình thì họ sẵn đón thăm hỏi đủ thứ còn hết lợi dụng được thì tự nhiên mất tầm hơi. Có cha không quen biết gì cả khi không gọi đến liên lạc làm quen cứ như là tri kỷ ấy. Rồi... tự nhiên mất tầm hơi không thấy đâu cả. Bạn như thế thì chơi làm gì.

Mụ Thanh cười hề hề ra vẻ hiểu đời:

- Thì đời là vậy đó. Nếu không lợi dụng thì họ chơi với mình làm gì. Cũng như bà đây nếu không cần tôi chỉ cho bà tráng bánh ướt thì bà đâu có mời tôi đến nhà bà... hi! hi!

Yến cười sượng:

- Cái bà quý này. Nói thế mà nghe được à. Ý tôi muốn nói là mình mà còn đối xử với nhau như vậy thì con mình nó nhiễm tánh ba đứa con nít Mỹ không biết nó có biết thế nào là tri kỷ tri âm hay không.

- Bà đừng coi thường tụi trẻ Mỹ. Chúng tuy vậy chứ cũng được giáo dục ở trường rồi nhà thờ thường xuyên nên cũng trọng tình bạn lắm đôi khi mình không ngờ tới đâu. Để tôi kể bà nghe, một bữa tôi thấy con bé gái của mụ Cindy cạnh nhà tôi cạo đầu trọc hỏ. Không kèm hãm được sự tò mò tôi lân la hỏi, tưởng mụ Cindy khó chịu không ngờ mụ hỏ hỏ kể rằng...

*

Nhìn tồ "cereal" vẫn còn nguyên trước mặt con Cathy mắt rầu rầu đăm lệt, tôi vội đổ dành:

- Con ngoan. Sao không ăn sáng rồi còn đi học. Ăn đi cho má vui nào. Nếu con không thích "cereal" nữa thì mai má thay món khác.

Cathy lau nước mắt rồi mếu máo:

- Má. Con ăn hết bát này, má phải hứa với con một điều... Má cho con bất cứ cái gì con muốn thì...

- Con gái cứng của má. Con muốn cái gì má cũng chiều con hết.

Con nhỏ còn chưa chắc ăn:

- Má hỏi bố cũng bằng lòng như vậy cơ...

Con tôi mới tám tuổi đầu mọi ngày rất ngoan mà sao bữa nay kỳ cục vậy. Tôi gọi chồng tôi:

- Anh đọc báo xong chưa. Con nó không chịu ăn sáng đây này. Nó bảo mình hứa gì đây anh lại coi.

Chồng tôi bỏ tờ báo đang đọc chạy qua vuốt tóc Cathy:

- Ăn đi con. Con muốn gì bố cũng chiều con hết. Nhưng đừng muốn những cái nhiều tiền quá như máy điện toán, máy chơi "game" nọ kia bố chưa có đủ tiền đâu... Còn cái gì bố cũng hứa...

Cathy cắt ngang:

- Không! Con không muốn bố má mua cái gì hết.

Nói rồi Cathy bung tô "cereal" chan sữa lên ăn nhưng nhăn nhó như là khó nuốt lắm vậy đó.

Ăn xong Cathy gọi bố má chia cái tô trống không ra rồi mở to mắt ngậm ngừ:

- Bố, má. Chủ nhật này con muốn bố má cạo tóc đầu cho con.

Chồng tôi sừng sốt la to:

- Thật là quái dị. Tại sao con lại muốn làm như vậy? Con gái cạo tóc đầu thì coi ra làm sao?

Tôi tiếp lời:

- Con gái cứng của má. Bố má sẽ rất buồn nhìn con như vậy, con có thể muốn cái gì khác được không?

Cathy sụt sướt:

- Con không thích ăn "cereal" nhưng con phải cố nuốt để bố má vui. Bố má hứa rồi bây giờ lại... con không muốn cái gì khác. Con chỉ muốn cạo đầu... con đã hứa với... hu! hu!

Không muốn thất hứa mang tiếng lừa dối đứa trẻ thơ dại tôi chiều ý con gái nhưng không ngờ đầu nhăn hín với khuôn mặt tròn trịa trắng trẻo Cathy trông cũng vẫn xinh xắn kháu khỉnh như thường.

Sáng thứ hai tôi chở con gái tới trường học như thường lệ. Đứng nhìn theo con nổi bật trong đám học trò tôi ái ngại trong lòng tôi vẫy tay khi nó quay lại nhìn tôi. Bất ngờ một chú bé học trò khác đầu cũng trọc lóc vừa xuống xe đã chạy vội gọi to:

- Cathy! Đợi tôi với. Cathy!

Thấy vậy tôi sừng sốt:

- Chẳng lẽ con tôi nghe lời rủ rê của những đứa trẻ điên khùng như thằng này.

Tôi còn đang suy nghĩ thì một bà bước ra khỏi xe rào bước lại chỗ tôi chẳng chào hỏi giới thiệu gì cả nói:

- Thưa bà. Con gái bà quả là một người vĩ đại. Chú bé đó là con trai tôi tên là Harrish; cháu bị bệnh ung thư bạch cầu. Cháu phải dùng "chemo" nên rụng hết tóc nên khi đi học cứ bị những học trò khác chọc quê chế riễu khiến cháu bỏ học hết nửa tháng nay.

Bà ta dân dấn nước mắt nghẹn ngào tiếp:

- Tuần rồi con gái bà ghé thăm Harrish và bảo nó trở lại trường bữa nay thì sẽ không còn ai chọc quê nữa. Bữa đó bà đậu xe ở cửa nhà tôi, Cathy chạy vào thăm bạn một vài phút rồi chạy ra ngay bà nhớ không? Nhưng tôi không ngờ cô gái bé bỏng của bà lại vì bạn bè như vậy. Thật là cao cả. Tôi cảm ơn bề trên đã cho ông bà có một người con thánh thiện như vậy.

Bà Cindy nói tiếp: Nghe bà ta tiết lộ, chính tôi cũng không khỏi ngạc nhiên và kèm hăm được sự xúc động. Bấy giờ tôi mới hiểu con gái tôi và... tự nhiên tôi cũng nghẹn ngào không nói được lời nào.

Chị chàng Sussie Cúc khoảng bốn mươi tuổi có chồng Mỹ nhưng khoái chơi với mấy bà lớn tuổi như là muốn "về nguồn" với việc nấu nướng của Việt Nam nên nói tới bánh ướt là nhập nhóm liền. Nãy giờ Cúc chỉ ngồi nghe giờ mới góp miệng:

- Tụi nhỏ chúng nó cũng có đứa rất dễ thương và thường hay có xúc cảm bất thường khiến mình bỡ ngỡ. Chính con bé Sara, con riêng của chồng cháu, mới học mẫu giáo thôi mà cũng có lúc nó đã làm cháu suy nghĩ. Nuôi nó từ bé nên nó cứ gọi cháu là "mom" như mẹ ruột nó vậy.

Vì rảnh rỗi nên cháu tình nguyện lâu lâu làm trợ giáo với cô giáo White trong lớp học của con Sara vài giờ. Cháu nhớ ngày đó có một học trò mới tên là Julia được chuyển đến lớp học. Bé Julia ăn mặc trông rất nghèo nàn và không được tươi tỉnh cho lắm. Cô giáo White nói với cả lớp:

- Chào "hello" với Julia đi các em. Julia vừa đổi tới trường này.

Một vài học sinh nói: "Hello Julia" phần đông còn lại thì lặng yên nhìn không nói gì. Julia đến ngồi ở cái ghế tận cuối lớp và tôi không để ý đến Julia nữa và tới giờ đi về. Bữa đó con Sara về kể với cháu rằng lúc ăn trưa phòng ăn đầy kín học sinh và những nhóm bạn thân của Sara thì kiếm bàn để ngồi xúm lại với nhau như mọi ngày. Khi Julia bung khay đồ ăn đi kiếm chỗ ngồi ngang qua chỗ Sara thì nó muốn xô hai con bạn là Robyn và Ellen ngồi cạnh xích ra để nhường cho Julia một chỗ nhưng hai con nhỏ không chịu nhúc nhích khiến Sara ái ngại.

Thế rồi ngày nào con Sara đi học về cũng nói về con bạn mới Julia. Nó nói rằng trong lớp học Julia thường thui thủi một mình. Vào giờ đọc sách Julia được chỉ định vào nhóm của Sara và Julia cũng giống Sara là không xuất sắc lắm về đọc sách. Thế cho nên Sara thường hay hỏi chuyện Julia. Sau giờ học Sara cũng như một số học trò đi bộ về nhà còn thì đi xe buýt nhưng Sara không thấy Julia đi bộ hay đi xe buýt nên Sara phân vân không biết Julia sống ở đâu. Vì vậy một bữa Sara hỏi cháu:

- Mom! Con thích Julia lắm, bữa nào con rủ nó đến nhà mình chơi được không mom?

Cháu bảo nó:

- Được nhưng mà mình phải hỏi mom của Julia xem bà ấy có bằng lòng không đã. Con phải bảo Julia cho số điện thoại để mom gọi mom của nó.

Bữa sau Sara đi học về bảo cháu là nó hỏi Julia số điện thoại thì mặt nó tái đi thật khó hiểu rồi Julia cúi mặt xuống đất nói: "Má tôi sẽ gọi má của bạn".

Để cho Sara khỏi thắc mắc cháu bảo nó:

- Má của Julia đã gọi và cho biết Julia có thể qua chơi với con thứ Hai tới.

Con Sara nôn nóng mong đợi dịp để hai đứa có thể tự do chơi giỡn với nhau. Khi Julia đến, Sara mang bơ đậu phộng và cà-rốt để hai đứa nhai. Julia ăn thật nhiều như chưa bao giờ được ăn và khen lấy

khen để. Sau đó Sara lấy ngô rang ra Julia cũng ăn ngẫu nhiên như là đã đói hai ba ngày. Thấy vậy cháu lấy thêm ra một mớ kẹo "cookie" Julia cũng ăn hết ba bốn cái khiến cháu phân vân không biết ăn bao nhiêu thì con bé này mới no vì thường thì chỉ ăn cà-rốt với bơ đậu phộng thôi cũng đã no ứ hơi rồi.

Ăn rồi Sara dắt Julia đi coi các phòng trong nhà và khi trở ra Julia hít hà:

- Bạn và anh bạn có phòng riêng? Anh em bạn thật là may mắn. Thật là tuyệt diệu. Giường riêng, tủ sách, hình ảnh và nhiều đồ chơi khác nữa, đều là của riêng bạn. Tôi có mơ cũng không dám nghĩ tới.

Sara ngạc nhiên hỏi:

- Bạn nói may mắn! Sao lại là may mắn? Có phòng riêng cho mỗi người đâu có gì là lạ.

Khi Sara dẫn tới phòng gia đình tức là family room thấy thẳng con cháu đang coi TV Julia lại trợn mắt hít hà một cách thèm thuồng:

- Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cái TV lớn như vậy.

Sara lại ngạc nhiên cười bảo:

- Thật à? Bờ chỉ xạo thôi, thứ này giờ thiếu gì. Bảo má bồ mua cái 35 "inch" coi cũng đã lắm.

Rồi Sara đề nghị:

- Chúng ta vẽ tranh đi. Vẽ thử coi.

Julia có vẻ hào hứng:

- Tôi thích tranh ảnh lắm.

Sara mang giấy và các cây chì màu ra còn Julia thì lấy giấy báo cũ lót trên mặt bàn để giữ cho mặt bàn khỏi bị dơ. Thấy đồng chì màu Sarai mang ra Julia xuýt xoa:

- Bạn có nhiều màu đẹp quá.

Sara vô tình:

- Đó toàn là thứ cũ thôi đấy. Tôi tính vút đi mua cái mới nhưng chưa có thì giờ.

Cuộc chơi kéo dài từ chuyện nọ tới chuyện kia và con Sara như còn muốn kéo dài hơn nữa nhưng tới chiều thì má Julia đến đón nó về. Julia chào cháu:

- Cám ơn bác đã cho cháu đến đây chơi. Rồi Julia quay qua Sara nói tiếp: "Cám ơn bạn đã coi tôi như bạn".

Sara hỏi cháu:

- Má! Mai một Julia qua chơi nữa được không má?

Cháu bảo nó: "Được chứ sao lại không con. Nhưng hai đứa đừng ham chơi rồi sao lằng học hành à nghe". Julia nháy mắt lên vui mừng và quay qua hỏi má nó:

- Mai một con qua đây chơi nữa được không má? Được không má?

Má của Julia nhìn cháu mỉm cười gật đầu và từ buổi đó sau giờ học Julia đến chơi với Sara hầu như hàng ngày. Julia dạy Sara vẽ tranh và Sara dạy Julia chơi "video game", làm bài tập và đọc sách v.v.. Nhưng hai đứa chơi thân với nhau như vậy mà cháu vẫn chưa nghe Sara nói nhà Julia ở đâu. Cháu bảo Sara hỏi Julia xem sao. Bữa nọ, đang chơi với nhau bất ngờ cháu nghe con bé Sara dọ ý Julia:

- Này Julia. Bữa nào mình qua nhà bạn chơi đi. Để xem nhà bạn thế nào.

Tôi nhìn Julia thì thấy sắc mặt nó tối xám lại và miệng như cứng ra không nói được. Thấy vậy tôi vội xen vào nói chuyện khác để Julia được tự nhiên.

Ngày hôm sau đi học về Sara hốt hoảng đến nói với cháu là không thấy Julia đi học. Sara lộ vẻ lo lắng bồn khoăn không hiểu chuyện gì đã xảy ra cho bạn nó. Sara nói nó mong cho buổi học mau hết để về nhờ má tìm hiểu lý do. Không để cho Sara lo lắng tôi kéo nó vào bếp rồi cố giữ thản nhiên nói:

- "Mom" của Julia đến thăm "mom" bữa nay và cho biết mẹ con Julia đã di chuyển đi nơi khác.

Nghe xong Sara đứng sững lặng người đi ít giây rồi hấp tấp hỏi:

- Họ đi rồi à? Mà đi đâu? Tại sao lại đi hà "mom"? Con có nghe Julia nói gì về chuyện này đâu?

Tôi biết Sara xúc động mạnh nhưng tôi cố giữ vẻ thản nhiên vừa nấu ăn vừa nói:

- "Mom" của Julia cố gắng kiếm việc làm ở đây nhưng không thành công. Vì thế mà không có tiền để mướn một căn trong chung cư nên cả nửa năm nay họ phải sống trong chiếc xe cũ đang có và hàng ngày đậu ở các bãi đậu xe ở các siêu thị.

- "Oh! My God! Unbelievable!".

Sara la lên như vậy. Nó lộ vẻ không thể tin được những điều cháu cho nó biết là có thật. Nó vò đầu bứt tai:

- Vậy mà con lại đòi đến nhà Julia chơi. Chính vì điều này đã khiến bạn con xấu hổ phải bỏ đi. Con đã ngu muội làm xáo trộn cuộc sống của Julia.

Thấy con Sara tự bứt rút như vậy cháu vội cho nó biết thêm:

- Bà cô của Julia ở Denver đã kêu họ qua ở với bà ta và đã kiếm được việc cho má nó.

Cháu nắm tay Sara nói cho nó an tâm thêm:

- Má biết con sẽ nhớ Julia, nhưng đây là một tin mừng cho gia đình nó.

Nghe cháu nói vậy khuôn mặt Sara đỡ "khẩn trương" hơn nhưng nó bồn khoăn:

- "Mom"! Mùa Đông như vậy mà Julia ngủ ở ngoài trời hàng đêm thì lạnh lắm nhỉ. Hèn gì nó không có TV, không có phòng, không có gì cả.

Cháu thấy mắt Sara trĩu buồn không cầm được nước mắt nấc lên một tiếng lâm bầm tiếp:

- Giờ thì con đã hiểu. Giờ thì con đã hiểu tại sao Julia không muốn mời tôi qua nhà chơi. Con đã hiểu tại sao Julia ăn ngẫu nhiên những món con mời như là chưa bao giờ được ăn. Con đã hiểu tại sao mắt Julia sáng lên khi nhìn thấy những cục chì màu và màn ảnh TV tại nhà vì những thứ đó không thể có được.

Ngày hôm sau, có giờ phụ giáo cháu theo Sara đến lớp nó đã nói cho cả lớp biết hoàn cảnh của Julia và lý do tại sao Julia đã di chuyển đi nơi khác. Những bạn cùng lớp trước kia lạnh lùng không muốn gần gũi với Julia nhìn sững lẫn nhau đưa tay chùi nước mắt và tỏ ý tiếc rằng đã không làm bạn với Julia.

Từ đó mỗi khi có một học sinh mới được chuyển đến lớp học của Sara và sau khi cô giáo giới thiệu thì mọi học sinh đều vẫy tay và miệng nói to: "Hello" •

Thảm sát trên đảo Trường Sa

• Nguyễn Nhân Chứng

Câu chuyện sau đây được viết ra để tưởng niệm hơn 130 đồng bào trên "ghe ông Cộ" trên đường vượt biển tìm tự do đã bị cộng sản Việt Nam tàn sát dã man vào tháng Tư năm 1979 ở đảo Trường Sa, và cũng để gửi đến các con yêu quý của ba: Chí Dũng, Đông Nghi, Tì Tì.

Trước khi vào chuyện:

Thời gian gần đây, dư luận đồng bào trong và ngoài nước vô cùng phẫn nộ trước nguồn tin Trung Cộng đã xả súng bắn vào ngư dân Việt Nam đang săn bắt hải sản chung quanh khu vực đảo Trường Sa thuộc lãnh hải Việt Nam, gây thiệt hại về nhân mạng cũng như tài sản cho ngư dân Việt Nam. Đây không phải là lần thứ nhất Trung Cộng xả súng bắn vào ngư dân Việt Nam. Cách đây vài năm, Trung Cộng cũng đã xả súng bắn vào ngư thuyền Việt Nam khiến cho 8 người bị chết và nhiều người khác bị thương, sau đó Trung Cộng còn ngang nhiên bắt giam nhiều ngư thuyền và ngư dân Việt Nam một cách trái phép vô cùng ngang ngược, bắt chấp công pháp quốc tế về luật hàng hải. Đây là hai vụ điển hình nhất mà dư luận quốc tế có đưa tin và đề cập đến. Dĩ nhiên, là còn có nhiều vụ khác đã xảy ra nhưng không có người biết đến. Điều đáng để nói là: chính quyền Việt Nam đã không có lấy một hành động đáng kể nào được xem là để bảo vệ công dân của mình trước các hành động man rợ của Trung Cộng. Thái độ nhu nhược và bất lực của chính quyền Việt Nam trước việc Trung

Cộng bắn giết bừa bãi dân lành đã bị đồng bào Nguyen rủa.

Nhưng đâu có ai biết được một câu chuyện đã xảy ra cách đây 28 năm về trước, cũng tại quần đảo Trường Sa này. Một cuộc tàn sát man rợ khác đã diễn ra, máu đào loang thắm cả một vùng biển, xác người trôi vớt vương làm mồi cho muôn loài cá. Cuộc thảm sát man rợ này đã diễn ra do chính bộ đội cộng sản Việt Nam, lực lượng trú đóng trên đảo Trường Sa ra tay thực hiện. Và..... nạn nhân là hơn 130 đồng bào vượt biển tìm tự do trên một con thuyền xuất phát từ thành phố Nha Trang. Trung Cộng là giống dân ngoại chủng luôn luôn có ý đồ xâm chiếm Việt Nam từ hàng ngàn năm nay. Trung Cộng bắn giết ngư dân Việt Nam cũng do bản chất xâm lăng, đồng thời muốn chứng tỏ thể nước lớn của mình đối với Việt Nam. Thế nhưng, bộ đội cộng sản Việt Nam xả súng hàng loạt bắn thẳng vào chính những người cùng một dòng máu, cùng một màu da, cùng một ngôn ngữ, mà họ gọi là đồng bào, chỉ vì những đồng bào này đã bỏ nước ra đi vì không chấp nhận một chế độ độc tài cộng sản. Hành động này của bộ đội cộng sản Việt Nam đã vượt qua mức tưởng tượng bình thường của con người. Hành vi tội ác này của cộng sản Việt Nam, ngày nay đã được đảng cộng sản xóa bỏ để trở thành quá khứ, và những người sống sót trên con tàu oan nghiệt đó trở thành những khúc ruột xa ngàn dặm theo chủ trương của đảng, cho dù những người này không và sẽ không bao giờ quên được cái đêm kinh hoàng của tháng 4 năm 1979 của 28 năm về trước. Bộ máy tuyên truyền của đảng giờ đây đang cùng với những kẻ trở cờ thời cơ đang cùng nhau diễn xuất kịch bản "xóa bỏ hận thù, hướng tới tương lai". Người sĩ quan bộ đội cộng sản, người đã trực tiếp ra lệnh thẳng tay tàn sát đồng bào vô tội trên đảo Trường Sa 28 năm về trước, nếu còn sống, có lẽ giờ đây đã biến thành một tay tư bản đồ giàu sang, và đang ngồi ở vị trí Ủy viên Trung ương đảng cộng sản Việt Nam.

Tác giả câu chuyện này xin được viết ra đây câu chuyện của 28 năm về trước, như một nén hương lòng thắp muện để tưởng nhớ đến hơn 130 đồng bào trên "ghe ông Cộ" những người bạn đồng hành của tác giả đã bất hạnh gục ngã trước những họng súng oan nghiệt của những người cuồng sát cộng sản Việt Nam. Những người còn may mắn sống sót sau cuộc thảm sát trên, nếu có dịp được đọc những dòng chữ này xin hãy cùng nhau dành một phút để cầu nguyện cho những bạn đồng hành xấu số của chúng ta. Những kẻ theo Cộng sản là những kẻ cuồng tín, cuồng sát. Cho nên chúng mới xả súng bắn những người chạy đi, dù là đàn bà hay con trẻ, trong tay không tấc sắt. Dù chúng đổi tên, thay áo đại quân, vắt nón cối, bỏ dép râu...

(Nguyễn Nhân Chứng)

**

Chúa ơi cứu con với !

Tiếng thét đau thương, hải hùng của người phụ nữ nằm sát cạnh tôi, cùng lúc với một dòng nước ấm văng vào mặt đã khiến cho tôi phải lấy tay vuốt mặt mình và bàng hoàng nhận ra toàn là máu, máu nóng đã ập vào mặt tôi từ người phụ nữ bên cạnh. Tôi ngẩng cao đầu lên một chút để nhìn sang bên cạnh, người phụ nữ đang oằn oại với vết thương một bên đùi vỡ toác do đạn xuyên phá, máu tuôn xối xả. Tôi xót xa nhìn người phụ nữ đang lặn lội vì đau đớn, nhưng cũng đành bất lực không cứu giúp gì được, vì ngay bản thân tôi cũng đang nằm bẹp dí xuống sàn tàu để tránh đạn.

Đạn vẫn tiếp tục nổ, tiếng rên xiết, la hét, kêu gào, của những người bị trúng đạn quyện vào nhau tạo thành một thứ âm thanh hỗn loạn đến rợn người, âm thanh giữa biên giới của sự sống và cái chết chỉ diễn ra trong một cái nháy mắt, mới còn nghe rên la đó.... một loạt đạn tiếp theo đã ghim chặt vào thân người, lập tức tiếng rên la im bặt, một con người đã vĩnh viễn ra đi, những người khác tiếp tục rên la, chờ đợi loạt đạn tiếp theo cướp lấy mạng sống của mình. Tôi tự nhủ thầm, muốn sống còn phải rời bỏ con tàu ngay lập tức. Tôi vùng dậy, và nhận ra con tàu đang chìm dần từ phía sau của thân tàu, phía trước của con tàu đã bị đạn pháo bắn gãy, đang chống lên trời. Trước mặt tôi, chung quanh tôi, máu thịt văng tung tóe, thấy người nằm la liệt, một cảnh tượng hải hùng mà tôi chưa từng chứng kiến. Thần kinh tôi tê cứng vì sợ hãi khiến tôi muốn khụy xuống, nhưng bản năng sống còn của con người trong tôi bùng sống dậy, tôi lao mình ra khỏi con tàu phóng xuống biển vừa lúc một cơn sóng biển chụp tới cuốn tôi rời xa con tàu. Thật là may mắn, tôi vừa rời xa con tàu thì dường như cùng một lúc, một trái đạn pháo kích rớt chính xác ngay giữa con tàu khiến con tàu gãy đôi và chìm xuống biển, mang theo toàn bộ số người có mặt trên tàu lên tới trên 130 người.

Trên mặt biển bây giờ đã không còn thấy bóng dáng con tàu đâu nữa, thay vào đó là những vật dụng bể nát của con tàu, những tấm ván bể nổi trôi lênh bênh trên sóng nước. Xác người chết ! xác người chết trôi nổi quanh tôi, phụ nữ, đàn ông, con nít, già có, trẻ có. Tất cả, không một ai còn được toàn vẹn thân thể, không một ai còn sống cả..... Có lẽ tôi là người sống sót duy nhất còn lại của con tàu, ngoài tôi ra thì chỉ còn lại toàn rặt là xác của người chết. Máu, là máu, từng vệt loang dài chảy ra từ vết thương của những xác chết, theo dòng nước trôi quanh tôi. Thủy triều đang lên, tôi rùng mình nghĩ đến đàn cá mập đói đang lẩn quẩn quanh đây chờ thủy triều lên cao sẽ theo mùi máu mà kéo đến, thì cho dù tôi có còn sống thì vẫn phải làm mồi cho đàn cá mập như những xác chết kia mà thôi! Tôi vươn tay cố gắng chụp lấy một mảnh ván để bám vào, tôi bám chặt vào mảnh ván, nhắm mắt lại cầu nguyện, dọn mình chờ chết, và trong cái khoảnh khắc tuyệt vọng đó tôi đã nghĩ đến gia đình, nghĩ đến những người thân thương ruột thịt, đã không biết được rằng tôi đã bỏ thân giữa biển cả và làm mồi cho cá mập. Vĩnh biệt tất cả.

3 giờ sáng thành phố Nha Trang vẫn còn chìm trong giấc ngủ, hàng trụ điện bên đường Nguyễn Thái Học tỏa ánh sáng mờ mờ, soi bóng tôi trên đường. Vai mang cái phao (loại ruột xe hơi được bơm căng lên) giả làm dân đi tắm biển sớm (đối với người dân Nha Trang thì việc có người đi tắm biển vào lúc 3- 4 giờ sáng là chuyện thường) tôi rảo bước thật nhanh hướng về phía biển cho kịp giờ hẹn. Xuống tới bãi cát, tôi đưa mắt nhìn quanh dò xét địa thế, bãi biển vắng lặng không một bóng người, tôi yên tâm cởi bỏ áo ra chỉ mặc chiếc quần cụt, giả vờ làm vài động tác thể dục trước khi bước xuống nước. Từ xa, về phía biển có ánh sáng mù mờ của một chiếc thuyền câu đang tiến vào bờ, tôi lại đảo mắt nhìn quanh kiểm soát lần cuối trước khi rời bãi cát. Bước xuống nước, tôi nhào người bơi nhanh về hướng chiếc thuyền câu, trả lời đúng mật mã, một bàn tay vươn ra kéo tôi lên chiếc thuyền. Thuyền lướt nhẹ trên mặt biển hướng về "Hòn Tre" cá nhân tôi thì phải nằm sát xuống khoang thuyền không được ngồi dậy cho đến khi tới chỗ ẩn nấp ngoài đảo Hòn Tre.

Hòn Tre là một hòn đảo lớn, nằm cách bờ biển và hải cảng Nha Trang khoảng chừng 6 cây số, cư dân trên đảo này rất ít chỉ chừng vài chục gia đình, hầu hết đều sinh sống bằng nghề chài lưới. Nơi đây cũng là nơi ẩn nấp của các tàu thuyền và ngư dân mỗi khi gặp gió bão. Con thuyền chạy được chừng hơn tiếng đồng hồ thì tới một cửa động nằm khuất sâu vào phía trong trên đảo Hòn Tre, rất khó mà tìm thấy nếu không quen thuộc được địa hình nơi đây. Từ phía ngoài nhìn vào, tôi chỉ nhìn thấy một màu tối đen, bằng ánh sáng của cái đèn (pin) do người ngồi trước mũi soi sáng, chiếc thuyền câu từ từ lướt nhẹ vào động. Tôi được bỏ xuống đây để ẩn trốn chờ đêm đến sẽ ra "tàu lớn" một tốp 5 người đàn ông chạy ra đón tôi, ai nấy đều trần như nhộng, không mặc một thứ gì trên người (sau này thì tôi cũng như họ vì không khí trong động rất oi bức khó chịu) họ là những người đã đến trước tôi từ đêm hôm trước, cũng để chờ ra tàu lớn. Trời đã sáng tỏ, nhưng từ phía bên trong động, chúng tôi nhìn ra bên ngoài cũng chỉ nhìn thấy được một vệt ánh sáng rất mờ, yếu ớt chiếu sáng vào trong động. Lúc này trong động chúng tôi cũng đã lờ mờ nhìn thấy được nhau, thật là một cảnh tượng sống động có một không hai mà trong cuộc đời của tôi đã được tận mắt nhìn thấy, 5 ông A Dam của thời kỳ hồng hoang, ăn lông ở lỗ, trên người không một mảnh vải che thân, đang đứng giữa một thạch động thiên nhiên thì thảo to nhỏ với nhau, vì cứ sợ bên ngoài nghe được. Nhưng thật ra thì có hét to lên cũng chẳng có ai nghe thấy. Không khí trong động đã bắt đầu oi bức dần lên, tôi cũng phải lột bỏ cái quần cụt mang trên người để trở thành người tiên sử như những người khác. Qua câu chuyện, tôi được biết nơi đây là nơi cất giấu đầu chạy máy dùng cho chuyến vượt biển, mỗi ngày một ít số đầu tồn trữ được tăng dần lên theo với thời gian, và đây là giai đoạn chót cho nên 5 người họ đã ở lại luôn trong thạch động, chờ tối nay thì sẽ chuyển sang tàu lớn. Tôi được chia

cho một ít cơm với muối mè đã được vắt cục lại với nhau để đỡ đói chờ đêm đến ra tàu lớn, nằm ngả lưng trên mặt đá lờm chờm, tôi liên tưởng đến chuyến vượt biển đêm nay và cầu nguyện ơn trên cho mọi việc được thông suốt, nghĩ đến gia đình, nghĩ đến tương lai không biết rồi sẽ đi về đâu, tôi bồi hồi tắc dạ.

Đêm đến, ánh đèn pin từ cửa động chiếu ánh sáng vào, cùng với tiếng người nói chuyện với nhau. Rõ ràng là không phải những người trong Ban tổ chức, mọi người nín thở chờ đợi, mọi người đều nằm ép sát mình xuống mặt đá, không dám cử động mạnh, cũng may là từ phía ngoài nhìn vào thì chỉ thấy một màu tối đen, nên chúng tôi đã không bị phát giác. Thời gian chờ đợi tưởng chừng như vô tận, sau cùng thì nhóm người đó cũng bỏ đi, chúng tôi thở ra nhẹ nhõm. Một anh trong nhóm chúng tôi cho biết, đó là những người đi "soi mực" ban đêm và anh đoán chắc rằng họ chỉ vô tình đi lạc vào đây mà thôi. Vào khoảng giữa đêm thì chiếc thuyền câu liên lạc đã trở lại thông báo cho biết là: Tối nay không thể khởi hành được vì có sự trục trặc vì lý do an ninh. Mọi người lộ vẻ thất vọng, nhưng cũng đành phải nhận lấy phần lương thực cho ngày mai và tiếp tục chờ đợi. Thời gian chờ đợi trong thạch động dường như dài vô tận, chúng tôi chỉ có việc ăn xong rồi nằm hoặc đi lại cho giãn gân cốt, trò chuyện thì hạn chế tối đa vì lo sợ bị phát giác. Một ngày một đêm đã trôi qua, mọi người nôn nóng chờ tin từ con thuyền liên lạc, bóng đêm lại phủ đầy bên ngoài cửa động, con thuyền liên lạc đã trở lại và tiếp tục báo tin buồn vẫn chưa thể khởi hành được, chúng tôi nóng ruột thấy rõ, người đưa tin thì chỉ làm nhiệm vụ đưa tin và chuyển lương thực cho chúng tôi xong thì rút lui. Đêm thứ ba, bóng con thuyền đưa tin đã trở lại, lần này có vẻ hồi hả hơn hai đêm trước, theo sau nó là ba chiếc thuyền câu khác nối đuôi nhau tiến vào thạch động, tôi đoán là giờ khởi hành đã tới. Quả đúng như tôi dự đoán, chúng tôi được lệnh "bốc" toàn bộ số đầu chạy máy lên bốn chiếc thuyền câu cùng với mọi người rời thạch động ra tàu lớn. Giây phút quan trọng đã đến, chúng tôi lần lượt chuyển hết số đầu lên thuyền, còn chúng tôi thì nằm sát xuống thuyền bên trên được phủ một tấm nylon để che kín. Bốn chiếc thuyền câu theo hàng dọc lặng lẽ rời thạch động hướng về tàu lớn. Khoảng nửa giờ sau, chúng tôi đã cập được sát tàu lớn đang bỏ neo chờ chúng tôi.

"Tàu lớn" là một chiếc ghe đi biển của ngư dân, dài khoảng 15 thước, rộng chừng 3 thước, mà dân trong nghề đi biển gọi là "3 lỗc đầu bạc", đầu được chuyển cấp tốc và nhanh chóng lên tàu lớn, chúng tôi cũng đã lần lượt leo lên tàu lớn. Tàu nhỏ neo, chạy ở vận tốc bình thường như là một chiếc tàu đánh cá bình thường khác đang hoạt động quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm chỗ ngồi, tôi đã giật mình kinh ngạc khi nhìn thấy toàn bộ số người có mặt trên tàu. Đông quá! Chỗ nào cũng có người ngồi chen chúc, nhưng rồi tôi cũng không lấy làm quan tâm cho lắm, miễn sao con tàu cứ tiếp tục hướng mũi ra khơi hướng về Philippines. "Tháng ba bà già đi biển" câu thành ngữ

của những người hành nghề đánh cá, rất đúng trong trường hợp của chuyến vượt biển đêm nay. Mặt biển phẳng như gương, bầu trời trong vắt với muôn vì sao lấp lánh. Sau khi đã bỏ xa khu vực đánh cá trong vùng, con tàu mở hết tốc lực hướng mũi ra khơi. Mặt trời đã ló dạng từ phía chân trời, trời đã dần sáng tỏ, từ trên mũi tàu tôi có dịp quan sát rõ hơn toàn bộ khung cảnh trên tàu, điều khủng khiếp đập vào mắt tôi đầu tiên là mặt nước biển chỉ cách bệ tàu có chừng non 1 thước, chứng tỏ con tàu đang bị khẳm vì chờ nặng, con tàu như đang oằn mình trườn tới phía trước với sức nặng vượt quá mức cho phép. Trên khoang tàu la liệt là người, trước mũi, sau khoang, chỗ nào cũng có người. Nặng đã lên cao, tuy mới sáng sớm nhưng nắng giữa đại dương đã mang lại cái nóng khó chịu trong người rồi, vài người đã cởi áo ra cũng như tận dụng hết tất cả những gì khả dĩ có thể che nắng được để tránh cái nắng đã bắt đầu gay gắt. Chỗ duy nhất có thể tránh nắng được là cabin tàu đã được dành riêng cho gia đình chủ tàu, các hầm tàu bình thường dùng để làm nơi chứa cá sau khi thu hoạch được, đã được gỡ bốt nắp hầm đi dùng làm nơi tránh nắng, nhưng có lẽ dưới hầm tàu không khí quá ngột ngạt oi bức nên cứ chốc chốc lại có người trồi lên để hứng lấy khoảng không khí trong lành trên tàu, có người leo lên khỏi miệng hầm thì cũng có người lại chui xuống dưới hầm tàu, cái quy trình "cắc cớ" này cứ thế mà tiếp diễn trong suốt cuộc di hành. Vài tiếng khóc của trẻ em đã nổi lên vì khát nước, chủ tàu ra lệnh cung cấp nước uống cho mọi người, người lớn thì được ba nắp "bi đong", con nít được gấp đôi trong ngày đầu tiên, cứ cách khoảng chừng 1 giờ đồng hồ thì lại cấp tiếp cho con nít, người lớn thì phải chịu nhịn lâu hơn. Vì ngồi trên mũi cabin nên tôi đã nói chuyện được với gia đình chủ tàu, theo như họ cho biết thì chuyến đi đã bị gặp khó khăn do địa điểm bị tiết lộ ra bên ngoài bởi những người chung vàng cho chuyến đi, do đó thân nhân của những người này đã "canh me" rất sát chuyến đi. Đó cũng là lý do khiến chúng tôi phải chờ đợi trong thạch động hết hai ngày đêm, đêm thứ ba chủ tàu quyết định phải ra đi bằng mọi giá trước khi việc đổ bể. Tàu cập sát bờ biển nơi "kho gạo" để bốc người, số người dự trữ chính thức là gần 60 người. Không ngờ, khi tàu cập vào bờ thì người ở mọi ngõ ngách túa ra leo lên tàu, và vì không muốn bị lộ nên chủ tàu đành phải chờ hết số khách không có trong danh sách, sau khi kiểm soát lại thì được biết là con số người đã lên đến hơn 130 người.

Trời đã vào chiều, gió thổi lạnh, một đàn cá heo "dolphin" bơi cập theo hông tàu trông rất đẹp mắt, mặt trời đỏ ối đang từ từ lặn xuống chân trời, bóng tối bắt đầu phủ xuống, con trăng thượng tuần treo lơ lửng trên đầu, bóng con tàu trông thật cô đơn giữa biển cả mênh mông, con người đã trở nên vô cùng nhỏ bé trước thiên nhiên, đầu đó văng vẳng tiếng cầu nguyện, lúc đầu nhỏ, sau to dần lên, và không hẹn hẫu như mọi người trên tàu đều cầu nguyện theo tôn giáo mình. Biển hoàn toàn vắng lặng, không có bóng một con tàu nào qua lại, không gian là một màu đen

che phủ đến lạnh người, con tàu vẫn lằm lũi lướt tới, tôi được anh tài công người của chủ tàu đưa cho một "tấm bạt" loang đầy dầu mỡ để che lạnh, tôi cùng vài người khác quây quần phía bên trong tấm bạt cho bớt lạnh. Một ngày một đêm đã trôi qua trong an bình, mọi người thăm cảm tạ ơn trên đã che chở cho con tàu. Ngày thứ hai, nắng dường như gay gắt hơn, nắng như đổ lửa xuống những tấm thân đã rộp lên vì bị phỏng nắng, tiếng con nít khóc vang trời. Nước ! Nước đã trở thành một thứ quan yếu bậc nhất trên tàu, chủ tàu đã cử bốn thanh niên lực lưỡng đứng canh gác khu vực để nước. Con nít được ưu tiên tăng lượng nước uống lên từ 6 nắp lên 8 nắp, nhưng người lớn thì bị giảm xuống chỉ còn có một nắp mà thôi.

Ngày qua đi, đêm lại xuống, tiếng kinh cầu lại vang lên, thỉnh thoảng lại có tiếng nôn oẹ vang lên, đoàn lũ hành nằm đã dưới trần mình hứng chịu khí hậu lạnh lẽo của đại dương về đêm. Ngày hứng chịu cái nắng khủng khiếp, đêm về lại phải đón nhận cái lạnh, chỉ mới có hai ngày mà những con người khốn khổ đã teo hóp lại, sức đề kháng dường như đã không còn nữa. Ngày thứ hai cũng trôi qua bình an, nhưng đoàn người thì đã hoàn toàn đuối sức, ai nằm chỗ đó, phó mặc cho con tàu muốn đưa mình đi tới đâu thì đi. Trưa ngày thứ ba thì sóng gió đã nổi lên, mặt biển đã không còn phẳng lặng nữa, gió đã nổi lên kéo mạnh từng cơn, bầu trời vẫn vũ, mây đen kéo về đen kịt, từ xa từng ngọn sóng bạc đầu đang kéo tới. Sóng to, gió mạnh, khiến con tàu chao đảo liên tục, từng cơn sóng cao vờn bốc con tàu lên cao, nhìn xuống dưới là một hố sâu thăm đến rợn người. Tôi cùng những người khác trên mũi phải leo xuống khoang tàu, vì quá nguy hiểm nếu cứ tiếp tục ở lại trên mũi tàu. Đang ở giữa trưa mà tôi cứ ngỡ rằng là đang lúc chiều tối vì bầu trời tối đen, chủ tàu trấn an mọi người rằng: "Đây là chuyện thường thôi, chỉ là "gió Nam", gió Nam thì mấy người làm nghề biển coi như cơm bữa". Hư thật ra sao không biết, nhưng mọi người đã quá hoảng sợ và trở nên nhốn nháo, khiến con tàu đã bị sóng xô chao đảo lại thêm trông chừng như muốn lật úp. Chủ tàu phải hét lớn ra lệnh, không được nhốn nháo, nếu không muốn tàu bị lật thì ai ở đâu ngồi đó. Con tàu chuyển mình kêu rầm rầm như muốn vỡ ra từng mảnh nhỏ, khiến mọi người đang lúc hoảng sợ càng thêm hoảng sợ, tiếng than khóc, tiếng gọi nhau vang lên thảm thiết, người ta dồn cục vào với nhau như để tìm sự che chở cho nhau. Mưa đã bắt đầu trút xuống, ngày càng nặng hột hơn, mưa giăng trắng xóa cả một khoảng không gian rộng lớn giữa đại dương, con tàu vẫn trôi lên hụp xuống tưởng chừng như muốn hất văng những thuyền nhân xuống biển. Con tàu đã phải chuyển hướng, không thể nào đi theo hướng đã định mà phải cập theo sóng để tránh cho tàu khỏi bị lật úp, người tài công chính của tàu, người nắm giữ sinh mạng của hơn 130 thuyền nhân, giờ đây đang gồng mình ôm chặt tay lái với sự giúp sức của hai người khác để giữ cho con tàu khỏi bị lật, giữ cho con tàu khỏi bị lật đã là một việc vô cùng khó khăn lắm rồi, việc nhận rõ phương hướng đã không còn được đặt ra nữa. Con tàu đã thật sự lạc

mất phương hướng, mặc cho sóng gió đưa đẩy, mọi người chỉ còn biết cầu nguyện và phó mặc số mệnh vào sự may rủi mà thôi. Cơn bão vẫn tiếp tục quàn thảo từ trưa đến tối, nhờ con thuyền xoay vòng giữa cơn bão dữ, những người trên tàu giờ đây đa số đã phải chui vào hầm tàu để tránh khỏi bị hất văng xuống biển.

Đến tối thì cơn bão chấm dứt, mọi người ngoi ngóp bò dậy, may mắn thay suốt cơn bão dữ mọi người vẫn được bình an dù đã phải trải qua một ngày kinh hoàng khiến ai nấy không còn lòng dạ nào nghĩ đến việc tiếp tục di hành thêm nữa. Có ánh đèn ! Có ánh đèn! Một người la to, rồi nhiều người khác cùng la, cứ tưởng như là mơ. Nhưng quả thật, từ hướng bên phải của con tàu có ánh đèn leo lét khi ẩn khi hiện do sự trôi lên hụp xuống của con tàu. Tài công hướng mũi con tàu chạy thẳng vào nơi có ánh đèn, trông thì gần, nhưng thật ra thì tàu phải chạy gần hai giờ đồng hồ mới đến được. Càng đến gần thì mọi người nhận ra đó là một hòn đảo, đảo nhưng có ánh đèn, nghĩa là có người sinh sống trên đảo. Mọi người mừng rỡ tạ ơn trên đã dẫn dắt con tàu đến nơi bình an. Con tàu đang ngon giấc, bỗng nghe đánh... ầm một tiếng lớn, tiếng máy tàu gầm rú liên hồi, anh tài công la lớn "Ghe mắc rạn", anh tài công cố gắng bằng mọi cách để xoay chuyển con tàu nhưng đành bó tay đứng nhìn, nhìn mũi tàu ghéch cao ở phía trước, tôi đoán là con tàu đã "cưỡi" lên đá ngầm rồi. Từng đợt sóng mạnh mẽ đánh vào mạn tàu như muốn phá vỡ con tàu ra làm trăm mảnh. Nhìn vào phía trong đảo, thấy không còn xa lắm, từ chỗ con tàu gặp nạn vào đất liền khoảng chừng vài trăm thước. Phải rời tàu đi tìm phương tiện cấp cứu thôi, có người lên tiếng đề nghị.

Thế là một số trai tráng khoảng chừng 20 người trong đó có tôi, tình nguyện rời tàu đi vào đảo tìm phương tiện cấp cứu, chúng tôi được quấn dây thừng thật chặt rồi lần theo đó mà vào chỗ nông hơn để đi vào bờ, thật may mắn là vào lúc đó thủy triều đang rút xuống cho nên chúng tôi có thể đi bộ vào đảo được, dưới chân tôi là muôn ngàn những con cầu gai cùng với các loại vỏ nghêu, vỏ ốc, mà tôi đã phải giẫm lên khiến cho lòng đôi bàn chân bị cắt đứt ngang dọc, khiến đau rát buốt óc. Chúng tôi lần mò, nối đuôi nhau tiến vào đảo, đặt chân được lên bãi cát trên đảo, chúng tôi nằm nhoài ra nghỉ lấy sức. Hồi tưởng lại cơn bão vừa qua, tôi vẫn còn hãi hùng và thăm cảm ơn ơn trên đã che chở, bằng không có lẽ giờ này chúng tôi đã vùi thân giữa lòng biển cả rồi. Lấy lại được sức, đoàn người tiếp tục bước sâu vào trong đảo, riêng tôi thì còn quá mệt nên cũng chẳng vội vã bước theo họ. Vì lý do đó, cho nên tôi trở thành người cuối cùng ở sau chót của đoàn người. Bất ngờ, hàng loạt đèn pha từ phía trong đảo bật sáng chiếu thẳng vào chúng tôi. Có tiếng hô to : - Ai đó, đứng lại, vào đây làm gì? Lúc đầu chúng tôi nghe không rõ vì gió biển thổi cùng với tiếng sóng, hơn nữa họ lại nói tiếng Việt phát âm giọng Bắc khiến chúng tôi ngỡ là một thứ tiếng ngoại quốc, có thể là tiếng Phi.

Chúng tôi đã vô cùng mừng rỡ vì biết được mình đã tới nơi chốn mà mình muốn. Chúng tôi vừa đưa cả hai tay lên trời, vừa làm dấu cho họ biết rằng chúng tôi đến đây là do thiện chí và cứ thế tiếp tục bước tới. Nhưng càng đến gần thì chúng tôi nhận ra rõ ràng là tiếng Việt chứ không phải là tiếng ngoại quốc. Có tiếng hô qua loa phóng thanh. Tất cả đứng lại... nếu không sẽ bị bắn bỏ. Trời ạ... chúng tôi đã lạc vào đảo của Việt Nam rồi! Chúng tôi lập tức đứng lại, hai tay vẫn đưa thẳng khỏi đầu, chúng tôi hội ý với nhau là: Để qua mặt được họ, chúng tôi phải nói rằng tàu vượt biên do nhà nước tổ chức ra đi. Khi nói như vậy, chúng tôi ngậm hai ngụ ý: Thứ nhất, khi biết là chúng tôi ra đi do nhà nước tổ chức thì họ sẽ tìm phương tiện giúp chúng tôi. Thứ hai, nếu không giúp được gì thì họ cũng sẽ không làm khó dễ chúng tôi, trường hợp tệ lắm là họ sẽ bắt trở về đất liền để đi tù, trong trường hợp này thì mọi người sẽ an toàn hơn cả.

Giọng nói kia tiếp tục vang lên: Tất cả đứng yên tại chỗ đợi lệnh! Thời gian lặng lẽ trôi qua trong ngột ngạt. Khoảng chừng hơn 10 phút, thì đột nhiên từ phía bờ cát một loạt lửa da cam tóe lên cùng lúc với những tràng súng liên thanh nổ rền trời, tôi giật mình ngó về phía đoàn người. Tôi như bị hoa mắt vì thấy máu tử các thân người phun ra khắp nơi, thân người đổ ập xuống, tiếng rên la thảm thiết vang lên như muốn xé tan màn đêm. Việt Cộng giết người... nghĩ thế xong là tôi vội vàng bỏ hết tốc lực để tránh ra xa khỏi đoàn người và đứng lên vùng chạy về phía biển, vài người khác trong đoàn người cũng cố gắng mang thương tích vùng chạy ngược trở ra biển, một số chỉ chạy được nửa chừng rồi thì ngã xuống nằm lại luôn.

Bằng tất cả sức lực còn lại trong người, tôi chạy thẳng và nhào người ra biển, giẫm lên cầu gai, vỏ nghêu, vỏ ốc mà chạy càng xa, càng tốt, trong tôi bây giờ không còn có cảm giác đau đớn do bị cầu gai đâm thủng chân nữa, tôi hoàn toàn ở trong trạng thái vô cảm. Sau cùng thì tôi cùng vài người khác cũng đã chạy ra được nơi con tàu mắc cạn. Mọi diễn biến trên đảo đã được chúng tôi tường thuật lại, thực ra thì mọi người đã nghe được tiếng súng nổ tuy không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng cũng phần nào đoán ra được là đã có chuyện không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo lại mọi chuyện, mọi người đã vô cùng hoảng sợ. Tất cả đàn ông, trai tráng trên tàu, đều được huy động xuống để đẩy con tàu ra khỏi vùng đá ngầm. Trời đã phụ lòng người ! Sức của con người làm sao chống chọi lại với sức mạnh của thiên nhiên, chúng tôi cố đẩy được con tàu xê dịch đi một chút, thì lập tức các ngọn sóng lại đánh đẩy con tàu trở về vị trí cũ. Đang lúc tất cả đang cố gắng đẩy con tàu thì súng lại nổ vang rền, đạn bay như rải về phía con tàu. Có tiếng thét kinh hãi... có người trúng đạn... có người trúng đạn, tiếp theo là những tiếng khóc, tiếng kêu gào, khung cảnh rối loạn cả lên, mạnh ai người đó chạy tìm chỗ nấp, nhưng nấp vào đâu bây giờ, giữa trời nước bao la và con tàu khốn khổ đang phải hứng chịu những vết đạn từ những con người tàn bạo?

Súng đã thôi nổ liên hồi, nhưng vẫn tiếp tục nổ cầm chừng, và thỉnh thoảng lại có người gào lên kêu

trời chiều

Tri ân những niềm giao cảm trên đời

*Chiều xuống phương Tây nghe buồn chi lạ
Xuân qua Đông tàn hết Thu rồi Hạ
Áo bạc sờn vai da mồi môi héo
Phơ phất trên đời kéo đủ tám mươi...*

*Cây rừng ngàn năm không kêu cổ thụ
Người trần gian qua quít đã gọi già
Tạo hóa an bài Sinh – Lão - Bệnh - Tử
Kèm cặp con người nhất định không tha.*

*Mà thôi, qui luật biểu rằng nghe rứa
Ham được muôn năm chỉ đũa nói ngoa
Tưởng sống dai dăm củ nhậy củ cửa
Chung cuộc tàn đời xác rứa hồn ma.*

*Rượu tối mưa đêm ấm lòng dĩ vãng
Thế sự buồn vui một thoáng thôi mà
Sá chi mắt mỏi rằng mòn tai lắng
Vĩnh biệt đời ơi trọn giấc Nam Kha...*

• Phương Hà

(Vương quốc Bỉ, ngày 05.01.07- Sinh nhật 80)

*Viết tặng quý bạn Huỳnh Sanh Thông và Phù Vân để mai này
nếu tôi không còn gặp hai bạn được nữa, thì đây là lời vĩnh
biệt với tất cả chân tình, cảm mến.
Phương Hà - Vương quốc Bỉ 14. 12. 07.*

cứu khi thân nhân mình trúng đạn. Phải ở vào hoàn cảnh trên thì mới có thể cảm nhận được hết cái không khí dã man, tàn bạo, đầy khủng bố mà không thể có ngòi bút nào lột tả được hết. Súng vẫn nổ lai rai, đoàn người vẫn cố gắng trong tuyệt vọng để đẩy con tàu. Nhưng bất lực! Hoàn toàn bất lực! Mọi người đã kiệt sức vì đói lạnh, da thịt mọi người đã thâm tím đi vì lạnh. Tất cả đều buông xuôi leo lại lên tàu phó mặc cho trời. Suốt đêm đạn vẫn nổ, người tiếp tục chết vì đạn, tiếng kêu khóc vẫn cứ vang lên mỗi khi có người trúng đạn chết. Từ nơi xa xa, có thấp thoáng ánh đèn chiếu sáng từ một hòn đảo khác bên cạnh. . .

(Còn tiếp)

• Nguyễn Nhân Chứng

(Nguồn : Tâm Thức Việt Nam , 18. 02. 2008)

<http://www.tamthucviet.com>

đ Nạn đói năm Ất Dậu

• Bùi Xuân Cảnh (Virginia)

Tôi từ trại tỵ nạn Bataan tới Mỹ năm 1990. Nghĩ tới vợ con còn lặn lội ở Việt Nam, tôi vội bương chải đi kiếm việc làm. Từ miền đông ở Virginia, tôi bay qua miền tây, California, rồi thuận đường vọt lên tây bắc, tới Seattle. Khi còn ở trại tỵ nạn bên Phi, tôi hằng hái bao nhiêu, thì tới Mỹ tôi thấy buồn rầu, trơ trọi bấy nhiêu. Tôi cảm nhận được gánh nặng của kẻ bị tan nhà, mất nước, lưu lạc đi tìm đất sống, lòng thắm thía câu thơ của Thanh Nam:

*Trôi giạt từ Đông sang cõi Bắc
Hành trình trơ một gánh ưu tư!*

Xoay sở như thế, cuối cùng cũng phải trở lại Virginia, để nhận một chân chiên khoai tây, trong tiệm McDonald. Những khi hết khoai để chiên, tôi lại kiếm luôn chân lau bàn và đổ rác. Một ngày kia, ông xếp Mỹ ra lệnh cho tôi đổ những chiếc bánh Hamburger vào thùng rác. Đúng 12 giờ trưa, tất cả bánh làm ra trong buổi sáng, phải đem vứt bỏ! Nhìn những chiếc bánh vàng ươm lốm đốm những hạt mè, có nhân thịt băm với cà chua, sà-lách hãy còn thơm ngon mà tôi được lệnh đem ra thùng rác, tôi ngỡ ngàng, không tin ở tai mình. Tôi lắp bắp hỏi lại xếp cho chắc ăn. Khi biết đó đúng là ý của xếp, tôi ngần ngại thi hành. Thay vì vứt bánh vào thùng rác, tôi lén bỏ vào một hộp bì cứng, rồi giấu vô cốp xe! Hết giờ làm việc, tôi vội vã về nhà, đem bánh đó cho hai đứa bé, con cô Loan, người ở cùng apartment với tôi. Hai đứa bé dửng dưng, không thèm đụng tới! Có lần tôi lái xe gần 20 miles, đem bánh tới nhà cô em gái, cho hai đứa cháu. Bọn "Mỹ con" này đã liệng ngay bánh vô thùng rác. Không biết đem cho ai, tôi để bánh trên nóc cái dumpster rác cho chim trời đến ăn, và tôi cảm thấy bớt "tội lỗi". Tuy đã làm quen được với việc hủy hoại thực phẩm rất phí phạm này, tôi chưa sẵn sàng đổ bỏ cơm. Mỗi khi bị cô Loan bắt buộc tôi phải đổ đi một nồi cơm dư, tôi loay hoay khổ sở với chỗ cơm còn thơm dẻo trong tay, không nở rời ra. Tôi biết, các bạn đang cười. Tôi bị "hội chứng tiếc của Trời"! Của Trời

đây nói nôm na là thực phẩm, là cơm gạo; không phải thứ "của trời" mặc bikini căng cứng, đỏ như tôm luộc, nằm ngồn ngồn dưới những chiếc dù xanh đỏ, trên bãi biển mùa hè!

Ơi những ông, những bà bạn, tuổi đời trên bảy bó, sinh trưởng ở miền Trung, miền Nam, nơi cơm gạo như núi, các bạn có bao giờ thấu hiểu được nỗi niềm!

Ký ức về nạn đói của một đứa bé năm, sáu tuổi như tôi, chắc không còn gì nhiều, sau bao tang thương dâu biển. Vậy mà tôi vẫn còn nhớ như ngày hôm qua, những điều tôi chứng kiến.

Năm ấy, 1944, gia đình tôi chắc làm ăn khá. Nhà tôi có ba hecta ruộng đất và do sự cần cù, cũng đạt được mức sống trung bình trong làng. Có lẽ vì năm đó có dư chút tiền, bố mẹ tôi liền nghĩ tới việc cưới vợ cho anh cả tôi. Sự tính toán sai lầm này cùng với lòng ham muốn mua đồ bán rẻ khi nạn đói chớm bắt đầu, suýt biến chúng tôi thành ma đói! Nhà nông chi tiêu bất cứ việc gì, đều phải trông vào hạt lúa. Quần áo cưới, nữ trang cho cô dâu, đồ sính lễ, những chiếc xe kéo, những con gà, con lợn cho bữa tiệc cưới rất linh đình... nhất nhất đều từ cốt thóc nhà tôi mà ra. Cốt thóc đã với đi rất nhiều sau đám cưới. Trời mới chớm Đông, nhưng năm nay sao lạnh quá. Thôn xóm điêu hiu, mọi người co ro trong manh áo mỏng. Tết nhất tới nơi, nhưng chẳng có gia đình nào có vẻ sửa soạn cho năm mới. Nhà tôi vì có nàng dâu mới, bố mẹ tôi giữ thể diện, vẫn chuẩn bị ăn Tết như mọi năm. Vừa qua Tết, một không khí hoang loạn bao trùm khắp thôn làng. Nhiều người bán tống bán tháo mọi thứ đồ đạc trong nhà. Thóc lúa lên giá vùn vụt. Trong khoảng sân gạch trước nhà tôi, ngày nào cũng có người ra vào tấp nập. Họ khuân tới cuốc, sèng, nong, nia, rổ rá, nồi niêu, bát đĩa, và cả bàn thờ tổ, bát nhang, đỉnh hương, đèn đồng... đến xin bán cho mẹ tôi. Thấy giá quá rẻ, mẹ tôi cũng mua vài món cần dùng. Nhưng chỉ ngay hôm sau, bà thấy cái giá hôm trước là quá đắt. Nhiều người lúc này muốn biểu không vật dụng của họ, chỉ để xin lại vài đấu gạo. Bố tôi hốt hoảng, ra lệnh đóng cổng, không cho ai mang đồ vào xin bán. Nhiều nhà ăn cháo. Nhưng gia đình tôi vì thể diện, vẫn còn ăn hai bữa cơm. Một buổi trưa, tôi sang nhà chú tôi chơi với hai đứa em, thằng Trung và thằng Hiếu và mấy đứa em còn nhỏ lít nhít của chúng. Tôi ngạc nhiên thấy chúng đang ăn "cơm" mà chỉ có duy nhất một đĩa rau luộc trong mâm! Chúng dùng tay bốc ăn ngấu nghiến và xem ra vẫn còn rất đói sau khi đã ăn. Tôi chạy sang hai nhà hàng xóm để chơi với con Hải, thằng Tuy, là những đứa vẫn cùng tôi chơi đùa hàng ngày. Tôi sợ hãi thấy nhà chúng trống hoác, trước sau quạnh quẽ, không một bóng người. Những tấm cửa liếp bay đâu mất. Khoảng sân đất trước nhà đầy rác rưởi. Gió bắc lùa vào nhà, thổi tung bếp tro tàn lạnh. Những gia đình này đã dắt díu nhau đi tìm cái sống ở phương xa. Tôi về nhà thuật lại với mẹ. Tôi thấy bà ngồi lặng người đi. Ngày hôm sau, chúng tôi ăn cháo buổi trưa, và

chiều gần tối mới được ăn cơm. Dù còn được ăn hai lần trong ngày, lúc nào tôi cũng thấy đói quay quắt, và trông đợi bữa ăn từng giờ từng phút.

Mới đây, tôi tình cờ đọc được trên Net một bài Văn Tế Nạn Nhân Vụ Đói, có những câu mô tả tình cảnh đói khổ năm đó, làm tim tôi rướm máu:

...
*Đây cơ khổ mỗi ngày mỗi thất
Cho đến khi: Hạt tằm không còn,
Đồng trinh cũng mất
Những tưởng tưng qua,
Ngờ đâu đói thật !
Trông vợ con lòng đã xót lòng,
Ngoài hương xóm mặt càng rỗ mặt.
Trước còn định dây khoai rễ má
Lăn hồi sao bữa đến qua loa
Sau đành đem tháo bếp dỡ nhà
Xoay sở mãi ngày càng héo hắt !... (1)*

Một buổi sáng, tôi đang nằm đói lả, đợi bữa cháo buổi trưa, chợt thấy một bà thím của tôi, thím Liêm, tất tả đi vào nhà. Vừa gặp mẹ tôi, thím òa khóc, nói rằng các con thím đều sắp chết đói hết. Thím xin mẹ tôi cho vay vài đấu gạo. Thím cho biết, nếu có gạo, thím sẽ nấu bánh đúc đem bán; tiền lời có thể mua gạo nấu cháo cầm hơi. Không thể nào từ chối được, mẹ tôi phải cho thím vài đấu gạo. Thím cho biết sẽ thi hành ngay việc nấu bánh đúc đi bán. Tôi theo thím về để xem nấu bánh đúc, với hy vọng mong manh: thím có thể cho mình một miếng bánh đúc không chừng. Thật là một hy vọng hão huyền, còn hơn anh Trương Chi đòi cưới My Nương công chúa. Chúng tôi, tôi và đàn con bốn đứa của thím, dán mắt hau háu, nhìn thím quậy nồi cháo đặc có bỏ vôi nong. Mùi của thứ ngũ cốc ngon lành, phép lạ có thể đẩy lùi thần chết, quyen vào khứu giác, làm ứa nước miếng và đánh thức cái dạ dày trống rỗng đã bao ngày, khiến lũ trẻ linh động hẳn lên. Chúng rình rập, không bỏ sót một cử chỉ nào của mẹ chúng. Khi thím tôi vừa đổ nồi cháo đặc trên tấm lá chuối trải trên một cái sàng, chúng sà tới như một đàn ruồi. Nhưng chúng thất vọng ngay. Bánh đúc này để đem bán, không phải để cho chúng ăn. Không được ăn, hai đứa nhỏ khóc òa lên. Thím cũng khóc, nhưng cương quyết bưng sàng bánh đúc cất lên cao, và chỉ đẩy ra cho chúng cái nồi còn dính cháo. Một chùm các bàn tay bẩn thỉu hồi hả vọc vào, vét chút cháo trong nồi. Thằng bé nhất, chưa đầy một tuổi, đang nằm sấp trên manh chiếu góc nhà, cũng vùng vẫy tay chân, trườn tới nhanh như một con thằn lằn. Nó nằm được cái đũa quậy cháo mà anh chị nó đã ném ra ngoài, vội đưa lên miệng mút. Nhìn tình cảnh ấy, biết cái mộng được thím cho ăn bánh đúc đã tan thành mây khói, và mình cũng không có "chỗ đứng" trong bữa đại tiệc vét nồi này, tôi bển lển và lặng lẽ rút lui như một chính khách mới ra nghề, lại xuất hiện nhằm chỗ, bị đám đông la ó. Chiều hôm ấy, tôi được nghe một tin sốt dẻo: Thím Liêm tôi từ chợ trở về, đầu tóc rối bù, áo quần tơ tả, chân đi siêu vẹo, tay cầm một đùm giẻ rách! Thím vừa khóc vừa thuật lại cho chồng con nghe câu chuyện "kinh doanh" thâm trầm của thím. Khi thím vừa

tới chợ và đặt mẹt bánh đúc xuống, đã có ngay "khách" tới mua. Khỏi cần hỏi han giá tiền cho mọt công, khách dùng cả hai tay nhanh như chớp, bốc bánh đúc nhét vô miệng, nhiều tới nỗi nuốt không kịp, nghẹn họng, mắt trợn trắng. Thím tôi kinh hoàng, túm lấy khách đòi tiền. Khách vùng phóng chạy. Thím tôi la làng nước kêu tiếp cứu. Người trong chợ đổ ra vây được ông khách không tiền. Để khỏi bị lỗi thôi, khách xin trả tiền bằng cái... quần đang mặc! Thím khóc mếu, cầm chiếc quần rách bần, quay về với mẹt bánh đúc, thì hồi ôi, mẹt bánh đã biến đi như có phép lạ, đến cái lá chuối lót cũng chẳng còn! Câu chuyện nghe khôi hài, tưởng có thể cười. Nhưng không ai cười được nữa. Thần chết đã vừa tuyên án tử hình gia đình này, và bóng dáng chập chờn của lũ ma đói đang đợi chờ để đón họ đi.

Vì đói và vì sợ hãi, tôi không dám ra khỏi nhà. Không biết bao nhiêu ngày đã trôi qua, chợt một hôm ba tôi hốt hoảng về nói với mẹ: "Nhà Liêm chết hết rồi! Nhà Ngân, nhà Lam thì dặt dứu nhau đi đâu mất, có lẽ lên mạn ngược". Ngân và Lam là tên hai người chú khác của tôi. Bố tôi cũng vì thảng thốt mà nói quá lời. Nhà chú Liêm tôi không chết hết. Chỉ mới chết có ... ba người! Thím và hai em nhỏ đã chết; nhưng chú tôi và hai em Hiếu, Trung vẫn còn đang thoi thóp. Cả nhà tôi lặng đi vì sợ hãi, nhưng bố tôi như một người cuồng lên vì lo nghĩ. Ông mặc quần áo, đội khăn xếp. trịnh trọng như sắp đón khách, vè bồn chồn nóng nảy, đi ra đi vào. Rồi thỉnh linh ông thay quần áo, nằm rũ rượi trên giường. Nhưng chỉ một lát sau, với dáng điệu quả quyết, ông nhóm dậy, mặc áo dài, khăn đóng rồi vội vã ra đi. Mẹ tôi sợ hãi, nắm lấy tay ông, xin ông ở lại nhà. Nhưng ông gắt lên nói: "bà cứ để tôi đi!". Còn quá nhỏ bé, tôi không thể đoán được bố tôi định đi đâu, làm gì. Cho đến chiều tối, khi chúng tôi sung sướng sắp được ăn bữa cơm duy nhất trong ngày, ông vẫn vắng bóng. Mẹ tôi lo lắng, nhưng nhìn dáng điệu thiếu não của đàn con trong cơn đói, bà đành ra lệnh cho chúng tôi được ăn trước và để dành phần cơm cho bố. Khi đêm đen đã bao trùm lên các mái tranh xơ xác và gió bắc rít qua lũy tre, bố tôi vẫn biệt tăm. Sự lo lắng của mẹ tôi sắp biến thành hoảng loạn, thì ông đột ngột tiến qua cổng, vào sân nhà, vè sơ xác và mẹt nhọc. Chúng tôi mừng rỡ, vội chạy ra đón ông. Ông không có vẻ gì quan tâm tới các con, nhưng vội hỏi chị tôi: "Có để phần cơm cho thầy không?". Mẹ tôi vội vã bưng ra mâm cơm còn đang để dưới cái lồng bàn. Ông nhìn trừng vào mâm cơm, nhưng không có vẻ gì muốn ăn. Chợt ông đứng dậy, đi rửa tay, rồi vội dùng tay bóp cơm thành những nắm nhỏ. Ông gói vội những nắm cơm đó trong tờ giấy, rồi quay qua nói với mẹ tôi. "Tôi sang nhà Liêm!". Rồi ông biến vào bóng tối. Sáng hôm sau, khi từ nhà chú Liêm tôi trở về, ông bảo mẹ tôi:

- Từ nay, bà cứ cho các con ăn trước, để dành phần cơm, cháo cho tôi ăn riêng.

Mẹ tôi có vẻ không bằng lòng. Bà lẩm bẩm một mình: "Có một chút, cùng ăn với nhau cho xong bữa, lại còn phần phò, mất công quá!".

Tuy bất mãn, bà vẫn làm đúng ý bố tôi, nhưng để cho phần ăn của bố đỡ nghèo nàn, bà buộc lòng phải cho thêm một nắm gạo khi nấu cơm hay nấu cháo. Và bố tôi vẫn hàng ngày chia bớt phần ăn của mình với người em và hai đứa cháu mồ côi. Cho tới một ngày... sau bữa cháo buổi trưa, mẹ tôi ghen lời nói với các con:

- Chiều nay không có cơm nữa!

Thật là một tin sét đánh! Chúng tôi đều hiểu là chẳng những chiều nay không có cơm, mà sáng mai và mãi mãi sẽ chẳng còn có cháo, cơm gì nữa. Chiều hôm ấy, tôi tưởng tượng sẽ là một buổi chiều dài bất tận, ngồi đói lả, chờ một bữa cơm không bao giờ tới. Thì phép lạ đã xuất hiện. Giống như một bà tiên trong chuyện cổ tích hiện ra để cứu giúp những cậu bé ngoan trong cơn hoạn nạn, bà dì Thoại của tôi đội tới một thúng có hơn mười trái bắp. Chị tôi vội vã đem luộc bắp, rồi tiếp theo là một bữa ăn nóng hổi khi gió lạnh rít qua khe cửa. Ăn xong, dì ghé tai mẹ tôi nói khẽ điều gì đó, khiến mẹ tôi tái mặt, rồi ghen ngào tru tréo lên:

- Trời ôi ! Nhà dì Chung chết hết rồi, các con ôi !

Dì Chung mà chỉ mấy ngày trước còn tới nhà bác Tuyết của tôi, rút từng nắm rơm trong đồng rơm đồ xô của bác, đem vò dưới chân cả ngày, để mót lại những hạt lúa lép còn dính trong rơm, nay đã chết cùng bảy đứa con của dì! Dì Thoại ngậm ngùi kể tiếp:

- Nếu còn cái đồng rơm đó cho dì Chung mót lúa, thì có lẽ còn cầm cự được. Hôm bọn lính Nhật đi khám, bắt nộp đay, chúng nó thấy đồng rơm, liền bắt dân làng lấy hết rơm đem về cho lừa, ngựa, nên mới ra nông nổi! Tao đã cố lòng kiếm mua được mấy cái bắp, định cứu đói lũ trẻ, nhưng không ngờ...!

Miệng dì méo sệch đi, và nước mắt dì tuôn ra lã chã. Chúng tôi may mắn (!) được ăn những cái bắp dành cho những người anh em đã... ra đi trước khi kịp hưởng phép lạ của bà tiên bằng xương bằng thịt, giờ đang nhỏ lệ tiếc thương các cháu.

Nhà bác Tuyết tôi giàu có nhất làng. Đồng rơm vĩ đại của bác là một bằng chứng bác còn nhiều lúa tích trữ. Bác Tuyết trai là anh của bố tôi, và bác Tuyết gái là chị ruột của mẹ tôi. Tình thân thiết đến như thế, nhưng bố mẹ tôi không dám nghĩ tới chuyện xin bác giúp đỡ. Ngày gia đình chú Liêm chết đói, bố tôi trong cơn tuyệt vọng đã cầu cứu bác. Điều làm bác hoảng sợ là có quá nhiều người phải cứu. Nhất là sau khi lính Nhật ruộng xét ráo riết tìm đay để dệt bao bố, và tịch thu cả rơm cỏ, bác càng tìm cách cố thủ chỗ lương thực của bác. Nếu bác ra tay cứu hết, thì sẽ tới lượt chính bác phải nằm xuống. Cái kinh khủng là thấy anh em chết, mà bác đành làm ngơ. Để sống! Trong cơn hoảng loạn, con người dường như không còn lý trí. Tôi đã thấy ông thợ cạo gần nhà vẫn điềm nhiên hớt tóc cho khách, trong khi vợ con ông đã chết, nằm trên nền nhà đắp chiếu, thò ra những đôi chân xám ngoét.

Cảnh thê lương bao trùm xóm làng, nhưng tôi còn quá nhỏ, không hiểu được những chuyện xảy ra ngoài thôn xóm của tôi. Một buổi chiều đói quá, bố mẹ và chị lớn ra đồng vẫn chưa về, tôi cùng người chị kế, tha thần đi ra phía cánh đồng, mong được gặp mẹ trên đường về. Chúng tôi không thấy mẹ, nhưng lại gặp một đoàn người tơi tả vì đói lạnh. Họ đi xiêu vẹo như bị gió thổi bay. Người nào cũng đầu tóc bù xù, da mặt vàng bủng, đôi mắt trũng sâu và thân mình xơ xương. Trong buổi chiều tà, gió lạnh, họ làm chúng tôi khiếp sợ, như gặp hồn ma bóng quỷ. Đoàn người dắt díu nhau tới chỗ bờ đê, gần sông cái, thì người đàn bà bế con đi sau chót kiệt sức. Bà ôm con, ngồi bệt dưới chân đê, tránh gió lạnh trong khi những người khác vẫn tiếp tục đi. Chúng tôi quay về nhà lúc trời gần tối. Người đàn bà vẫn ngồi ôm con bất động dưới chân đê. Sáng hôm sau, những người ra đồng sớm, đã chứng kiến một cảnh nào lòng: Người đàn bà bế con đứng trên chiếc cầu ván bắc qua con sông nhánh, lao đầu xuống dòng sông. Lúc ấy nước triều đang rút mạnh, cuốn xác hai mẹ con từ sông nhánh ra sông cái!

Những người đói khát từ đâu tới làng tôi, và họ đang đi đâu? Tôi lơ mơ hiểu rằng: Khắp nơi, người ta chết đói. Sau này, khi tìm đọc trong sách báo, tôi mới kinh hoàng. Mọi điều đều vượt xa trí tưởng tượng của tôi. Nguyễn Kiên Trung, trong tác phẩm "*Đem Tâm Tình Viết Lịch Sử*", đã mô tả trận đói bằng những lời xúc động như sau: "Chết đói! cả vạn người chết đói, cả triệu người chết đói. Từ Thái Bình sang Ninh Giang, sang Hải Dương rồi lên Hà Nội, không đi quá năm mươi thước đã lại gặp ngổn ngang vài ba, hay năm bảy cái xác chết trần truồng và chổng chất lên nhau: Đó thường là một gia đình bỏ làng đi tìm kế sống ở tha phương. Họ đi, nhưng đói quá không đi được, nên ngã xuống đấy. Có người may mắn (!) lên cơn chuột rút mà chết ngay được. Nhưng có những người thoi thóp mãi không chết. Và đến lúc ấy, trong giây phút sự sống chợt trở về, họ nghĩ đến nhau, thương nhau, nên thu hết sức tàn mà lê lại gần nhau, ôm lấy nhau, nhìn nhau khô nước mắt, cầm tay nhau, để chết".... "Ở Hà Nội, người ta dùng xe rác chở người chết đói đem chôn. Chôn vào từng hố lớn, dài hàng chục thước. Xác vất xuống ngổn ngang, có cái xác thật là xác, nhưng có cái xác còn cựa quậy... Người phu rác rùng mình, đau thắt ruột, nghiêng rằng gạt cả những xác chết cùng những người chưa chết xuống hố sâu" (2).

Tại nạn kinh hoàng nào rồi cũng có hồi kết cục. Tháng năm, nắng ấm tràn về. Chim tu hú kêu vang. Lúa vàng chín đầy đồng. Lúa tốt. Một vụ mùa bội thu, nhưng nhiều thửa ruộng không người gặt! Chủ nhân đã thành ma đói. Gia đình tôi sống sót nhờ có mẹ và chị tôi suốt ngày lặn lội ngoài đồng, nắn bóp từng hạt lúa xanh, tìm những hạt nào hơi cứng thì ngắt lấy, đem về chế biến, nấu cháo ăn.

Gia đình các chú Ngân, chú Lam tôi, kẻ ở mạn ngược, kẻ vô miền Trung kiếm ăn, lần lượt bình yên

trở về. Nhưng những người láng giềng không thấy ai quy cổ hương. Xóm làng xơ xác, nhưng lại thấy nhiều người nói những tiếng lạ tai: Việt Minh, độc lập, phát xít, đồng minh... Lại có những anh "cán bộ" dạy đám con nít chúng tôi hát các câu đồng dao:

*"Nếu không kháng Nhật, đuổi Tây
Thì còn nộp thóc, trồng đay đến già
Ai quên nạn đói tháng ba
Những hơn hai triệu dân ta thế nào!"*

Một buổi chiều, chú Liêm dắt hai em Trung, Hiếu sang nhà tôi, mắt chú đỏ hoe. Chú nói với thầy mẹ tôi điều gì khiến mẹ tôi la lên:

- Sao bây giờ có bát ăn mà chú lại nỡ bỏ chúng nó mà đi! .

Chú ghen ngào nói :

- Nếu lại đói lần nữa, biết có sống sót được không! Người ta bảo mình phải đuổi Tây, đuổi Nhật đi, thì mới hết đói, bác ạ! Cho nên em phải đi!

A! Cái nắm độc Cộng sản đang nhú lên từ đồng rác của điều tàn như thế đó. Được nuôi dưỡng bằng sự sợ hãi, dối trá và thù hận, nó nhanh chóng gây nên những ung bướu trên cơ thể mẹ Việt Nam cho tới ngày nay.

Nhưng vì đâu nên nỗi! Sử sách cho ta biết rằng: Vì Nhật, Pháp thu mua lúa gạo, phi cơ đồng minh oanh tạc các phương tiện vận tải lúa gạo từ Nam ra Bắc. Vì Nhật bắt ta phá lúa để trồng đay... khiến cho khoảng 2 triệu người dân Bắc trong các tỉnh Nam Định, Hà Nam, Thái Bình, Hưng Yên chết đói. Để có một ý niệm về con số kinh khủng này, hãy thử so sánh: Hai quả bom nguyên tử thả xuống Hiroshima và Nagasaki vào tháng 8 năm 1945 đã giết chết khoảng 205.000 người, chỉ là một phần mười số nạn nhân chết đói ở Việt Nam. Thế giới đã lên tiếng về thảm họa kinh hoàng đó. Nhưng thế giới câm nín về một thảm kịch mười lần nghiêm trọng hơn ở Việt Nam! Hai quốc gia "văn minh" là Pháp và Nhật đã không một lần tạ lỗi dân Việt về thảm họa họ gây ra.

Bất hạnh thay, là cái quốc nạn chết đói của dân ta, cũng lại có bàn tay đẫm máu của đám con cháu Hồ tặc. Sử gia Trần Gia Phụng viết :*"Bề ngoài Việt Minh lợi dụng nạn đói để tuyên truyền khuynh đảo, bên trong du kích Việt Minh âm thầm chặn bắt những chuyến xe hay những chuyến ghe chở gạo từ miền Nam ra, rồi Việt Minh đem tiếp tế cho những mật khu của họ. Nếu không thể chặn cướp để đem lên mật khu, Việt Minh cung cấp tin tức cho phe đồng minh dùng máy bay bắn phá.*

Hành động của Việt Minh làm cho việc tiếp tế gạo từ Nam ra Bắc càng trở nên khó khăn. Từ đó, nạn đói càng thêm trầm trọng. Sau ngày 02.9.1945, Việt Minh cộng sản tịch thu toàn bộ tiền bạc của các quỹ cứu đói trên toàn quốc, nghĩa là cướp lấy tài sản của

những người đang đói, do những người hằng tâm khắp nước giúp đỡ. Việt Minh đúng là *"vừa ăn cướp, vừa la làng"* (3).

Thì ra bộ mặt gớm ghiếc phản dân hại nước của con rắn độc cộng sản đã lộ ra khỏi cái mặt nạ nhân nghĩa của nó từ những ngày nó mới rời hang ổ! Đã có vô số tài liệu về nạn chết đói năm 1945 ở Bắc Việt. Những lời kể lại chuyện xưa, dưới con mắt thơ ngây của một chú bé sáu tuổi như tôi, chỉ là một cái chấm nhỏ trên bức tranh đen tối vĩ đại của dân tộc. Nhưng *"mai sau dù có bao giờ"* con cháu tôi lần trang sử cũ, cũng biết rằng trong đồng xương vô định kia, do ngoại bang và cộng sản tạo ra, cũng có máu xương của đại gia đình chúng nó. Để ngậm ngùi! Để suy ngẫm và để lo rửa mỗi hận ngút trời cho dân cho nước.

Tôi xin mượn những lời sau đây của sử gia Trần Gia Phụng, để kết thúc bài này: *"Người cùng trong nước, miệng hô hào yêu tổ quốc và đồng bào, mà vì quyền lợi đảng phái và vì theo đuổi chủ nghĩa cộng sản ngoại lai, quên đi tình nghĩa dân tộc, tàn bạo đẩy dân chúng Việt Nam vào cõi chết, đó là một tội lỗi dân tộc không thể dung thứ được... Dầu đã quá chậm, nay đến lúc người Việt Nam hãy cùng nhau đòi hỏi công lý cho những người đã nằm xuống, cho những oan hồn uổng tử, đã lìa trần trong nạn đói kinh hoàng nhất của lịch sử Việt Nam, do chính con người đã hành hạ con người, và đặc biệt do một nhóm thiểu số người Việt giấu mặt đã giết hại dân Việt. Nhóm thiểu số giấu mặt đó chính là Việt Minh cộng sản."* (4).

Chú thích :

1. Văn Tế nạn nhân vụ đói tháng 3.1975 – GS Vũ Khiêu *Tuổi Trẻ on line/tuoitre.com.vn.*
2. Nguyễn Kiên Trung *Đem Tâm Tình Việt Lịch Sử.* Nguyễn Đình Vương Xuất Bản Tr. 28-29
3. Trần Gia Phụng *Án Tích Cộng Sản Việt Nam* NXB Non Nước, Toronto, Canada 2001 Tr. 46-47.
4. Trần Gia Phụng. Sách đã dẫn Tr.52.

Ngày tàn cuộc chiến

• Hồi ký: Võ Trường Sa

Sau khi hiệp định Mỹ rút quân và đem lại hòa bình cho Việt Nam (1973) được ký kết tại Paris, danh từ Việt Nam hóa chiến tranh được mọi người nhắc tới. Nhiều người độc mồm độc miệng cho đó là „thay màu da cho xác chết“. Quân số Việt Nam Cộng Hòa tăng rất nhanh, quân binh chủng mở rộng và thiếu cấp chỉ huy trầm trọng. Tinh thần chống cộng bằng mồm lên cao hơn bao giờ hết. Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu có một câu nói được bàn tán rất nhiều: „*Đừng nghe những gì Việt Cộng nói. Hãy nhìn những điều Việt Cộng làm*“ rồi hùng hổ đe dọa: „Nếu VC bắn ta bằng súng lục ta bắn trả bằng súng trường, họ bắn liên thanh ta bắn đại bác. Họ pháo ta thả bom... !!!“.

Vâng, có thể thật. Những quả đạn đại bác bắn ăn đong. Giành giạt nhau từng vỏ đạn đồng bán lại cho con buôn. Máy bay thiếu xăng, thiếu cơ phận thay thế nên bom cũng nằm lơ là. Lòng quân dân ly tán.

Đời thưở nào, bom của máy bay chiến lược B52 còn chưa cần được bước chân dếp râu xâm lấn, bây giờ bom chỉ thả nhỏ giọt. Toàn miền Nam đánh giặc bấp bênh như ngọn đèn dầu trước gió.

Các công sở biến thành pháo đài không có lỗ châu mai. Mỗi Nha chuyên môn tổ chức thêm một phòng Nhân Dân Tự Vệ. Người ta sắp xếp nhân sự một cách máy móc, hình thức. Sĩ quan biệt phái dù quân hàm Đại úy cũng đều là thành viên NDTV. Súng thường cướp cò vì táy máy. Giận nhau rất dễ nổ súng bừa bãi.

Súng nổ vu vơ trong giờ giới nghiêm. Cảnh sát và ngay cả quân đội cũng đều phải sợ anh chàng bần ẩu liều mạng này. Họ ít được huấn luyện, kém ý thức kỷ luật quân sự và không được hưởng một phúc lợi nào khác. Với khẩu súng cạc-bin và một kẹp đạn, họ có thể trở thành hung thần vô cơ. Chuyện dài NDTV đăng dài dài trên báo ngày. Tệ nạn hút xách, bài bạc đương nhiên nở rộ để giết thì giờ quá nhàn rỗi. Chẳng ai quan tâm đến dân quê „một cổ 2 tròng“, bị Việt Cộng „lấn đất giành dân“.

Đã cuối mùa nắng, tháng 3.1975 trời nóng nực. Máy chiếc quạt máy quay tít trong phòng Nhi Khoa, lầu 2 Bệnh viện Nguyễn Thái Học (Gia Định) không giảm được oi bức. Bé Cồ, con trai thứ 3 của tôi, nhập viện đã 3 ngày. Thân nhiệt 39°C, biếng ăn kéo dài. Mỗi khô nứt nẻ làm nhức buốt, thật tội nghiệp. Tôi ngồi bên con thắm ướt làn da môi mong dịu cơn đau mà lòng mình xót xa.

Con tôi đang thiu thiu ngủ thì tiếng máy bay phản lực quen thuộc F5 gầm rú qua đầu. Hai tiếng nổ long trời nhưng âm hưởng rất đạt, tưng tức. Từng cụm khói đen bốc cao che lấp một khoảng trời Sài Gòn run rẩy. Tất cả bệnh nhân nhốn nháo. Nhiều con bệnh nhẹ rời bỏ giường bệnh. Nỗi sợ đảo chính, ai cũng lo lắng bồn chồn. Việt Cộng xâm nhập tấn công như năm 1968?

Phi công Nguyễn Thành Trung phản bội hàng ngũ Không Quân Việt Nam thả bom dinh Độc Lập và tẩu thoát về hướng Lộc Ninh.

Tôi vẫn ngồi lại với con tôi đang rên nho nhỏ và lơ mờ hiểu rằng ngày tàn chiến cuộc miền Nam chắc không xa.

Bình Long mất không còn được ai nhắc nhở. Thị xã An Lộc trở thành thủ đô của Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam. Di tản chiến thuật bằng rút chạy khỏi Cao Nguyên xuyên qua con đường máu xương chắt ngát Pleiku – Phú Yên...

Di tản Huế. Cổ thủ Huế. Rồi bỏ Huế chạy dài trên cửa Tư Hiền, cửa Thuận An... vùi dập biết bao thầy người lính một thời anh dũng: Thủy Quân Lục Chiến, Sư Đoàn 1... Dân đi lánh nạn chật đường Quốc lộ Huế - Đà Nẵng.

Những quả lựu đạn hận thù nhỏ mọn banh xác. Từng tràng súng quân ta bắn vào quân mình giành chỗ thoát thân trên quân vận hạm. Hăm hiếp cướp phá ban ngày ở chỗ rất đông người không ai dám cứu...

Tôi nhớ đến đứa con gái chết lúc 3 tuổi. Bây giờ thật sự chỉ còn mình con còn lại với vùng đồi Nam Giao (Huế) hiu quạnh, bẽ bàng. Những người thân xa cuối cùng cũng đã bỏ Huế ra đi Ba đầu xót, con ơi!

Lính đánh giặc rất uể oải, như cảm thấy cái chung cục gần kề. Công chức chỉ đến cơ quan trong chốc lát. Guồng máy chính quyền như dừng đứng. Đài BBC tỏ ra mẫn cảm với Cộng quân.

Kinh nghiệm của dân Sài Gòn cần phải tích trữ mỗi khi có biến động. Sữa, đường, gạo, than, củi, dầu lửa đến hạt muối cũng đua nhau mua, làm náo động thị trường, giá cả nhảy vọt. Còn chút may mắn là rau, cá, thịt tươi không ai dám mua nhiều.

Bây giờ là bốn giờ chiều. Trời rất trong - Nắng mới chếch bóng. Bầu trời bỗng âm âm tiếng phản lực cơ. Ba chiếc máy bay A.37, loại khu trục oanh tạc cơ cỡ nhỏ, được cải biến từ máy bay huấn luyện mới được Mỹ viện trợ trong vài năm nay sao lại bay lạc hướng. Máy bay quần một vòng khá rộng ở vùng trời Tân Sơn Nhất. Mấy loạt tiếng gầm của bom nổ. Nhiều tràng

súng liên thanh từ dưới đất bắn lên trời. Máy bay lại quăng đảo thấp hơn.

Vài phút sau, những loạt súng ngắn nghe rất lạ tai. Âm thanh ùng ục như tức tối. Những đám khói nhỏ ở lưng trời tỏa ra từ các điểm nổ lóe sáng đang đuối theo cánh bay. Pháo cao xạ của Hải Quân, Không Quân và ở dinh Độc Lập... đang nhắm bắn vào phi đội này.

Ba chiếc máy bay xếp đội hình, bay cao hơn, bình thản bay về hướng bãi. Tôi ngỡ ngàng nhìn lên, hoang mang, ai là bạn ai là thù đây?

Sân bay Tân Sơn Nhất bốc khói cuộn cuộn mù mịt và thêm mấy phút nữa, một phi đội phản lực khác cùng màu cờ cùng kiểu dáng cất cánh truy kích.

Quân Việt Cộng đã cướp máy bay A.37 ở các phi trường phía bắc bỏ lại sau cuộc thoát chạy tán loạn của quân đội VNCH, tập hợp các phi công theo CS được cài vào từ lâu, để tổ chức cuộc không tập bất thần này.

Lá chắn của Sài Gòn, mặt trận Phan Rang bị vỡ. Sân bay quân sự Thành Sơn gần Tháp Chàm, lọt vào tay Cộng quân. Toàn Bộ Tư lệnh Tiền phương của Quân Đoàn III và Sư Đoàn 3 Không quân bị tóm gọn. Quê hương của đương kim Tổng Thống NVT cũng không còn.

Mặt trận Long Khánh bùng nổ mạnh. Sư Đoàn 18 của tướng Lê Minh Đảo đã quần thảo với địch nhiều tuần lễ. Rừng cao-su ngút ngàn thành chiến trường đẫm máu. Vùng đất đỏ Bazan tốt nhất của nông nghiệp Việt Nam nhuộm thêm máu của người Việt Nam. Ngã ba Dầu Giây tắc nghẽn, điểm chiến lược trở thành bãi chiến trường liên miên đổi chủ.

Quốc lộ 1 bị cắt đứt từ đây. Cao Nguyên và Miền Trung xin đừng nhắc đến mà đau lòng. Từng gốc cao-su già 30 tuổi làm mốc chặn đạn. Những xác người lấp đất vội vàng hay chưa ai chôn. Những chiến lợi phẩm nằm lả lác, kẻ thắng không cần nhặt.

Bom nặng 7 tấn được đem ra xử dụng để phát quang rừng. Bom lửa tự chế của VNCH được vận tải cơ C.130 thả xuống để hỏa công quân địch đang bám chặt trận địa. Và lần đầu tiên bom CBU được Mỹ cho đem dùng thử nghiệm ở chiến trường này. Cộng quân kinh hồn về sức hủy diệt khủng khiếp của loại bom ấy. Người chết do sức ép trong vòng bán kính 100 mét từ tâm bom nổ.

Vừa thực nghiệm vừa cảnh cáo như vậy đã đủ, người Mỹ im lặng, buộc Sư Đoàn 18 bỏ vị trí, xuyên rừng về Bà Rịa, Vũng Tàu.

Tối hôm 21.4.1975, Tổng Thống NVT xuất hiện trên màn hình nhỏ, loang loáng nước mắt, buồn như chưa bao giờ buồn hơn, tuyên bố từ chức, âm thầm ra đi trong đêm bằng máy bay Mỹ và được CIA hộ tống.

Nguyên thủ quốc gia bây giờ là cụ Trần Văn Hương, nguyên Phó Tổng Thống, từng được mệnh danh là "Ông Già Gân" thanh liêm.

Người Mỹ lại bày trò tặng viện bằng máy bay cũ, chở đến một số quân cụ thường dùng, tượng trưng cho tình bạn lúc bi vận. Bông hoa cuối mùa của Mỹ được cài lên xác người hấp hối còn đang bị trói tay.

Sân bay Biên Hòa bị pháo kích giữa ban ngày. Lại di tản không cần lệnh. Quan với quân, dân lên đường chạy loạn.

Từ chiều ngày 27.4.1975, đường Ngô Tùng Châu, Gia Định, dày đặc đoàn người Nam tiến về Sài Gòn. Trùng trùng quân dân VNCH nối nhau đi, người đã lạc hồn, xe đủ loại, mui xe chất đống cao lêu nghêu vật dụng và người bơ phờ hốc hác.

Đường trở thành một chiều. Nhiều quang gánh gánh con thơ ngồi trong thúng, chen lấn, còi xe hoảng loạn. Tâm tư của người mẹ Việt Nam nặng trĩu tình nhà tình nước đến hồi mạt vận. Cái nhìn xa thăm thẳm ấy đầy ga-oa ngán, không còn đủ lời để thốt ra. Những bước chân vô hồn mãi đi trong lối thoát vô vọng.

Một số khác bơ phờ và hốc hác hơn. Họ là lính rã ngũ, chân mang dép nhựa, áo thun ba lỗ, chiếc quần đùi, quần dài dân sự nhàu nát lem luốc, vừa cố bước nhanh vừa ngoái cổ trông chờ đồng đội hay cảnh giác kẻ địch đuối theo sau.

Đêm 27.4.1975, trời mát do cơn mưa nhẹ đầu mùa. Có nhiều tiếng nổ lạ và lớn, rải rác ở đâu đây. Căn nhà của tôi rung lên từng hồi, tôn lợp nhà đập vào nhau phát âm dồn dập như run rẩy sợ chết. Sàn gỗ chuyển mình kêu rần rã. Đạn bắn vào Sài Gòn từ nhiều hướng. Hỏa tiễn 122 ly bay qua đầu thật rùng rợn với tiếng hú, rít lên như hồn ma ẩn hiện. Lửa khói lại bốc lên, chớp giạt từ hướng sân bay Tân Sơn Nhất. Hỗn loạn tưng bừng, người ta còn cố len lách lên đây mong bám víu vào chuyển bay và đồng thời có dịp tận mắt chứng kiến hỏa tiễn, đại bác VC bắn tập trung tàn bạo. Họ liều mạng phá rào đập lên nhau để chạy thoát. Nổi trái ngược của nghịch cảnh tạo ra nhiều hỗn độn hơn.

Tiếng rít ma quái của hỏa tiễn Cộng với tiếng gầm của đạn 130 ly. Ánh sáng xanh lè như ma trời phát ra từ đuôi hỏa tiễn bay ngang trời như ánh chớp người nhìn rợn tóc gáy. Tôi ước tính khả năng tàn sát phá hoại của vũ khí này và rất yên tâm cùng vợ con nằm nguyên trên gác gỗ. Trời kêu ai nấy dạ. Không còn nơi nào an toàn để tránh pháo này, chỉ mong pháo và hỏa tiễn tránh mình. Tôi trở thành kẻ liều mạng cố ý đêm nay.

Sài Gòn bây giờ hết sức hỗn độn. Cảnh sát giao thông không làm việc. Dòng người vẫn đi. Dấu tích của một đêm pháo kích còn ngồn ngộn. Thấy người vô thừa nhận đập sơ sai bằng tờ báo hay manh chiếu. Căn nhà sập và tan nát với mùi tử khí vì trúng đạn đêm qua. Phi trường Tân Sơn Nhất trở nên hoang vắng, bất khiển dụng. Quân dù đang bố trí quân. Vùng Lăng Cha Cả mang một vẻ đìu hiu đợi chờ chết chóc.

Các bạn bè của tôi cũng hoang mang, bế tắc. Mặt trận Giải phóng Miền Nam và Chính phủ Lâm thời

Cộng Hòa Miền Nam không ngớt tuyên truyền hòa hợp, hòa giải dân tộc. Phương thức Chính phủ có 3 thành phần: Quốc gia, Trung lập và Cộng sản được nhiều người nhắc đến như là biện pháp cuối cùng để chấm dứt cuộc chiến tương tàn.

Tổng Thống Trần Văn Hương ghen ngào ra đi sau 7 ngày cầm quyền trong bão táp. Tiết tháo của nhà giáo biểu lộ khá rõ nét trong lời từ giả chính quyền qua giọng nói đanh thép. Ông giao quyền lại cho Quốc Hội hỗn loạn để định đoạt. Thầy giáo Trần Văn Hương biết rõ mình sẽ gặp lại người học trò xưa để làm việc ấy.

Tướng Dương Văn Minh đảm trách quyền Tổng Thống. Anh hùng Rừng Sắt năm 1955 đã có công thanh toán tàn quân Bình Xuyên và sau đó 7 năm cũng "có công" thanh toán Tổng Thống Ngô Đình Diệm.

Quốc Hội mau lẹ ủy quyền Tổng Thống cho Tướng Dương Văn Minh vào ngày 28.4.1975. Lệnh cho người Mỹ rời khỏi Việt Nam trong vòng 24 giờ được Tổng Thống mới ban hành.

Phi trường Tân Sơn Nhất lại bị pháo kích.

Quân đội VNCH không có Tổng Tham Mưu Trưởng. Tướng CVV chưa có dịp phô bày tài thao lược đã lạng lẽ rời quân ngũ trong lúc đầu sôi lửa bỏng. Người thuyền trưởng đã rời tàu trong lúc tàu đang đắm. Người xưa có câu: "Quốc loạn tri lương tướng" và vào lúc đó vẫn còn ca tụng "huynh đệ chi binh". Ai nhớ ai quên?

Đêm nay 29.4.1975, không có tiếng nổ lớn, cái im lặng đáng sợ trước cơn bão. Tướng NCK, nguyên Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương trước đây, tuyên bố trên đài Phát thanh Sài Gòn, khẳng định không đi Mỹ "ở nhà bán cháo lòng với vợ cũng được, uống sữa tươi không ngon dạ, chạy té re". Tôi vừa mừng về hào khí còn sót lại nhưng vừa lo vì không ai lạ gì tính khí bốc đồng của Tướng không quân "râu kẽm" này. Một thời không xa, trong cuộc tranh cử Tổng Thống, ông cũng đã từng nói thật như đùa: "Nay tình hình thay đổi nên lòng người cũng đổi thay...".

Từ mấy hôm nay tôi thường chờ nguyên gia đình nhỏ bé nhưng đông dân số, chạy lang thang ở các khu vực không có cơ sở quân đội để tránh đạn pháo kích đi lạc. Nhà chúng tôi đang ở nằm ngay dưới luồng đạn của Cộng quân từ phía Long Thành, Nhơn Trạch cầm chừng bắn sang phi trường Tân Sơn Nhất. Những tiếng đạn réo kèm rú hỗn oan nghiệt bay qua đầu như thúc giục ta phải tránh xa.

Mấy chiếc quân vận hạm đậu ở Tân Cảng không có vẻ vội vã tuy canh gác nghiêm nhặt hơn thường lệ. Người ta đang tập nập ở cầu tàu Hải Quân, Sài Gòn, Khánh Hội. Nhiều thương thuyền đã tách bến. Nhiều tàu đánh cá chở người hỗn độn ra đi. Một biển người vây nghệt bến nôn nóng lên tàu và bụi ngùi đưa tiễn trong nước mắt.

*"... Ta đưa người sang sông
Sao thấy sóng trong lòng..."*

Cái sinh ly còn buồn hơn tử biệt. Một cái sống như đã chết, lẫn cái đang mất mà cứ tưởng như còn sống. Năm 1954 lên tàu di cư vào Nam, hàng triệu người tin rằng còn có ngày về vì còn ở trên một đất nước. Chuyển đi này vượt Thái Bình Dương, không bờ bến, không biết nơi nào mình bước chân đến!

Tôi len xe qua cầu Thị Nghè, hai đầu cầu đã mọc lên các pháo đài. Trụ sắt đóng vội xuống lòng đường nhựa, bao cát chất cao chừa lỗ châu mai. Những chiếc thùng phuy rỗng nắp đổ đầy cát, chắn nửa lộ, làm rào cản. Vài chiếc xe bọc thép, xe tăng M41 hờm sẵn mũi súng về phía trước. Người lính ngồi bình yên trên pháo tháp ngó băng quơ đồng bào mình đang xuôi ngược hỗn độn, âu lo di tản...

Tôi bồi hồi. Tôi phân vân. Cũng định liều nhắm mắt đưa chân, thử xem con tạo xoay vần ra sao. Vợ tôi là giáo viên, tôi là chuyên viên dân sự có tội tình gì đối với chế độ mới? Tôi chỉ cần mảnh đất để làm ra cái ăn. Vợ tôi chỉ cần tấm bảng đen, viên phấn để dạy lũ học trò nhỏ ngây thơ.

Mẹ và cha vợ tôi đã quá già và bệnh hoạn đang sống bơ vợ hai nẻo Sài Gòn và Huế. Tôi cũng còn mẹ ruột, chị và 2 em sống ở Sài Gòn. Tôi đã từng sống lạc mẹ gần 18 năm nên tôi hiểu sự đau lòng đòi đoạn thiêng liêng này. Đất miền Nam trù phú. Người miền Nam cởi mở. Chỉ cần 2, 3 năm sau chiến tranh chấm dứt kinh tế chắc chắn được phát triển để tự túc. Kinh nghiệm sau hòa bình 1954, dưới mấy năm đầu của thời TT Ngô Đình Diệm, cho tôi rõ điều đó. Bản thân nghề nghiệp khẳng định thêm triển vọng này biến thành sự thật.

Có nên bỏ mối bắt bóng chằng?

Việc di chuyển hỗn độn, đẫm máu của dân miền Trung vừa qua vẫn còn là cơn ác mộng trong tôi.

Trung Tướng Vĩnh Lộc lại lên tiếng trên đài phát thanh quân đội. Quyền Tổng Tham Mưu Trưởng này trấn an Quân Dân Cán Chính. Lệnh cho phép di tản, ngoại trừ thanh niên trong tuổi quân dịch là một thể kệt cho nhiều gia đình.

Người ta đang chờ giải pháp cuối cùng. Tòa Đại Sứ Pháp trông có vẻ rợn rợn, tướng lãnh Pháp đi lại như con thoi trong lúc các tòa đại sứ khác đóng cửa ra đi.

Chiều ngày 29.4.1975 tôi đi ngang qua đường Hai Bà Trưng và Hồng Thập Tự bỗng thấy xôn xao. Thợ hàn đang hối hả làm việc, gắn vội những tấm thép dày vào tường rào sắt bao quanh khuôn viên tòa đại sứ. Quân Cảnh của Pháp lại xuất hiện sau 20 năm vắng bóng. Sự trở trên và lạc lõng của thời thực dân cũ chỉ gợi lại vài niềm đau xưa.

Đêm 29.4.1975, tôi chong mắt xem đài truyền hình, lắng tai nghe các đài Sài Gòn, Hà Nội, Giải Phóng Miền Nam, BBC, VOA, Úc. Dồn dập những tin bất lợi. Hồi hộp trông chờ một cái gì mong lung đang tới. Trong giờ giới nghiêm nhưng rào rạt trên trời, tiếng cánh trực thăng lạ quay phần phật. Đèn đỏ chớp sáng từ thân máy bay như ánh ma trời. Vân vũ trên cao,

cao tít, mấy chiếc phản lực khu trục Mỹ lượn vòng như đe dọa như bảo vệ ai.

Những loạt súng nhỏ thi nhau nổ khi trời gần sáng. Tiếng súng mãnh liệt hơn ở khu Bảy Hiền, Lăng Cha Cả, vòng đai Tân Sơn Nhất, mạn cầu Rạch Chiếc, Thủ Đức...

Nhiều chiếc trực thăng bay rất thấp từ nhiều hướng, đến rồi đi trong rối loạn. Nền trời thật hỗn tạp. Những đôi mắt ngửa trông lên, không buồn không vui. Mênh mông một cõi ngậm ngùi khi máy bay khuất bóng về hướng đông dưới tia sáng đầu ngày.

Hình như đủ loại trực thăng tham gia. Đa số sơn màu xanh đậm, kẻ chữ trắng bên hông USMC, NAVY... Trời hình như thấp hơn, không gian trở nên chật chội. Loang loáng cánh bay dày đặc. Không khí bị khuấy động rộn ràng vô kể.

Mùi khói xăng từ trên không phà xuống nhuộm sương mai làm cay mắt, khó thở. Những giọt nước mắt bỗng long lanh trên khuôn mặt thẫn thờ. Nước mắt tiễn người qua biển. Nước mắt dành cho người ở lại, khóc cho thân thể bèo giạt hoa trôi. Khóc vì mẹ Việt Nam mất con. Người mẹ vĩ đại mà vô hình nhưng muôn vàn thương nhớ. Máy bay bỗng vắng bóng trên nền trời yên tĩnh vào lúc 7 giờ sáng.

Súng cá nhân nổ chát chúa và hung bạo ở ngã ba trường Mỹ Thuật Gia Định. Có đạn độ ở đây chăng? Một Tiểu Đoàn Dù đã bố trí ở đây từ chiều hôm qua.

Theo đoàn người xuôi ngược có vẻ vô sự, tôi ra đường bởi tính hiếu kỳ. Nhiều toán lính lạc ngũ, đủ binh chủng chiến đấu đang cởi bỏ quân trang, vất ngổn ngang trên đường đi. Họ đang tự lột xác trước khi địch thủ tới. Họ tồng ngồng vì thiếu tấm vải che thân. Họ lấm lét nhìn quanh rồi đi thẳng. Đi về đâu đây những chiến sĩ ấy??

Tôi bước qua những đồng quân trang quân dụng và vũ khí cá nhân đủ loại đang lẫn lộn, chất đống, rải rác trên đường Hoàng Hoa Thám, Võ Tánh, khu vực trường Trung học Tư thực, trong tiếng súng M 16 hỗn loạn, căng thẳng. Nghe đạn đi về đủ hướng một cách quái đản nhưng hầu như đạn chỉ thiên, do đám trẻ tinh nghịch bắn súng thay pháo.

Thấy tình hình an ninh không đến nỗi nào, người vẫn đi lại đầy đường, tôi phóng xe trên đường Phan Thanh Giản. Chiếc cầu ở đây trở thành pháo đài kiên cố nhưng trống không. Đến ngã tư Hàng Xanh mới thấy lính Thiết giáp và Dù lơ lửng, súng lăm lăm trong tay. Chiếc xe tăng M48 leo lên lề, dàn trận tại đây, hướng nòng súng về phía cầu Sài Gòn. Không khí u uất chờ đợi thật căng thẳng.

Từ trên dốc cầu, từng tốp trẻ nhỏ đủ hạng tuổi đang khuôn vác, mang, xách không biết cơ man nào, bao bì thùng hộp. Họ vừa đi nhanh vừa nói cười khoa tay với một vẻ thỏa mãn đại thắng. Kho hàng toàn đồ tiêu dùng của Mỹ dưới chân cầu vừa bị phá. Một chợ trời náo nhiệt được hình thành ngay mé bên phải cầu Văn Thánh. Hàng được trao tay hối hả, người mua kẻ bán đều hân hoan ra mặt.

Tân Cảng bây giờ trống rỗng thê lương trên bến nước đìu hiu. Màu áo nhà binh biệt tằm và dân giả không còn lai vãng. Mấy cuộn dây kềm gai lẫn lộn. Cửa Tân Cảng chỉ khép hờ. Không còn con tàu nào trên bến. Hoang liêu nhưng đầy đe dọa.

Tôi thầm mong người thân được bình an trên đường ra biển. Sông Lòng Tàu có nhiều khúc hẹp, thường bị VC phục kích ven bờ. Lo lắng và đợi chờ một tin vui, người ra đi đang ở phương nào? Nhưng tôi tin gia đình của anh chị tôi đã gặp cơ may vì có cậu em làm Sĩ quan Quân vận tại đây.

Trên đường quay lại nhà vẫn còn gặp đồng người chạy giặc từ Hồ Nai, Biên Hòa, Lái Thiêu... mặt phờ phạc vì thiếu ăn thiếu ngủ. Họ bảo nhau phải đi cho xa vùng VC chiếm. Chợ Bà Chiểu không họp, lơ thơ vài nhóm nhỏ trao đổi mua bán cò con...

Tin tức từ đài phát thanh Sài Gòn rất rời rạc. Tên của Tổng Thống Dương Văn Minh và Phó Tổng Thống Nguyễn Văn Huyền được nhắc đến với tần số nhiều tên lạ hoắc. Chuẩn Tướng Nguyễn Hữu Hạnh, Phụ tá Tổng Tham Mưu Trưởng báo tin Quyền Tổng Tham Mưu Trưởng Vĩnh Lộc vắng mặt tối hôm qua và ông kiêm luôn chức Xử Lý Thường Vụ.

Tôi không tin vào tai mình. Quân tướng của Quân Lực VNCH mới ngày nào có trên một triệu tay súng. Quân không hèn nhưng thiếu đầu não chỉ huy. Nhiều vị tướng „tài ba” nhanh chân hơn lính.

Khoảng 10 giờ sáng 30.4.1975 có một đoàn xe Honda, xe dân sự, xe của quân đội VNCH chạy hăm hở. Lá cờ nửa xanh nửa đỏ và ngôi sao vàng tung bay trên nóc xe, thấp thoáng mũ tai bèo xanh rêu và khăn rằn quàng cổ. Những khẩu súng AK47 quen thuộc quàng trên vai.

- Việt Cộng vào !
- "Diệt" Cộng tới!
- Mấy ống tới! ...

Người ta vội truyền miệng với nhau. Lấm lét nhìn nhau và dõi mắt trông theo người hàng xóm đang đi đi lại lại với vẻ ngỡ ngàng bởi mảnh khăn đỏ cột vào tay áo. Ông cách mạng tân thời.

Một nỗi lo sợ không đâu lan nhanh. Nhiều nhà vội đóng ngõ khép cửa. Loa phóng thanh vút qua, cờ Mặt Trận phới phới...

- Dương Văn Minh đầu hàng! Có người la lên. Radio được vội mở, tăng âm. Có nhiều lời khuyên của ai đó như ra lệnh: Mở to cho lỗi xóm cùng nghe. Những tiếng hô vang, lộn cộn vì kỹ thuật... muôn năm, muôn năm. Bất chợt im lặng. Mấy giây sau TT Dương Văn Minh lên tiếng. Lời tuyên bố rời rạc: "... hạ vũ khí... bình tĩnh chuyển giao quyền hành...".

- "Xong rồi! Hạ màn! ...". Nhiều lời nói theo dừng đọng. Xưa kia Nguyễn Trãi viết Bình Ngô Đại Cáo làm rang rở non sông. Bây giờ, Tổng Thống 2 ngày Dương Văn Minh làm thêm một đại cáo sĩ nhục nhân dân. Sự phản bội sáng giá? Lịch sử sang trang từ đây •

Lời nguyện trước bình minh

Thi Thi Hồng Ngọc

Không hiểu sao cô thích màu trắng, ở tuổi cô, các thiếu nữ khác ưa màu hồng, màu ngọc và những màu sắc lộng lẫy nổi bật nhất, chỉ có cô lúc nào cũng mặc đồ màu trắng. Nhưng có lẽ cô hợp với sắc màu này hơn cả bởi nó làm nổi bật làn da trắng ngọc ngà và đôi mắt to đen tuyệt đẹp của cô. Vậy mà cô lại trở thành một tu sĩ, màu trắng sẽ thay bằng màu lam hay màu nâu, màu vàng đất, nhưng đôi mắt to đen và làn da trắng thì vẫn vậy. Không ai biết lý do tại sao cô lại đi tu vào năm 20 tuổi, độ tuổi thanh xuân tràn đầy sức sống. Bình thường thì cô là một người con rất ngoan và học hành xuất sắc. Nhưng ý nguyện đi tu của cô cương quyết đến nỗi mẹ cô và mọi người trong thân tộc có khóc lóc ngăn cản đến đâu vẫn không làm cô đổi ý. Đám bạn thân choáng váng trước cái tin đặc biệt này bởi vì họ chưa bao giờ nghe cô thổ lộ ước nguyện trở thành một ni cô với họ cả. Rồi cô lại chọn một ngôi chùa thật hẻo lánh trên một ngọn núi, rất xa nhà để bắt đầu con đường tu hành.

Mẹ và bạn bè cô lần lượt kéo nhau lên thăm và khuyên cô quay về. Với mọi người, con đường cô chọn có vẻ kỳ quái và gian khổ vô ích. Ai cũng nghĩ lý do cô đi tu là tại... thất tình, hoặc sa chân lỡ bước với một gã Sở Khanh nào đó nên chán đời, thất chí. Nhưng họ cũng chẳng tìm đâu ra chứng cứ của sự suy đoán có vẻ hợp lý ấy bởi cô là một thiếu nữ chăm ngoan, suốt ngày bận rộn chuyện học hành, rảnh rỗi thì phụ mẹ trong quán cơm Bình Dân nhỏ trước nhà, cô không có lấy một người con trai trồng cây si, cây sung chứ đừng nói gì đến chuyện có người yêu và bị bỏ rơi nữa.

Vị Sư trụ trì chùa núi này đã có một đệ tử. Sư Cô tu ở đó cũng khá lâu rồi và tỏ ra rất hoan hỉ khi biết mình có một bạn đồng tu trẻ, dễ thương nữa. Ít nhất là cô không phải làm mọi việc trong chùa một mình lúi thủi. Mặc dù đi tu đã lâu nhưng tính tò mò của người phụ nữ vẫn chưa dứt hẳn nơi vị Sư tỷ đáng mến này.

- Sư muội có thể cho chị biết tại sao em chọn con đường tu hành này không? Tại sao em không trả lời câu hỏi này với tất cả những người thân của em để họ hiểu và yên lòng? Có lý do gì đó nghiêm trọng lắm phải không?

- Em chưa nói rõ cho Sư tỷ biết được vì Sư Bà nói rằng em còn phải được thử thách ở đây một thời gian nữa coi có kham nhẫn được hay không? Rằng em đã thật sự quyết định chính chắn chưa? Hay là chỉ nông nổi nhất thời rồi chẳng sớm thì muộn cũng sẽ hoàn tục?

- Đúng rồi! Ngày xưa, Sư tỷ đã có lần định hoàn tục đấy vì chịu khổ không nổi, nhưng em ơi! Cái khổ của cõi Ta Bà này khi ta hoàn tục còn gấp trăm ngàn lần ở đây nữa, chị đã đi xuống lưng chừng núi, chợt chị nhìn thấy một con rắn nuốt một con chuột, chị giật mình giác ngộ và mau mau quay trở lại.

- Tại sao vậy?

- Em à! Sao bao năm sống thanh đạm yên tĩnh trên núi, Đạo Pháp ít nhiều được thấm nhuần, chị sẽ là con chuột đáng thương mà cõi trần thế ô trược dưới kia như con rắn nọ nuốt trửng chị thôi.

Sư tỷ và cô nhìn nhau bất giác rung mình, câu chuyện nhỏ nhưng đã mang một triết lý sâu xa làm cô suy nghĩ. Hoàng hôn gần tàn, cả hai quay về chùa sửa soạn buổi công phu tối. Sư Bà ngồi lần chuỗi, ánh mắt hiền từ của người nhìn hai tỷ muội làm trái tim họ ấm lại. Rồi một ngày đẹp trời, Sư Bà gọi cô lại bảo:

- A Di Đà Phật. Con đã ở đây được ba tháng, Sư tin rằng con đã có một quyết định chính chắn. Vào ngày rằm tháng này, Sư sẽ làm lễ thể phát cho con.

- A Di Đà Phật – Cô chấp tay cúi đầu cung kính – Con xin đa tạ Sư. Con đã quyết chí đi theo con đường tu hành, học đạo giải thoát, tâm không hề thay đổi.

- Vậy thì tốt rồi! A Di Đà Phật. Chư Phật sẽ phù hộ độ trì cho con được đạt thành ước nguyện.

Cái ngày quyết định cả cuộc đời của cô cũng từ từ đến. Mẹ cô được thuyết phục, miễn cưỡng đồng ý tuy lòng không vui lắm, cũng may là cô còn có một cô em gái và một cậu em trai nữa để mẹ cô có thể an ủi tuổi già. Cả đêm, cô trằn trọc không sao ngủ được và quyết định gõ cửa phòng Sư lúc trời chưa hừng sáng.

- Vào đi con! Sư biết là con có chuyện quan trọng muốn nói.

Quỳ trước vị Sư già đáng kính, đôi dòng lệ tuôn rơi, cô cúi mặt nức nở:

- Sư ơi! Con không biết là con có xứng đáng làm đệ tử của Sư không, sau khi Sư nghe xong câu chuyện của con. Con đã mang tội rất nặng, con đã...

giết người, dù cho đó là ngộ sát thôi nhưng con vẫn bị đau khổ, hối hận giày vò.

- Sư biết! Biết ngay từ khi con đến đây lần đầu tiên và những cơn ác mộng của con đã nói ra phần nào sự thật rồi.

- Con đau khổ vô vàn – Cô khóc nức lên – Con đã từng là một Phật tử, không hiểu sao con lại ác đến như vậy? Vì một câu nói của con thôi mà lời nguyện kia thành sự thật để một người bị mắc phải và cuối cùng đi vào cõi chết.

- A Di Đà Phật! Con hãy bình tĩnh lại. Bất cứ sự ăn năn sám hối nào cũng được tha thứ nếu người phạm lỗi chân thành hối cải. Ta đã quan sát con nhiều ngày, con có một tấm lòng nhân hậu, một trái tim từ bi hiếm có. Thôi bây giờ để tâm hồn nhẹ bớt phiền não, con hãy kể lại chuyện của con đi!

**

Con có một cô bạn đạo, xinh đẹp, thông minh và hiền hậu. Chúng con thân nhau và cùng sinh hoạt chung trong Gia Đình Phật Tử ở chùa gần nhà con. Ai cũng yêu mến cô vì dù còn trẻ nhưng cô có tính khiêm cung hòa nhã, bao dung độ lượng. Gia đình từ cha mẹ đến anh chị em đều thương quý vì cô ngoan hiền, hiếu thảo và biết chiều lòng mọi người. Cô lại chẳng có xích mích với hàng xóm láng giềng và mọi người xung quanh mình bởi vì cô thực lòng lúc nào cũng muốn giúp đỡ họ nếu khả năng cho phép và không nỡ làm ai phiền lòng dù chỉ vì một lời nói nhỏ nhoi.

Tóm lại, cô là một thiếu nữ đặc biệt hiếm có trong thời buổi "mạt pháp" này bởi cô là một Phật tử thuần thành, bởi cô thích đi chùa hơn là đi dạo phố ngắm quần áo, thích đọc sách tìm hiểu về Phật Pháp thay vì các loại tiểu thuyết ướt át, thích đàm đạo với các chú tăng, ni hơn là tụ tập bạn bè nơi quán chè nói chuyện ba xu, nói hết chuyện mình xàng qua... chuyện người mới đã. Cô tốt thật nhưng "kỳ dị" quá nên mọi người dù có thương mến thật nhưng cũng ngại ngại gần gũi và chẳng mấy ai thông cảm được đời sống tâm linh đặc biệt này. Cô chỉ có một người bạn đạo duy nhất hiểu, thông cảm và quý mến cô thật lòng, người đó chính là con, thưa Sư! Nhưng dù có "kỳ dị" đến cỡ nào, cô bạn đạo này cũng không thoát khỏi... "lưới tình" và cuối cùng già từ chức Huynh Trưởng của Gia Đình Phật Tử để lên xe hoa về... với Quý. Gọi là Quý thì cũng hơi quá đáng nhưng cũng chẳng xa sự thật gì cho lắm. "Quý" của cô đẹp trai, hào hoa phong nhã, sành sỏi chuyện đời, đàn hay hát giỏi, mẫu người đàn ông mà hầu hết mọi phụ nữ đều mơ ước.

Có lẽ do tiền oan nghiệp chướng gì đó mà Quý từ ngoại quốc về lại đi lang thang vào chùa, gặp cô đang sinh hoạt cùng Gia Đình Phật Tử và bằng mọi thủ đoạn "túm" ngay lấy cô lôi lên xe hoa và đưa thẳng về nhà.

Cô từ già gia đình, bạn bè theo chồng về xứ lạ giữa bao lời chúc tụng nồng nhiệt, niềm hân hoan và có ít ghen tị với các cô bạn cùng trang lứa. Không như một số quý ông "Việt kiều hồi hộp" khác, "Quý" có công ăn việc làm, nhà cửa hảnh hoi, dù chỉ là nhà mượn nhưng cũng khá lịch sự, rộng rãi, sạch sẽ. Chỉ có một điều làm cô bị "sốc" đó là cô được biết qua những bạn bè của "Quý" về "thành tích" hôn nhân rất... xuất sắc sáu đời vợ và năm đứa con, chưa kể con rơi con rớt và các ả nhân tình nhân gái, nhân... bánh bao, bánh ít.

- Thôi kệ! – Cô thầm nghĩ – Hy vọng mình là người ... cuối cùng (!?!)

Được đào tạo "chính quy" từ một gia đình phong kiến nhiều đời, cô trở thành một người vợ kiểu mẫu: Không bao giờ to tiếng với chồng, lo lắng việc nhà, săn sóc chồng chu đáo, lễ phép với bà con, bạn bè bên chồng. Mặc dù sau khi học tiếng và có một việc làm nho nhỏ gần nhà, cô vẫn không xao lãng bổn phận của một người vợ hiền, đảm đang. Lẽ ra, Quý phải tạ ơn Trời Phật vì qua bao gian truân khổ não của những cuộc hôn nhân trước, cuối cùng cũng có được một người vợ lý tưởng tuyệt vời, nhưng vì "bản chất quý" đã ngấm vào... máu rồi nên cõi Ta Bà này êm ấm quá, Quý từ từ chịu không nổi phải quậy lên cho đất bằng dậy sóng mới chịu yên.

Thời gian đầu, Quý là một Con Người hảnh hoi, có từ tâm đối với cô vợ mới, đối xử với cô đầy thương yêu, tử tế, trân trọng và tế nhị làm cô cứ ngỡ là mình đang sống... trên Thiên đường của hạ giới. Cuộc sống Thiên đường giả tạm đó chấm dứt khi Quý bị thất nghiệp, còn cô thì lâm bệnh vào nhà thương gặm bánh mì mất một thời gian, dĩ nhiên là không còn thời gian phục vụ Quý chu đáo như ngày xưa nữa. Tục ngữ có câu: "*Sông sâu còn có kẻ dò. Lòng người nham hiểm ai đo được nào*". Hay là "*Thức khuya mới biết đêm dài. Sống lâu mới biết lòng người nghĩa nhân*". Những ngày cô nằm tĩnh dưỡng trong căn hộ mệnh mông hoang vắng, Quý thường xuyên vắng nhà vì "bận" đi nhậu nhẹt với đám bạn cũng vô công rồi nghề như hảnh và tệ hại hơn nữa là lui tới với các bà vợ, các cô nhân tình cũ và thường xuyên về nhà kiếm chuyện dẫn vật, mắng chửi cô thậm tệ, thật là một cơn ác mộng dài tưởng như không có lúc tỉnh lại. Cô khóc sưng cả mắt ngày qua ngày, lòng ăn năn hối hận trách cho lòng tham của mình: tham "mác" Việt kiều, tham đời sống xa hoa ở nước ngoài, tham vẻ lịch lãm hào hoa bề ngoài... của Quý. Chính vì tham, cô quên mất lời dạy của Đức Phật rằng đó là cội nguồn của khổ đau chồng chất.

Hỡi ơi! Làm gì có cái thứ tình yêu thật sự chân chính mà chỉ qua vài tuần gặp gỡ, lứa càng bộc phát dữ dội, càng mau tàn lụi mà thôi. Còn đâu những ngày tháng hoa mộng thanh thản khi sống gần cha mẹ, khi đến chùa lạy Phật, nghe Pháp với tất cả tâm thanh tịnh, an vui. Cô đã vì tham đắm, rồi dẫn đến sân hận già chồng đổi trắng thay đen, nuôi lòng căm hận, trách móc anh ta, điên cuồng vì ghen tuông,

giận dữ và cuối cùng là si mê lầm lạc trong tối tăm ai oán. Người con gái thanh tân, trong trắng, tươi thắm ngày nào giờ trở thành một thiếu phụ tiều tụy, xơ xác, suy nhược hoàn toàn. Nhiều đêm cô mất ngủ, quỳ bên cửa sổ khóc suốt mướt cầu xin chư Phật cứu vớt đời cô, ý nghĩ quỳên sinh đôi lần lảng vảng trong đầu nhưng cô cố chống lại khi nghĩ đến cha mẹ chắc sẽ đau lòng lắm khi cô qua đời như thế. Cô lại chẳng có người bạn thân nào ở xứ lạ quê người bởi chính sách "cấm vận giao tiếp" của chồng, với những người quen biết sơ sơ thì họ đều có ác cảm với chồng cô, họ tiên đoán trước cho cô một tương lai tối hơn đêm ba mươi lặn.

- Thăng đó chỉ thương mình chứ chẳng xót ai đâu. Con ruột mà nó còn bỏ rơi nữa là.

- Con vợ nào mới mà chả được hẳn nuông chiều một thời gian, chán chê thì quay mặt cái một, coi như gió thoảng mây bay vậy.

- Năm, sáu đời vợ đã từng bị một con yêu nữ ở Việt Nam gạt hết tiền bạc, quả báo vậy mà còn chưa tởn, chứng nào vẫn tật đó. Nổi tiếng quá mà, không về Việt Nam lấy vợ, ở đây lấy được ai.

- Mấy cô bồ cũ có chồng mới sờ sờ ra đó, hẳn cũng chẳng "tha" cho họ, đúng là... Đờ Quỷ Sứ!

Cô kinh hoàng, chới với không phải vì nghe được những lời bình phẩm dã man trên mà là sự thay đổi chóng mặt của chồng mình từ một người đàn ông sạch sẽ, tươm tất ra một gã lôi thôi lếch thếch sặc mùi bia rượu, từ một người ăn nói hoa mỹ, lịch sự ra một tên thất phu thô bỉ tục tằn, từ những quan tâm săn sóc nâng niu ra một người chồng ích kỷ trắng trợn và dối trá, hoang đàng chi địa. Tóm lại, trước mắt cô, người chồng yêu quý ngày nào hiện nguyên hình là một con quỷ thật sự. Cô nhớ lại khi xưa có lần dắt chồng đến ra mắt Thầy trụ trì ngôi chùa mà cô từng tham gia sinh hoạt Gia Đình Phật Tử, Thầy đã nói riêng với cô rằng:

- Người đàn ông này nguy hiểm lắm, đó là oan gia nghiệp chướng của con đó. Con phải cẩn thận lắm mới được và nhớ niệm Phật thành tâm may ra tai qua nạn khỏi.

Cô hơi ngạc nhiên vì Thầy chưa bao giờ xem tướng và chưa bao giờ nói ai... nguy hiểm cả. Nhưng có lẽ là nghiệp chướng thật nên lòng tham ái và sự si mê trong cô nặng quá nên cuối cùng cô chấp nhận làm vợ con người mà Thầy cho là "nguy hiểm" ấy. Cô nghĩ rằng, mình đi chùa, làm phúc, tâm địa hiền lành, chẳng lẽ Trời Phật lại "giáng họa" cho mình một gã chồng bất nhân bất nghĩa hay sao? Người bạn thân duy nhất biết chuyện của cô là cô bạn đạo ở Việt Nam, họ thường lên mạng và tâm sự với nhau mỗi khi có sầu não gì đó trong cuộc sống.

- Mô Phật! Thôi chị đừng buồn, Thầy đã nói rồi, âu đó cũng là tiền oan nghiệp chướng gì đó mà chị phải chịu trong kiếp này. Chị hãy chấp nhận và ráng niệm Phật đi xem sao!

Nhưng những lời nói tố khổ chồng của cô bạn càng lúc càng thống thiết hơn đến nỗi người bạn đạo thân kia cũng đâm ra bị ảnh hưởng và từ từ cảm ghét gã đàn ông khốn nạn kia. Lần cuối cùng khi nghe bạn than vãn, khóc kể thảm thiết, cô uất ức "xúi" rằng:

- Chị ơi! Nếu hẵn ta hành hạ và còn vu oan giá họa cho chị nọ kia, chị hãy chỉ vào ngọn đèn trước mặt hẵn và nguyện rằng: "Trước ngọn đèn này, hai chúng ta, kẻ nào sanh lòng phản trắc thì sẽ chết trước người kia, thậm chí chết không được thiện chung nữa. Nếu có sống tiếp trên đời, kẻ nào phản bội, lừa gạt kẻ kia thì suốt đời làm ăn thất bại không ngóc đầu lên nổi và ra đời gặp toàn là người xấu rắp tâm dối gạt, hãm hại mình".

**

- A Di Đà Phật! - Vị Sư khả kính tay vẫn lần chuỗi, nét mặt từ hòa điềm tĩnh nghe hết cả câu chuyện.

- Thế rồi, Sư ơi! Người bạn đó của con đã nghe lời con xúi giục, vào một lần hai vợ chồng cãi vã kịch liệt lúc trời gần sáng, cô ta đã chỉ vào ngọn đèn và nguyện như thế.

- Mà là một con đàn bà có trái tim quá độc ác.

Gã chồng gào lên căm phẫn và nắm tóc vợ đánh đập tàn nhẫn. Sau khi trút hết cơn giận điên cuồng qua sự đánh đập đó, hẵn bỏ đi đến nhà một ả tình nhân mới. Hai ngày sau, cảnh sát báo tin cho bạn con biết là hẵn chết không toàn thân trong một tai nạn xe cộ ngoài xa lộ, sau khi uống rượu say mềm vì có cuộc cãi vã với cô tình nhân mới đó. Mãi về sau, con chẳng nhận được thêm tin tức gì của người bạn đó nữa dù con viết thư và nhắn tin bao nhiêu lần, con nghĩ là cô ta cũng đau khổ và ăn năn lắm, có khi cô ta quay sang oán hận con ghê lắm.

- A Di Đà Phật! Tội lỗi này nếu con thật sự ăn năn sám hối thì hãy đọc kinh, niệm Phật, bố thí, cúng dường và hồi hướng công đức cho người quá cố, việc này một Phật tử tại gia cũng có thể làm được. Nếu con đi tu chỉ vì ám ảnh tội lỗi này thì quả thật rất sai lầm, chí nguyện của người xuất gia cao cả vô cùng đó là tự giác, giác tha, giác hạnh viên mãn, đó mới là con đường giải thoát con à!

- Con hiểu rồi, thưa Sư! Nhưng con vẫn có ý định xuất gia bởi vì con ngộ được thế gian đầy đau khổ và vô thường này. Con xin nguyện cho các đôi vợ chồng đến với nhau vì oan khiên nghiệp chướng từ tiền kiếp sẽ được tiêu tan tại hiện tại để họ đừng làm khổ nhau mà thương yêu tha thứ cho nhau.

- A Di Đà Phật! Sư hoan hỉ vì con có một tâm lành rộng rãi đến như vậy. Mong rằng chư Phật sẽ phù hộ độ trì cho con trên bước đường tu học đạo Giải Thoát.

Ba năm sau, tại một ngôi chùa Việt Nam được xây dựng rất hoành tráng trang nghiêm nơi hải ngoại, đôi bạn đạo thân thiết ngày nào tình cờ gặp lại nhau trong màu áo nâu sồng giản dị của người tu hành, họ cúi đầu hoan hỉ chào nhau câu đầu tiên gặp gỡ: "A Di Đà Phật"•

Đường về xứ

Phật

Đã từ lâu, ước nguyện của tôi là một ngày nào đó cùng gia đình hành hương xứ Phật. Cho đến nay mới thành sự thật. Tôi rất vui.

Sống bên xứ văn minh này, muốn cho mấy đứa nhỏ, nhất là khi chúng đã 18, 20 tuổi, đi cùng thì thật không dễ. Trước đây mấy tháng, vài người bạn khi biết tôi sắp đi, nên hỏi tôi rằng:

-Bộ hết chỗ đi chơi sao bà lại đi Ấn Độ? Nào là không vệ sinh, hỗn tạp...

Nhưng tôi nói cứng:

-Đi hành hương thì phải chấp nhận thôi!

Nói vậy chớ tôi cũng lo, sợ mấy đứa nhỏ nghe được rồi chúng nó nản lòng. Lúc nhỏ mình sinh trưởng ở Việt Nam, Việt Nam thì có khác gì Ấn Độ. Tôi còn nhớ mãi câu nói của Thầy Phương Trượng chùa Viên Giác: „Ấn Độ rất dơ, nhưng tâm họ rất là trong sạch và tinh khiết“, nên tôi yên tâm. Đúng là chưa đi buồn đã sợ lổ.

Đoàn chúng tôi đi gồm 6 người: Hai vợ chồng chúng tôi cùng hai con, thêm hai chị Đạo hữu cùng chung Chi Hội. Chuyển bay khởi hành ngày 16.12.07 lúc 14:30 tại Frankfurt, nhưng mãi đến 18.12.07 lúc 12:30, chúng tôi mới đến được phi trường Tân Đề Li. Phải chờ đợi thật lâu, thật mệt ở phi trường vì máy bay bị trục trặc về kỹ thuật.

Đêm ở đây thật là lạnh, đến 5°. Chúng tôi chờ Thầy Hạnh Tuệ ra đón. Tội nghiệp Thầy phải bận khoản ôn nóng cả ngày lẫn đêm để chờ đón chuyển bay của chúng tôi trễ 24 tiếng đồng hồ. Tôi lấy làm ngạc nhiên, giờ này thiên hạ ở đâu mà đông quá. Với lại toàn là đàn ông. Tôi nghe kể lại, ở xứ này, phần đông chỉ có đàn ông mới ra làm ăn, buôn bán. Phụ nữ ở nhà lo cho con; cũng có vài người ra làm ăn bên ngoài để nuôi con khi chồng mất. Đường sá đầy xe, khói bay mịt mù, còi xe kêu inh ỏi y như ban ngày. Tôi cảm thấy mệt nhưng vui và lạ.

Thầy vẫn như ngày nào, ốm và nhỏ người, nhưng xem có vẻ chững chạc hơn so với 3 năm về trước. Tôi cười thưa với Thầy: „Nếu không có Thầy đến đón, chắc tụi con khóc thành tiếng Ấn Độ luôn!“.

Thầy bao 2 xe con chở chúng tôi về khách sạn Tây Tạng. Eo ơi! Lên xe ngồi rồi anh tài xế chạy làm tôi muốn đứng tim luôn, kỹ thuật lái xe của họ làm sao ấy! Chạy luôn lách lung tung, sém đụng các xe khác mấy lần làm tôi hết cả hồn vía, nên đành nhắm mắt, niệm Phật, phó thác cho số mệnh đến đâu thì đến...

Xe chạy được 40 phút thì đúng 02:45, chúng tôi đến khách sạn. Thầy lấy phòng và bảo đi nghỉ vài tiếng cho khỏe rồi đi ăn sáng. Vào lúc 08:00, Thầy còn lo đi mua vé xe lửa; không biết có vé không? Muốn mua vé hạng nhất, phải đặt mua trước vài tháng. Hôm tháng 10, Thầy đã đặt mua xong, nhưng vì chuyển bay đến muộn nên trễ luôn chuyến xe lửa, thật là phiền! Lần đầu tiên về đất Phật, liền gặp ngay nhiều rắc rối... Nhưng trong cái xui thì cũng phải có cái hên, ánh sáng luôn le lói ở cuối đường hầm. Không biết Thầy „ngoại giao“ cách nào mà rốt cuộc có vé về chiều hôm nay, mà lại được chỗ tốt nữa. Hú vía! Tưởng ngồi xe lửa thường thì chắc tiêu quá. Tôi chỉ lo mấy đứa nhỏ nó nản chí. Thật đúng là có Phật độ.

Chúng tôi ai nấy đều yên tâm cùng Thầy đi ăn sáng. Ở đây họ không có cà-phê, chỉ có trà sữa hai loại mặn và ngọt. Tôi hơi do dự thì Thầy bảo cứ thử đi cho biết, ngon lắm! Công nhận uống rất ngon, không tệ như mình tưởng. Ông xã tôi làm hai ly.

Ăn sáng xong, Thầy dẫn chúng tôi dạo quanh chợ. Chỉ ngắm sơ qua, chớ chưa mua sắm gì. Đến 13:00, chúng tôi đi ăn trưa. Tiệm ăn của người Tây Tạng tệ nạn cư ngụ. Thầy gọi món lẩu chay, há cáo hấp và chiên cùng cơm trắng, cơm rang và vài món khác. Món nào ăn cũng ngon, cũng hợp khẩu vị. Chỉ cần cậu con trai tôi khen ngon là OK 100% rồi. Ăn xong chỉ phải trả 13€ cho 7 người, rẻ quá đi thôi! Tôi thưa với Thầy, lần trở về thế nào cũng đến đây thưởng thức một lần nữa.

Về khách sạn thanh toán tiền phòng, chúng tôi tiếp tục ra ga xe lửa để về Bodhgaya. Xe vừa đậu vào bến thì có vài anh chàng Ấn đứng chờ mở cửa, nói lung tung với anh tài xế. Thầy bảo để họ thương lượng giá cả với nhau tốt hơn. Hành lý chúng tôi có tất cả 7 cái va-ly nặng khoảng 170 kg. Eo ơi! Chỉ có 3 người vác, họ giúp nhau chất lên đầu làm tôi xót cả ruột. Giá cả chỉ có 300 Rupee. Tôi thưa nhỏ với Thầy có thể mình trả thêm cho họ vui lòng không? Thầy bảo cô đừng lo, tôi cũng hơi yên lòng. Còn chị Bích Lệ cũng có tâm trạng không khác gì tôi. Chị đến mở va-ly để lấy vài thỏi Chocolate tặng cho 3 anh Ấn trong khi ngồi chờ xe lửa đến để chất hành lý lên. Ban đầu, họ không dám nhận, cố ép mãi, họ mới nhận. Có lẽ họ phân biệt giai cấp chăng? Đúng 17:00, xe lửa đến, họ chuyển hành lý lên tàu, Thầy trả tiền công cho họ và không quên tặng thêm một ít.

Ngoài sức tưởng tượng của tôi, trên xe lửa rất sạch sẽ, thoải mái. Họ phục vụ ăn uống không thua gì ở trên máy bay. Ăn sáng xong, chúng tôi trò chuyện cùng Thầy. Thôi thì hỏi đủ thứ sự việc, Thầy trả lời cũng rất vui. Khoảng 10 giờ tối, Thầy bảo đi ngủ.

Xe lửa chạy xinh xịch, chắc phải thức tới sáng quá. Tật của tôi không ngủ được là niệm Phật. Niệm Phật một hồi là ngủ lúc nào không hay biết. Đến sáng, vào khoảng 4 giờ, Thầy đánh thức chúng tôi dậy để chuẩn bị hành lý vì sắp đến Bodhgaya. Anh tài xế hiền lành người Ấn Rajul (đã đi với chúng tôi suốt cuộc hành trình Nepal - Ấn Độ) đã đứng chờ chúng tôi. Thầy cho biết anh ta là người đúng hẹn và có uy tín nhất.

Xe chạy khoảng 20 phút thì đến Trung Tâm Tu Học Viên Giác. Máy chú Ân làm việc trong chùa chạy ra phụ chúng tôi mang hành lý lên phòng. Bảo đảm là Thầy đã dặn trước.

Chúng tôi lên Chánh điện đánh lễ Phật, làm tôi nhớ đến câu thơ:

*Vừa thấy dung nhan Điều Ngự,
Trăm ngàn phiền não sạch không.*

Kể đến chúng tôi thăm quan chùa, kiến trúc rất đẹp, phòng ốc, nhà bếp sáng sủa, sạch sẽ. Nói chung rất tiện nghi, tươm tất.

Ăn sáng xong, hai Thầy Hạnh Tuệ và Hạnh Vân hướng dẫn chúng tôi thăm quan các chùa lân cận, nào chùa Tích Lan, Thái Lan, Tây Tạng... rồi ra Tháp Đại Giác. Đoạn đường ra tháp gần chỗ bến xe, bụi bay mù mịt. Thầy phải phát cho mỗi người một khẩu trang. Nào chó, nào bò, nào rác rưởi bừa bãi. Có vài đứa nhỏ đứng bươi rác. Con trai tôi thấy lạ hỏi Thầy họ kiếm cái chi vậy? Đối với người lớn mình đã ở Việt Nam, sau ngày Cộng Sản chiếm miền Nam, thì đã biết rồi, thật tội nghiệp các trẻ nghèo Ấn Độ. Trước khi ra tháp, Thầy đã dặn, nếu có dám ăn xin đến xin thì đừng cho, vì cho một người thì cả đám đông bu lại xin, làm phiền mình lắm. Nếu muốn cho thì chờ khi nào họ chỉ còn một người thì cho kín đáo một chút. Chúng tôi chỉ biết yên lặng nhìn rồi cất bước đi. Chân đi, miệng niệm chú cho họ sớm thoát khỏi nghiệp khổ. Biết đâu trong nhóm họ có cả ông bà, cha mẹ, anh em nhiều đời, nhiều kiếp của mình. Cuộc sống của họ giống như ở địa ngục trần gian. Nhìn họ rồi nghĩ về mình... Mấy đứa nhỏ tuy nghèo đói nhưng hồn nhiên, vui sống làm tôi thêm đau lòng. Lòng muốn cứu giúp nhưng không làm được thì thật là khổ tâm!

Đến tháp Đại Giác, tôi không khỏi ngạc nhiên. Người ta ở đây mà đông quá, Thầy bảo Pháp Hội lần này có khoảng 10.000 người tham dự. Phần đông là người Tây Tạng. Thầy giảng giải thêm về lịch sử và giáo lý Phật Đà một cách tỉ mỉ. Nhờ vậy, chúng tôi không còn hiểu qua loa, mơ hồ về một số sự việc liên quan đến Đức Phật.

Vào lúc 15:00 Thầy lại dẫn chúng tôi đi thăm thêm các chùa lân cận nữa, nào chùa Nhật, chùa Miến Điện, chùa Tây Tạng, chùa Thái Lan, chùa Trung Quốc... Đạo tràng thanh tịnh, Tam Bảo trang nghiêm làm chúng tôi thêm tin tưởng nơi Pháp Phật nhiệm mầu.

Sau hai ngày, chúng tôi tiếp tục cuộc hành trình khác. Xe chỉ có 7 chỗ ngồi, nên rất tiếc, Thầy Hạnh Vân không tháp tùng theo đoàn được. Trên đường trước khi vào Nepal, chúng tôi có ghé thăm vài chùa nữa, đoạn đường đi ra sông Hằng. Đường phố đông đúc, buôn bán tấp nập, người ta chen chân nhau mà đi, xe cộ xuôi ngược tứ tung...

Ở Nepal nhà cửa khang trang hơn ở Gaya. Người dân ít đen đúa hơn dân Ấn Độ. Nói cho đúng họ ít lam lũ, họ có cuộc sống khá hơn.

Ở biên giới Nepal họ làm việc cũng nhanh. Có lẽ, nhờ Thầy, khi còn ở chùa, đã làm sẵn danh sách nên họ chỉ cần đóng dấu là xong.

Ở đây có chùa là chúng tôi đi thăm, có cả Phật tích Ca Tỳ La Vệ, Vườn Lâm Tỳ Ni, Bồ Đề Đạo Tràng, Vườn Lộc Uyển, Vương xá Thành... Tôi chỉ kể sơ qua thôi vì lúc trước, có vài bài báo đã kể rất tỉ mỉ từng nơi rồi. Chúng tôi có duyên lành được Thầy hướng dẫn đi chiêm bái các Phật tích này ở cả hai nước Ấn Độ và Nepal.

Cuộc hành trình kéo dài 6 ngày. Nhớ mấy ngày đầu, tôi và đứa con trai bị bệnh. Thanh niên bị bệnh, uống thuốc, thì chỉ 2 ngày là hết. Còn mình, già, thì hơi lâu. Cứ 4, 5 giờ sáng là dậy để đi thăm quan các nơi khác. Thời gian không có nhiều nên chúng tôi tranh thủ ít nghỉ để còn phải vượt qua một đoạn đường dài nữa.

Trong người không thấy khỏe, tôi không ghé thăm được chùa Linh Thứu, trường Đại Học Nalanda. Thầy bảo về chùa nghỉ khỏe rồi đi sau cũng được. Trên đường về, chúng tôi có ghé thăm qua Ni Sư Khiết Minh ở chùa Kiều Đàm Di Ni Tự. Sư và các cô rất vui vẻ, nồng hậu đón tiếp. Không gì sung sướng bằng, đang mệt, khát lại được Ni Sư cho uống sữa đậu nành. Sư còn đãi thêm món bún riêu chay và cháo chay. Bữa ăn uống thật ngon, vì mấy ngày qua, chúng tôi ăn quá khô lại toàn những thức không hợp khẩu vị.

Về lại chùa, nghỉ một chút thấy khỏe liền. Người mình có tật, đi đâu thì đi, không ăn được cơm canh thì chịu không nổi. Nhớ hôm đi Nepal, Thầy biết trước nên thủ sẵn nào mì hộp, mè, rong biển khô, páté chay, bánh mì sandwich. Mấy hộp mì của Thầy được chúng tôi chia nhau ăn hết.

Chúng tôi ai nấy đều lo lắng, cảm động khi thấy Thầy bận rộn vì mình nhiều quá. Thầy quán xuyến chu toàn mọi việc ở chùa. Mặc dầu hiểu biết nhiều, nhưng trông coi một ngôi chùa, nhất là một ngôi chùa ở tại xứ Ấn Độ này, không phải là chuyện đơn giản. Chỉ xa cách Thầy có 3 năm, mà bây giờ, tôi thấy Thầy không còn là một tăng sĩ chuyên học đạo, mà là một tăng sĩ lao vào đời để hoằng pháp độ sinh. Phải công nhận, với sự dạy dỗ và dìu dắt của Thầy Phương Trượng chùa Viên Giác, các đệ tử đều thành đạt nhiều. Đúng như câu ngụ ngôn thường nói:

„Thầy nào, trò nấy;
Cha nào, con nấy“ hay
Hổ phụ sanh hổ tử“.

Chúng tôi được phước duyên cúng dường chư Tăng, học hỏi thêm nhiều điều hay. Đoàn chúng tôi ai nấy đều vui vẻ, mãn nguyện vì được làm nhiều điều phước thiện nơi đất Phật. Thầy có nhiều công việc bề bộn, chưa quen với cái thời tiết nóng dữ, mưa nhiều này, nhưng Thầy vẫn không xao lãng việc tu học, bái sám, tụng niệm, công phu hai buổi sớm chiều. Không có Thầy Bổn Sư bên cạnh, tu một mình như thế tại xứ Ấn Độ xa xôi, cách trở, quả thật là một cố gắng phi thường.

Chỉ còn 6 hôm nữa là chúng tôi về lại Đức. Thầy Hạnh Vân và Hạnh Tuệ hướng dẫn đoàn chúng tôi đi

thăm núi Linh Thứu. Từ chân núi đi bộ lên tới đỉnh, tôi nghĩ chắc không xong rồi. Thôi thì ai sao mình vậy! Khỏi nói cũng biết tôi là người đi sau chót. Tội nghiệp chị Bích, lớn tuổi hơn tôi nhiều, trông chị rất khỏe, cũng rón chồ kéo tôi đi. Tôi thưa với Thầy Hạnh Vân, bộ mấy vị đi không biết mệt sao mà đi hoài không nghỉ. Thầy cười bảo: Chị cứ nghỉ đi, Thầy chờ. Rồi cuộc rồi tôi cũng lên tới đỉnh.

Sau đó, chúng tôi đi thăm Đại Học Nalanda, chùa Thái, Vườn Trúc...

Những ngày ở chùa, sáng dùng điểm tâm xong chúng tôi đi cùng Thầy ra Tháp. Mỗi người, ai thích kinh hành 7 vòng, lạy Phật, ngồi thiền hoặc niệm Phật dưới cội Bồ Đề thì tự thực hành. Tôi cảm thấy lúc đó tâm rất an, chỉ biết niệm Phật. Mọi người, ai cũng cố rớt ráo lo tu niệm cho bản thân mình. Phải khen ngợi, mấy đứa nhỏ của tôi cũng rất giỏi, lạy thật nhiều... Ngày cuối, chúng thực hành phép lạy "tam bộ nhất bái" (đi 3 bước, lạy một lạy) với tâm rất chí thành. Dọc đường về Trung Tâm Tu Học Viên Giác, người Tây Tạng, Ấn Độ bán xôi chuối, vòng đeo, tượng Phật đủ loại. Chúng tôi cũng ghé vào lựa mua. Phải trả giá lâu lắc mới thuận mua, vừa bán. Họ nói thách, mình trả rẻ, thế là mua bán không xong. Quà lưu niệm chỉ có các món này và các vòng chuỗi đá. Chúng tôi không tiếc rẻ gì cả. Trái lại rất lấy làm sung sướng vì có được một món quà rất quý, đó là biết quay về với chính bản thân mình, để mình gặp lại lòng mình.

Chúng tôi đến rồi cũng phải đi. Một lần nữa, phải phiền Thầy dẫn chúng tôi ra Tân Đề Li để về lại Đức. Phố sá về đêm ở Tân Đề Li luôn tấp nập. Người chen chân nhau, xe cộ ngược xuôi hỗn độn. Ở đây khác hẳn với Gaya nhiều. Tôi miên man nghĩ ngợi; sao có người rất giàu, ở nhà cao, cửa rộng, ăn sang, mặc sướng? Bên cạnh, lại có những người rất nghèo, sống cuộc đời tối tăm, đói khát, phải đi ăn xin hằng ngày. Và những người nghèo này, ở xứ Ấn Độ này, thì không sao kể cho hết. Tôi tưởng tượng giống như mình đang từ cảnh giới của chư Thiên rơi xuống địa ngục vậy. Biết làm sao được vì tôi chỉ là một con người quá bình thường. Tôi chỉ ước nguyện chư Phật thù từ gia hộ cho những người nghèo khổ này sớm thoát khỏi nghiệp chướng sâu dày, đến với Pháp Phật nhiệm mầu để được sống bình an, sung sướng.

Thành thực mà nói tôi rất mãn nguyện về chuyến đi hành hương này. Đi học được nhiều điều hay. Các con tôi cũng đã hiểu và thông cảm ít nhiều về cái khổ, cái sướng của con người. Lòng tôi luôn chùng xuống khi nghĩ rằng tôi đang sống trong một đất nước dư thừa vật chất mà chưa biết vận dụng Tâm Linh, cứ bay nhảy tứ tung, không biết dọn một con đường tốt cho mình đi thì thật là uổng phí. Thôi thì phải chấp nhận vậy. Phước báu của mỗi người. Kiếp này tốt là điều rất mừng, thì hiện tại nên cố tạo thêm nhiều phước nữa để dành cho kiếp sau. Ngoài ra, còn phải tu huệ nữa mới mong thoát khỏi con đường sanh tử luân hồi, được về cõi Tây Phương Cực Lạc.

Đường về đất Phật xa xôi, diệu vợ, đây đây những trở ngại, khó khăn, nhưng cũng thật là vi diệu, huyền bí. Vì đó, chúng ta phải có tinh thần của người con

Em về ...

Em về, sanh ký tử qui
Tiếc thương, CỤ đến lại đi vội vàng
(Bạn Tạ Hữu Cự mất ngày 01.12.07 tại
Đức, hưởng dương 46 tuổi)

*"Trời mưa ướt bụi ướt bờ
Uớt cây uớt lá không ngờ uớt em" *
Mười bảy năm hương lửa êm đềm
Về Fildenstadt trắng thêm tay đan*

*Nghĩa phu thê chuyện đá vàng
Thiu thiu cung bậc bổng đàn đứt dây
CỤ ơi, siêu thoát cõi này
Biết không, kể ở đêm ngày xót thương*

*Đã đành đời vốn vô thường
Kẻ còn người mất ruột dường bút đôi
Mưa nào làm ướt em tôi
Mưa 23 tháng Mười dội ướt người *
mẹ con Phương*

*Nén nhang bái vọng đưa đường
CỤ về vĩnh cửu an thường thiên thu.*

*Luyến thương
Hương khói mịt mù...*

Đồng ai điếu,
Phương Hà Long Thanh và các bạn xưa
ở nhà 30, 47, Làng Bad Schönborn.
Xin chia buồn với mẹ con em Tạ Thị
Phương

. * Ca dao Việt Nam

* CỤ mất nhằm ngày 23 tháng 10 Âm lịch VN, miền
Trung thường mưa bão

Phật về thăm lại quê hương của Đức Từ Phụ, nơi mà từ đó, Ngài đã được sinh ra, lớn lên, tu luyện và giác ngộ thành Phật. Không như người đi du lịch, chỉ để nhìn ngắm, viếng cảnh.

Đoàn chúng con xin thành tâm đánh lễ cảm ơn Thầy đã bỏ nhiều công sức, tạo nhân duyên cho chúng con được chiêm bái đất Phật, đánh lễ, cúng dường chư Tăng, học hỏi thêm được nhiều điều bổ ích...

Trong chuyến đi, người viết thấy sao, nghĩ sao ghi lại vậy. Do đó, không sao tránh khỏi những chỗ còn yếu kém, non vụng. Kính mong quý bạn đọc bỏ qua cho.

• **Thiện Thanh**

Saarbrücken - Cuối đông Đinh Hợi.

những tấm lòng

Đức Phật đã dạy: Mọi chuyện đều khởi đi từ duyên, duyên còn còn hiện hữu, duyên tan mọi sự trở về với trống không.

Thật vậy, tôi chưa từng quen biết với các anh em trong „Hội Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn Hamburg“, vậy mà mới lần đầu gặp gỡ khi các anh kéo nhau về ra mắt ở München, tôi đã bị lôi cuốn bởi vẻ linh hoạt của anh Huấn, dáng điệu khoan thai trầm tĩnh đầy chất Huế của anh Phù Vân, sự hăng say nồng nhiệt trong công việc của anh Dũng, lời lẽ hài hước của anh Thoảng và vẻ hiền từ dễ thương của chú Dũng Scirocco.

Như vậy là tôi phải có duyên lành với các anh nên mới nhận lời nối tiếp công việc các anh đang làm từ phút giây gặp gỡ ban đầu. Hơn nữa, đây là một nghĩa cử cao đẹp đầy ý nghĩa, và cũng là dịp để Cộng đồng Việt Nam tỏ lòng biết ơn con tàu Cap Anamur, biết ơn nhân dân Đức đã cứu mang chúng tôi, vì vậy tôi đã hăng hái bắt tay vào việc với tất cả khả năng của mình.

Nhớ lại gần 3 thập niên về trước, khi những đoàn người Việt Nam rủ nhau tìm đường thoát hiểm, thoát

khỏi địa ngục bằng mọi cách như đi bộ, băng rừng lội suối hoặc trên những con thuyền mong manh bằng đường biển. Dù số người đến được bến bờ ước đoán chỉ vào khoảng 1/3 số người đã rời bỏ nhà cửa, quê hương ra đi, họ vẫn bất chấp mọi hiểm nguy đe dọa để đánh đổi lấy sự tự do. Họ là những đoàn người Việt Nam cô đơn, không có lấy một phương tiện tự vệ, chỉ vì yêu tự do mà phải tìm tự do trong cái chết. Họ đã mất hết tài sản, có khi nhân mạng cả nhân phẩm con người cũng bị chà đạp bởi nạn cướp biển gây ra, những đoàn người đã phó mặc số phận trên những con thuyền mỏng manh và một số không ít đã bị nuốt trứng nhận chìm xuống đại dương bởi những con sóng bạc đầu của những ngày biển động, hoặc do sự tàn phá của hải tặc để phi tang nhân chứng sau khi hãm hiếp phụ nữ, cướp của vợ vét đến tận cùng.

Cũng nhờ vào những năm cuối thập niên 70 đầu thập niên 80, khi những thảm nạn trong Vịnh Thái Lan gia tăng và được phơi bày qua những hình ảnh, những phóng sự, cái tên boat people (thuyền nhân) mới được các nước tự do biết đến. Sự thống khổ tưởng chừng đã đến mức tột độ như cây đã trở ra những trái đắng, những lá vàng thẫm quắt lòng người. Lương tâm thế giới đã bàng hoàng xúc động và như chợt thức dậy sau một giấc ngủ dài trong sự vô tình hay cố ý khi cho rằng hòa bình đã thật sự được tái lập tại 3 nước Đông Dương.

May mắn thay, bên cạnh những mất mát đau thương lớn lao mà thuyền nhân Việt Nam đã âm thầm gánh chịu đã có những tổ chức nhân đạo khắp nơi ra đời. Họ đã kêu gọi sự đóng góp của chính phủ sở tại, của những nhà hảo tâm để có phương tiện ra khơi cứu vớt cứu mang những đoàn người đi tìm tự do trên những vùng đất hứa, trong đó có CAP ANAMUR. Con tôi đã là một trong hàng ngàn người may mắn được tàu này cứu vớt. CAP ANAMUR không chỉ cứu sinh mạng con tôi mà còn là cứu tinh của biết bao gia đình được qua Đức nhờ sự bảo lãnh của chính con cái họ.

Mười tám năm đã trôi qua, tuy có bôn ba với cuộc sống mới với nhiều khó khăn để hội nhập thích ứng từ ngôn ngữ đến tập quán của xứ người, tôi vẫn luôn luôn nhớ đến mối ân tình đối với CAP ANAMUR, vẫn canh cánh bên lòng mỗi ưu tư mong có dịp được đền ơn đáp nghĩa dù người thi ân không cần báo đáp.

Cám ơn các anh đã thành lập Hội Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn đã cho tôi có được cơ hội biểu lộ lòng biết ơn của gia đình tôi, của những đoàn người đã được cứu sống trong đường tơ kẽ tóc, của những người Việt Nam tha hương đã được đoàn tụ, được sống trên đất nước tự do và nhân bản.

Được sự chấp thuận của ông Hội Trưởng Hội Cao Niên và với sự tiếp tay của hai anh Trần Tú Trinh, Đàm Văn Tiểu, „Bữa Cơm Tân Niên“ (BCTN) để gây quỹ xây dựng tượng đài đã thành hình ngay sau đó vì nếu không có hai anh, tôi cũng không làm nên được việc gì!

Chúng tôi đã tổ chức dưới hình thức như một Hội Chợ Đầu Xuân vào ngày mùng 3 Tết (9.2.2008) cũng có múa lân, hái lộc, lắc bầu cua, xem bói tướng, bán sách báo, hớt tóc, bán băng nhạc; có ca hát, biểu diễn võ thuật và sau đó là hát Karaoke.

Thật cảm động, khi mới bắt đầu khởi động phong trào. Đã có nhiều cánh tay đưa ra trợ giúp và đóng góp; thật là một điểm son sáng chói và cũng là một nguồn an ủi vô biên mà Cộng đồng dành cho chúng tôi. Một khi còn cơ duyên, còn sự tiếp tay của đồng hương, chúng tôi dù khổ cực đến đâu vẫn tiếp tục công tác xã hội mà chúng tôi đã hướng tới từ lâu.

BCTN đã nhận được sự đóng góp của rất nhiều người, của những tấm lòng cùng có một âm giai tâm hồn; chúng tôi chỉ là những người khảy nốt nhạc nối tiếp nhau tạo nên một cung bậc tuyệt vời! Có bắt tay vào việc mới thấy ấm lòng trước những hy sinh của các đồng hương. Ai cũng tất bật, cũng thở không ra hơi nhưng không một lời than van, quanh chúng tôi chỉ có những tấm lòng rộng mở, tất cả đều hướng về một mục đích chung đầy ý nghĩa cao cả.

Xin tri ân sự đóng góp nồng nhiệt của ông Hội Trưởng, các anh chị không những ở trong và ngoài Hội Cao Niên. Về các chị thì thật là tuyệt vời, không những món ăn đã ngon mà còn bỏ quá nhiều thì giờ làm nên rồi lại cho hết, bỏ cả vốn lẫn lời cho BCTN. Xin cảm ơn những tấm chân tình nồng hậu đẹp như những vạt nắng vàng rực rỡ trên bãi cỏ xanh.

BCTN thành công hơn chúng tôi dự tưởng, không phải chỉ ở số tiền thu được mà ở tấm lòng của mọi người. Cảm ơn đất trời đã cho những người con tha hương còn giữ được tình nghĩa ơn sâu; sự hiện diện đông đảo của các đồng hương như những cơn mưa xóa tan bụi bặm trên đường đời, bao nhiêu cực nhọc của chúng tôi đều tiêu tan.

Mượn ý của nhà thơ Luân Hoán, chúng tôi xin cảm ơn cuộc đời đã có những tấm lòng nhân ái và tinh thần ăn quả nhớ kẻ trồng cây của người Việt tha hương. Hy vọng những tấm lòng đó vẫn mãi mãi là những hạt mầm được gieo trồng ở xứ người, sẽ trở ra những cành hoa rực rỡ, luôn luôn thắm đậm trong lòng mọi người:

*„Cảm ơn đất đá trở hoa
Lòng ta hạt bụi, vu vơ bám hoài”*

• **Nguyễn Hạnh HTD**

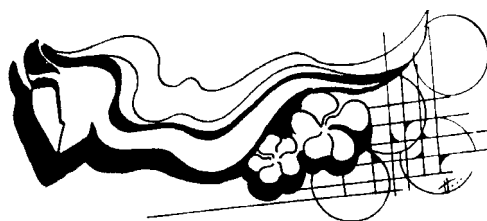
(Viết thay hai anh Trần Tú Trinh & Đàm Văn Tiếu)

Sàigòn!

Tạm biệt em

*Tôi có quê hương mà không sống được
Có mẹ già bỏ lại để ra đi !*

Tạm biệt em!

Tạm biệt Sài Gòn!

Nhớ tháng 4 đen khi rời thành phố

Em đâu rồi! Ở lại có buồn không?

Tôi bồi hồi khi con tàu lướt sóng

Sài Gòn sau lưng, hay phía trước?

Xa Sài Gòn làm sao quên được

Ngày hận sâu mất nước tháng 4 đen .

Một Sài Gòn vừa lạ, vừa quen

Bất chợt phố! Bất chợt sông

Nhìn Sài Gòn tai nghe biển động

Sài Gòn đêm nay ai ngậm ngùi nuốt hận?

Tôi sửng sờ theo vận nước xoay vần

Sài Gòn lặng im! Sài Gòn sôi động

Tháng 4 buồn đưa cuộc đời lưu vong

Mất Sài Gòn trời làm giông bão!

Ba mươi tháng 4 ai ghen ngào?

Một Sài Gòn bỏ ngõ mất tên

Sau phút oán hờn càng nhớ thương em

Tôi có một Sài Gòn ngày xưa đó

Thành phố Nhân Quyền, Dân Chủ, Tự Do

Tạm biệt nhé! Em ơi đừng quên nhé

Tháng 4 buồn, một chín bảy mươi lăm ...!

• **Lê Huy Hà**

RỬA CHỢ

• Huỳnh Quốc-Minh

Nhớ lại hồi còn tắm bé với cái tuổi 11, 12 đang còn... ở trường tắm mưa, mỗi lần nghe nói đến hai tiếng "Rửa chợ" là trong bụng tôi thấy vui mừng và nôn nao làm sao ấy. Người ta thường nói, con nít thích vọc nước, tắm nước quả không sai. Tôi đây cũng không ngoại lệ.

Hàng mấy thập niên trước năm 1975, gia đình ba mẹ tôi có tiệm buôn bán đối diện Cửa Bắc tại nhà lồng Chợ Mỹ Tho, mà chợ cá dọc theo đường Trưng Trắc gần đó được xây cất phía trên con sông Tiền Giang. Cũng vì cái chợ cá náo nhiệt, nhưng dơ bẩn có mùi "đặc biệt" khó chịu nhất thành phố này, mà chính quyền địa phương cho đội phòng hỏa cứu hỏa, dùng xe chữa lửa mỗi tuần đến đây xịt rửa một lần, sẵn tiện rửa hết luôn những con đường đi ngang dọc trong nhà lồng chợ và bốn đoạn đường ngăn bao xung quanh ngôi chợ.

Vào thời điểm cuối thập niên 50 và mãi đến sau này, ba trường tiểu học dạy chữ Tàu cho con em người Hoa là Việt Tú, Tân Dân và Sùng Chánh mà anh chị em tôi đang theo học, mỗi tuần được nghỉ một ngày rưỡi, tức là chiều thứ bảy và trọn ngày chủ nhật. Riêng tôi, sau giờ tan học trưa thứ bảy là trong bụng cảm thấy vui thích lắm vì buổi chiều được xem *rửa chợ*.

Chợ Mỹ Tho ồn ào và sầm uất nhất vào buổi sáng, nhưng khoảng từ một giờ trưa trở đi, người bán và người mua thưa dần thấy rõ. Đến hai giờ thì các con đường xung quanh chợ đều được dọn dẹp trống và xe cộ có thể lưu thông được. Để lại một quang cảnh ngổn ngang đầy rác rưởi thật... mất vệ sinh. Tội nghiệp cho những người phu quét chợ, phải cật lực gom hàng núi rác lên xe và kéo đến ngã ba bờ sông gần chợ cá đổ xuống đó cho nước cuốn trôi đi. Cũng vào giờ nắng chói ngày thứ bảy hàng tuần, chiếc xe cứu hỏa to lớn đỏ chói như "cục lửa" khổng lồ, hụ còi inh ỏi dẹp đường hiên ngang từ từ tiến vào chợ. Đám con nít đang đợi chờ vui reo chạy theo xe như đón tiếp "xe hoa" không bằng.

Điểm đậu cố định của xe chữa lửa là sát mé bờ sông, ngã ba đường Trưng Trắc và Võ Tánh bên cạnh chợ cá. Đội nhân viên *rửa chợ* trong bộ đồng phục rất oai, đầu đội nón an toàn, chân mang giày ống cao su nhanh nhẹn nhảy xuống xe để chuẩn bị các thứ cho công việc sắp làm. Bọn con nít đứng xung quanh nhìn xem trầm trồ có vẻ thán phục lắm! Có đứa còn ngây ngô hỏi các chú bác rằng:

- Thưa chú, sau này lớn con có thể *rửa chợ* như các chú được hay không?

Đội *rửa chợ* gồm khoảng sáu người cao lớn khỏe mạnh. Họ phân công làm việc một cách mau lẹ và mạch lạc. Hai người tháo cái ống nước lớn đặc biệt bằng cao su có đường kính chừng 15 cm, dài độ 5 mét gắn trên xe xuống và nối liền một đầu vào máy bơm bên hông xe, còn một đầu có bao bọc lược lỗ lớn bằng kim loại cho thả xuống nước dưới sông. Nhưng họ còn cẩn thận buộc đầu này vào bên trong một cái thùng thiết, có nhiều lỗ lớn để phòng nghẹt nước bởi rác bám vào. Các nhân viên khác thì vác những bành ống nước bằng cao su, có bọc vải bố bên ngoài được cuộn tròn, đi thành hàng thẳng cách khoảng xa xa rồi đặt xuống đất lăn cho dài ra, sau đó vặn khớp nối lại giữa đầu dây của hai ống nước bằng kim loại thành một ống nước thật dài có hai đầu. Một đầu được bắt chặt vào máy bơm nước ra bên hông xe. Đầu đó xong xuôi rồi thì ông Đội trưởng cầm cái vòi xịt nước bằng nhôm cứng, dài chừng nửa thước có một đầu túm nhỏ lại, vội vã đi lên đầu trên vặn chặt vào đầu ống nước. Lúc này thì đám con nít mừng vui hơn bao giờ hết, vì vòi nước sẽ bắt đầu xịt. Vài nhân viên liền gọi to dây chuyền cho đến địa điểm chiếc xe cứu hỏa đậu, để tài xế cho nổ máy và nước từ dưới lòng sông bắt đầu được bơm lên chạy dài theo ống nước. Thật vui thích cho bọn trẻ, khi chăm chú nhìn thấy dây ống nước dài ở dưới đất đang giẹp lép bỗng căng phồng tròn lên và nhanh chóng chạy dài. Dòng nước đầu tiên được phun xịt ra bao giờ cũng rất mãnh liệt. Mặc dù đã chuẩn bị tư thế cùng với hai nhân viên phụ đứng phía sau cầm dây ống nước, nhưng ông Đội trưởng vẫn không khỏi bị mất thăng bằng khi dòng nước mạnh trong vòi vừa xịt ra, khiến đám con nít đứng kể bên đó phá lên cười thích thú.

Nơi chốn được xịt rửa trước nhất là khu bán thịt heo trong nhà lồng chợ. Tất cả chủ sạp đều đã dọn dẹp đóng cửa nên trong chợ nhìn thấy vắng tanh và thật trống trải. Nền đất của mấy chục gian hàng bán thịt heo phải nói là... dơ như heo! Nhờ vòi nước chĩa chúi xuống đất với dòng nước cực mạnh, nên lớp nhớt nhúa dầy cộm trên nền gạch được bong mất sạch sẽ. Kế đến, đội rửa chợ kéo dây nước đến khu bán tạp hóa. Những con đường ngăn ngang dọc này tuy không dơ bẩn bằng khu bán thịt heo, nhưng cũng "đóng hờm" không ít. Tiếp theo đó là khu rộng lớn chiếm phân nửa nhà lồng chợ bán basar, giày dép và phần lớn là sạp vải thì dơ vất vả hơn cho đội *Rửa Chợ*. Ống nước dài trên 100 mét được nối ráp lại bởi nhiều khúc không đủ trải hết được trên mặt đất của tất cả những con đường đi trong nhà lồng chợ, vì thế mà cứ mỗi lần xịt rửa xong một đoạn đường dài, thì đội *Rửa Chợ* phải quay đầu ngược lại để đi sang con đường kế tiếp. Đến vài đoạn đường sau cùng ngoài bìa, vì dây ống nước không đủ dài, nên một ông trong đội phải chạy ra xe đậu ngoài bờ sông yêu cầu tắt máy, đồng thời ông ta vác trở vào một bành dây ống nước để nối dài thêm. Dây ống khi đầy nước coi vậy mà rất nặng, ngoài ông Đội trưởng dẫn đầu cầm vòi xịt nước ra thì phía sau có đến hai, ba nhân viên phụ

nâng ống nước và kéo theo một cách khó khăn. Khối lượng nước khá lớn đã xịt ra theo những chỗ thoát nước được xây hơi lõm dưới đất chảy xuống cống rãnh. Toàn bộ mặt đất nhà lồng chợ mới được xịt rửa xong dĩ nhiên thấy sạch sẽ mới lạ rất nhiều. Tuy nhìn còn ẩm ướt, nhưng đến sáng hôm sau khi nhóm chợ thì đã khô ráo và có "bộ mặt" mới thật tươi mát.

Sau khi xịt rửa xong nhà lồng chợ, máy xe cứu hỏa được tắt để máy bơm nước tạm ngưng hoạt động, trong thời gian này, đội *rửa chợ* kéo ống nước xẹp ra phía ngoài, để xịt rửa bốn đoạn đường ngăn bao xung quanh ngôi chợ Mỹ Tho, mà đặc biệt khu vực chợ cá dơ bẩn và hôi thối nhất được xịt rửa sau cùng.

Trong lúc *rửa chợ*, thỉnh thoảng dòng nước đang xịt rửa bỗng nhiên chảy yếu chậm lại thấy rõ, thì nhân viên *rửa chợ* thừa biết là đầu ống hút nước dưới lồng sông đã bị nghẹt. Thế là xe chữa lửa phải tắt máy để cho máy ngưng bơm nước. Họ kéo ống nước lớn có bọc cái thùng thiết ở dưới nước lên, để gỡ lấy hàng khối rác bám đầy ra rồi thả trở lại xuống nước.

Ngày cuối tuần *rửa chợ* nào gặp lúc nước lớn lên thì đội *rửa chợ* vui mừng, còn nhằm ngày trăng khuyết nước ròng thì họ phải nối thêm một cái ống hút nước cho ra xa đến mặt nước.

Lâu lâu, có khi đang lúc *rửa chợ*, gặp một vài dây ống nước nào đó quá cũ nên vài bố bị mục lủng vài lỗ, tạo thành những tia nước nhỏ phun xịt cao ra phía ngoài, làm trò chơi và vui mắt cho đám con nít không ít.

Hàng tuần, trong suốt thời gian *rửa chợ* khoảng bốn tiếng đồng hồ, đám con nít phần lớn đi chân không, ở trần, mặc quần xà lỏn, không rõ từ đâu tới đều luôn có mặt đi theo phía sau những nhân viên cầm ống và vòi xịt nước mà xem một cách say mê. Hầu như đứa nào ít nhiều gì cũng đều bị ướt mình, nhưng bọn chúng lấy làm rất vui thích! Đội *rửa chợ* phải công nhận là rất dễ thương, dễ chịu. Cứ lo chăm chỉ thi hành nhiệm vụ của mình. Đôi lúc có đứa đứng án làm cản trở tầm hoạt động mà họ không hề rầy la lớn tiếng. Tội nghiệp cho họ sau một buổi chiều làm việc nặng nhọc với nước dưới nắng cháy, mặt mày người nào cũng đỏ ngòm, áo quần ướt sũng mà vẫn thấy họ luôn biểu lộ niềm vui và nụ cười trên nét mặt đầy sạm nắng.

Ngày xưa khi còn ở quê nhà, với bản tính thích "đi cho biết đó biết đây", nên hầu hết các tỉnh thành lớn nhỏ ở miền Nam từ cố đô Huế cho đến đất Mũi (Cà Mau) đều có dấu chân của tôi đặt tới. Dãy đất Việt hình chữ S, Vùng 4 ở miền Nam được xem là trù phú nhất với đất đai màu mỡ, dân cư đông đúc, ruộng lúa phì nhiêu, cây trái xum xuê, sông ngòi chằng chịt, tôm cá đầy sông. Hầu hết chợ cá của các tỉnh thành thuộc vùng đồng bằng sông Cửu Long, đều được xây cất gần bờ sông để thuận tiện cho việc vận chuyển, nhưng đi đến bất cứ địa phương nào, tôi chưa hề nghe thấy nói đến hai tiếng "*rửa chợ*". Đáng mừng thay duy nhất chỉ có thành phố Mỹ Tho nhiều cây trái là có chương trình rửa chợ. Hồi nhỏ tôi nghe nói, vào thập niên 50, một vị Tỉnh Trưởng nào đó đã chủ

• **Nguyễn Ngọc**

Rạng ngời tiết tháo

*Tôi đã gặp người tù nhân nước Việt
Ôm xanh xao lê lét tấm thân tàn
Nhưng đôi mắt vẫn rực niềm tha thiết
Vững tin vào ngày quang phục quê hương*

*Niềm tin đó đồng hành tôi vẫn dám
Sống quê người ấp ủ một bình minh
Ngày quê hương hết oan khổ nhục hình
Hết quốc phá gia vong, tròn ước nguyện.*

*Hôm nay đây họp mặt giữa quê người
Gửi về anh lòng cảm thông sâu sắc,
Gửi về chị niềm tin yêu thán phục
Bền chí đấu tranh bất chấp ngục tù.*

*Xin chào anh người tù nhân uy dũng
Sáng tinh sương cuộc đất chốn công trường
Ướm hạt mầm trên mảnh đất quê hương
Hoa dân chủ trải từ đó bùng nở*

*Xin chào chị người nữ tù quyết liệt
Yêu quê hương nên "thân gái dặm trường"
Yêu đồng bào đói khổ khắp muôn phương
Đã can đảm đứng lên đòi công lý.*

*Không sợ hãi trước công đường khiêu kiện
Quyết tâm đòi xóa bỏ mọi bất công
Vững lòng tin nghe tiếng gọi non sông
Đang gào thét đòi tự do dân chủ.*

*Một ngày không xa bình minh rực sáng
Từng đàn chim về tổ ấm quê hương
Cùng tù nhân mở hội lớn tình thương
Vang tiếng ngợi ca can trường dũng cảm*

*Ta cùng hen gặp nhau ngày quang phục
Bắc, Trung, Nam trên ngàn vạn nẻo đường
Cùng hân hoan ca khúc nhạc quê hương
Cùng tô điểm huy hoàng cho tổ quốc.*

trương đề xướng làm sạch sẽ chợ Mỹ Tho mà về sau, những ông Đầu Tỉnh kế tiếp nhận thấy rất hợp lý nên cứ chiếu theo thi hành. Đó cũng là một đặc ân cho thành phố đầy bóng mát rất thích hợp khi mang tên Đẹp và Thơm này.

Trong tất cả các chợ mà nhất là chợ cá, nếu không được quan tâm đến vấn đề vệ sinh thì phải nói là... hết ý kiến! Buồn thay cho "Hòn Ngọc Viễn Đông" sáng chói của chúng ta ngày xưa, lại bị phải chợ cá Trần Quốc Toàn làm cho hoen danh ố tiếng. Nói đến chợ cá trên đường Trần Quốc Toàn ở Chợ-Lớn năm nào, tôi xin được phép: miễn bàn!

*Chợ nào được rửa năm xưa?
Mỹ-Tho, thứ bảy buổi trưa, hàng tuần.*

Thờ phụng tổ tiên

• Phan Hưng Nhơn

Thờ phụng Tổ Tiên là một tập tục đặc thù của dân tộc Việt Nam để con cháu hiếu thảo luôn luôn tưởng nhớ đến các tiền nhân trong gia đình đã quá vãng. Do đó việc thờ phụng, cúng giỗ là những dịp để thành kính tưởng niệm.

Thờ phụng Tổ Tiên không phải là một tôn giáo như có người đã lầm tưởng khi xưng họ theo Đạo Ông Bà. Một tôn giáo thường phải có tín lý, qui điều, định chế, giáo luật, những nghi lễ nhất định phải theo, tín điều, điều răn, giới cấm cùng một hệ thống giáo hội với một hệ thống lãnh đạo và hàng ngũ tu sĩ, tăng, ni, tín đồ.

Tập tục thờ phụng Tổ Tiên không có những tính cách đó, cũng không có qui điều, giới luật, điều răn giới cấm hoặc một hệ thống giáo hội, không có dẫn dắt chỉ đạo, không có truyền giảng hay kinh kệ.

Đối với dân tộc Việt Nam, một đại gia đình bao gồm tất cả Ông Bà Tổ Tiên từ quá khứ xa vời cũng như tất cả con cháu hiện sống và những kẻ hậu sinh trong tương lai chưa đến. Người sống trong hiện tại có bốn phận đối với những người đã chết. Những người đã chết vẫn tiếp tục giữ những địa vị nhất định trong gia tộc. Mỗi người Việt Nam đều có một ý thức về thế hệ của mình. Việc thờ phụng Tổ Tiên là gạch nối liền những người đi trước với những người đang sống trong hiện tại và với những thế hệ về sau. Người lo việc thừa tự trong gia đình là đại diện cho những người còn sống, mang ý nghĩa như một gạch nối giữa quá khứ và tương lai.

Cội rễ của việc thờ phụng Tổ Tiên của người Việt Nam là sự tin tưởng ở sự tồn tại của linh hồn. Tổ Tiên tiếp tục sống trong con cái và cháu chắt. Người chết cũng như kẻ còn sống là biểu hiện cho sinh lực của gia đình. Người đang sống luôn luôn nghĩ rằng Ông Bà Tổ Tiên đã qua đời có nhiều khôn ngoan từng trải hơn những người chưa đi qua con đường đời họ đã đi, cho nên người đã chết sẽ phù hộ cho con cháu bằng những khuyên răn, dạy dỗ mà người sống có thể cảm nhận bằng thần giao cách cảm. Người còn sống trông nhờ được Ông Bà Tổ Tiên che chở, giúp đỡ. Đối với họ, Tổ Tiên sẽ không quên con cháu, nếu con cháu tỏ ra xứng đáng nhận hưởng sự phù hộ của linh hồn người đã chết. Vì vậy Tổ Tiên có một ảnh hưởng sâu rộng trong đời sống thường nhật của người dân Việt Nam: Sự sinh hoạt như thế nào để không làm tủi hổ danh dự của Ông Bà, sự ước mong làm cho người chết được hả dạ, noi gương Tổ Tiên và xử sự cho đúng đắn với sự phù hộ của người qua đời, tất cả những ý tưởng này là chỉ đạo phẩm hạnh cho người đang sống.

Lòng tôn kính người đã chết được thể hiện qua tục

lễ thờ phụng Tổ Tiên. Thờ phụng Tổ Tiên vừa là cách biểu lộ vừa là điều kiện làm mật thiết sự liên hệ sâu đậm giữa người chết và kẻ sống.

Lễ thờ cúng Tổ Tiên được diễn ra trước bàn thờ người đã chết vào những dịp nhất định. Bàn thờ Tổ Tiên được xem là nơi thiêng liêng nhất và được dựng nơi trang trọng nhất trong nhà. Các gia đình giàu có hay các gia tộc lớn có khi thường xây riêng một căn nhà để thờ phụng.

Các dịp thờ cúng Tổ Tiên có thể là những ngày Tết, lễ Thanh Minh hay Trung Nguyên hoặc những dịp kỵ giỗ và ngày mà Ông Bà đã qua đời.

Vật lễ cúng tùy theo khả năng của người cúng, và chỉ có tính cách phụ thuộc, cần nhất phải tinh khiết và sự thành tâm của người cúng. Người Việt Nam giữ gìn nguyên tắc rằng Tổ Tiên phải được đối đãi như thể còn sống (sự tử như sự sinh) cho nên trong những dịp kỵ kỵ người Việt Nam thường dọn cúng những món ăn mà họ được biết lúc sinh thời người chết đã thích. Vì chỉ là Tưởng Niệm nên nhiều người hiểu rằng Ông Bà Tổ Tiên đã qua đời đâu có ăn được. Vì muốn xử sự Tổ Tiên Ông Bà thể như còn sống, cho nên trong những dịp lễ lạc này người ta khăn vái hương hồn người đã chết về tham dự, ngoài ra người sống phải phúc trình với Tổ Tiên về mỗi biến cố trong gia đình: Sinh đẻ, cưới hỏi, tang chế v.v...

Sự duy trì việc thờ phụng cho đúng lễ và giữ đúng ngày cúng giỗ rất quan trọng để Ông Bà được hả dạ nơi suối vàng. Nhờ phong tục thờ Ông Bà, người Việt Nam tin nơi hương hồn người khuất bóng. Con, cháu, chắt đều nhớ tất cả ngày giỗ kỵ của Tổ Tiên, bà con đã chết. Dầu làm việc hăng ngày khổ cực nơi đồng áng hay mệt nhọc nơi thư phòng, họ vẫn nhớ còn bao nhiêu ngày nữa sẽ đến ngày giỗ ông Cố, còn không đầy tháng nữa sẽ đến ngày giỗ Bà Nội hay Ông Bác v.v... và cứ như vậy những người ở thế hệ này không quên thế hệ trước, thế hệ sau sẽ không quên thế hệ này. Tạo ra được tục lệ thờ phụng Tổ Tiên, tiền nhân vẫn tiếp tục sống mãi trong tâm hồn kẻ hậu thế. Gia đình sẽ là một sợi dây chuyền nối liền quá khứ với hiện tại và tương lai. Nhờ vào sự thờ phụng Tổ Tiên, con người của mỗi thế hệ đều biết rõ Tổ Tiên của mình, biết rõ nguyên quán của dòng họ mình, rồi từ nguyên quán biết rõ cội nguồn của dòng họ.

Khi mỗi họ trong nước Việt Nam đều biết rõ cội nguồn của mình thì tất nhiên toàn dân Việt Nam phải biết nguồn gốc dân tộc mình ở đâu. Như thế việc thờ phụng Tổ Tiên giúp người Việt Nam luôn luôn hướng vọng về cội nguồn của dân tộc qua Ông Bà, Tổ Tiên đã sáng dựng nên dân tộc và lập quốc mà họ thường gọi là Quốc Tổ.

Suốt gần ngàn năm Bắc thuộc, bị quân xâm lăng tịch thu hết gia sản, tộc phả, phá hủy hết bia đình, hay di tích lịch sử cũng bị đầu độc bằng những sử liệu nguy tạo cốt làm cho người Việt Nam tưởng mình cũng là con cháu nhà Hán nhà Minh bên Tàu, nhưng dân tộc Việt Nam qua các đời nhờ có tập tục thờ phụng Tổ Tiên vẫn nhớ rõ cội nguồn của dân tộc là tại bản địa.

Thờ phụng Tổ Tiên là căn bản của tính cách cha truyền con nối trong gia đình Việt Nam. Vai trò đặc biệt của người trưởng nam phát sinh từ sự kiện là việc

thừa tự theo nguyên tắc phải do con trai trưởng đảm nhận sau khi bậc cha mẹ đã qua đời. Như vậy, trong vai trò thừa tự, một mình người con trưởng tạo điều kiện cho cả gia đình tiếp xúc với Tổ Tiên (từ thời Lê, đã có thêm tập luật là khi không có con trai thì người trưởng nữ chưa lấy chồng đảm nhận trách nhiệm thừa tự). Do đó đến ngày Tết hay ngày giỗ cha mẹ đã quá cố của mình, các người con trai, con gái cùng con cháu họ đều tề tựu tại nhà người anh trưởng của mình để thờ cúng. Vì thế thông thường ngày trước người con trai trưởng vì trách vụ thừa tự của mình mà phải sinh sống nơi quê quán của cha mẹ thì đầu các người con khác có lưu lạc đi xa mà làm ăn sinh sống đi nữa, thì đến ngày giỗ hay ngày Tết cũng cố gắng trở về thăm lại quê quán để thờ phượng Tổ Tiên.

Đặc trách vụ thờ phượng Tổ Tiên cho người con trai trưởng nam như vậy, Tổ Tiên chúng ta đã một cách gián tiếp làm cho con cháu nhân dịp cúng giỗ có dịp tiếp xúc liên lạc với nhau, có dịp hiểu biết nhau hơn và tạo được sự đoàn kết và thân mật trong anh em họ hàng. Ngoài ra khi nhận được trách vụ thờ phượng, người con trai trưởng nam phải tự tạo cho một cuộc sống gương mẫu làm gương cho anh em họ hàng, để được xứng đáng với sự ủy thác của những người quá cố. Do đó các anh khác phải luôn tôn trọng người anh trưởng và nghe theo những lời khuyên lớn của anh mình. Như vậy trong gia đình có được một nếp sống đầy kỷ cương, trật tự đầy tình thương mà trong đó mọi người đều cố gắng tự tạo cho mình một lối sống đầy đạo đức, cần mẫn hòng vinh danh gia đình dòng họ của mình.

Dân Việt Nam thường lưu truyền mảnh đất nơi chôn nhau cắt rốn của mình, tha thiết với cái nhà nơi mình được cha mẹ nuôi dưỡng lớn lên với bao nhiêu kỷ niệm. Do đó tại thôn quê đầu cuộc sống nhiều khổ cực nghèo khó, họ vẫn không rời cái nhà của họ. Và cũng vì thế trải qua bao cuộc chiến tranh tàn phá, bom đạn hiểm nguy, họ vẫn „bám trụ“ ở lại để bảo vệ căn nhà của Ông Bà để lại, để giữ gìn bàn thờ Ông Bà hay Cha Mẹ khỏi cảnh „hương tàn khói lạnh“ hoặc xả thân kháng chiến để ngăn ngừa quân thù đến giày xéo mồ mã của Tổ Tiên họ. Như vậy đủ hiểu từ sự thờ phượng Tổ Tiên chuyển qua sự tha thiết lưu luyến căn nhà của cha mẹ ông bà nơi nguyên quán, sẽ tạo dựng cho mỗi người dân Việt Nam một tình yêu quê hương đất nước rất mãnh liệt.

Nói tóm lại việc thờ phượng Tổ Tiên không chỉ là một lễ lối để nhớ ơn Ông Bà Cha Mẹ đã qua đời, mà còn thúc đẩy con cháu phải có một nếp sống gương mẫu tạo tiếng tốt làm hiển danh người đã qua đời. Nhưng HIỂU không chưa đủ còn phải THẢO nghĩa là phải có tình thương yêu giữa vợ chồng, anh em, tạo được sự hòa thuận trong họ hàng. Tất cả phải được như vậy để vừa lòng Ông Bà Cha Mẹ đã quá vãng.

Vài ý niệm sai lầm về tập tục thờ phượng Tổ Tiên

1) Tập tục thờ phượng Tổ Tiên là một tập tục đặc thù có từ thời nguyên thủy của dân tộc Việt Nam chứ không phải do tiếp xúc với văn hóa Trung Hoa mà có. Dân Trung Hoa chỉ bắt đầu thờ phượng từ thời Ngũ

Đại với phương thức khác hơn lối thờ phượng của người Việt Nam. Truyền thuyết về chuyện vua Hùng truyền lệnh cho các con lo chuẩn bị những món ăn để cúng ông bà trong dịp đầu năm và sau đó lang Tiết Liêu được vua cha nhường ngôi là một bằng cứ.

2) Việc đốt giấy vàng bạc trong dịp cúng được du nhập từ Trung Hoa trong thời Bắc thuộc dân tộc Việt Nam có một nền văn hóa nông nghiệp ổn định, mọi tục lệ đều do đời sống hài hòa mà có. Chỉ những dân cư nền văn hóa du mục mới có những tục lệ do sự đe dọa sợ hãi mà có. Người Việt Nam có một ý niệm sau khi chết là Về Quê hay Về Với Ông Bà Ở Miền Vĩnh Phúc. Thân xác trở về với cát bụi thì đâu có cần tiền bạc, xe, nhà làm gì như giới thợ mả thường xúi giục để làm giàu cho chúng. Nếu ai có tin thì cứ thử đốt vàng thật, bạc thật có phải thật lòng hơn không.

3) Lễ thờ phượng Tổ Tiên thuộc phạm vi riêng tư của mỗi gia đình chỉ nên được cử hành tại nhà người con trai trưởng nam của gia đình đó hoặc những tiền nhân quá năm đời trước thường được thờ cúng tại nhà thờ của chung cả họ. Những lễ thờ phượng Tổ Tiên như đám giỗ chẳng hạn không thể được cử hành tại chùa hay nhà thờ. Làm như vậy là không hiểu biết gì hết về nghi thức, mục đích và dụng ý của việc thờ phượng Tổ Tiên mà người xưa đã tạo dựng ra. Vừa rồi ở Việt Nam, có cả một xóm đạo cử hành một lễ giỗ chung cho Tổ Tiên của các gia đình trong xóm. Lễ được cử hành long trọng có chiêng trống cờ xí linh đình. Làm như vậy là biến việc thờ phượng Tổ Tiên thành một nghi thức tôn giáo chẳng khác gì người Tây phương hàng năm một ngày lễ cho các người chết (Fête des morts). Làm như vậy chẳng khác gì người Đông Nam Á có lễ Thanh Minh. Như vậy không thể thay thế việc thờ phượng Ông Bà trong mỗi gia đình mà những mục đích đã được nêu trước đây. Trái lại những lễ cầu hồn, cầu siêu cho người quá vãng nên được cử hành tại chùa hay nhà thờ mới đúng.

Một vài gia đình để hình ảnh đức Phật hay Chúa chung trên bàn thờ cha mẹ hay ông bà của mình. Như thế là không đúng. Con cháu hiểu thảo tưởng niệm nhớ ơn cha mẹ ông bà và việc tín đồ sùng kính tôn thờ Chúa hay Phật là hai trạng thái khác nhau. Nếu có thờ Chúa thờ Phật trong nhà thì nên để ảnh Phật hay ảnh Chúa ở một bàn thờ trang trọng khác.

4) Có gia đình thường mượn dịp nhà có đám giỗ để thiết đãi bạn bè hoặc để „ngoại giao“ với quan quyền. Cho nên có những cảnh trớ trêu, trên bàn thờ hương thắp chưa tàn được một nửa, thấy quan quyền tới dự ngại họ phải đợi, người nhà lo hạ bàn cúng sớm để kịp tiếp đãi khách. Đó là những việc làm thất lễ với Ông Bà của mình.

Nói tóm lại việc Thờ Phượng Tổ Tiên là một tập tục mà tiền nhân đã tạo dựng ra để răn dạy và tạo dịp cho con cháu phải hiểu thảo nhớ ơn các bậc cha mẹ ông bà trong gia đình, con cháu phải sống trong kỷ cương nền nếp đức hạnh để vui lòng và xứng đáng với người quá vãng. Trong gia đình giữa anh chị em hay con cháu phải hòa thuận thương mến đoàn kết bảo vệ lẫn nhau. Tất cả như vậy hình thành một đại gia đình gương mẫu làm hạ dạ bậc Ông Bà Cha Mẹ tuy đã qua đời. •

BỎ CỬA BIÊN GIỚI

• Nguyễn Quý Đại

Từ cuối thế kỷ thứ 20, nhờ hệ thống xa lộ thông tin phát triển (Information superhighway), Internet giúp con người trên thế giới đến gần nhau hơn, đó là một không gian liên lạc (espace de communication). Tuy nhiên biên giới giữa các quốc gia vẫn còn sự kiểm soát, ngoại trừ các quốc gia thuộc khối Liên Hiệp Châu Âu Europäische Union/ European Union (EU), thông qua Hiệp ước Schengen.

Khởi đầu từ Hiệp ước Schengen (Schengen Abkommen) trên tàu Công chúa Marie Astrid thả neo ở khúc sông Mosel ở vùng tam giác Pháp Đức và Luxemburg gần thị trấn Schengen, ngày 14.6.1985 các quốc gia trong Cộng Đồng Châu Âu gồm 5 quốc gia là: Đức, Pháp, Hoà Lan, Bỉ và Luxemburg đã ký hiệp ước bãi bỏ việc kiểm soát biên giới để công dân các quốc gia này đi lại tự do trong vùng Schengen.

Năm 1985 Pháp - Đức và vùng tam giác Lục Xâm Bảo, Bỉ và Hoà Lan (Sau này vì lợi ích chung đã được nhiều quốc gia thành viên thỏa thuận ngày 19.6.1990, cho đến 27.11.1990 chính thức được ký kết giữa 6 nước Đức, Pháp, Bỉ, Hoà Lan và Ý biên giới được bỏ ngõ.

Năm 1990 Pháp, Bỉ, Hoà Lan và Ý (tiếp theo là các nước đã ký Hiệp ước Schengen).

Năm 1995 Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha.

Năm 1997 Áo và Ý.

Năm 2000 Hy Lạp bỏ việc kiểm soát Visa ở các phi trường, hải cảng.

Năm 2001 Đan Mạch, Phần Lan, Thụy Điển. Hai quốc gia Island và Norwegen dù không nằm trong EU cũng mở luôn cửa biên giới.

Ngày 21 tháng 12 năm 2007, Cộng Hoà Liên Bang Đức biên giới giáp ranh giữa Cộng Hoà Liên Bang Đức và Ba Lan kéo dài 464 km với 20 trạm đã bỏ kiểm soát, và 810 km giữa Đức và Tschechien với 30 trạm kiểm soát, biên giới cũng được bỏ ngõ, ngoại trừ đường hàng không còn kiểm soát cho đến cuối tháng 3. Hơn 2000 cảnh sát bảo vệ biên giới phải hoán chuyển công việc (cảnh sát vùng Frankfurt/Oder sợ mất việc nên biểu tình đòi hỏi chính phủ tìm công việc mới). Sau 18 năm với Hiệp ước Schengen (1990-2008). Biên giới của 24 quốc gia Châu Âu không còn kiểm soát, tuy nhiên các quốc gia đều khuyến cáo mọi người dân phải mang theo thông hành, vì vấn đề an ninh ngăn ngừa quân khủng bố, tuy nhiên nếu du lịch bằng phương tiện hàng không giữa các nước trong vùng Schengen phải trình thông hành khi check in ticket, kiểm soát hành lý để bảo đảm an ninh theo luật quốc tế.

Nhìn lại lịch sử việc hình thành của Liên Hiệp Châu Âu:

Sau đệ nhị thế chiến chấm dứt, Bộ Trưởng Ngoại Giao Pháp Robert Schuman đã khởi xướng phong trào ngày 09.5.1950 nhằm mục đích chung sống hòa bình, tránh chiến tranh gây khổ đau nên các quốc gia Châu Âu liên kết với nhau từ năm 1952. Lúc đầu chỉ có 6 nước, thành một khối, gọi là Cộng Đồng Châu Âu (EC) gồm các quốc gia: Bỉ, Đức, Pháp, Ý, Hoà Lan và Luxemburg. Hiệp Ước Maastricht ký ở Hoà Lan năm 1993 đổi danh xưng là Liên Hiệp Châu Âu.

Thời gian tiếp theo các quốc gia khác gia nhập cho đến năm 1995 được 15 nước thành viên sau:

Năm 1973 các quốc gia: Anh, Đan Mạch, Ái Nhĩ Lan.

Năm 1981 Hy Lạp.

Năm 1986 Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha

Năm 1995 Thụy Điển, Phần Lan và Áo.

Trước đó các thành viên cũ của Liên Hiệp Châu Âu, phải trải qua nhiều Hiệp ước quan trọng về kinh tế:

1951 Hiệp ước Paris thành lập Cộng đồng Than Thép Châu Âu (ECSC).

1957 Hiệp ước Roma thành lập Cộng Đồng Nguyên Tử và Cộng Đồng Kinh Tế Châu Âu (EEC)

1967 Thành lập Hội Đồng Châu Âu.

1987-1992 Thi hành chính sách Thống nhất Âu Châu phát triển thị trường nội địa.

1992 Hiệp ước Maastricht ở Hoà lan, thành lập Liên Hiệp Châu Âu.

1997 Hiệp ước Amsterdam tu sửa thêm về Hiệp ước Maastricht.

2000 Hiệp ước Nice đón nhận thành viên mới, tăng vai trò của các Nghị Viên tại Quốc Hội Âu Châu và Thẩm phán Luật sư tại Tòa Án.

Các quốc gia Đông Âu từ bỏ thiên đàng cộng sản, chiến tranh lạnh đã trở thành nóng làm tan những tảng băng giá lạnh, các nước láng giềng tiếp cận nhau hơn. Người Đức luôn nhớ đêm lịch sử 09.11.1989 ở Berlin Brandenburger Tor mở cửa, kể tiếp ngày 01.12.1989 mở toàn bộ 22 cửa thông thương Đông và Tây Đức. Bức tường (1) bị đập bỏ chỉ còn lại vài nơi lưu dấu tích lịch sử và tường nhớ 265 người bị bắn chết khi vượt tường tìm tự do.

Ngày 01.1.1999 giải tán viện tiền tệ Âu Châu để thành lập Ngân hàng Trung Ương Âu Châu Europäische Zentralbank (EZB) /The European Central Bank (ECB) Trụ sở ở Frankfurt (Germany). Từ tháng

11.2003 ông Franzose Jean-Claude Trichet làm chủ tịch EZB. Từ ngày 1/1/2002 các Quốc gia trong Liên Hiệp cũ lưu hành tiền Euro (€). Từ 01.5.2004 các quốc gia mới bắt đầu sử dụng tiền Euro (€) là: Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Slovakia và Slovenia. Riêng Malta und Cyprus đầu năm 2008 thống nhất sử dụng đồng Euro (€), cả tiền giấy và tiền xu bỏ đi chi phí hoán chuyển ngoại tệ. Tuy nhiên cũng có ngoại lệ cho một số quốc gia tuy là thành viên, nhưng còn chậm trễ trong việc sử dụng đồng Euro. Trong khi đó, Anh Quốc, Đan Mạch và Thụy Điển không sử dụng đồng Euro.

Ông Belgier Philippe Maystadt là Chủ tịch Ngân hàng Europäische Investitionsbank (EIB) / The European Investment Bank (EIB) từ 01.01.2000. Ngân hàng này giúp vốn đầu tư cho các thành viên trong Liên Hiệp Châu Âu và 140 quốc gia trên thế giới.

Qua thế kỷ 21, Liên Hiệp Châu Âu được mở rộng thêm với 10 thành viên mới là các quốc gia: Ba Lan, Cộng Hòa Czech, Hungary, Slovakia, Slovenia, Litva, Latvia, Malta, Estonia, và Kypros (đảo Zypern). Đầu năm 2007 lại có thêm 2 thành viên mới gia nhập là Romania và Bulgaria. Hiện nay Liên Hiệp Âu Châu có tất cả 27 quốc gia với lá cờ nền xanh nước biển có 27 sao trắng thành một hình tròn. Trụ sở EU đóng tại thủ đô Brussels (Bỉ quốc). Dân số tổng cộng 492,9 triệu với diện tích 4.422.773 km². Turkey là thành viên của khối quân sự Nato và Croatia đang xin gia nhập EU, nhưng phải chờ đợi một thời gian và phải hội đủ điều kiện...

Hệ thống làm việc của Liên Hiệp Châu Âu:

Các Bộ Trưởng đại diện các quốc gia thành viên chịu trách nhiệm về mọi hoạt động và chính sách của EU, giúp việc cho Hội đồng do các Ủy Ban đại diện thường trực và Ban Tổng thư ký Ủy Ban Châu Âu là cơ quan điều hành nhiều Ủy viên với nhiệm kỳ 5 năm do các Nghị viên Châu Âu bỏ phiếu. Cựu Thủ tướng Ý ông Romano Prodi được bầu làm Chủ tịch của Ủy ban. Dưới Chủ tịch còn có các Ủy viên là các Tổng Vụ Trưởng chuyên trách từng vấn đề và theo từng khu vực.

Quốc Hội Châu Âu trụ sở ở Strasbourg miền đông bắc Pháp. Từ tháng giêng năm 2007 ông Hans-Gert Pöttering được bầu làm Chủ tịch, gồm có 785 Nghị sĩ, nhiệm kỳ 5 năm, được bầu theo nguyên tắc phổ thông đầu phiếu, tính theo tỷ lệ dân số của mỗi nước thành viên để cử người đại diện ứng cử (Đức có 99 Dân biểu, đông nhất ở Quốc Hội Châu Âu). Hội đồng Châu Âu quyết định trong một số lĩnh vực, kiểm tra, giám sát việc thực hiện các chính sách của EU, có quyền bãi miễn các chức vụ Ủy viên Ủy ban Châu Âu. Các chính đảng ở Quốc Hội là các đảng: Đảng Bình Dân Âu châu và Dân chủ Âu châu (PPE-DE), Đảng Xã hội Âu châu (PSE), Đảng Tự do, Dân chủ và Cải cách Âu châu (ALDE), Đảng Xanh và Liên minh Tự do Âu châu (Green/ALE), Liên đoàn Tả phái Thống nhất (GUE/NGL có thiếu số Đảng cộng sản) và Đảng Liên hiệp Âu châu các Quốc gia (UEN).

Tòa án ở Luxembourg gồm 15 Thẩm phán và 9 Luật sư, nhiệm kỳ 6 năm. Tòa án hoạt động độc lập và có quyền bác bỏ các quyết định của các Ủy ban, nếu xét thấy không phù hợp với luật của Liên Hiệp EU...

Ngày nay không còn khó khăn trong vấn đề giao lưu văn hóa lễ hội, học sinh ở các vùng biên giới có thể sang trường của Đức để học, bình đẳng như học sinh Đức, đi lại tự do tìm công ăn việc làm tại các quốc gia Âu Châu giàu có hơn. Thị trường kinh tế phát triển, tạo thêm nhiều việc làm và gia tăng sự ảnh hưởng của Châu Âu với thế giới nói chung. Mọi người đều đặt hy vọng tốt đẹp với EU lớn mạnh, nhưng không thể một sớm một chiều mà phải mất nhiều năm nữa để các thành viên mới hội nhập. Vì ảnh hưởng chung của kinh tế thế giới suy yếu, đồng dollar Mỹ mất giá, trong khi đó đồng Euro tăng. (Thị trường Đức bị ảnh hưởng, xuất cảng khó khăn vì hàng hóa sản xuất tại Đức quá đắt, nên không tránh được việc sa thải, cắt giảm nhân viên, hoặc dời cơ sở sản xuất sang các nước thành viên mới gia nhập từ Đông Âu, trả lương thấp để có thể bán hàng nhiều hơn).

Châu Âu với cánh cửa mở rộng, du khách nhập cảnh một trong các quốc gia trong Liên Hiệp Âu Châu sẽ được tự do đi lại trong 24 nước thành viên đã tham gia ký Hiệp Ước Schengen, (Schengen là một thị trấn nhỏ nổi tiếng về nghề nấu rượu ở cực đông-nam của Luxembourg) ngoại trừ Anh Quốc, Ireland, không ký Hiệp Ước Schengen. Romania, Bulgaria dự trù tham gia Hiệp ước trên (2011) và Cyprus/Zypern (2009).

Hiệp ước Schengen bảo đảm an ninh, theo hệ thống chung (Schengen Information System viết tắt SIS, các quốc gia thành viên sử dụng cùng một Daten để điều hành công việc, chống tệ trạng buôn người, tội phạm buôn lậu, khủng bố, vấn nạn ăn cắp xe... Liên Hiệp Châu Âu lớn mạnh và khối Liên Minh Bắc Đại Tây Dương (NATO=*North Atlantic Treaty Organization*) làm cho Nga mất đi phần ảnh hưởng của nhiều thập niên qua, dưới thời cộng sản trong khối Warszawa. Vấn đề hiện nay làm cho chính quyền Nga khó chịu, nhức nhối và đã lên tiếng phản đối vì Ba Lan và Cộng Hòa Czech (Tiệp Khắc cũ) đã đồng ý trên nguyên tắc để Hoa Kỳ thiết lập hệ thống rada GBR (Ground Based Radar) và căn cứ những bộ phóng GBI (Ground Based Interceptor). Radar có nhiệm vụ phát hiện các hỏa tiễn phóng đến Âu Châu (thí dụ từ Bắc Hàn, Nga...), thì các bộ GBI sẽ phóng lên các hỏa tiễn đánh chặn, làm nổ tung các hỏa tiễn đó ngoài khí quyển, đây là hệ thống lá chắn chống hỏa tiễn nguyên tử hữu hiệu ở Châu Âu.

Châu Âu thống nhất và tạo ra một thị trường rất lớn sau hàng trăm năm bất ổn và chiến tranh. Dù không còn kiểm soát biên giới, nhưng trong nội địa các vùng gần biên giới, cảnh sát cũng thường kiểm soát tránh vấn đề buôn lậu, du khách có thể mua được 4 cây thuốc lá (800 điếu), 10 kilo caffe hay 90 lít rượu nho, nếu trên số đó phải đóng thuế. Vấn đề uống rượu lái xe, nhiều quốc gia cho phép độ rượu tối đa trong máu là 0,2 đến 0,9 Promille, nhưng để an toàn không nên uống rượu khi lái xe. Về giao thông, ở

Đức không phải trả tiền thuế xa lộ, tuy nhiên Pháp, Áo, Ý, Czech, Thụy Sĩ phải trả tiền thuế, tính theo thời gian hay đường dài mỗi đoạn đường.

Dư luận cũng tranh cãi ồn ào tại các quốc gia giàu có Châu Âu cũ, vì lo ngại công dân của các nước mới, sẽ di cư sang cạnh tranh việc làm hay hưởng trợ cấp xã hội...? Các quốc gia mới tham gia không tránh khỏi trường hợp bị chảy máu chất xám, nhiều chuyên gia gốc từ Đông Âu bỏ sang các nước thành viên Liên Hiệp Châu Âu cũ tìm việc, vì lương cao và đời sống tốt đẹp hơn. Như trường hợp nhiều bác sĩ từ Ba Lan sang Anh Quốc làm việc, gây khó khăn cho những bệnh viện tại Ba Lan thiếu bác sĩ, cũng như nhiều nông dân sang Anh tìm việc làm.

Thời gian qua Tòa Đại Sứ Czech đã mang tiếng xấu, cấp nhiều Visa "bất hợp pháp" cho một số người Việt sang Cộng Hòa Séc "Czech", để có thể từ đó sang các quốc gia giàu có như Đức, Anh, Pháp... Ngày 17.01.2008 cảnh sát Đức-Pháp-Anh đã khám phá ra đường dây buôn lậu người từ Việt Nam. Cảnh sát vào xét nhiều nhà người Việt ở Berlin, Brandenburg và Saxony, bắt một số người Việt, phát xuất từ miền Bắc Việt Nam. Ngày nay người Việt Nam ở khắp nơi trên thế giới, nhưng rời bỏ quê hương với nhiều trường hợp khác nhau nên không tránh được việc "con sâu làm rầu nồi canh". Ở Đức không còn kiểm soát biên giới, nhưng trong nội địa, nói chung người ngoại quốc thường bị cảnh sát hỏi giấy. Nếu không có giấy tờ hợp lệ sẽ bị bắt và trục xuất, ở Berlin thành phố bên phía Đông nhiều người Việt, có chợ "Đông Xuân", nhưng nơi đó có nhà tù, giam rất nhiều người Việt "là những người khách không mời mà đến"! Các quốc gia Ba Lan, Cộng Hòa Czech, Anh, Pháp cũng bắt, trục xuất nhiều người Việt phần lớn từ miền Bắc nhập cảnh và ở lại bất hợp pháp.

Trước đây khi các quốc gia chưa ký Hiệp ước Schengen, nhiều trường hợp từng xảy ra, người Việt chạy sang Ba Lan, rồi từ đó trốn sang Đức xin tỵ nạn, dù được ở lại hay không cũng được chính phủ nuôi, cho lãnh trợ cấp xã hội đầy đủ trong thời gian chờ xét hồ sơ, nhiều người đi làm lậu cho các nhà hàng Việt Nam, sau một thời gian nếu có bị trục xuất về nước cũng có một số tiền để làm vốn hay có một cuộc du lịch dài và tìm người kết hôn...

Bây giờ không còn trường hợp đó nữa, nếu không hội đủ điều kiện, thì bị trục xuất ngay trở về nơi quốc gia đã cho nhập cảnh vào Châu Âu. Nếu trốn ở lại bất hợp pháp rất khó khăn, các nhà hàng không dám nhận vì thường xuyên bị cảnh sát xét và phạt tiền rất nặng.

Bài viết giới hạn, tôi không thể trình bày hết về đời sống Văn hóa, Khoa học, Lịch sử, Địa lý... của các quốc gia Châu Âu, xin dành lại các chương sau. Liên Hiệp Châu Âu đang đón chờ những ngày tháng mới. Cầu mong người dân Việt Nam, cũng có đời sống giống như một nước thành viên của Liên Hiệp EU, trong đó các quyền tự do phải được tôn trọng, đất nước phát triển, biên giới và biển được tôn trọng chủ quyền. Châu Âu rộng lớn bỏ cửa biên giới, thì Việt

một tháng nào đó

*Một Tháng Tư nào đó
Tôi làm thơ hồi hương
Báo cho mẹ già thương
Rằng con yêu trở lại*

*Một tháng Tư nào đó
Chúng ta về quê hương
Đi khắp các phố phường
Thăm anh em, dòng họ*

*Vui lên đi chị, em!
Vui lên, vì bóng đêm
Rồi sẽ thua ánh sáng
Khi mặt trời bừng lên*

*Một Tháng Tư nào đó
Người mình từ bốn phương
Sẽ quay về cố quốc
Cờ Tự Do cao giương*

*Tôi sẽ làm thơ tình
Cho quê hương của mình,
Cho bao nhiêu chiến sĩ
Đã một đời hy sinh!*

Vui lên đi nhé anh!

• Ý Nga

Kính tặng anh chị Nguyễn Hữu Luyện

Nam nên bỏ nhà tù mà từ trước đến nay vẫn dành cho những người đối lập.

(1). Chủ tịch đảng Walter Ulbricht (1960-1973) ra lệnh xây bức tường ngăn cách Đông và Tây Đức vào đêm 12 rạng ngày 13.08.1961 dài 168,8 km, chia thành nhiều đoạn, 107km bằng beton, 60 km hàng rào kẽm gai. Tại Berlin tường cao từ 3,50 đến 4,20 m dày 50 cm. Việc xây tường làm 10 ngàn căn nhà bị phá hủy, 1.233 cửa sổ các nhà lân cận xây kín, từ tường ra 100m là bãi mìn, có đặt súng bắn tự động, 302 chòi kiểm soát 43 pháo đài, 259 nơi nuôi chó săn người. Từ ngày 13.8.1961 đến ngày 09.11.1989, bức tường ô nhục chỉ tồn tại 10.315 ngày (22 năm).

Kỹ thuật ướp xác

• Trần Đức Hợp

Lời Giới Thiệu: Trên thế giới ngày nay chỉ có 4 xác người đang được ướp, bảo quản và trưng bày cho công chúng và du khách "thưởng lãm": xác Vladimir Ilich Lenin ở Quảng trường Đỏ, Moskva; xác Mao Trạch Đông ở Quảng trường Thiên An Môn, Bắc Kinh; xác của Kim Nhật Thành ở Kumsusan, Bình Nhưỡng và xác của Hồ Chí Minh ở Quảng trường Ba Đình, Hà Nội. Kỹ thuật ướp xác và bảo quản ngày nay, với tiến bộ của khoa học và kỹ thuật, không còn là vấn đề khó khăn, nó chỉ còn mang màu sắc chính trị nhằm tuyên truyền, thần thánh hóa nhân vật đang nằm trong chiếc hòm kính và để bảo vệ chế độ đó mà thôi.

Nguồn gốc của việc ướp xác

Tham vọng của con người đã diễn ra dưới thiên hình vạn trạng, và ở nhiều mức độ khác nhau. Trong đó tiền tài, nhan sắc, danh vọng là những điều lôi cuốn và có hấp lực ghê gớm với lòng tham không đáy của con người. Nhưng theo thiên ý, QUYỀN LỰC có lẽ là nhân tố cuốn hút người ta khủng khiếp và ghê gớm nhất. Từ cổ chí kim, những tên bạo chúa và những nhà độc tài đã không từ bỏ một hành động tàn ác, mọi thủ đoạn man rợ nào, để đoạt được quyền lực, bất kể núi xương, sông máu của đồng bào và ngay cả các "đồng chí" của chúng. Một khi đã đoạt được quyền lực rồi, chúng sẽ phát huy nó lên đến tột đỉnh và không hề nghĩ tới chia sẻ, hay buông nó ra, tựa như những loài mãnh thú khi đã ngọam được con mồi ngon trong miệng, hay trong nanh vuốt của chúng.

Hình 01: Xác ướp trên 5.000 năm được bảo quản và trưng bày tại British Museum, London.

Chúng dư biết rằng, đời sống con người thật là ngắn ngủi và phù du, nhất là những tên bạo chúa dựa vào quyền lực, đắm mình trong tửu sắc vô độ. Nhưng chúng lại ao ước danh vọng và sự nghiệp chính trị sẽ lưu danh thiên cổ, để mai sau những thế hệ kế tiếp sẽ ngưỡng mộ và sùng bái chúng như vĩ nhân, hay thần nhân một khi

thân xác chúng đã lìa đời. Có nhiều cách để nhắc nhở hậu thế ảnh hưởng quyền lực của chúng; đơn giản nhất là dựng bia đá, dựng tượng đồng tượng trưng cho hình hài của chúng ở khắp mọi đầu đường, xó chợ, công viên... Ngoài ra, nếu muốn triều đại hay chế độ chính trị của chúng trở nên vĩnh cửu với thời gian thì không gì bằng ướp xác, và lưu lại cho hậu thế như Toutankhamun đã làm trong thời cổ Ai Cập, Lenin, Mao Trạch Đông, Kim Nhật Thành và Hồ Chí Minh vào thế kỷ 20.

Thuật ướp xác của người xưa

Từ ngàn xưa, các vua chúa và những nhà giàu có ở Ai Cập đã biết cách thuê ướp và xử dụng những nhà tẩm, liệm chuyên nghiệp để sau khi chết, thân xác họ sẽ tồn tại với thời gian. Đây là một nghệ thuật và khoa học bảo quản, tạm thời tránh hủy hoại hay thối rữa thân xác. Sau đó với nghệ thuật hóa trang và trang điểm, xác chết trở nên tươi tắn trong một thời gian ngắn như trong lúc còn đang sống, hay đang nằm trong một giấc ngủ dài chờ phục sinh để tiếp tục cứu rỗi hoặc cai trị thần dân trở lại... Đây là "Kỹ thuật ướp xác / Mummification", họ tin rằng linh hồn sẽ được siêu thoát sau khi chết đi.

Sau khi chết, màu sắc của da thịt sẽ thay đổi, da có màu xám chì, hơi tối sạm lại. Còn các vết sặc tái, màu tím xanh sẽ xuất hiện do các tĩnh mạch của da thịt đọng máu, và mí mắt sẽ xâu lõm xuống. Khoảng 36 tiếng sau vùng bụng bắt đầu tím bầm do các vi khuẩn xuất hiện, xâm nhập, và phát triển trong các bộ phận tiêu hóa và hô hấp... sau đó lan nhanh và xâm chiếm toàn bộ cơ thể. Các vi khuẩn này làm thoái hóa các mô, tế bào, bốc ra những khí hôi thối như Ammoniac (NH3), mùi trứng thối (Hydrogen Sulphide H2S), mùi khí đốt Methane (CH4), và thán khí Carbon Dioxides (CO2)... tạo thành những lớp mụn nhỏ dưới da, khiến tóc và lông sẽ rụng ra, cơ thể từ từ tan rã và thối rữa hoàn toàn sau vài tuần hay vài tháng tùy điều kiện khí hậu và thời tiết của môi trường. Sau khi chết, nội tạng của các vua chúa Ai Cập cổ được lấy ra, và bên trong xoang bụng được lau sạch với những hương liệu, và được liệm ngăn ngừa các vi sinh vật sinh sản, gây phân hủy và thối rữa. Phần ngực, bụng, đùi, tay, chân được chích Formon / Formaldehyde ngay sau khi chết để ngăn cản vi khuẩn và nấm mốc sinh sôi nảy nở. Những xác này dần dần mất nước và da dẻ bị khô và nhăn nheo. Sau đó xác được quấn tròn, bọc bằng những lớp vải quấn có tẩm hương liệu quý, và dầu thơm đặc biệt tạo lớp kỵ khí, ngăn chặn Oxygen trong không khí không thể xâm nhập vào được cơ thể (chống "Oxydization"), và làm chậm lại phân hủy tối đa của tế bào cơ thể. Ngoài ra, những thi thể này được bảo quản trong những hầm mộ, hay bên trong những Kim Tự Tháp nằm sâu trong lòng đất che kín ánh sáng. Nhiệt độ ở nơi đây rất mát lạnh và ổn định cả vào mùa Hè lẫn mùa Đông, và rất khô ráo (ấm độ rất thấp). Hai yếu tố nhiệt độ và ẩm độ này hạn chế tối đa sự sinh sôi, nảy nở, phát triển các vi sinh vật gây phân rã xác chết. Sự bảo quản kỹ lưỡng này khiến thi thể vẫn còn nguyên vẹn cho dù thời gian tàn phá qua nhiều thập niên.

Tương tự, các vị Đại La Lạt Ma hay các vị Sư Trưởng của Tây Tạng cũng được tẩm liệm trong những căn hầm sâu trong lòng núi đá, với khí hậu rất lạnh vì đất nước Tây Tạng ở cao độ trên 4.000 mét so với mực nước biển. Trong cơ thể các Lạt Ma lục phủ, ngũ tạng (tim, gan, phổi, ruột, dạ dày, lá lách, thận, óc, tủy sống...)

được móc ra, và bỏ vào những hũ sành đóng kín. Sau đó, bên trong xoang cơ thể được lau khô bằng một chất thuốc, nhựa cây (Resin) đặc biệt để làm các tế bào và các mô bên trong đông đặc, khô cứng. Sau khi thuốc khô cứng, những cuộn tơ lụa tẩm những hương liệu và được liệu đặc biệt được nhồi vào bên trong xoang bụng. Và người ta làm việc này rất tỉ mỉ, kỹ lưỡng, cẩn thận theo thứ tự lớp lang. Xác sẽ được sấy khô nhiều ngày trong lò, với nhiệt độ nóng ổn định, và xác sẽ khô kiệt đi.

Hình 02: Xác ướp Ai Cập

Thuật ướp xác của người nay

Tương tự như cách ướp xác của Ai Cập thời cổ xưa, những nhà ướp xác thời nay đều tuân thủ những yếu tố cơ bản của những nhà tẩm liệm xưa như cắt bỏ nội tạng (tim, gan, thận, ruột, dạ dày, thực quản, khí quản, phổi, tụy tạng, lá lách, bàng quang, bọng đái...) và những phần mềm của não, hành tủy, và tủy sống. Ngoài ra, máu cũng được hút sạch và tẩy rửa kỹ lưỡng. Các mô bắp thịt, tế bào, được lau sạch sẽ và chích Formaldehyde / Formol khắp trong cơ thể, dưới da, mặt, tay, chân, móng, ngón tay, ngón chân, tai, mũi, miệng, môi, vùng xoang ngực, bụng, hông, đùi, hông, lưng, bắp tay, bắp chân, đùi, cơ mắt... Họ cũng làm việc rất tỉ mỉ và kỹ lưỡng, không bỏ sót một nơi nào cả.

Riêng bộ óc được hút và kéo ra qua xoang mũi bằng một dụng cụ bằng đồng dài và nhọn, uốn cong nhiều nơi ở giữa, để có thể di động tới nhiều phía khác nhau trong khoang sọ, xuyên qua 2 lỗ mũi, đục thủng qua một lớp xương mỏng (xương Ethmoid /xương Cân). Ngày nay, máy hút với áp suất cao (Vacumm Extractor) dùng trong việc bơm, hút, và tẩy rửa những chất mềm như óc đậu của hệ thần kinh Trung ương gồm tủy sống, tiểu não, hành tủy, và hai bán cầu não khiến việc ướp xác của người tẩm liệm chuyên nghiệp trở nên dễ dàng, mau lẹ, và sạch sẽ. Ngoài ra, những chất như Botox, Collagen, chất thẩm mỹ tân tạo, v.v... đã không được sử dụng trong việc tẩm liệm này, mà chỉ để dùng cho việc tân tạo, giải phẫu thẩm mỹ cho người còn sống, như các tài tử xi-nê, các cô ca sĩ, các kiều nữ chân dài, người mẫu, hay các quý cô nương, mệnh phụ muốn chinh trang nhan sắc trời cho mà thôi.

Chuyên viên tẩm liệm hàng đầu của Nga là Yuri Denisov Nikolsky đã thực hiện việc ướp xác Hồ Chí Minh trong những năm 1970 và xác Hồ Chí Minh đã được bảo

quản trong những điều kiện nhiệt độ thấp từ -12 độ C đến -18 độ C. Boris Zbarsky (người cha) đã tẩm liệm xác của Lenin ngay từ những năm 1924 và truyền nghề cho con là Dr. Ilya Zbarsky tiếp tục làm việc này từ năm 1932 đến 1952. Riêng xác Hồ Chí Minh đã được nhóm ướp xác, dưới sự hướng dẫn của Dr. Sergei Debrov, làm việc trong một năm và hoàn tất vào cuối năm 1975.

Ngoài ra, hàng năm cứ đến khoảng tháng 10-11, vào dịp Thu-Đông, xác Hồ Chí Minh sẽ được chở qua Nga để tu bổ, tái tạo, đại tu, hay "Rebuild" toàn bộ. Chủ yếu, việc đại tu này gồm việc nhúng, ngâm chìm xác trong dung dịch hỗn hợp Glycerin và Potassium Acetate trong 30 ngày, để làm xác căng phồng, nở trương ra, phục hồi độ ẩm, sự căng phồng, trương nở da thịt vì thời gian và môi trường làm mất nước (Dehydration) (da thịt bị nhăn nheo, môi miệng bị khô nứt, tròng mắt xẹp xuống, mí mắt teo rút lại, cơ bắp bị teo nhỏ lại, khô cứng và mất nước...). Cùng lúc đó, là việc tẩy, rửa, khâu, dán, thay thế những chỗ bị nấm mốc hủy hoại bằng những vật liệu nhân tạo như Sáp/Wax, nhựa dẻo. Các kỹ thuật trang điểm/make-up như tô, vẽ, son, phấn được sử dụng tối đa cho cơ thể, và khuôn mặt: Râu, lông, tóc được cắt, tỉa, xén, nhuộm lại như lúc còn sống, che bớt dấu vết, sắc xám chì của da và khuôn mặt. Ba yếu tố biến đổi nhiều nhất trong thời gian bảo quản xác là ẩm độ, màu sắc, và độ cứng/Contour của da thịt cần phải phục hồi và tái tạo lại. Cộng thêm vào đó những chất dầu, cồn rượu, dung môi /solvents, những dược liệu hiếm, quý được sử dụng để tẩy rửa ngay từ lúc ban đầu tẩm liệm.

Hình 03:

Sự thoái hóa của xác ướp qua hàng ngàn năm.

Dưới ánh sáng hồng lạt của đèn Ultra Violet, hay đèn Xenon và độ sáng mờ ảo bên trong lăng mộ được chuyên viên ánh sáng tính toán, thiết kế và trang trí kỹ lưỡng. Với khoảng cách khá xa, từ 8 -10 mét trước hòm kính, màu sắc bên trong tối đen, chỉ thấy mờ mờ, làm cho khu vực lăng mộ này trở nên huyền bí và ghê rợn cùng với cái lạnh lẽo của máy lạnh mở với công suất tối đa. Năm 1976, các chuyên viên của Trung Quốc (Li Zhisui, 1994) khi qua Việt Nam quan sát, và học hỏi cách ướp xác Hồ Chí Minh, để sau đó ướp cho Mao Trạch Đông đã cho biết là một bên tai trái xác của Hồ đã bị long, rụng ra, và được dán lại bằng một loại keo đặc biệt. Ngoài ra, phần sống mũi, sụn mũi bị hủy hoại, teo

co lại và sụp xuống (không được căng cứng như bình thường), được đắp vá, và tái tạo bằng sáp nhân tạo, và râu cằm đã bị rơi rụng ra. Phần ngực bụng trở xuống đến ngón chân được che đậy kín bằng y phục, quần áo và khăn đắp ngực. Nhiều người còn cho rằng xác được trưng bày ở Ba Đình chỉ là vật giả, bằng sáp giống như các tượng sáp như trong Wax Museums ở các nước phương Tây và Hoa Kỳ, nhằm đánh lừa người dân và du khách mà thôi. Còn xác thật, xác nguyên thủy đã hủy hoại và tan rữa theo thời gian, hay được cất giấu ở một nơi nào khác.

Tôn giáo và ý nghĩa

Dân tộc Việt Nam, đa số theo Phật giáo và thờ cúng tổ tiên, tin thuyết nhà Phật rằng "Có Hình là có Hoại..." và "Nhục thân phải phân rã theo thời gian...", không một vật chất, chủ nghĩa, hay sinh vật nào có thể tồn tại mãi mãi với thời gian. Và theo quy luật tiến hóa của khoa học thì "Có Sinh, có Lão, có Bệnh, có Tử, và có Hoại...", nếu làm khác đi là làm phản lại quy luật của thiên nhiên, của tạo hóa (đó là sự "Phản động"). Nói cách khác, văn hóa Việt Nam không chấp nhận việc ướp xác, bảo quản, và trưng bày cho công chúng để sùng bái.

Ngày nay, nhà thơ Hà Thượng Nhân đã làm một bài thơ Thất ngôn bát cú nói đến việc ướp xác này như sau:

*Thiên hạ người ta tỉnh cả rồi
Sao mình mê ngủ mãi không thôi
Giáo điều rã mục từ tận gốc
Chủ nghĩa tan tành ở tận nơi
Còn kẻ giao hàng ôm xác chết
Cản người xịt thuốc khử mùi hôi
Mau mau tỉnh dậy bừng con mắt
Kéo lại ô danh cả giống nòi.*

Lời kết

Con người, sau khi trải qua những thử thách trong cuộc sống, thăng trầm trong cuộc đời, đau khổ khi vinh, khi nhục, khi thành công hay thất bại, sẽ không ngừng quan sát, học hỏi, chiêm nghiệm... để nhận ra nguồn gốc của tham lam, ích kỷ, lòng ganh tỵ, óc chiếm hữu, sự ham muốn hưởng thụ, và ước vọng cá nhân mình được tôn vinh mãi mãi, và bất diệt với thời gian. Việc ướp xác và bảo quản của người "Xưa và Nay" cũng nằm trong hệ lụy đó.

Và đây cũng chính là biểu tượng của sự thất bại, sai lầm lớn nhất của đảng Cộng Sản Việt Nam ngày nay đang cố níu kéo thời gian, chống lại nhân loại, thiên nhiên, và tạo hóa vì "say mê quyền lực mãi mãi".

Tại sao những người Cộng Sản từ Nga, Trung Quốc, Bắc Hàn và Việt Nam đều mong muốn hình hài của lãnh tụ trở nên vĩnh cửu với thời gian? Họ muốn những thân xác đó trở gan cùng tuế nguyệt bất chấp những quy luật hủy hoại không thể đảo ngược của tạo hóa chi phối mọi vật chất trên đời. Hỏi như vậy tức là có ngay câu giải đáp: "Người Cộng Sản muốn duy trì và bành trướng chế độ tới muôn ngàn năm, với cuồng vọng điên rồ và ngu xuẩn là xích hóa toàn cầu". Một khi hình tượng lãnh tụ còn tồn tại thì chế độ toàn trị của họ vẫn được áp đặt lên đầu, lên cổ người dân, đi ngược lại ý nguyện của tự do, dân chủ.

Chính hành động xây lăng và ướp xác Hồ Chí Minh đã đi ngược với ý nguyện của ông ta trong những ngày cuối đời, vì chiếu theo di chúc để lại ông đã muốn thân xác

được hỏa thiêu, và tro cốt được trải ra và chôn ở vùng đồi núi Tam Đảo và Ba Vì, nơi có địa thế tốt, nơi đó xây nhà cho người thăm viếng nghỉ ngơi, trồng cây kỷ niệm trên đồi, để tạo rừng cho phong cảnh và nông nghiệp... Nhưng Lê Duẩn và Bộ Chính Trị của y đã giấu nhem bản di chúc và đi ngược lại ý muốn của ông bằng cách xúc tiến việc xây lăng vô cùng tốn kém.

Ngày nay, lăng Hồ Chí Minh đứng ở Quảng trường Ba Đình với bao nhiêu hệ lụy và phiền toái. Trong thời gian xây dựng lăng, người Cộng Sản VN đã huy động không biết bao nhiêu nhân lực, tài lực, và trí lực để lo cho cái xác chết đó không thối rữa; trong khi toàn dân đang chịu cảnh thiếu thốn, đói khát, cơ cực vì phải trải qua hơn 30 năm chiến tranh và Cải Cách Ruộng Đất. Chi phí vào việc xây lăng và bảo quản lăng gây tốn kém cho ngân sách quốc gia hàng tỷ mỗi tháng, trong khi người dân thực sự chỉ cần bệnh viện, trường học, nhà ở và những kiến trúc hạ tầng cơ sở khác... Ngoài ra, để bảo đảm an ninh trong phạm vi lăng, Đảng phải sử dụng hàng Sư đoàn chính quy và Bộ tư lệnh thay phiên nhau canh gác và bảo vệ lăng. Phạm vi lăng chiếm một mảnh đất có diện tích hơn 10 mẫu ngay trung tâm Hà nội. Địa thế này thật là lý tưởng cho việc xây dựng một công viên để phục vụ quần chúng và du khách trong và ngoài nước.

Hình 04:

Toàn bộ xương cốt được bảo quản và tồn trữ qua hàng ngàn năm.

Gần một thế kỷ qua, thực tế cho thấy chủ thuyết Cộng Sản đã rơi vào không tưởng, và phá sản không chối cãi được. Những trang sử "Họ" viết ra đã bị nhân loại chối bỏ và được vất vào sọt rác của lịch sử một cách không thương tiếc. Sớm muộn những bia đá, tượng đồng, lăng tẩm của Lenin, Mao Trạch Đông, cha con Kim Nhật Thành và Hồ Chí Minh chắc chắn sẽ cùng chung số phận thảm thương của vợ chồng Ceausescu ở Rumania và Saddam Hussein ở Iraq mà thôi, vì tục ngữ dân gian ta có câu:

*Trăm năm bia đá cũng mòn,
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ.*

Ghi Chú: Bài viết này có sự đóng góp và bổ sung của BS N.V.Lộc, Đại Học Y Khoa Sài Gòn 1964 và anh T. Nhiệm. Xin các bạn đọc bổ xung phần thiếu sót, hay chưa được nêu ra, để bài này được hoàn chỉnh. Xin cảm ơn các bạn. (T.Đ.Hợp)

Tin Phật sự

• **Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ viết thư cho Đức Dalai Lama ủng hộ cuộc đấu tranh của chư Tăng và nhân dân Tây Tạng**

Đứng trước thảm nạn chính quyền Trung Quốc dùng bạo lực quân sự đàn áp các cuộc biểu tình của chư Tăng và nhân dân Tây Tạng và bắn chết hơn 100 người trong mấy ngày đầu tháng 3 năm 2008, Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, viết thư gửi Đức Dalai Lama hiện đang ở Dharamsala, Bắc Ấn Độ là thủ đô tự nạn của nhân dân Tây Tạng, để tỏ tình liên đới và hậu thuẫn của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất (GHPGVNTN) đối với nhân dân Tây Tạng trong cuộc đấu tranh cho tự do dân tộc. Trong bức thư đề ngày 15.3.2008 tại Saigon như sau:

"Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất chúng tôi bàng hoàng xúc động trước sự đàn áp bằng vũ lực cuộc biểu tình bất bạo động của chư Tăng và nhân dân Tây Tạng. Đạo Phật mang nguyên lý hòa bình và bất bạo động. Ấy thế mà những cuộc phản kháng ôn hòa của quần chúng Phật tử A châu - từ Tây Tạng, Miến Điện đến Việt Nam - đã bị đàn áp tàn nhẫn gây đổ máu. Chính quyền Trung Quốc bảo rằng đàn áp nhằm mang lại "trật tự và ổn định". Nhưng người

Phật tử ý thức rằng bạo động không thể dẹp tan bạo động, vũ lực tàn bạo không mang lại hòa bình.

"Người Phật tử Tây Tạng đấu tranh nhằm ngăn chặn sự tiêu diệt văn hóa và tín ngưỡng, đang phản chống sự bất công của một chính sách cai trị độc đảng. Chỉ có đối thoại, chứ không là tàn phá, mới mở đường tiến tới giải pháp tối hậu cho Tây Tạng. Theo quan điểm của tôi, Trung Quốc phải tức khắc chấm dứt mọi hình thức bạo động và mở ngay cuộc đối thoại với Ngài, là người lãnh đạo tâm linh và quốc gia của nhân dân Tây Tạng. Để hỗ trợ cho cuộc thương thảo này, Liên Hiệp Quốc, các Chính phủ và Quốc hội trong thế giới cũng như cộng đồng quốc tế cần tạo áp lực để nhà cầm quyền Trung Quốc chấm dứt cuộc đàn áp vũ lực hầu đáp ứng những đòi hỏi cụ thể của nhân dân Tây Tạng. (...)

"Nhân danh Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, tôi cầu siêu cho tất cả những người chết vì tự do trong các cuộc biểu tình vừa qua và cầu an cho tất cả chư Tăng mất tích. Tôi hỗ trợ toàn tâm cuộc đấu tranh dũng cảm cho sự sống còn của nhân dân Tây Tạng, và chia sẻ mọi ngưỡng vọng của Ngài để mang lại quyền sống và quyền tự do. Ngày hôm nay đây, mọi

người Phật tử Việt Nam đều là người Tây Tạng. Người Phật tử Việt Nam đứng bên cạnh Ngài trong cuộc đấu tranh bất bạo động để thực hiện quyền tự do tôn giáo và quyền làm người. Bởi vì thiếu nhân quyền, con người không thể nào tồn tại trọn vẹn trong tự do.

"Đức Tăng Thống Thích Huyền Quang và tôi cũng như hàng giáo phẩm Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất không bao giờ quên những thông điệp, kiến nghị mà Ngài đã cất lên từ đầu thập niên 1990 đòi hỏi nhà cầm quyền cộng sản trả tự do cho chúng tôi. Trong những ngày đen tối nơi tù ngục ấy, chúng tôi khó biết đầy đủ những nỗ lực của Ngài. Chỉ từ khi tôi được ân xá vào năm 1998, tôi mới biết sự can thiệp quan trọng đầy lòng tử bi của Ngài. Tôi không bao giờ quên mỗi liên đới thâm tình của Ngài đối với Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Ngài luôn hiện hữu trong tâm tư cầu nguyện của tôi, và tôi hy vọng thiết tha Ngài sẽ thành công dẫn dắt nhân dân Tây Tạng qua khỏi cơn nguy biến khó khăn hôm nay".

Tin Phật Sự tại Đức quốc

• **do Nhựt Trọng phụ trách**

• **Tết Nguyên Đán Mậu Tý tại Chùa Viên Giác, Hannover**

Cảnh chùa Viên Giác chiều 30 Tết thật trang nghiêm, thanh tịnh. Tuy nhiên, khi màn đêm buông dần xuống, khách thập phương vẫn tập về chùa càng lúc càng đông, để tham dự thời khóa trì tụng kinh Sám Hối vào lúc 20 giờ.

Sau đó, từ 21 giờ 30, tại hội trường, có chương trình văn nghệ mừng Xuân do GDPT Tâm Minh đảm trách với những tiết mục Ca, Vũ, Nhạc, Kịch "cây nhà lá vườn" đã đem đến cho khán giả những tiếng cười, những niềm vui để chuẩn bị đón mừng năm mới Mậu Tý.

Trong giờ phút Giao thừa, Thượng Tọa Phương Trượng đã

khai chuông mõ, dâng hương lễ Phật và khai kinh thật trang nghiêm. Tiếp theo, Đại Đức Trụ trì đã đọc Thông Điệp Xuân Mậu Tý của Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Viện Trưởng Viện Hóa

Đạo GHPGVNTN gửi đến toàn thể Tăng, Ni cùng Phật Tử trong và ngoài nước; ĐĐ Hạnh Giả đã đọc bản dịch tiếng Đức; Đệ Tử và Đại chúng đã đánh lễ mừng tuổi Sư Phụ. Sau phần múa lân thật tươi vui, TT Phương Trưởng và Thầy Trụ trì đã lì-xì và phát lộc đầu năm cho mọi người hiện diện đến hơn 2 giờ sáng.

Ngày mừng 2 Tết, quý Chư Tôn Đức đã chủ trì, hướng dẫn Phật Tử trì tụng trọn bộ Kinh Đại Thừa Diệu Pháp Liên Hoa (Kinh Pháp Hoa) để cầu nguyện cho Thế giới hòa bình, nhân sinh an lạc.

Đặc biệt, trong những ngày Tết, hôm nào cũng có lễ cúng Tổ và cúng Chư Hương Linh ký tự. Rất đông con cháu có Ông Bà cha mẹ đang thờ phụng tại chùa đã về tham dự thật cung kính. Vui Xuân, càng nhớ đến công ơn sanh thành dưỡng dục nhiều hơn!

Từ ngày mừng 8 đến 14 Tết, vào lúc 20 giờ mỗi đêm tại chùa đều có trì tụng Kinh Dược Sư và đốt 1080 ngọn đèn để cầu an cho bốn thân, bốn mạng của mỗi người.

• Lễ Phật cầu an mừng Xuân Mậu Tý tại Chi Hội PTVNTN Mannheim & VPC

Nhiều năm trước đây, năm nào cũng mãi đến gần cuối tháng Giêng Âm lịch, Chi Hội PTVNTN Mannheim & VPC mới cử hành lễ Phật cầu an và mừng năm mới. Đặc biệt năm nay, Chi Hội đã có nhân duyên tổ chức lễ vào thời điểm 3 ngày trước Tết!

Mặc dù không có "thịt mỡ, dưa hành, câu đối đỏ, cây nêu, tràng

pháo, bánh chưng xanh", nhưng Chi Hội Phật Tử Mannheim & VPC đã có một buổi lễ Phật thật trang nghiêm, dưới sự chủ trì của ĐĐ Thích Hạnh Tấn, Trụ Trì chùa Viên Giác và sự hiện diện của ĐĐ Thích Hạnh Hòa cùng quý Sư Chú Thông Trụ, Thông Trước. Đặc biệt, có ĐĐ Thích Trung Thông, du học tăng VN tại Heidelberg đã đến thăm.

Ngoài nghi thức lễ Phật cầu an, lì-xì, phát lộc, quý Đại Đức đã trao

gửi đến Phật Tử và quý Đồng hương những bài pháp vô cùng thâm thúy. Bữa cơm chay thanh đạm do quý cô bác, quý đạo hữu tùy hỷ đóng góp là tiệc tất niên. Mọi người đã có dịp hàn huyên và trao nhau những lời chúc mừng thân thiết. Có khoảng trên 150 Đạo hữu Phật Tử và quý đồng hương tham dự. Buổi lễ đã hoàn mãn trong niềm vui và đạo vị.

• Hội Xuân Mậu Tý tại CH PTVNTN Reutlingen (Tin: ĐH Thiện Hậu)

Ngày thứ bảy 23.02.08, Chi Hội PTVNTN Reutlingen & VPC đã tổ chức Hội Xuân cho bà con Phật Tử và đồng hương đến lễ Phật, cầu an và vui Xuân Mậu Tý.

Buổi lễ bắt đầu lúc 11 giờ. Có khoảng 120 Phật Tử và Đồng hương tham dự. Sau nghi thức chào Quốc kỳ, Phật Giáo kỳ và phút mặc niệm, Ni Sư Thích Nữ Như Viên, Trụ Trì Niệm Phật Đường Tam Bảo đã dâng hương lễ Phật, cầu an, cầu siêu với sự phụ lực của Sư Cô Hạnh Trang và ĐH Thiện Hậu. Sau đó, với sự hỗ trợ của ĐH Thiện Thanh, Bác Thiện Hậu đã dâng Sớ Cúng Sao Giải Hạn cho các tín chủ hiện diện.

Ni Sư Trụ Trì đã ban Đạo Từ và gửi lời chúc mừng năm mới đến toàn thể Phật Tử và đồng hương. Ông Nguyễn Văn Tộ, Hội trưởng

Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Reutlingen và Bác Thiện Hậu, Chi hội trưởng, đã lên máy vi âm chào mừng bà con và cầu chúc Năm Mới An Khang, Thịnh Vượng. Trong dịp này, Bác Thiện Hậu cũng có trình bày Chương trình sinh hoạt Phật sự năm 2008 của Chi hội; trọng tâm là việc xây dựng chùa Tam Bảo. ĐH cũng đọc thơ chúc Tết của TT Phương Trưởng gửi đến quý Phật Tử với lời nhắn nhủ: "Niệm Phật Đường Tam Bảo trong thời gian tới sẽ phát triển rộng rãi hơn, hy vọng sẽ không thiếu bàn tay cũng như sức lực đóng góp của Chi Hội và của quý vị".

Tiếp theo là phần lì-xì và phát lộc, rồi mọi người dùng tiệc mừng Xuân do gia đình ĐH Đồng Bi và Đồng Tọa khoản đãi. Sau bữa cơm thân mật là chương trình xổ số Tombola thật hào hứng với nhiều giải thưởng do các nhà Mạnh Thường Quân như: ĐH Thiện Hà, Thiện Tâm, Thiện Ánh, Quốc Châu, Thiện Hậu, ĐH Quang và Ông Bà Công An ủng hộ.

Từ 4 giờ chiều, khoảng 250 Phật Tử và Đồng hương đã tham dự chương trình Văn Nghệ được trình diễn cùng với sự hỗ trợ của Ca Đoàn Công Giáo tại địa phương. Các màn múa lân, ca nhạc rất sống động và các bản nhạc Karaoke làm xao xuyến lòng người... Chi Hội và Niệm Phật Đường Tam Bảo cùng các ĐH nhóm thiện nguyện như: Quách Kim Lê, Châu Quốc, Đào Hào, Phương Thảo, Hoa Trung, Cúc Chót, Dung Tri, Nga Thanh, Lê Thị Hồng, Huỳnh Kim Hui, Thái Hoàng, Sáu Định, Trần Thảo, Loan Hải, Liên Hưng, Mười Trường... đã phát hành những món ăn chay và ăn mặn đậm đà hương vị quê hương! Tất cả tiền thu được, tổng cộng là 3.269€, sau khi trừ các khoản chi, đều cúng dường xây dựng chùa Tam Bảo.

• Lễ Phật cầu an mừng năm mới tại các Chi Hội PTVNTN Frankfurt, Karlsruhe, München, Nürnberg, Wiesbaden

Để chào mừng năm mới Mậu Tý, hòa nhịp cùng tâm tư, tình cảm của các Chùa, Viện, các Niệm Phật Đường cũng như các Chi Hội khắp

nơi trên nước Đức, chúng tôi được biết, quý Chi Hội bạn như Frankfurt, Karlsruhe, München, Nürnberg, Stuttgart, Wiesbaden ... đều có tổ chức lễ Phật cầu an và liên hoan mừng năm mới dưới sự chủ trì của quý Chư Tôn Đức chùa Viên Giác, Hannover; chùa Tâm Giác, München; chùa Viên Âm, Nürnberg, chùa Phổ Hiền, Strasbourg hoặc sự tự túc của địa phương

Tất cả đều mang một ý nghĩa chung là nguyện cầu cho Thế giới hòa bình, nhân sinh an lạc, cho mọi người con của Phật, dù ở nơi đâu đều có được một năm mới an lành, đầy đủ thuận duyên để tu tập và làm Phật sự, kết quả được viên thành tốt đẹp.

• Khóa tu Bát Quan Trai tại Chi Hội PTVNTN Mannheim & VPC

Vào hai ngày 01 và 02.03.08, Chi Hội Phật Tử VNTN Mannheim & VPC đã mở đầu Chương trình Tu Bát Quan Trai năm 2008 tại Đức Quốc.

Khóa tu cũng được tổ chức tại địa điểm như thường lệ, Volkshaus, Mannheim-Neckarau West. Nhưng từ sáng sớm ngày thứ bảy, 01.03.08, mưa bão với sức gió mạnh dần từ 120 đến 170 km/ giờ nên một số ĐH đã điện về Chi Hội thông báo là không thể đi được! Tuy nhiên, chúng tôi tin là Chư Phật, Chư Bồ Tát và Long Thần Hộ Pháp đã gia hộ, bỗng nhiên trời quang mây tạnh, nên đã có trên 90 Giới Tử đã qui tựu về đạo tràng để thọ giới Bát Quan Trai.

Đại Đức Thích Hạnh Tấn đã chủ trì khóa tu cùng với sự hiện diện của quý Sư Chú Hạnh Nhơn, Thông Trì và Đồng Hòa.

Những tháng còn lại trước khi nhập thất, Thầy có phát nguyện giảng dạy cho Phật Tử Đức Quốc về ý nghĩa, biểu tượng và những điều cốt yếu của Kinh Pháp Hoa, ứng dụng vào cuộc sống. Vì vậy trong khóa tu BQT tại Mannheim, Thầy cũng thuyết giảng đề tài này.

Nhân khóa tu hôm nay, ĐĐ Hạnh Tấn cũng có trình bày trước Đạo tràng về việc xây dựng Niệm Phật Đường Viên Đức tại vùng Ravensburg – Bodensee; những nhân duyên cũng như sự lợi lạc. Tiếp lời ĐĐ, ĐH Nhựt Trọng đã nhắc lại về bài viết "Có một Tu Viện Như Thế" của TT Phương Trượng đăng trên Website chùa Viên Giác và trên Báo Viên Giác số 163; ĐH cũng nhắc đến nhân duyên thù thắng, như ĐĐ vừa cho biết, đó là sự kiện Chánh quyền địa phương đã đồng ý cho thành lập Tu Viện Viên Đức cũng như sự sinh hoạt Phật Giáo tại đây và kêu gọi quý ĐH Phật Tử hoan hỉ đóng góp, hỗ trợ cho việc thanh toán tiền mua đọt 2/3 sẽ đáo hạn vào cuối tháng 3 năm 2008 này. Sau tràng pháo tay nồng nhiệt hưởng ứng của đạo tràng, phụ huynh của cháu Chhenngan đã cho cháu ghi tên mở đầu với số tịnh tài 100 EURO và tiếp theo rất nhiều ĐH đã ghi danh góp phần công đức. Tổng số thu được hôm đó là 2.480€ tiền mặt + 200€ sẽ chuyển qua konto và phần cho mượn Hội Thiện là 9.000€ (sẽ chuyển vào Konto). Ngoài ra, quý ĐH cũng có đóng góp cúng dường Tôn Tượng Bốn Sư để an vị tại chùa Viên Đức. Số tịnh tài thu được là 350€ tiền mặt + 200€ sẽ chuyển vào Konto.

Trong giờ pháp đàm, ĐĐ đã trả lời thỏa đáng nhiều thắc mắc của Phật Tử. Nhân dịp này, Chi Hội PTVNTN Mannheim & VPC đã dâng lên Thầy một chân tình: Thay mặt Chi Hội, ĐH Nhựt Trọng đã nhắc lại thời gian 8 năm qua, sau khi tu học tại Ấn Độ, Thầy đã trở về chùa Viên Giác để làm Phật sự và hướng dẫn cho Phật Tử. "Nhất tự vi sư, bán tự vi sư", huống chi với một thời gian dài như vậy, Thầy đã dìu dắt, giảng dạy cho chúng con! Chúng con không biết làm sao hơn là xin tùy hỉ cùng với chí nguyện

của Thầy và ngưỡng mong hồng ân Tam Bảo thường gia hộ cho Thầy pháp thể khang an, Bồ Đề Tâm kiên cố, Phật Đạo viên thành và chúng con hy vọng, sau một thời gian nhập thất, Thầy sẽ trở về Đức tiếp tục con đường hoằng pháp độ sanh.

Trong phần đáp từ, Thầy đã nói lên những tâm tình cũng như chí nguyện của mình và Thầy hứa sẽ trở về khi có nhân duyên. Nạp thọ tịnh vật cúng dường, Thầy đã hoan hỉ cắt chiếc bánh niệm ân và chúc tụng của Chi Hội PTVNTN Mannheim & VPC kính dâng lên Thầy.

Buổi sáng ngày Chủ Nhật 02.03.08, sau thời khóa trì tụng Thần Chú Thủ Lăng Nghiêm, ăn sáng, pháp thoại và xả giới, Thầy đã cử hành lễ Quy Y Tam Bảo cho 19 Vị đã phát tâm thọ trì Tam Quy Ngũ Giới.

Lúc 11 giờ 30, có buổi lễ Phật cầu an như thường lệ, rồi Thầy thuyết Pháp. Tiếp theo là phần tác bạch cúng dường, dùng cơm thân mật và 2 ngày tu Bát Quan Trai đã hoàn mãn.

• Thông báo về khóa tu học Phật pháp Đức Quốc kỳ thứ 13 từ ngày 01.5 đến 04.5.2008 tại Chùa Viên Giác

Theo Chương trình sinh hoạt, tu học năm 2008 của chùa Viên Giác, khóa tu học Phật pháp Đức Quốc kỳ thứ 13 vào dịp lễ Thăng Thiên (Himmelfahrt) năm nay, sẽ được tổ chức từ ngày Thứ Năm 01.05.08 đến ngày Chủ Nhật 04.05.08 tại chùa Viên Giác, Hannover.

Các thời khóa tu học sẽ do Chư Tôn Đức chùa Viên Giác và quý Khách Tăng hướng dẫn. Đây là khóa tu do Hội Phật Tử VNTN tại CHLB Đức tổ chức từ 12 năm qua, chúng ta đã luôn luôn gắn bó tu

học, gặt hái nhiều thành quả tốt đẹp. Kính mời quý Cô Bác, quý đạo hữu sắp xếp và hoan hỉ về chùa Viên Giác tham dự thật đông đảo.-

• **THƯ MỜI:** Tham dự **Trại thanh thiếu niên sinh hoạt Phật giáo kỳ VII từ 09.5.2008 đến 12.5.2008 tại Heilbronn**

Kính thưa quý phụ huynh cùng các bạn trẻ thân mến,

Tu học Phật pháp cũng như trồng cây, hạt giống Phật nếu được gieo vào tâm thức các bạn trẻ sớm, thì kết quả tu tập sẽ đến mau. Trại Thanh Thiếu Niên (TTN) sinh hoạt Phật giáo do đó được ra đời, khởi điểm từ Aschaffenburg, Frankfurt, Wiesbaden rồi đến Heilbronn. Trên có quý chư Tôn Đức hướng dẫn, dưới có các Chi Hội yểm trợ. Từ khi trại TTN được dời về địa điểm Heilbronn, Ban Hướng Dẫn GDPT đứng ra đảm nhận phần tổ chức, tiếp tục hoài bảo của quý Bác, những vị tiên phong có công dựng nên trại này. Hơn 6 năm qua, trại TTN nhờ sự hưởng ứng mạnh mẽ của giới trẻ, sự động viên chân thành của quý phụ huynh, trại đã được thực hiện liên tục. Cứ mỗi năm vào dịp lễ Pfingsten thì trại TTN được tổ chức.

Trại TTN sẽ là môi trường cho các bạn trẻ đối thoại và cùng chia sẻ kinh nghiệm trong lãnh vực tâm linh cũng như những kinh nghiệm trong cuộc sống. Những kinh nghiệm nói trên sẽ là hành trang quý mang theo, giúp các bạn trẻ xây dựng cuộc sống bản thân được tốt đẹp. Trong thời gian trại, quý Chư Tôn Đức trong Chi Bộ Đức quốc sẽ hướng dẫn những buổi thảo luận nêu trên.

Nội dung các buổi thảo luận của năm nay như sau: **1. Gia đình:** Vai trò của các bạn trẻ trong việc xây dựng một gia đình hạnh phúc.

● thơ Nguyễn Song Anh **Giao mùa**

*cuối năm trắng ngã bên đời
đêm rằm thao thức những lời băng quơ
bao nhiêu năm mà bây giờ
nước non non nước những ngò chiêm bao
quê hương vẫn gọi lòng đau
tình xưa nghĩa cũ còn nhau những ngày
đường về theo áng mây bay
tóc buông xõa một bờ vai dịu mềm
biết đâu giữa phố thân quen
vẫn tôi lạc lõng bên thềm hoa xưa
Saigon trắng đêm giao mùa
đường về nghe lạnh gió lùa qua tim
đêm xuân hoa nở trắng rằm
hai phương trời vẫn mộng nằm gối khuya
cuối con đường xưa cách chia
nay trắng soi lại một bìa rừng hoang
núi sông từ độ ly tan
xa em từ độ mây ngàn ruối dong
tìm nhau nên biết nhớ mong
gặp nhau nên vẫn đem lòng nhớ thương
mai về qua ngõ cầu sương
trắng xuân in bóng hạc nương cuối trời*

2. Xã hội: Chọn bạn, chọn nghề, chọn lý tưởng sống. (Tìm hiểu hoàn cảnh xã hội hiện tại. Phản ứng của bạn khi gặp khó khăn?)

3. Dân tộc: Quê hương, tình yêu và tuổi trẻ.

4. Phật pháp: Làm thế nào để bảo vệ môi sinh một cách hữu hiệu? (Tinh thần lý Nhân Duyên)

Trại TTN sẽ là dịp để quý phụ huynh được nghe tâm tư nguyện vọng của con em mình, cũng như để hiểu những khó khăn của tuổi trẻ khi lớn lên trong hai nền văn hóa Việt Đức. Do đó quý vị phụ huynh cũng sẽ có giờ thảo luận riêng song song với lớp Oanh Vũ (dưới 12 tuổi). Ngoài chương trình thảo luận, sẽ có những buổi sinh hoạt chung như:

Thi giọng ca vàng, Trò chơi lớn, Thi đấu thể thao và Lửa trại ... mang đến cho trại bầu không khí vui nhộn, thoải mái, nhất

là để thích nghi với tâm lý tuổi trẻ yêu văn nghệ và thích hoạt động thanh niên.

Xin mời tất cả các bạn trẻ đến với trại Thanh Thiếu Niên.

Kính mời quý phụ huynh tham gia và khuyến khích con em mình tham dự.

Ghi chú:

1) Trại phí: 40 € từ 14 tuổi - Dưới 14 tuổi : 20 € / Ghi danh tại trại : từ 9 giờ sáng ngày 09.5.2008

Khai mạc trưa thứ sáu: 09.5.2008 / Bế mạc trưa thứ hai: 12.05.2008

2) Mọi chi tiết và ghi danh xin liên lạc về:

Nguyễn Ngọc Thạch:
07131/6426174

Nguyễn Ngọc Long :
0171/4041565

Email: traithanhthieunien@yahoo.com

3) Thư mời và bản chỉ đường đến trại có đăng trên:

www.viengiac.de

**Khóa học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 20
tại Amiens (Pháp quốc) 25/7 - 3/8/2008**

Khóa học Phật Pháp Âu Châu Kỳ thứ 20, chánh thức được tổ chức tại Pháp :

1/- Địa điểm : Trường La Providence

146, Bd de Saint Quentin 80094 Amiens - Cedex 3 (France). Tél : 03.22.33.77.94

(Địa điểm này đã tổ chức khoá học Phật pháp Âu châu Kỳ 12-17 năm 2000-2005)

2/- Thời gian : từ thứ sáu 25/07/2008 đến chủ nhật 03/08/2008

Thứ sáu 25/07/2008 : Tề tựu.

Thứ bảy 26/07/2008 : Khai giảng (10 giờ sáng).

Thứ bảy 02/08/2008 : Bế giảng (15 giờ chiều).

Du ngoạn : Từ sáng chủ nhật (03/08/08) (có chương trình riêng).

3/- Học phí : (gồm có ăn, ở, du ngoạn).

- Mỗi học viên : 130€. Gia đình đông người tham dự, từ người thứ 2 trở đi được bớt 20%.

- Đoàn sinh GĐPT, học sinh, sinh viên : 100€.

4/- Chương trình học :

- Gồm 4 cấp : 1 = Chia nhiều nhóm theo ngôn ngữ Pháp, Anh, Đức và Bắc Âu (1A cũ).

2 = Phổ thông (1B cũ), 3= Chuyên khoa (lớp 2 cũ).

4 = Tăng Ni (Tỳ kheo, Sa di), và "Đại học Oanh Vũ".

5/- Tổ chức và Điều hành :

Điều hành chương trình khóa học : GHPGVNTN-Âu Châu.

- **Tổ chức địa phương :** GHPGVNTN tại Pháp đảm nhiệm,

- **Trưởng Ban Tổ chức :** Thượng tọa Thích Nguyên Lộc.

6/- Đường đi đến khóa học :

a). Bằng xe lửa : Từ nước ngoài hay các tỉnh lấy xe lửa về ga Amiens (cách trường chừng 1km). Từ Paris khởi hành tại Gare du Nord (xe lửa chạy khoảng 1 giờ 30 phút).

b). Bằng xe nhà : Lấy xa lộ A1 hướng Paris-Lille-Bruzelles hay ngược lại. Ngõ ra : A29 Amiens khoảng 30km. Đến gần, lấy Amiens Sud-Henriville, vào thành phố theo địa chỉ Trường La Providence.

c). Bằng máy bay : Đến Phi trường Charles de Gaulle hay Orly. Sau đó lấy xe lửa hay xe car từ phi trường đến Gare du Nord và chuyển lấy xe lửa về Amiens.

Muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc :

I. Chùa Khánh Anh 14 av Henri Barbusse 92220 Bagneux (France)

Tél (33) +1 46558444. Fax (33) +1 47355908.

E-mail: khanhanh@free.fr

II. Chùa Vạn Hạnh 3 rue du Souvenir Français - 44800 Saint Herblain (France).

Tél (33) + 02.40.85.04.59.

III. Hoặc liên lạc và ghi danh với quý thầy trong nước nơi mình cư ngụ.

Để cổ vũ tinh thần học Phật và sinh hoạt chung trong Giáo hội, xin bà con Phật tử, đạo hữu tại Pháp, nhất là vùng Paris và Amiens (đây là lần thứ 4) cố gắng sắp xếp thời gian để tham gia học hỏi Phật Pháp hoặc chánh thức hoặc dự thính hoặc làm công quả. Ngoài ra, trong Khóa học thứ 20 này, đặc biệt có ngày niệm Phật của học viên toàn khóa, ngày sinh hoạt của Bồ tát giới tại gia, Gia đình Phật tử... và ngày họp thường niên của GHPGVNTN Âu Châu. Và đặc biệt cuối Khóa có chương trình Kỷ niệm 20 năm Khóa tu học Phật Pháp Âu châu.

Những vị nào không tham gia được, xin ủng hộ một bao gạo 25€ để góp phần chia sẻ với ban tổ chức.

Các học viên đem theo túi ngủ hay mền đắp và đồ dùng cá nhân •

**Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu
Chùa Vạn Hạnh**

THƯ CẢM NIỆM CÔNG ĐỨC

Nantes, ngày 19 tháng 03 năm 2008
Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát

Kính thưa Quý Thiên hữu Phật tử,

Với tâm nguyện kiến lập Đạo tràng tạo lập công đức, Quý vị đã phát tâm góp phần vào công trình xây dựng ngôi Chùa Vạn Hạnh tọa lạc tại tỉnh Saint-Herblain miền Tây nước Pháp. Chúng tôi xin thành tâm tán thán công đức tài thí của Quý Liệt vị và hồi hướng công đức này lên Tam Bảo .

Thưa Quý vị,

Đồ án trùng tạo Chùa Vạn Hạnh đã khởi công từ ngày 15.06.2004, thỉnh Phật an vị vào ngày 05.06.2005 và từ 3 năm nay Chùa luôn cố gắng hoàn thiện những phần kiến thiết còn lại nhưng cho đến nay vẫn chưa xong, chúng tôi đang cố gắng hết mức để hoàn chỉnh những phần còn lại và dự án làm **lễ Khánh Thành Chùa, mừng Đại lễ Phật đản, kỷ niệm sinh nhật 20 năm thành lập Hội vào ngày 6-7-8 tháng 06 năm 2008.**

Chúng tôi xin được thông tin đến Quý Phật tử xa gần, và kính mời Quý vị sắp xếp thì giờ về Chùa tham dự những ngày đại lễ trọng đại trên, chúng tôi xin gửi chương trình đính kèm và những vị nào xử dụng mạng lưới điện tử xin vào trang nhà www.vanhanh.fr để biết những chi tiết sinh hoạt của Chùa. Vì Chùa không đủ chỗ dung chứa, mong Quý vị vào trang nhà của Chùa để biết những nhà trọ và nên giữ chỗ trước, những vị đến từ ngoài nước Pháp tổ chức theo phái đoàn hoặc đi xe nhà hay xe Ca cần sự giúp đỡ xin liên lạc về Chùa.

Nhân đây, chúng tôi xin có lời kêu gọi sự ủng hộ và công quả trong tất cả các công việc từ vườn cảnh, xây cất, quét dọn, sắp xếp trang trí, đưa đón, trai soạn, văn phòng, chụp hình quay phim, thị giả ..vv. của Quý vị cho công trình kiến thiết và những ngày đại lễ trên được thành tựu viên mãn.

Kính mong Quý vị giới thiệu và kêu gọi bà con thân hữu cùng phát tâm, tiếp tục ủng hộ để Chùa có thể nối tiếp công trình và hoàn nguyện trang nghiêm đạo tràng Vạn Hạnh.

Lạy Phật gia hộ Đạo hữu cùng thân quyến thân tâm thường lạc Bồ đề tâm kiên cố.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng bồ Tát Ma Ha Tát

Kính thư,

Tỳ kheo.Thích Nguyên Lộc

Trụ trì Chùa Vạn Hạnh

**Quý Phật tử xa gần phát tâm ủng hộ trùng tạo
Chùa Vạn Hạnh, có thể gửi tịnh tài qua trương
mục dưới đây :**

Pagode Van Hanh

3, rue Souvenir Francais-44800 St Herblain .France

IBAN International Bank Account Number

FR76 13807002 893501933 629644 C C B P F R P P N A N

Tin sinh hoạt cộng đồng

• Nhà văn Lãng Nhân qua đời tại Anh Quốc

London, Anh Quốc.- Nhà văn Lãng Nhân, tên thật là Phùng Tất Đắc, đã qua đời hôm 29.02.2008, nhằm ngày 23 Tháng Giêng, năm Mậu Tý Âm Lịch, tại thành phố Huntingdon, Anh Quốc, nơi ông đã cùng với gia đình sang tỵ nạn sau năm 1975, thọ 100 tuổi, theo như gia đình cho biết.

Ông Phùng Tất Đắc, có pháp danh Tuệ Trí, sinh ngày 20 tháng 6 năm 1907 tại Hà Nội, theo như các tài liệu còn lưu lại, từng theo học trường Bưởi (sau đổi là trường Chu Văn An), Hà Nội, đã sớm biểu lộ lòng yêu nước, qua cuộc tham gia bãi khóa chống lại người Pháp, để rồi bị bó buộc phải giã từ mái học đường. Sau đó, với trí thông minh, khí phách sẵn có, ông Đắc đã miệt mài tự học, cả Hán Văn lẫn Pháp Văn, viết văn và làm báo.

Ông đã cộng tác, viết cho nhiều tờ báo tên tuổi ở đất Thăng Long thời ấy, như Đông Tây, Ngọ Báo, Le Cri de Hanoi - chuyên về nghị luận, văn học và cũng còn là một nhà thơ có hạng. Nhà văn Lãng Nhân đã đóng góp vào kho tàng văn hóa Việt Nam một số tác phẩm nổi tiếng thời tiền chiến, cũng như sau này, như "Giai Thoại Làng Nho", "Trước Đền", "Chơi Chữ", "Chuyện Vô Lý", "Chuyện Cà Kê", "Hương Sắc Quê Minh" cùng "Những Trận Đánh Pháp" và thi tập "Tuyển Dịch Thơ Pháp" gồm trên 100 bài chọn lựa từ những áng thơ hay của các đại thi hào Pháp từ thế kỷ 17 đến 19 đã đưa ông vào vị thế chói sáng trên văn đàn Việt Nam.

Từ năm 1954, ông Phùng Tất Đắc đã được các chính phủ Đệ Nhất, Đệ Nhị Cộng Hòa của miền Nam giao cho trách nhiệm giám đốc cơ sở ấn loát "Kim Lai Ấn Quán" ở Sài Gòn, nhà in lớn và hiện đại nhất Đông Dương lúc bấy giờ, nguyên có tên là Imprimerie Francaise D' Outre Mer (gọi tắt là IFOM) của người Pháp, để thay quyền quản trị.

Trong 20 năm điều khiển "Kim Lai Ấn Quán", cho đến Tháng Tư 1975, ngoài việc duy trì sự sống cho cơ sở ấn loát qui mô này, ông Phùng Tất Đắc còn có công chọn và in nhiều tác phẩm giá trị của nền văn học nước nhà, của miền Nam Việt Nam, một cách mỹ thuật, trang nhã, tăng thêm phần giá trị cho các tác phẩm.

Sau năm 1975, Lãng Nhân Phùng Tất Đắc cùng với gia đình sang tỵ nạn bên Anh Quốc và sống cho đến nay. Bà Phùng Tất Đắc, khuê danh Bùi Thị Phụng, cùng 12 người con, 6 trai và 6 gái, cùng các cháu nội, ngoại cho biết ông Phùng Tất Đắc đã qua đời tại số 53 Surrey

Road, Huntingdon, Anh Quốc, và lễ hỏa thiêu được tổ chức riêng trong vòng gia đình. (L.T.)

<http://www.nguoi viet.com/absolutenm/anmviewer.asp?a=74788&z=3>

• Biểu tình phản đối Nguyễn Tấn Dũng

(Đức quốc-VNN) Sau chuyến đi Anh quốc và Ái Nhĩ Lan (Ireland) để vận động hợp tác kinh tế và chiêu dụ đầu tư, vào ngày 06.03.2008 Thủ tướng Việt Cộng Nguyễn Tấn Dũng và phái đoàn đã đến Đức.

Sáng ngày 06.3.2008, mặc dù là ngày thứ Năm trong tuần và đúng vào lúc nghỉ đoàn xe điện và Bus định công khắp nơi trên nước Đức, nhưng đã có nhiều đồng bào cố gắng kéo về Berlin để tham dự biểu tình phản đối Nguyễn Tấn Dũng.

- Tại Bộ Kinh Tế liên bang Đức

Từ 11 giờ sáng, ngay góc đường Invaliden và Scharnhorst là 2 con đường chính dẫn vào Bộ Kinh Tế liên bang Đức, Ban tổ chức đã giăng những biểu ngữ và cờ vàng Việt Nam Tự Do để chào phái đoàn Nguyễn Tấn Dũng .

Chương trình bắt đầu bằng nghi thức chào cờ và mặc niệm. Sau đó bằng Đức ngữ, Ban Tổ Chức đã nói lên ý nghĩa và mục đích của cuộc biểu tình đến quần chúng Đức, xen lẫn là những khẩu hiệu đòi hỏi tự do và nhân quyền cho Việt Nam đã thu hút sự chú ý của khách bộ hành khiến họ đứng nghe và xem nội dung của những biểu ngữ và nhất là tấm hình bịt miệng linh mục Nguyễn Văn Lý vào tháng 3 năm 2007. Sau khi được giải thích hầu hết những người Đức đều bày tỏ sự đồng tình với cuộc biểu tình của người Việt Nam.

Một người Đức đã cho hay cách đây khoảng 6 năm ông có mặt tại Hà Nội, tình hình vi phạm nhân quyền lúc đó đã tệ hại sau khi được nghe giải thích việc CSVN ngày càng đàn áp nhân quyền tinh vi hơn ông đã lắc đầu ngao ngán và động viên đoàn biểu tình "các anh làm đúng lắm và cứ tiếp tục như thế " và chúc cho cuộc biểu tình thành công.

13 giờ 20 những tiếng hô dả đảo liên tục vang rền góc phố. Với những cảm phẫn sẵn có của đồng bào từ sự việc CSVN đàn áp các nhà bất đồng chính kiến, tôn giáo, đàn áp dân oan khiếu kiện cho đến sự khiếp nhục trước sự xâm lấn Hoàng Sa và Trường Sa của Trung Cộng, nhưng lại ngăn cấm và giải tán các cuộc biểu tình của đồng bào trong nước phản đối Trung Cộng hầu bày tỏ lòng yêu tổ quốc của mình, cho nên vào lúc 13 giờ 20, giờ theo chương trình Nguyễn Tấn Dũng sẽ được đón tại

cồng vào nằm trên đường Invaliden, khi chiếc xe Bus và một vài xe hơi Limousin nhỏ chạy ngang đoàn biểu tình lập tức mọi người trong đoàn biểu tình đã cùng nhau phất cờ và hô vang rền những khẩu hiệu: Tự do cho Việt Nam, Nhân quyền Cho VN, Đả đảo tập đoàn buôn dân bán nước Hà Nội...

Người ta thấy làm lạ vì các chiếc xe Mercedes không có cờ hiệu của Việt Cộng, có nghĩa hoặc là Dững đi vào bằng cổng khác chứ không như chương trình do Bộ Kinh Tế đã phổ biến. Có lẽ vì sợ bị ăn trứng gà thối giống như Nông Đức Mạnh và người tiền nhiệm của mình là Phan Văn Khải nên Dững đã phải né tránh chạm mặt với đoàn biểu tình.

Buổi biểu tình trước Bộ Kinh Tế chấm dứt vào lúc 13 giờ 45 và mọi người di chuyển về Phủ Thủ Tướng liên bang Đức để sửa soạn cho buổi biểu tình thứ hai.

*** Tại Phủ Thủ Tướng liên bang Đức**

14 giờ 30 trước Phủ Thủ Tướng đối diện với sân chính khoảng 200 mét, nơi diễn ra nghi lễ đón tiếp quốc khách, đội hình đoàn biểu tình với hàng cờ vàng VNTD và biểu ngữ đòi nhân quyền, tự do cho VN đã sẵn sàng để "dàn chào" Nguyễn Tấn Dũng.

15 giờ khi xe của Nguyễn Tấn Dũng đến thì những tiếng hô đả đảo cộng sản, đả đảo Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Tấn Dũng go home, tự do cho VN, vang rền, sự việc này đã làm cho hàng trăm du khách thăm quan hiếu kỳ đứng lại quan sát. Sau khi được nghe giải thích một số du khách đã cùng đứng chung vào đoàn biểu tình để biểu đồng tình. "Chuyện gì xảy ra vậy?". Một người Đức đã hỏi. Sau khi được giải thích cặn kẽ về việc ăn mày viện trợ, người đàn ông Đức lại có thể viện trợ cho một chính quyền độc tài như CSVN như thế".

Khi dàn quân nhạc bên trong đánh bài Tiếng Quân Ca thì bên ngoài đoàn biểu tình đã hát vang bài Tiếng Gọi Công Dân. Dù cảnh sát có yêu cầu đoàn biểu tình giữ yên lặng nhưng cũng không cản nổi cho đến khi chấm dứt bài Tiếng Gọi Công Dân.

Chắc chắn Nguyễn Tấn Dũng nghe thấy những tiếng hô đả đảo và thấy hàng cờ vàng của đoàn biểu tình tung bay. Thật ê chề cho Thủ tướng của nước CHXHCNVN, ra hải ngoại là bị người Việt Nam đả đảo và khinh bỉ.

Sau nghi thức tiếp đón chấm dứt đoàn biểu tình dùng loa phóng thanh và ngôn ngữ Đức để giải thích cho khách bộ hành biết về lý do tập hợp của người Việt Nam hôm nay tại đây. Những tờ truyền đơn và hình ảnh cha Lý bị bịt miệng cũng được phát đến khách bộ hành đứng nghe.

Cuộc biểu tình chấm dứt vào lúc 16 giờ.

Ngày hôm sau 07.3.2008 Nguyễn Tấn Dũng lại được người Việt tỵ nạn CS tại Frankfurt "dàn chào" lần thứ 3 khi đến chiêu dụ doanh nhân Đức đầu tư.

• Lễ Hội Mừng Xuân Mậu Tý 2008 tại Mönchengladbach vùng Niederhein

Sau nhiều năm bị gián đoạn, Hội Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản Mönchengladbach được tái phục hoạt và đã tổ chức Lễ Hội Mừng Xuân Mậu Tý tại hội trường Mehrweckhalle Neuweck, Mönchengladbach (MG) vào lúc 16 giờ, ngày thứ bảy 16.02.2008 với chương trình văn nghệ Hội Xuân đầy ấm cúng và tình tự dân tộc, nhằm

mục đích gây quỹ cho Hội Xây dựng Tượng Đài Tỵ Nạn Hamburg; cứu trợ nạn nhân bão lụt và ủng hộ cho quỹ dân oan khiếu kiện tại Việt Nam.

Buổi lễ được sự hưởng ứng của khoảng 1.200 đồng hương đến tham dự từ các vị chức sắc tôn giáo, đại diện các tổ chức Hội đoàn, đến các Cựu bộ lão, ông bà cô bác, các bạn trẻ, các cháu thiếu nhi đến từ Krefeld, Viersen, Kempen, Nettetal, Neuss, Düsseldorf, Wuppertal, Oberhausen, Herne, Essen, Recklinghausen, Münster, Köln, Bonn, Troisdorf, Aachen, thuộc vùng tiểu bang Nordrheinwestfalen và còn nhiều đồng hương khác đến từ các nơi xa Trung Bắc Đức, Frankfurt, Stuttgart, Hamburg, Hòa Lan, Vương quốc Bỉ. v.v...

Thành phần quan khách ngoại quốc có: Ts Rupert Neudeck, nguyên Chủ tịch Ủy Ban Cap Anamur vị ân nhân trên 11.000 thuyền nhân được cứu vớt ngoài biển đông; Bà Michaela Morschhoven, Giám đốc Sở ngoại kiều MG; Ông Bà Gülistan Yüksel, Chủ tịch ngoại kiều các sắc dân MG, Cha Sở Van der Vorst St Heilig Geist; Ông Bà Perter Dapper, BCH-LĐCGVN tại Đức; Liên Hội NVTN, UBĐHĐTTD; BCH Liên Giáo Đoàn Köln và Aachen, các BDD và BCH các Hội Đoàn và Cộng Đoàn, Hội Phụ Nữ Tự do, Hội BMCG, Hội Bác Ái Vinh Sơn, các Hiệp Hội, BCH Hội Xây Dựng Tượng Đài TN Hamburg; Radio Việt Nam Hải Ngoại tại Âu châu; ký giả nhật Báo Westdeutsche Zeitung MG.

Đúng 18 giờ khai mạc chương trình buổi lễ với nghi thức chào cờ Đức, Việt và phút mặc niệm tưởng nhớ đến

anh linh của tiền nhân, chiến sĩ và đồng bào đã hy sinh vì chính nghĩa hay đã bỏ mình trên đường hành trình tìm tự do; đặc biệt để tưởng niệm đến sinh linh của đồng bào đã mất trong Tết Mậu Thân cách đây 40 năm.

Sau phần dâng hương của các bộ lão trong chiếc áo dài khăn đóng cổ truyền và bài ca Ly Rượu Mừng của Ban hợp ca Sao Đêm để cầu chúc năm mới cho mọi người được hạnh phúc và bình an; là ông Hội Trưởng Đặng Phú Hiệp đọc bài diễn văn chào mừng quan khách. Kế đến ông Nguyễn Văn Rị, Trưởng Ban tổ chức kiêm Phó Hội trưởng đọc điện văn chào mừng ông Norbert Buder, Thị Trưởng MG và ông Ts Güter Krings, Nghị sĩ Quốc Hội CHLB Đức chúc cho cộng đồng người Việt hưởng trọn vẹn ngày Hội Xuân đầy ý nghĩa. Ngoài ra ông cũng chuyển lời chúc mừng quý vị lãnh đạo tinh thần: Cha Giuse Nguyễn Văn Tịnh, cựu LH. CĐCG CTTĐVN MG; Thượng Tọa Thích Minh Phú, trụ trì Chùa Thiện Hoà MG; Cha Dominicô Nguyễn Ngọc Long, LH Liên Giáo đoàn Köln & Aachen, Sư Huynh Hà Đậu Đồng...

Trong phần phát biểu cảm tưởng, Ts Neudeck cho biết, ông rất vui mừng trở lại thăm viếng Mönchengladbach, và nhận thấy cộng đồng người Việt ở đây đã lớn mạnh và hội nhập vào xã hội mới tại Đức một cách tốt đẹp. Ông đã bày tỏ lòng hoan hỉ vì đã xem thành phố MG như là tình nhà thứ hai sau thành phố Troisdorf - nơi gia đình ông sinh sống.

Sau đó quan khách người Đức và các bộ lão đã phát lộc lì-xì cho các cháu thiếu nhi.

Ông Lê Văn Hồng, Hội Phó Hội Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn Hamburg đã trình bày ý nghĩa về biểu tượng thuyền nhân tỵ nạn sẽ được khánh thành tại hải cảng Hamburg vào năm 2009. Trong khi đó, ông Nguyễn Hữu Huân, Hội Trưởng đang trả lời cuộc phỏng vấn của Radio Việt Nam Hải Ngoại và được trực tiếp truyền thanh cho khán giả khắp năm châu.

Đến đây, lễ Hội bắt đầu đi vào phần nội dung bằng màn múa lân vui nhộn của đội Stuttgart; tiếng trống và tiếng vỗ tay thay cho tiếng pháo nổ giòn. Tiếp đến các màn vũ độc đáo em đi Chùa Hương và trình diễn áo dài thiếu nhi MG; các màn vũ không kém phần đặc sắc đội vũ Krefeld; hoạt cảnh thiếu nhi Neuss đem đến những nụ cười vui tươi trong ngày Tết; nhiều màn trình diễn võ thuật Thiếu Lâm và Vovinam - Việt Võ Đạo; các tiết mục đơn ca, song ca, và hợp ca thật đặc sắc đầy tình tự quê hương dân tộc và được khán giả ái mộ...

Buổi lễ kết thúc vào lúc 24 giờ trong tinh thần đoàn kết yêu thương đầm ấm...

(Một đồng hương ghi)

• "Cơn Sốt Tết" Mậu Tý tại Saarland

Cho dù dưới bất cứ hoàn cảnh nào, Hội Người Việt TNCS Saarland từ 28 năm nay vẫn liên tục tổ chức Hội Xuân cho cộng đồng người Việt địa phương có dịp đón mừng năm mới.

Năm nay cũng vậy, Hội Xuân Mậu Tý được tổ chức từ 19 giờ, ngày 01.3.2008 tại hội trường Stadthalle Lebach-Saarland. Vé vào cửa ủng hộ là 5€, để giới thiệu văn hóa Việt năm nay BTC cho người Đức và trẻ em Việt tới 18 tuổi được free !

"Vui Xuân không quên làm việc Thiện" như thông lệ hằng năm, nhưng năm nay Ban tổ chức nhằm đến hai mục tiêu chính là:

- nhằm gây quỹ cho việc xây dựng một biểu tượng của Người Việt tại hải cảng Hamburg (sẽ được khánh thành vào tháng 8.2009) để cảm ơn nhân dân và chính quyền Đức đã mở rộng vòng tay nhân đạo chấp nhận và cứu mang cho người Việt thuộc mọi thành phần và khuynh hướng được sống tại nước Đức; bảo bọc cho họ an cư lạc nghiệp và con cái họ có một tương lai sáng sủa; đồng thời cũng để cảm ơn Ủy Ban Cap Anamur và những thương thuyền khác đã cứu sống hơn 10.000 người trên biển cả. Ôn cứu tử và ơn được định cư có lẽ trong muôn một không thể đáp đền.

- nhằm quyên góp để cứu trợ nạn nhân lũ lụt tại Việt Nam. "Lá lành đùm lá rách" là nghĩa vụ của chúng ta phải góp phần để xoa dịu nỗi khổ của bà con đang lâm cảnh màn trời chiếu đất tại quê nhà.

Thành phần quan khách tham dự có bà Cornelia Hoffmann- Berthscheider, một nữ dân biểu quốc hội tiểu bang Saarland; Dr. Emminghaus, Chủ tịch Hội Hồng Thập Tự Lebach; ông Lưu Văn Nghĩa, đại diện Liên Hội NVTNCS tại CHLB Đức đến từ Frankfurt; anh Thuận đại diện Hội Người Việt TNCS đồng thời cũng là Trưởng ban Văn nghệ. Frankfurt.

Mở đầu chương trình là phần nghi thức chào cờ mặt niệm, nghi lễ cổ truyền; sau đó là diễn văn của ông Chủ tịch Hội Người Việt TNCS Saarland chào mừng quan khách và trình bày ý nghĩa của ngày Tết truyền thống của dân tộc Việt Nam.

Tiếp theo là phần văn nghệ. Saarland là vùng đất nghèo của xứ Đức, dù ít người Việt định cư nhưng lại có nhiều nhân tài về văn nghệ. Những cái tên rất quen thuộc với vùng Saar như Tường Sĩ, vừa ca hát vừa là

họa sĩ. Tờ chương trình cũng như phong sân khấu mỗi năm đều do một tay anh phụ trách. Cô giáo Thủy, trẻ tuổi năng động đã bỏ nhiều công sức đưa đón các em thiếu nhi đến tập ca múa. Cô giáo Phượng, dù bận rộn với 3 đứa con nhỏ, mà cũng hy sinh thì giờ tập kịch, hóa trang, làm nón cho Bà Táo... thế kỷ 21; hoặc nhỏ Yến ôm đầu than... mệt vì phải đóng nhiều vai! Điều đáng ca ngợi là những người chưa từng lên sân khấu như anh Tân chị Dung, anh Tấn chị Tâm cũng diễn xuất sắc trong hoạt cảnh "Bức Họa Đồng Quê". Hai ông Hội Trường và Hội Phó trong màn hóa trang Hawaii cũng "can đảm cởi trần giả gái" đưa vú... dứa ra khoe cho bà con coi chơi! Còn màn vũ Xuân Hạp Mặt" do các phụ huynh đóng góp, 3 bà mẹ giả trai "che dù đi dê gái". Bài hát do ca sĩ Xuân đến từ Idar Oberstein hát live với ban nhạc sống tưởng đâu "tàn ban rớt rời" ai dè cũng thành công rực rỡ nào có ai ngờ trong đám vũ đó có Tường Vi đang dở sống dở chết vì bệnh cúm... hành! Bài đơn ca Tóc Em Đuôi Gà do Thuấn trình bày thật tình cảm; tiếp đến là giọng ca truyền cảm của Xuân trong các nhạc điệu chachacha nhộn nhịp, Ngọc Yến xinh xắn đến từ Frankfurt lần đầu hát trên sân khấu Saarland, hai vợ chồng Bs Hân Phượng góp vui với bài Thiên Duyên Tiền Định, Tường Vi tuy bệnh cũng ráng gân cổ rống bài Đêm Chôn Dầu Vượt Biển. Cũng như năm nào, Tường Sĩ cũng hát tặng mẹ anh hiện còn ở Việt Nam bài ca Xuân Này Con Không Về.

Tất cả mọi người đều công nhận rằng ban nhạc Phan Khánh chơi thật tuyệt vời.

Chân thành cảm ơn quý bác, anh chị em, các cháu đã không quản khó nhọc đến giúp cho đêm Văn nghệ; đặc biệt cảm ơn các mạnh thường quân, như chị Ngọc Hiếu đã lo quần áo hóa trang cho Ban Văn nghệ; chị Đàm tặng bánh Giò cho Hội bán gây quỹ; chị Bích tặng bánh Tết; chị Ba Diệp tặng bánh Da Lợn; chị Thanasak Quý tặng bánh Cháo Quây. Các quầy hàng của chị Lệ Thảo (cũng là một giọng ca của Saarland) với đầy đủ các món đặc sản quê hương; quầy hàng của chị Thanh Ròm với Bánh mì thịt; quầy của chị Vàng và Nhóm Tăng Thân từ Dortmund với món Bánh cuốn và Sương sa hạt lựu để gây quỹ cho học sinh nghèo Bến Tre...

Đêm văn nghệ Hội Xuân năm Mậu Tý 2008 đã được đông đảo bà con xa gần đến ủng hộ; các quầy hàng được chiếu cố tận tình. Nhờ đó, Hội Người Việt TNCS Saarland đã chuyển cho Hội Xây Dựng Tượng Đài TN Hamburg 500€; số còn lại sẽ chuyển đến cơ quan từ thiện để cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt tại Việt Nam.

Ban tổ chức xin chân thành cảm ơn tất cả bà con và quan khách đến tham dự. Kính chúc quý bà con nhiều sức khỏe và hẹn gặp nhau vào năm tới.

- Tường thuật: Võ Thị Tường Vi

Tháng 3.2008

(<http://www.tuongdaihamburg.de.ms>)

• Bữa Cơm Tân Niên Của Hội Người Việt Tỵ Nạn Cao Niên München

Sau mấy lượt, chiếc xe 80 ngựa cà tàng chạy lòng vòng, rồi cũng tìm được địa điểm tổ chức "Bữa Cơm Tân Niên", vị trí còn mới lạ và hơi khó tìm nhưng cũng đến trước 13 giờ ngày 09.02.2008, mừng Ba Tết Mậu Tý.

- A! Chào chú Cường, chú Tiểu, cô Doãn, anh Trinh..., Dạ ! con xin chào bác Định, chào cô Hương, anh Bằng..., Xin chúc tất cả một năm mới vui vẻ và dồi dào sức khỏe... Tôi vừa kiêng thùng bánh vào Hội trường vừa chúc Tết bà con.

Bên trong hội trường một số bác cao niên đã có mặt đang xếp bàn, dán bích chương, chọn chỗ bày bán thức ăn, bánh trái, trò chơi v.v..., khởi đầu cho một buổi tổ chức thì nhiều việc bận rộn và nhộn nhịp lắm...

Cũng như bao nhiêu lần tổ chức trước, cho gia đình tôi thường làm một ít bánh để ủng hộ, gọi là góp một phần nhỏ công sức của mình trong những việc công ích, từ thiện.

Khi hội trường tạm tươm tất thì khách đến, các bác lớn tuổi cũng như các bạn trẻ lần lượt đến mỗi lúc một đông. Không khí Tết bắt đầu rộn rã: từ bàn bán phiếu ăn, các quầy hàng thức ăn - đủ các món ăn đượm mùi vị quê hương như bánh bèo, bánh cuốn, gỏi cuốn, cháo lòng, hủ tiếu, bún bò Huế, bánh mì Ba Lê và đủ các món nhậu nữa v.v... - cho đến các quầy bán sách báo, băng nhạc và có cả bàn lắc "bầu cua cá... cọp", coi bói, hót tót... dạo nữa.

Cắc tùng - cắc tùng tùng, tùng xèng, cắc tùng xèng... chương trình khai mạc với mai vàng, bánh chưng xanh, pháo nổ, múa lân, múa võ thêm vào đó có những ca sĩ sáng giá của địa phương München như Ngọc Huệ, Kim Tơ, Phi Bằng, Sĩ Sáng... đều quy tụ về đây. Đêm nay còn có Karaoke cho các anh chị thích hát để chuẩn bị dự giải „Vietnam sucht Superstar“ sắp đến.

Buổi tổ chức không bán vé vào cửa nhưng cũng có đủ các tiết mục mừng Xuân, ăn uống, vui chơi và chúc tụng càng lúc càng rộn ràng hơn, khách đến mỗi lúc một đông hơn...

Thường khách tham dự của Hội NVTNCN là những vị có tuổi, nhưng lần này có rất nhiều bạn trẻ, dù có bạn cho biết: „Chúng cháu cứ nghĩ là Bữa Cơm do các bác Cao Niên tổ chức không có văn nghệ nên có một số các bạn khác của cháu không đến. Tiếc thật! “.

Ban Tổ Chức của Bữa cơm Tân Niên đã chuẩn bị rất nhiều món ăn đậm đà hương vị quê nhà để phục vụ cho bà con, cô bác. Họ đến đây tham dự để ủng hộ tinh thần „gà nhà“ cho thêm khí thế; lại còn có dịp để hàn huyên tâm sự hay nhắc nhớ chuyện ngày xưa ở quê nhà, nói với nhau nghe chuyện Đông, chuyện Tây, chuyện năm Thìn bão lụt nào đó... nhân dịp này mà thổ lộ, mà tâm tình nên quên cả... ăn.

Mà các bác cao niên cũng đâu còn ăn được bao nhiêu nữa vào cái tuổi nuôi đủ thứ bệnh trong người.

Ngoài chứng bệnh đau lưng nhức mỏi thường xuyên, còn thêm một số phụ gia như máu cao, máu thấp, máu mỡ, máu đường, đặc biệt là máu dị ứng về hoa, về trái cây, về màu sắc, nhiều lúc bị dị ứng về lời ăn tiếng nói... Nhưng họ hiểu nhau, thương nhau, bỏ lỗi cho nhau và nương tựa nhau rồi hoan hỷ cười xòa. Cười là liều thuốc bổ kéo dài thêm tuổi thọ.

So với những lần tổ chức trước với mục tiêu từ thiện xã hội như giúp các em đui mù khuyết tật, các Thương phế binh VNCH, các bệnh nhân nghèo đói ở quê nhà thì nên các thức ăn, bánh trái đều được ủng hộ và hết sớm. Nhưng lần này, với hội trường mới tương đối hơi nhỏ chỉ chứa khoảng 700 người, nên một số khác phải ra về vì không có chỗ ngồi. Người tham dự quá đông, không có lối đi nên việc di chuyển trong hội trường hơi khó khăn... vì vậy mức phát hành các thức ăn cũng giảm; đó chưa kể là chương trình kết thúc hơi sớm.

Vì vậy kết quả không được như mong đợi của Ban Tổ Chức, sau khi trừ chi phí tổ chức còn lại được hơn 2200€ để gửi đi cho Hội Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn Hamburg e.V.

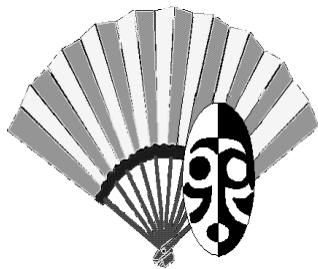
Của tuy ít nhưng gói trọn tấm lòng của người Việt Tỵ Nạn tại München trân trọng gửi đến nhân dân Đức lòng biết ơn. Không có các vị, không có con tàu Cap Anamur nhân ái sẽ không bao giờ có chúng tôi trên đất nước này.

Bữa cơm Tân Niên của HNVTNCN cũng là một cố gắng của Ban Tổ Chức, của các bác, các vị lão niên - dù lực đã bắt tòng tâm nhưng vẫn duy trì được một sinh hoạt cần thiết tại địa phương cho cộng đồng, tạo điều kiện và có nơi để quý đồng hương gặp gỡ, chúc Tết đầu năm.

Nhân cơ hội này, chúng tôi xin cảm ơn các bác trong Hội NVTNCN, các anh chị em thiện nguyện đã hy sinh công sức, thời gian và tài chánh để tổ chức cho cộng đồng người Việt tại München và vùng phụ cận một buổi hội ngộ đầy tình nghĩa đồng hương trong mục đích cao đẹp của Bữa Cơm Tân Niên Năm Mậu Tý...

Phóng sự của **BA TÊ**
(München, ngày 15.02.08)

• CÂU LẠC BỘ SÂN KHẤU MÜNCHEN

Với hoài bão góp phần trong việc bảo vệ, duy trì „Nghệ Thuật Sân Khấu Việt Nam” tại Đức nói chung và tại München nói riêng. Cũng như tạo cơ hội cho các bạn trẻ có năng khiếu được trau luyện và phục vụ quý đồng hương. Cùng các

bạn hữu có khả năng chuyên môn, chúng tôi đã thành lập „**Câu Lạc Bộ Sân Khấu München**”. CLBSK đã được toà án München công nhận là một hội đoàn vào ngày 15.09.2005, mang tên „vietnamesischer Musik- und Theaterverein in München e.V. (VR19081)” và cũng được Sở Tài Chánh München công nhận là một tổ chức hoạt động vì công ích (gemeinnützig) về phương diện văn hóa và trao đổi văn hóa dân tộc.

Kể từ 15.09.2005 đến nay „CLB Sân Khấu München” đã dành được nhiều cảm tình và sự ủng hộ của khán giả qua những đêm Ca, Vũ, Nhạc, Kịch „Giải Diệu Mùa Thu” do CLBSK tự dàn dựng và tổ chức tại địa phương.

- BCH của CLBSK nhiệm kỳ 2007-2008 gồm:
 - Chủ nhiệm: chị Lương Nhứt Nương
 - PCN Ngoại vụ: anh Lữ Hoài Phương
 - PCN Nội vụ: chị Nguyễn Thị Như Hà
 - Thủ quỹ: anh Lê Quang Thành
 - Thư ký: anh Nguyễn Nam Hòa

- Ban cố vấn chỉ đạo nghệ thuật gồm:
 - Tác giả: Nhứt Nương
 - Đạo diễn: Hồ Sĩ Sáng
 - Vũ sư: Trần Thị Ái Vân

CLBSK rất quan tâm và hân hạnh được cộng tác cùng các hội đoàn bạn tại các địa phương khác. Nếu quý hội đoàn có cùng nhu cầu xin liên lạc về:

Vietnamesischer Musik- und Theaterverein in München e.V.

(Hội Âm Nhạc và Kịch Nghệ Vietnam tại München e.V.)

Karl-Marx-Ring 21, 81735 München

Tel.: 089/63.49.91.19

sankhau.muenchen@web.de

Sự ủng hộ của quý vị sẽ là niềm hỗ trợ tinh thần rất lớn lao cho các tài năng trẻ và các anh chị em nghệ sĩ CLBSK.

Trân trọng,
Lương Nhứt Nương

• Giới thiệu một tài năng trẻ Việt Nam

Cháu trai Phạm Nguyễn Lan Phiên sinh ngày 26.3.1995 tại Wiesbaden/Đức trong một gia đình thiên về âm nhạc, Cha Phạm Trung Chính, Mẹ Nguyễn Châu Liên. Cháu

bắt đầu học dương cầm (Piano) do mẹ dạy từ lúc 6 tuổi. Khi lên 7 cháu được đặc cách theo học trường cao đẳng âm nhạc tại Bad Vilbel từ năm 2002 đến 2005. Trong thời gian này cháu được sự chỉ dẫn đặc biệt của những giáo sư dương cầm nổi danh như bà Irina Edelstein, ông Gzuzman và Đặng Thái Sơn khi ông này sang Đức.

Trong cuộc tranh tài về dương cầm dành cho những thiên tài trẻ được tổ chức tại Hanau/Đức năm 2005, cháu Lan Phiên đã đoạt giải nhất. Ngoài ra cháu còn đi trình diễn thành công nhiều nơi kể cả bên Mỹ.

Ngày 26.06.08, cháu Lan Phiên sẽ trình diễn dương cầm tại Festspiele M-Vorpommern – Lindenstr.1 - Schwerin.

Ngày 17.08.08, cháu được ban tổ chức của Rheigau Musik Festival mời trình tấu dương cầm chung với dàn nhạc thính phòng Balan tại lâu đài Johannisberg Fürt-von-Mettternich Saal lúc 11giờ. Đây là lần đầu tiên một em bé Việt Nam 13 tuổi sanh tại Đức được trình tấu dương cầm chung với một dàn nhạc thính phòng.

Vậy xin mời quý vị nào có điều kiện nên bớt chút thời giờ đến xem cháu Phiền trình diễn để trước là thưởng thức tài nghệ thiên phú của một cháu bé Việt Nam, sau là ủng hộ tinh thần cho cháu.

(Thị Tâm Ngô Văn Phát)

• THÔNG BÁO : VIỆC GIẢI TÁN HỘI TÌNH THƯƠNG ĐỨC QUỐC-CỨU TRỢ TPB.QLVNCH

Kính gửi: Quý Đồng Hương, Quý Chiến Hữu
Trích yếu: v/v Giải tán Hội Tình Thương Đức Quốc.

Hội Tình Thương Đức Quốc, Cứu Trợ Thương Phế Binh QL.VNCH, được chào đời ngày 30.4.2001 tại Reutlingen. Trong hơn 3 năm đầu, Hội hoạt động rất mạnh, thành quả của Hội đã làm nức lòng mọi người. Bắt đầu từ giữa tháng 7 năm 2004, hoạt động của Hội bị khựng lại vì thiếu nhân sự, 2 năm gần đây ngày càng trì trệ hơn!

Do đó, trong buổi họp chiều Chúa Nhật 24.02.08, sau khi bàn luận hơn 4 tiếng đồng hồ về việc bầu Ban CH mới và chấn chỉnh Hội. Mọi giải pháp đều bế tắc; Hội đành phải giải tán trong sự nuối tiếc của mọi người.

Trong hơn 7 năm qua, Hội đã được Quý Đồng Hương, Quý Chiến hữu rất nhiệt tình hưởng ứng. Nên Hội đã giải quyết được 1.571 hồ sơ, gồm 82 Hs xe lăn, 880 Hs do Ân nhân tự gửi tiền trợ giúp, 609 Hs do Hội chuyển tiền. Tiền còn lại trong Quỹ sau khi Hội giải tán: 1.265 €, Hội đang xúc tiến gửi tiếp cho các TPB.

Thay mặt Anh Em TPB VNCH và toàn thể Thành Viên Hội TT, trân trọng cảm tạ sự giúp đỡ tận tình của TT Thích Như Điển, Quý vị trong Tòa Soạn Tạp Chí Viên Giác, Dân Văn, Sinh Hoạt Cộng Đồng, Diễn Đàn Việt Nam và Bản Tin Quân Nhân; Quý vị trong Ban ĐH Radio VN Hải Ngoại Âu Châu và tại Hoa Kỳ; Diễn Đàn Tuổi Trẻ VNCC, TTCCS VNCH tại CHLBĐ và Website Hải Quân VNCH, các nhà Hào Tâm và Đồng Hương.

Trân trọng thông báo,

Nguyễn Văn Tô
Nguyên Hội Trưởng Hội TT
Đức Quốc- Cứu trợ TPB

Nguyễn Thành Nam
Cố Vấn và Chủ Tọa
cuộc họp 24-02-2008

Những tấm lòng vàng tiếp theo: Tháng 2+3.08

Lương Ngọc Phách Bielefeld 10€. Nguyễn Tấn Tài Burgwedel 10€. Đặng Thị Lang Blücher Str.26 75177 Pforzheim 70€. Vũ Bá Kiếm Vilulaleden Katu 4A8- 3390 Tampere Finland 50€.

Gởi về cho 4 TPB ở VN mỗi người nhận 55€ kể cả cước phí:

1) Nguyễn Xuân Quang thương tích: mù hai mắt.

Địa chỉ: ấp Long Thành xã Giác Long huyện Châu Thành tỉnh Bến Tre.

2) Nguyễn Quang Thanh thương tích: liệt toàn thân.

Địa chỉ: ấp Long Hội xã Giao Long tỉnh Bến Tre.

3) Phạm Văn Rô thương tích: mảnh đạn trong người.

Địa chỉ: ấp 9 xã Quới Sơn huyện Châu Thành tỉnh Bến Tre.

4) Kim Văn Huỳnh thương tích: hỏng mắt T cụt tay P.

Địa chỉ: ấp Núi Trầu, xã Hòa Điền, huyện Kiên Lương, tỉnh Kiên Giang.

(Vh Trần ghi).

TÌM BẠN

• **Chị THÚY.** Em là NGỌC muốn tìm chị, nhưng số điện thoại chị cho đã mất nên không liên lạc được. Vậy khi chị nhận được tin này, chị liên lạc lại với em như sau:

MAI THỊ NGỌC
3/63F Mc Brney Rd
Cabramatta N.S.W. 2166
AUSTRALIA
0061 2972 64 817 - 0061 4202 10 609

• **Tôi, Huỳnh Thị Kim Oanh.** muốn tìm bạn học cùng lớp ở trường Trung học Cường Để Qui Nhơn là **HOÀNG THỊ LINH** (nhà ở trước trường Cường Để cũ).

H.T. Linh lấy chồng là một Kỹ sư Đức, đã rời Việt Nam năm 1960 và chúng tôi biệt tin nhau từ đó cho đến nay. Nếu ai biết được tin của Linh bạn tôi hiện nay ở đâu xin cho biết qua:

Điện thoại: USA 001-281-440 4493

hoặc bằng điện thư (email):

phuoanh_1999@yahoo.com

Xin chân thành cảm ơn.

• **1. ĐẶNG NGỌC SƠN**, 91-93 Phạm Đăng Hưng, Quận 1, Sài Gòn. Trước ngày 30/04/75 làm việc ở SD5 KQ Tân Sơn Nhất.

• **2. NGUYỄN QUÝ BÌNH** (Trung úy Kỹ Thuật). Trước ngày 30/04/75 làm việc ở SD III KQ Biên Hòa.

Xin liên lạc về:

Nguyễn Minh Thông – Vennfelder Str. 18

47805 Krefeld

Tin nước Đức

• Lê Ngọc Châu phụ trách

• Thủ tướng Đức tuyên bố không tham dự lễ khai mạc Thế Vận Hội 2008 tại Peking

Bá Linh: Hôm 29.03.2008, Thủ tướng Đức, bà Angela Merkel tuyên bố xác nhận rằng sẽ không tham dự lễ khai mạc Thế Vận Hội Bắc Kinh vào tháng 8.2008 sắp tới để bày tỏ sự phản đối nhà cầm quyền Trung Quốc đàn áp dã man cuộc biểu tình của nhân dân Tây Tạng diễn ra trong mấy tuần lễ vừa qua.

Các nhà chính trị Đức muốn dùng cách này để bày tỏ sự phản đối của họ với việc Bắc Kinh đàn áp thô bạo nhân dân Tây Tạng. Cuộc đàn áp mà theo chính phủ lưu vong Tây Tạng thì có đến 140 người dân thường và Sư Sãi đã thiệt mạng còn theo chính quyền Trung Quốc thì chỉ có 22 người.

Quyết định của bà Merkel không làm nhiều người ngạc nhiên vì họ cho rằng bà sinh trưởng trong chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa, nên hơn ai hết bà hiểu rõ việc vi phạm quyền con người. Cũng xin nhắc lại, năm ngoái, bất chấp sự phản đối của chính quyền Bắc Kinh, bà Merkel đã tiếp ngài Dalai Lama.

Được biết hôm 28.3.2008, trong khuôn khổ buổi họp giữa các ngoại trưởng các quốc gia thuộc Liên Hiệp Âu Châu, Ngoại trưởng

Đức, Steinmeier cho biết là nữ thủ tướng Merkel (CDU) và Bộ trưởng nội vụ Đức Wolfgang Schaeuble (CDU), đặc trách về thể thao sẽ không tham dự Lễ khai mạc Thế vận Hội tại Peking. Ông cũng nói, ngay cả ông cũng không tham dự mặc dầu chính ông không ủng hộ việc tẩy chay thể vận, vì theo ông việc làm này không có lợi gì cho người dân Trung Cộng và những thể thao gia. Ngoài ra ông bộ trưởng Đức còn cho biết thêm là Tổng Thống Đức Horst Koehler cũng sẽ không đi Peking mặc dù theo lịch trình, ông sẽ thăm Trung Quốc vào thời điểm này.

Như vậy những nhà lãnh đạo hàng đầu của nước Đức sẽ không có mặt trong buổi Lễ khai mạc thể vận nói trên.

• Khả năng mua sắm của dân Đức sút giảm

Berlin/Muenchen: Sự tăng trưởng kinh tế Đức không đem lại nhiều lợi ích cho dân Đức! Ngược lại, dân Đức còn ít đi mua sắm hơn, lý do là vì tiền lương đã trừ thuế ngày càng kém đi trong thời gian ba năm qua.

Nữ Thủ tướng Đức (CDU) và nhiều chính trị gia tên tuổi của đảng SPD lúc nào cũng nhấn mạnh là dân Đức sẽ hưởng nhiều quyền lợi khi nền kinh tế nước nhà khả quan nhưng trên thực tế thì khác hẳn, khả năng mua sắm của người Đức ngày sút giảm thêm.

Theo nguồn tin của báo SZ loan tải câu trả lời qua câu hỏi của Khối Dân Biểu đảng FDP, dựa theo tin từ Bộ Tài Chánh liên bang, chính quyền Bá Linh phải thú nhận rằng trong ba năm qua, tiền lương đã trừ thuế tăng mà công nhân viên lãnh được ít hơn so với mức lạm phát. Năm 2004, một gia đình có 2 con có khả năng mua sắm cao hơn 0,4% thì trong hai năm 2005 và 2006, khả năng mua sắm giảm đi 1,1% và riêng năm 2007 giảm đến 1,3%! Tương tự đối với những công nhân viên độc thân. Nguyên nhân chính đưa đến tình trạng nói trên là vì tiền điện, khí hơi, xăng và ngay cả đồ ăn cũng đắt đỏ hơn. Ngoài ra tiền thuế cũng nặng hơn, mặc dầu đã có nhiều cải tổ về thuế má kể từ ngày Đức thống nhất vào năm 1990. Báo SZ còn cho biết,

với mức đóng thuế cao nhất hiện nay là 42% thì từ năm 1993 đến 2003 mức lương phải là 340 ngàn đến 800 ngàn Euro. Bây giờ dân Đức phải đóng thuế cao nhất khi họ kiếm được 54 ngàn Euro/năm!

• Đảng SPD không giữ lời hứa ở Hessen, sa sút Hessen/Hamburg

Như chúng ta biết, kết quả của cuộc bầu cử tại tiểu bang Hessen vừa qua như sau: CDU: 36,8% chiếm 42 ghế; SPD: 36,7% cũng được 42 ghế; FDP: 9,4% chiếm 11 ghế; Xanh: 7,5% được 9 ghế và Tả khuynh (Linke): 5,1% chiếm 6 ghế.

Điểm đáng đề cập tới là đảng Tả khuynh (die Linke) sau Bremen bây giờ cũng được tham chính tại Hessen và Niedersachsen. Riêng tại tiểu bang Hessen thì lần đầu tiên nhiệm kỳ cầm quyền 5 năm được áp dụng tại đây. Tuy nhiên dựa vào kết quả bầu cử, giới thông thạo nghĩ rằng chuyện các đảng phái thương lượng để thành lập một chính quyền tại bang Hessen sẽ gặp rất nhiều trở ngại. Rất nhiều giả thuyết, nhiều bài tính được đặt ra. CDU thẳng sát nút nên đòi hỏi người của đảng CDU sẽ lập chính quyền và giữ chức Thống đốc. Còn SPD bảo rằng CDU mất sự ủng hộ (-12%), cử tri đã không tin nhiệm đương kim Thống đốc Roland Koch nữa nên ứng cử viên hàng đầu của SPD, bà Ypsilanti phải lên thay thế ông Koch. Bà Ypsilanti hy vọng sẽ liên minh được với đảng Xanh và FDP (Vàng) được gọi là liên minh „đèn đường= Đỏ+Vàng+Xanh“ để loại ông Koch ra khỏi chính quyền. Ngược lại một liên minh gồm CDU+FDP và Xanh hay một liên minh lớn CDU+SPD cũng có thể xảy ra nhưng hy vọng thành hình

thì rất mong manh vì các đảng kinh chống nhau!

Sau khi cuộc bầu tại Hamburg xong thì dân chúng Đức từ từ nhìn thấy được những mưu toan của các đảng phái Đức muốn thực hiện để lên cầm quyền ở Hessen.

Vào ngày 4.3.2008, Ban chủ tịch đảng Dân chủ Xã hội Đức SPD ở bang Hessen đã quyết định sẽ tiến đến việc thành lập một chính phủ liên minh SPD-Xanh và sẽ bắt đầu cuộc đàm phán với đảng Xanh. Như thế SPD ở Hessen đã đương nhiên chấp nhận một sự ủng hộ của đảng Tả khuynh (Linke). Khi vận động bầu cử, người lãnh đạo đảng SPD, bà Ypsilanti ở Hessen đã nhiều lần tuyên bố kiên quyết không chấp nhận bất cứ hình thức hợp tác nào với Tả khuynh, vì đảng này bị tất cả các chính đảng ở Hessen xem là một nhóm cơ hội và cộng sản. Ứng cử viên vào chức Thống đốc tiểu bang Hessen, Andrea Ypsilanti (SPD), thú nhận rằng bà có thể sẽ không thể giữ lời hứa cũ nghĩa là sẽ có thể phải chấp nhận số phiếu ủng hộ của đảng Tả khuynh. Ngay sau đó, đảng CDU và đảng Dân chủ Tự do FDP chỉ trích SPD đã nuốt lời hứa trước khi tranh cử.

Như vậy bà Ypsilanti sẽ chấp nhận để cho các dân biểu đảng Tả khuynh bầu mình vào chức Thống đốc với một liên minh cầm quyền thiểu số SPD-Xanh (51/110 ghế dân biểu) trong phiên họp của Quốc hội tiểu bang vào ngày 5.4.08 tới đây. Sau một cuộc tranh cử sôi nổi mà các chính đảng đã chửi nhau thậm tệ, hiện nay các chính đảng ở Hessen đang trong tình trạng chia rẽ trầm trọng. Đương kim Thống đốc Roland Koch (CDU) không thể thành lập được bất cứ một liên minh nào để có đa số Dân biểu trong Quốc hội. Đảng FDP sẵn sàng hợp tác với CDU nhưng không đem lại đủ đa số, trong khi đảng SPD và Xanh thì đã thề không đội trời chung với ông Koch. Đảng SPD cũng gặp tình trạng tương tự khi chỉ tìm được có sự ủng hộ của đảng Xanh mà không có từ FDP. Đảng FDP từ chối hợp tác với SPD với lý do họ không thể nuốt lời tuyên bố là chỉ muốn liên minh với CDU mà thôi. Cuối cùng chỉ còn liên minh đỏ-

xanh-đỏ (SPD-Xanh-Tả khuynh) là liên minh có thể thành hình trên lý thuyết, nhưng với điều kiện đảng SPD phải nuốt lời hứa với cử tri. Ban đầu Chủ tịch đảng SPD, Kurt Beck, đã đề nghị để cho các đảng bộ SPD ở tiểu bang được quyền tự quyết định về thành phần liên minh. Đề nghị này đã bị nhiều người lãnh đạo khác của đảng SPD chỉ trích và cho rằng nó là nguyên nhân dẫn đến sự thất bại của đảng này trong cuộc bầu cử sau đó ở tiểu bang Hamburg. Nhưng sau nhiều ngày dẫn đò, đảng SPD trung ương đã mở đường để cho bà Ypsilanti hợp tác với đảng Tả khuynh, Ban chủ tịch và Hội đồng Đại biểu của đảng SPD đã đồng tâm quyết định ủng hộ lập trường của Chủ tịch Beck.

Đại diện CDU ở liên bang cho rằng bà Ypsilanti đã nuốt lời trong khi bà vẫn có thể liên minh với CDU để ngăn chặn không cho một đảng cực tả như Linke thao túng việc cầm quyền ở một tiểu bang của miền Tây Đức. CDU cho rằng dù bà Ypsilanti có làm lỗi nặng nhưng việc này sẽ không ảnh hưởng đến liên minh chính phủ CDU/CSU-SPD ở liên bang. Đảng FDP liên bang cũng chỉ trích đảng SPD nuốt lời và đảng này cho thấy họ có ý định thành lập một liên minh với cánh tả với nhóm của những người theo xã hội và cộng sản chủ nghĩa.

Mặc dầu Ypsilanti muốn nuốt lời và có tham vọng nhờ sự ủng hộ của Tả Khuynh để lật Roland Koch lên làm nữ Thống đốc bang Hessen nhưng trong nội đảng có bà Dagmar Metzger tuyên bố là bà ta không ủng hộ vì phải giữ lời hứa với cử tri khi bà ra ứng cử nên sẽ bỏ phiếu chống. Bà Ypsilanti thấy sẽ không hội đủ đa số phiếu để đạt được tham vọng chính trị của mình nên đã tuyên bố sẽ không ra tranh cử chức Thống đốc vào ngày

05.4.2008 tới. Nhưng SPD Hessen vẫn chưa chịu bỏ cuộc nên ngay sau đó tỉnh bộ SPD làm áp lực buộc bà Metzger hoặc ủng hộ hay là phải từ bỏ chức Nghị sĩ tiểu bang. Dù bị áp lực chính trị từ nội đảng nhưng bà Metzger vẫn kiên định lập trường không ủng hộ đường lối của bà Ypsilanti cũng như không chịu từ chức nhường chức Nghị sĩ tiểu bang lại cho một thành viên khác có cùng một lập trường như Ypsilanti.

Hành động nghiêng về cánh tả của đảng SPD đã khiến cho uy tín của SPD tiếp tục bị sút giảm trong thời gian qua. Theo một cuộc thăm dò dư luận của viện nghiên cứu Forsa cho tờ báo ảnh Stern và đài truyền hình RTL được phổ biến hôm 18.03.2008 thì đảng SPD hiện chỉ còn được 22% dân chúng ủng hộ, đạt kỷ lục thấp nhất chưa từng có, chứng tỏ dân chúng không ủng hộ đường hướng SPD muốn liên minh làm việc chung với Tả khuynh. Đây là tỷ lệ thấp nhất của đảng SPD kể từ sau cuộc bầu cử Quốc hội liên bang 2005. Cũng theo cuộc thăm dò này, dân chúng đã mất niềm tin vào Chủ tịch Beck của đảng SPD: chỉ 2% dân chúng và 3% đảng viên SPD tin rằng Beck có khả năng giải quyết các vấn đề của đất nước, 8% tin rằng ông ta bênh vực quyền lợi người nghèo, 6% tin rằng ông có đủ khả năng làm Thủ tướng và 6% xem ông là người đáng tin cậy. Nếu bầu Thủ tướng trực tiếp thì hiện nay ông Beck chỉ được 12% cử tri Đức tín nhiệm. Ngay cả thành viên SPD cũng không muốn, chỉ có 35% ủng hộ Chủ tịch đảng, trong khi đương kiêm Thủ tướng Merkel được đến 58% cử tri Đức tín nhiệm. Có đến 22% thành viên SPD ủng hộ Merkel, thay vì xếp của họ. Và cũng theo kết quả của Forsa thì đảng CDU được 37%, đảng Tả khuynh tăng 2% lên 14%, đảng FDP tăng 1% lên 11%, đảng Xanh không thay đổi 11%.

• Hamburg, hai đảng CDU và Xanh thương lượng

Hamburg: Như chúng tôi đã loan tin, Hamburg đã bầu lại nghị viện hôm 24.02.2008 nhưng CDU không còn chiếm đa số phiếu tuyệt đối nên phải liên minh với một

trong các đảng thắng cử để lên cầm quyền tại Hamburg. CDU khẳng định không liên minh với tả khuynh nên còn lại chỉ có SPD và Xanh. Hoặc với SPD để thành một liên minh lớn như chính quyền Bá Linh hiện nay, hoặc phải kết hợp với Xanh để cầm quyền. Trong phiên họp nội bộ, CDU và Xanh đã biểu quyết đồng ý thương thảo với nhau. Trong trường hợp nếu CDU và Xanh liên minh để lên cầm quyền tại Hamburg thì đây là kiểu mẫu „XANH-ĐEN“ đầu tiên tại Đức.

• Hãng Siemens sẽ cắt giảm 6.800 việc làm

Công ty lớn nhất Âu Châu, Siemens cho biết là sắp cắt giảm 6800 việc làm tại các đơn vị kinh doanh ngành viễn thông, trong tổng số 17 ngàn chỗ làm thuộc ngành này trên toàn cầu. Gần 4.000 việc làm bị loại bỏ tại cơ sở Siemens Enterprise Networks để bán. 3.000 việc làm khác được chuyển ra ngoại quốc hoặc giao lại cho các đối tác. Riêng tại Đức, có 2.000 người sẽ bị Siemens cho nghỉ việc. Siemens đã rao bán chi nhánh này từ 2 năm qua.

Không riêng gì Siemens, các hãng khác như WestLB và Henkel cũng sa thải nhân công. Ngay cả hãng chế tạo xe hơi có bản doanh tại Munich cũng cho biết là sẽ cắt giảm 8.100 chỗ làm trong năm 2008, đúng như tin báo chí đã loan tải trước lễ Giáng Sinh 2007. Lý do theo xếp công nhân viên hãng BMW, ông Baumann cho biết vì đồng Euro tăng cao trong khi Mỹ Kim sút giảm đã gây khó khăn cho BMW nói riêng không ít nên phải sử dụng đến biện pháp cắt giảm chỗ làm. Theo tin tức báo chí thì sẽ có ít nhất 1.000 chỗ làm, trong đó có cả kỹ sư tại trung tâm Munich sẽ bị cho nghỉ việc, tuy nhiên phát ngôn nhân BMW cũng nói sẽ không có chuyện sa thải công nhân viên vì lý do xí nghiệp nhưng BMW sẽ „trả tiền bồi thường nhằm khuyến khích công nhân viên“ tự ý thôi việc!

• Bảo hiểm chăm sóc người già đắt hơn ...

Berlin: Sau hai năm giằng co, tranh cãi sự tổn kém, lợi hại, Quốc hội Đức trong hôm 14.3.08 đã biểu

quyết thông qua dự luật cải tổ quỹ bảo hiểm chăm sóc người già (Pflegeversicherung).

Qua đó nguyệt phí phải đóng đối với người đi làm sẽ tăng thêm +0,25% từ 1,7 lên 1,95% lương tháng lao động, nhưng đồng thời quyền lợi phục vụ cũng được cải thiện hơn về nhiều mặt. Những ai không có con sẽ phải trả 2,2% thay vì 1,95% như hiện nay. Tài khóa cho chính sách chăm sóc liên bang qua đó sẽ được bảo đảm cho tới năm 2014/2015.

Đạo luật còn phải đưa lên Thượng viện phê chuẩn vào ngày 25.4.08 để có hiệu lực kể từ 1 tháng 7 năm nay. Phụ cấp săn sóc người già tại gia cũng như trong các viện dưỡng lão từ đó cũng được tăng theo nhu cầu. Những ai phải chăm nom thân nhân còn có thể tạm nghỉ việc cho đến 6 tháng không ăn lương và có quyền làm trở lại công việc trước đó. Nhiều trạm chăm sóc người già sẽ được thành lập với tài trợ chính thức.

Bộ Trưởng Y Tế Đức, bà Ulla Schmidt (SPD) biểu lộ sự hài lòng về quyết định cải tổ được Quốc hội thông qua. Biện pháp bảo đảm chu toàn mặt tài chính cho đến 6 năm theo bà sẽ được tận dụng tốt. Sự cải tổ có ích cho người cần, giảm gánh nặng gia đình và yểm trợ cho thành phần những người làm công tác chăm nom nhà nghề, chính thức cũng như làm thiện nguyện.

• Phải xóa tên đăng bộ xe hơi

Tư nhân nào muốn bán xe thì cần phải xóa tên đăng bộ trước khi giao xe cho chủ nhân mới và cần xin một bảng số màu đỏ. Với biện pháp này chủ chiếc xe có thể tiết kiệm được tiền nếu trong trường hợp tai nạn xảy ra.

Theo như lời của Bianca Hoewe thuộc hiệp hội bảo hiểm tại Hentstедt-Ulzburg gần Hamburg thì trong trường hợp một người nào đó muốn mua xe, chạy thử và tai nạn xảy ra và nếu chưa xóa tên đăng bộ thì người chủ phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về tai nạn này. Ngược lại, nếu đã xóa tên và xe mang bảng số đỏ thì bảo hiểm bồi thường tư (Haftpflichtversicherung) của chủ chiếc xe sẽ bồi thường. Giới chuyên gia

khuyến rằng, trễ nhất là đến khi chủ nhân mới (tức người mua xe) đến lấy xe về thì chủ nhân chiếc xe phải xóa tên đăng bộ.

• Borussia Dortmund và FC Bayern vào chung kết cúp DFB (DFB Pokal)

Huấn luyện viên Borussia Dortmund (BVB) Thomas Doll thờ phào nhẹ nhõm! Trong trận bán kết, BVB đã hạ đội Carl Zeiss Jena 3:0 và là đội bóng đầu tiên được vào chung kết giải DFB-Pokal. Trong trận bán kết thứ hai giữa Wolfsburg và FC Bayern người ta dự phóng rằng sẽ rất hào hứng vì đây là cơ hội để huấn luyện viên của Wolfsburg có thể trả thù Bayern đã sa thải ông ta cách đây hai năm nhưng rất cuộc, FC Bayern đã chiến thắng. Và đối thủ của BVB sẽ là đội bóng FC Bayern (FCB), đã loại đội Wolfsburg 2:0. Hai đội BVB và FCB sẽ đá chung kết giải DFB vào ngày 19.04.2008 tại sân vận động Bá Linh.

• Telefonueberwachung (kiểm soát điện thoại) và Datenspeicherung (Lưu trữ dữ liệu)

Như chúng tôi đã loan tin, kể từ 01.01.2008 Đức có vài luật mới, trong đó có Luật kiểm soát điện thoại và luật lưu trữ dữ liệu. Nhưng luật kiểm soát điện thoại chỉ được phép áp dụng dành cho những hình tội nặng! Tuy nhiên sau khi theo dõi kiểm soát xong phải báo cho đương sự biết. Luật giám sát điện thoại có giá trị tương đối (cũng có thể áp dụng một cách giới hạn) với những người như bác sĩ, ký giả và những luật sư (không phải Strafverteidiger) nhưng bất khả xâm phạm (tuyệt đối không được áp dụng) đối với luật sư bào chữa (Strafverteidiger), những nhà phân tâm học (Seelsorger) và nghị sĩ (Abgeordnete).

Luật Telekommunikationsüberwachung (tạm phóng dịch là kiểm soát điện

đàm) và lưu trữ dữ liệu sẽ có hiệu lực kể từ 01.2008 tại Đức. Các hãng điện thoại phải lưu trữ số điện thoại, ngày giờ của một sự liên hệ (Verbindung) trong vòng 6 tháng. Nếu liên hệ bằng Handys (điện thoại lưu động, cầm tay) thì phải lưu giữ luôn cả nơi bắt đầu cuộc nói chuyện. Tuy nhiên nội dung cuộc điện đàm thì không bị lưu trữ. Cảnh sát và công tố viện chỉ được phép sử dụng những dữ liệu này để làm sáng tỏ những hình tội cụ thể và với quyết định của thẩm phán mà thôi.

Sau khi luật trên được thông qua, nhiều chính trị gia và người Đức không đồng ý nên nộp đơn tố tụng lên Tòa Án Hiến Pháp Đức.

Và vào ngày 19.3.08, sau khi duyệt xét đơn tố tụng, Tòa án Hiến pháp liên bang Đức đã giới hạn luật thu thập dữ kiện viễn thông. Tòa không cấm việc thu thập nhưng chỉ cho phép sử dụng các dữ kiện này trong trường hợp những tội đại hình. Tuy nhiên đây chỉ mới là một quyết định cấp thời. Tòa này sẽ xử vấn đề này một cách cơ bản vào tháng 9 năm nay nhưng cả hai bên, phe ủng hộ lẫn phe chống đối đạo luật này đều tuyên bố giành phần thắng về mình.

Tòa án Hiến pháp liên bang Đức quyết định chỉ cho phép chính quyền Đức được sử dụng những dữ kiện viễn thông đã được lưu trữ ở các hãng viễn thông trong những trường hợp trọng tội như giết người, cướp của, khủng bố, ... Trong trường hợp này các cơ quan Đức phải đưa ra những sự kiện thực tế để biện minh cho đơn xin của mình và chứng minh rằng việc điều tra bằng những cách khác sẽ rất khó thực hiện hoặc vô vọng. Tòa nghiêm cấm việc sử dụng các dữ kiện lưu trữ để truy nã những tội tiểu hình, thí dụ như tội lấy nhạc lậu từ Internet xuống.

Tóm lại, Tòa án Hiến pháp liên bang không cấm việc lưu trữ dữ kiện truyền thông mà chỉ giới hạn chặt chẽ việc sử dụng các dữ kiện này. 30 ngàn nguyên đơn trong đó có một số luật sư đã xem quyết định này là một chiến thắng. Viên Đặc ủy Liên bang về bảo vệ dữ kiện cá nhân Đức cho rằng quyết định của tòa đã giúp cho dữ kiện

cá nhân được bảo vệ tốt hơn. Phía chính phủ liên bang Đức cũng bày tỏ sự hài lòng khi lý luận rằng tòa đã chấp nhận trên nguyên tắc việc lưu trữ dữ kiện để phòng hờ khi cần dùng đến cho các cuộc điều tra. Đây không phải là lần đầu mà Tòa án Hiến pháp liên bang Đức đưa ra quyết định giới hạn đáng kể hoặc hủy bỏ một đạo luật an ninh mà tòa cho là giới hạn quá đáng quyền tự do công dân hoặc xâm phạm những quyền căn bản (Grundgesetze) của dân. Tòa cũng cảnh cáo Quốc hội cần phải làm việc kỹ lưỡng hơn, không thể ra luật tràn lan và sau đó buộc Tòa án Hiến pháp liên bang phải xem xét về vấn đề vi hiến hay không những đạo luật mới này.

• Rời bỏ chỗ làm ngăn cũng sẽ bị sa thải

10.03.2008: Một công nhân viên có thể bị sa thải nếu đương sự tự ý rời bỏ chỗ làm để giải quyết việc tư của mình. Đây là bản án của Tòa án Lao động ở Mainz thuộc tiểu bang Rheinland-Pfalz.

Theo quan điểm của tòa thì vấn đề không quan trọng là đương sự gian lận giờ làm việc hay là cho dù đương sự muốn làm bù lại trong những giờ nghỉ giải lao (hồ sơ Az: 7 Sa 385/07) và đó là lý do tòa đã bác bỏ đơn kháng án của một người thợ đã vi phạm lỗi nói trên. Người thợ này đã rời bỏ chỗ làm việc nhưng không đóng thẻ vào máy ghi ngày giờ. Sau đó đương sự bị chủ sa thải vô thời hạn nên làm đơn kiện lên Tòa án Lao động để chống lại, viện dẫn lý do là không phải anh ta muốn lường gạt hay gian lận đối với chủ và cho biết là có ý định sẽ làm bù lại số giờ bỏ hăng đi. Nhưng tòa không tin lý do kháng án. Thẩm phán đã nhấn mạnh, lý do chính bị sa thải ngay lập tức là sự vi phạm trách nhiệm của bị can. Tự ý rời bỏ chỗ làm xem như là chủ hãng không có cơ hội kiểm soát được nhân viên của hãng có làm công việc hãng giao phó đúng tiêu chuẩn do hãng ấn định hay không. Người thợ hay công nhân phải biết điều này và vì thế hãng được quyền sa thải tức khắc mà không cần phải cảnh báo.

• Phụ nữ cầm tay lái, ít xảy ra tai nạn

Stuttgart 07.03.08: Khi người phụ nữ cầm tay lái xe hơi thì thông thường xe chạy tới đích hơn là người đàn ông! Theo thống kê thì có đến 60% tai nạn xe hơi do người đàn ông gây ra và có 80% phái nam bị ghi điểm đen tại trung tâm Flensburg. Một đặc điểm đáng nói là „điểm phạm lỗi” càng cao thì tội phạm đa số không ai khác hơn là đàn ông. Đây là kết quả sự phân tích dữ liệu về tai nạn giao thông và xe hơi nhân ngày phụ nữ quốc tế (08 tháng 3) của viện ACE (Auto Club Europa) có trụ sở đặt tại Stuttgart.

Mặc dầu 33% xe được đăng bộ với tên người phụ nữ, nhưng chỉ số tai nạn do phái nữ gây ra nằm xa dưới mức trung bình, theo ACE. Ngay cả lãnh vực bị ảnh hưởng vì rượu cũng ít tìm thấy. Tuy nhiên phụ nữ cũng chẳng gương mẫu gì đâu. Trên lãnh vực chạy quá tốc độ thì hai phái nam nữ phạm lỗi và đồng điểm nhau, chiếm 60%, nhưng lại ít gây ra tai nạn vì chạy xe quá nhanh. Ngoài ra, cũng theo ACE, chưa tới 25% phụ nữ gây ra một tai nạn xe hơi làm chết người!

• Thể thao ảnh hưởng tốt cho bệnh ung thư

Thường xuyên tập thể thao có ảnh hưởng tốt đến việc điều trị bệnh ung thư. Ví dụ mắc bệnh ung thư ruột, nếu mỗi ngày đi bộ 45 phút thì tỷ lệ tử vong sẽ giảm đến 30%. Hiệp hội chuyên gia nội khoa Đức (BDI) đã cho biết như thế từ Wiesbaden.

Ngoài ra, thể thao sẽ chống lại được nạn béo phì, một trong những yếu tố nguy hiểm gây ra bệnh ung thư ruột và ngực (Brustkrebs). Hơn nữa thể thao sẽ ảnh hưởng rất khả quan đến tinh thần của những người mắc bệnh ung thư, tạo ra động cơ tốt trên phương diện chống lại căn bệnh này. Giảng sư Martin Halle thuộc hiệp hội BDI cho biết là có rất ít những kiểu mẫu điều trị người mắc bệnh ung thư đã lưu ý đến sự quan hệ giữa phương pháp chữa trị thành công và hoạt độ của cơ thể!

Lê Ngọc Châu (Munich, Tháng 2 - 3.2008) Sưu tầm và phiên dịch từ các báo *der Spiegel, SZ, AZ, FAZ, die Welt, Handelsblatt, Focus, N-TV...*

Tin hế giới

• Phan Ngọc

▣ Vấn đề sử dụng vũ khí nguyên tử

Trước một thế giới bấp bênh khó dự đoán, trước mỗi đe dọa không đối xứng do các công ty khủng bố đa quốc gia tạo nên, bài thuốc quân sự cổ điển không còn hiệu lực. Đây là bản ghi nhận của 5 cựu Tổng Tham Mưu Trưởng NATO trong bản báo cáo 150 trang trong nhan đề "tiến đến một chiến lược cho một thế giới bấp bênh". Họ kết luận nên phóng ra một chiến lược toàn bộ đi đến thành lập một "Hội đồng chấp chánh" Tây phương liên hợp Mỹ, Liên Âu và NATO. Các tác giả là những người từng gánh trách nhiệm quân sự thân Mỹ trừ Pháp: Tướng Mỹ John Shalikashvili, cựu Tư Lệnh NATO, Thống Chế Anh Peter Inge, Tướng Đức Klaus Naumann, cựu Chủ tịch Ủy ban Quân sự NATO, Tướng Hòa Lan Henk Van Den Breemen và Đô Đốc Pháp Jacques Lanxade. Ý kiến của họ sẽ được xem xét tại cuộc họp Thượng đỉnh NATO ở Bucarest (tháng 4.2008). Có lẽ một vài đồng minh sẽ không dễ dàng thuận theo vấn đề sử dụng phòng ngừa vũ khí nguyên tử. Sử dụng vũ khí nguyên tử là một công cụ cuối cùng để ngăn cản đối thủ sử dụng vũ khí giết người hàng loạt. Mới nhìn đây là một vấn đề không cân xứng, nhưng nó ít chênh lệch hơn nếu kể đến những tàn phá có thể tránh được. Các cựu Tướng lãnh kết luận: "Sử dụng đầu tiên" rất là chính đáng, đây là nền tảng kế hoạch hạt nhân của NATO trong thời gian chiến tranh lạnh. Pháp đưa ra khái niệm "cảnh cáo lần cuối", ước định cuộc tấn công phòng ngừa có thể chánh đáng, nếu phải cho đối thủ biết là quyền lợi sống còn của đối thủ được đặt lên bàn cân. Mỹ đòi "tiên hạ thủ" có nghĩa là phóng ra cuộc tấn công trước khi nhìn thấy dấu hiệu của cuộc tấn công về phía địch.

Vào thời điểm NATO sa lầy tại A Phú Hãn, Mỹ tại Irak, 5 cựu Tướng Lãnh khuyên nên có một chiến lược mới. Họ còn ghi nhận một số vấn đề không thể bác bỏ: Thay đổi về nhân khẩu học và thời tiết, điều phi lý trong xã hội Tây phương (ý nghĩa lý lịch của Quốc gia Dân tộc), vũ khí sát hại hàng loạt tăng sinh, tài nguyên thế giới khan hiếm, sức mạnh của Trung Quốc, Ấn Độ. Trước những thách đố của một thế giới toàn bộ không có một nước nào, không có một tổ chức nào một mình có hy vọng thắng thế. Do đó theo các Tướng Lãnh "Hội đồng chấp chánh" Tây phương phải dựa trên các tổ chức sẵn có và họ lựa chọn NATO, xem NATO là một tổ chức "thích hợp nhất", NATO như nền tảng cơ cấu an ninh quốc tế với điều

kiện NATO phải thích ứng với sự tiến hóa của các cuộc xung đột, nhất là sử dụng các công cụ không quân sự mà Liên Âu có sẵn. "Hội đồng chấp chánh" có nhiệm vụ điều hợp mọi hợp tác để phục vụ quyền lợi chung xuyên Đại Tây dương và Mỹ là Hội viên có ảnh hưởng nhiều nhất giữa những Hội viên.

▣ Mỹ phá hủy vệ tinh gián điệp.

Mỹ thành công bắn hỏa tiễn phá hủy một vệ tinh thuộc một cơ quan Liên bang có trách nhiệm về vệ tinh gián điệp. (National Reconnaissance Office). Vệ tinh này thoát khỏi vòng kiểm soát sau khi được phóng lên không gian tháng 12.2006. Cuộc bắn hỏa tiễn nêu lên nhiều nghi vấn về lý do thật sự của Mỹ. Khi Trung Quốc thử vũ khí chống hỏa tiễn (01.07) phá hủy một trong những vệ tinh khí tượng lỗi thời, Mỹ là nước đầu tiên chỉ trích "thái độ vô trách nhiệm" của Trung Quốc: Hàng ngàn mảnh vụn vệ tinh sẽ tạo nên nguy hiểm cho vệ tinh thương mại trong vòng hàng chục năm. Qua cuộc thử nghiệm này, Bắc Kinh cho Mỹ biết là TQ không chấp nhận Mỹ làm bá chủ không gian. TQ tung ra một thông điệp quá rõ ràng: Nếu Mỹ can thiệp trong trường hợp khủng hoảng Đài Loan, TQ thừa sức phá hủy vệ tinh quan sát và định vị trí cần thiết cho Hải Quân Mỹ.

Nay đến lượt Mỹ cảnh cáo Bắc Kinh. Lời giải thích của Mỹ theo đó vệ tinh gián điệp là mối nguy cho con người rất đáng tin cậy bởi vệ tinh không thể tiêu hủy hoàn toàn khi trở vào khí quyển. Tháng 7.1979, trạm không gian Skylab của Mỹ phân rã lúc trở vào khí quyển, phóng ra nhiều mảnh vụn hơn 1m xuống mặt đất cũng như khi mảnh vụn phi thuyền Columbia nổ tung trên đường bay (2.03) rơi xuống đất, một bình chứa Hydrazine, một chất đốt rất độc rơi xuống Texas.

Một số nhà bình luận cũng như Bộ Quốc Phòng Nga tỏ ra nghi ngờ cho rằng Mỹ thử nghiệm vũ khí chống hỏa tiễn. Sự phá hủy vệ tinh được giao cho hỏa tiễn SM 3 đặt trên tuần dương hạm phóng hỏa tiễn loại AEGIS một móc quan trọng của hệ thống chống hỏa tiễn mà Mỹ muốn đặt tại Ba Lan, Tiệp ngoài hai căn cứ Alaska và California. Cuộc bắn hỏa tiễn này cho phép Missile Defense Agency thử nghiệm với độ lớn thật sự bởi cảnh phá hủy một vũ khí trên không gian bởi một hỏa tiễn được bắn lên từ mặt đất. Nó còn chứng tỏ chiến tranh vi sao xuất hiện trở lại, hay ít nữa cuộc chinh phục không gian về mặt quân sự đã bắt đầu.

▣ Một huyền thoại đã chấm dứt

Sau gần ¼ thế kỷ ngồi trên ngai vàng, Fidel Castro từ bỏ quyền hành. Bệnh tật đã thắng huyền thoại. Sự thành công của nhóm "người râu xồm" (Barbudo) trước chế độ độc tài tham nhũng Batista năm 1959, đã thổi lên luồng hy vọng lớn lao trên thế giới thứ ba và trong giới gọi là tiến bộ Tây phương. Huyền thoại đã vượt trên thực tế. Những ai thất vọng sau khi theo chủ nghĩa cộng sản, xem Cu Ba là tâm điểm của cuộc

cách mạng chống đế quốc mà tập đoàn Mạc Tư Khoa trở thành trưởng giả đã bỏ rơi từ lâu. Với bạn đồng hành Che Guevara Castro là đại diện cho một hệ thống không tưởng tốt đẹp hơn. Nhưng người ta mau chóng cụt hứng cho dù 1/5 người mù quáng vì hận thù Mỹ tiếp tục hành hương đến La Havana trong mấy năm gần đây. Giấc mộng giải phóng thế giới khỏi ách tư bản đã chìm đắm

trong mưu mô ngoắt ngoéo của hệ thống đàn áp không khác hệ thống chuyên chế Sô Viết. Chế độ Castro không tổ chức bầu cử tự do, khóa miệng cơ quan ngôn luận. Nhà tù đầy đố lập nhưng người ta nhắm mắt như không thấy; người mù quáng đổ lỗi cho đế quốc Mỹ, trước đường lối lệch lạc của chế độ Cu Ba. Cu Ba thống thuộc Liên Xô chà đạp nhân quyền, chiếm đoạt tự do. Toan tính lật đổ Castro của TT Kennedy và cuộc đổ bộ tại vịnh Con Heo vào năm 1961, cơn khủng hoảng hỏa tiễn năm 1962 làm cho chế độ Castro càng cứng rắn hơn. Cuộc phong tỏa của Mỹ gieo cho Cu Ba ý thức bị bao vây, bị đe dọa từ bên ngoài và bên trong chế độ xem nhóm người ly khai như phản quốc. Cách mạng mà không đạo đức thì sinh ra quái vật. Cũng như các cuộc cách mạng khác, cuộc cách mạng của Cu Ba đã ăn tươi con cái của mình. Một số phải gánh chịu đàn áp, một số khác phải bỏ chạy, hoặc phải lẫn trốn trong cuộc lưu vong tinh thần. Những người nắm quyền dựa vào Công an Quân đội, biến Cu Ba thành một pháo đài cuối cùng của chế độ cộng sản bại trận khắp nơi trên thế giới. Trước mắt, sự rút lui của Castro không thay đổi được gì. Người kế vị Raul Castro nghi ngờ cải cách dù phải thay, e sợ cải cách sẽ chọc thủng hệ thống cầm quyền độc tài. Nhưng bờ đê có thể vỡ trước sự nôn nóng của giới trẻ từ lâu mất hết tin tưởng vào huyền thoại Castro.

▣ Poutine, Medvedev, một vụ lừa bịp?

Cuộc bầu cử Tổng Thống Nga không diễn ra 02.3.2008, phút chờ đợi hồi hộp đã chấm dứt. Từ giữa 12.07, người ta biết Dmitri Medvedev (DM) là tân Tổng Thống. Trước đó, điện Cẩm Linh làm đủ mọi cách để thuyết phục dân Nga rằng DM là con đẻ của Poutine. Đây là một cách trấn an họ. Sự được lòng dân của cựu Đại Tá KGB không phải là điều giả tạo. Dân

Nga khoái trá vì Poutine đã phục hồi uy tín của Nga, bảo đảm sự phát triển kinh tế (dù giá năng lượng tăng cao là nguyên nhân cốt yếu của chính sách kinh tế) và chấm dứt thời kỳ hỗn loạn Entsin. Ngăn cấm tự do ngôn luận, kiểm soát xã hội, nhà nước quy mô can thiệp vào nền kinh tế quốc gia. Tất cả việc này không phải là mối lo lắng hàng đầu của dân Nga, bất kể họ thuộc giai cấp nào, giai cấp bản cùng hay giai cấp Businessmen khao khát tiêu dùng kiểu Tây phương. Bầu cử tự do mở thông cửa đến điều xa lạ không biết ra sao. Bầu cử gian lận bảo đảm sự liên tục.

Poutine đã cấm mốc khoáng đất. Dành cho mình chức vụ Thủ Tướng, Poutine hé lộ cho thấy kế hoạch cai trị của ông kéo dài đến 2020, tỷ như tân Tổng Thống có mặt để áp dụng ý tưởng của ông. Do đó, Poutine có sự diễn giải Hiến pháp Nga ngược lại với bản văn và sự thực hành. Hiến pháp quy định Thủ Tướng không phải là nhân vật quan trọng nhất của cơ quan Hành pháp. Tất cả quyền hành đều nằm trong tay Tổng Thống; Tổng Thống Nga phối hợp quyền hạn của Tổng Thống Mỹ và Tổng Thống Pháp.

Poutine nghĩ rằng DM phải nghe ông vì nhờ ông mà DM có tất cả. Có thể Poutine tính toán sai lầm. DM 42 tuổi ngồi tại điện Cẩm Linh nơi tập trung quyền hành. DM là Tổng Tư Lệnh Quân Đội có quyền bổ nhiệm hoặc bãi chức Thủ Tướng, đại diện Nga tại các cuộc họp Quốc tế, cũng như cuộc họp Thượng đỉnh với Mỹ. Tân Tổng Thống cho biết ông không phải là dòng vô tình của Poutine. Ông bác bỏ khái niệm "dân chủ toàn quyền" mặt ngoài của độc tài.

Tại sao Poutine cố tình chọn DM? Từ sự trả lời câu hỏi bí ẩn này, có thể suy ra dự đoán về nhiệm kỳ của DM. Có một điều chắc chắn: Sự kế nghiệp là kết quả tổng hợp các tương quan lực lượng không vững giữa các phe cánh khác nhau, bu quanh quyền hành thuộc tập đoàn gọi là Siloviki (lực lượng an ninh). Tập đoàn này tranh giành bổng lộc do quyền hành ban cho và chủ đoàn kết để chống lại nhóm "tự do".

▣ Kosovo độc lập

Về Kosovo độc lập kể từ 17.02.08 người ta có thể nói những gì mà Churchill nói về dân chủ: Đây là giải pháp tồi tệ nhất, ngoại trừ tất cả giải pháp khác, Liên Âu cứu mang Kosovo thừa biết điều này. Liên Âu sẽ gửi đến Kosovo một phái bộ quan trọng nhất chưa từng có trong khuôn khổ an ninh quốc phòng Âu Châu. Khoảng 2.000 cảnh sát, quan thuế, thẩm phán sẽ đến trợ lực cho 15.000 quân Liên Hiệp Quốc để kiểm soát nền độc lập Kosovo.

90% dân số Kosovo nói tiếng Albanie đều tán thành nền độc lập như lối thoát lô-gíc sau chiến tranh 1999. Họ khẳng định tỏ ra nhẫn nại thật lâu sau nhiều năm kháng chiến trước làn sóng đàn áp dữ dội của Serbie sau khi Slobodan Milosevic mất quyền vào những thập niên 80 và sau 10 năm được Liên Hiệp Quốc bảo hộ. Nhưng nền độc lập của Kosovo được Mỹ ủng hộ, gợi lên nhiều làn sóng chống đối. Trước nhất

chống đối đến từ Belgrade, Serbie xem Kosovo với "cánh đồng chim hót" nơi đây quân Serbie bại trận trước quân Thổ Nhĩ Kỳ (1389), như cái nôi quốc gia Nga chống đối vì xem như bị Liên Âu lường gạt. Một vài nước Liên Âu: Hy Lạp, Bảo Gia Lợi, Chypre, Tây Ban Nha, Lỗ Ma Ni, Slovenie, cũng như Sri Lanka, Trung Quốc lo ngại tiền lệ Kosovo sẽ lây lan đến dân tộc thiểu số của mình. Vấn đề làm Tây phương lo ngại nhất là Nga. Tại miền Caucase, Abkhasie, Nam Ossetie, ly khai với Georgie, Mạc Tư Khoa vùng lên đe dọa để mặc cả với Mỹ.

Kosovo độc lập không phải là cơn rung chuyển cuối cùng sau khi liên bang Nam Tư tan rã mà là một giai đoạn bất ổn mới tại vùng Balkan. Muốn gạt bỏ mối nguy này, có lẽ Liên Âu phải đầu tư mạnh vào khu vực (với sự trợ lực của Mỹ), nhất là thuyết phục Serbie tin tưởng vào tương lai Âu Châu. Chính sách này có giá cao về tài vật cũng như nhân mạng.

▣ Hamas nằm giữa ván cờ

3 tháng sau cuộc họp Annapolis, Mỹ, tiến trình hòa bình Do Thái-Palestine có vẻ như giậm chân tại chỗ. Sau bảy năm giao hồ sơ Palestine cho Do Thái xử lý, Tổng Thống Bush với sự ủng hộ của Âu Châu, đã đề nghị một kế ước mới vào giờ phút cuối để cứu thoát chính sách địa phương đang gặp khó khăn tại Irak.

Lợi dụng cuộc đoạn giao đẫm máu giữa tổ chức Hồi giáo Hamas cực đoan chủ nhân vùng Gaza và Fatah của Chủ Tịch Mahmud Abbas, Hoa Thịnh Đốn tung ra kế hoạch "ưu tiên cho Cisjordanie do Fatah kiểm soát để biến thành một quốc gia trong tương lai được quốc tế tài trợ và nhất là làm cho Hamas cô lập tại Gaza, để sau đó hội thu phần nộ và thất vọng của dư luận Palestine". Muốn cho kế hoạch này thành công, Hamas bắt buộc phải rơi vào lãng quên. Nhưng điều này khó xảy ra bởi các hỏa tiễn của Palestine đã lật ngược thế rắn đe. Hai lần trong vài tuần, toan tính của Do Thái chấm dứt các cuộc bắn hỏa tiễn Palestine không thu đạt kết quả mong muốn.

Cuộc phong tỏa Gaza đã lồi theo việc phá vỡ hàng rào biên giới bằng chất nổ, biên giới do quân đội Ai Cập phòng giữ, một quân đội rất nghi kỵ Hamas. Chiến xa Do Thái trở lại Gaza, nhưng không thành công loại trừ các giàn hỏa tiễn của Palestine. Từ đây trở đi thành phố Do Thái, Ashkelon cách Gaza 10 km phải nằm dưới lằn đạn của vũ khí Hamas, loại vũ khí tối tân do Iran cung cấp (hỏa tiễn Katouchia và Grad có tầm hoạt động 20 km).

Kế hoạch Westjordanie trước tiên, dẫn đến điều mà kế hoạch muốn tránh né: Đặt Hamas giữa ván cờ.

Nhưng Thủ Tướng Do Thái cho biết không thể thương lượng với một tổ chức không công nhận sự hiện hữu của Do Thái.

▣ Chiến thắng bề ngoài của Iran

Tổng Thống Iran, Mahmoud Ahmadine Jad vừa viếng thăm chính thức Bagdad, một cuộc viếng thăm chưa từng có trong lịch sử cận đại địa phương. Nó không thể xảy ra nếu quân Mỹ không chiếm Irak năm 2003 và lật đổ chế độ độc tài Bass, một chế độ thế tục và chống Ba Tư dưới quyền lãnh đạo của người quốc gia Ả Rập Sunnite S.Hussein.

Lịch sử thật trở trêu, các nhà lãnh đạo Sunnite đồng minh của Mỹ (Ai Cập, Jordanie, Saudi, Ả Rập) rất e sợ Iran sẽ thành lập lưỡi liềm Chiite tại Trung Đông. Đại Sứ Mỹ tại Liên Hiệp Quốc Zalmay Khalizad, cựu Ngoại Trưởng Henry Kissinger, Tổng Thống Bush, đều dự biết rút lui gấp rút khỏi Mesopotamie là gờ hai tay dang Irak cho Iran. Đa số các nhà bình luận nhận định cuộc xâm lăng hậu 11.9 đã gây thuận lợi cho Iran bằng cách loại bỏ gờ cho Cộng hòa Hồi giáo hai kẻ thù quả quyết nhất: Chế độ Taliban A Phú Hãn (11.01) và chế độ Bass Irak 17 tháng sau.

Hoa Thịnh Đốn và Teheran tiếp tục chạm trán dữ dội tại các cơ quan quốc tế về hạt nhân và tham vọng bành trướng của Iran. Nhưng hiện nay, hai nước ít nhất cùng có một mục tiêu chung: Hỗ trợ chế độ không vững và bất ổn tại Kabul và Bagdad. Thỉnh thoảng Hoa Thịnh Đốn khẳng định quyền lợi của Iran tại hai nước này là duy trì sự bất ổn để ép buộc hai nước phải trông cậy vào Iran, đồng thời cố định quân Mỹ để cản trở Mỹ tấn công chế độ Hồi giáo. Teheran phủ nhận tất cả.

Các diễn viên chính trị địa phương, trước nhất là các nhà lãnh đạo Irak không bao giờ nghĩ đến - không bao giờ mong muốn - Mỹ vĩnh viễn rút khỏi Irak. Cho nên ngoài ý đồ chính trị nội bộ và thành lập "tình giao hữu" vững chắc với Irak, có thể một trong những chìa khóa lịch trình thăm viếng Bagdad của Tổng Thống Iran là toan tính cản trở chừng nào hay chừng ấy cuộc thương lượng Irak-Mỹ đang diễn tiến nhằm củng cố sự đồn trú dài hạn của quân đội Mỹ (50.000 - 60.000) tại Irak. Sau khi Irak thu hồi hoàn toàn chủ quyền có lẽ vào cuối năm 2008. Các công trường nổi rộng và hiện đại hóa 6 căn cứ quân sự cho phép khoảng 100.000 quân Mỹ trú ngụ. Dù tham vọng của Iran lớn lao đến đâu đi chăng nữa, trừ các trao đổi thương mại, văn hóa, tôn giáo giữa hai dân tộc Chiite, Iran Hồi giáo không có trường hoạt động khai thông hoàn toàn tại Irak. Từ đây Iran bị Mỹ bao vây và điều này trở thành mối lo ngại thường trực cho các nhà lãnh đạo Iran. Dù Taliban và Bass sụp đổ, Iran đã thụt lùi tại vùng ảnh hưởng tự nhiên của mình.

▣ Hy vọng lóe lên tại Pakistan

Tin vui đến từ Pakistan rất hiếm nhất là tin mang đến hy vọng cho một quốc gia hết sức quan trọng về

mặt chiến lược nằm giữa vùng bất ổn, tại đây Trung Đông, Trung Á, và tiểu lục Ấn Độ va chạm lẫn nhau.

Khối đối lập đã thắng cuộc bầu cử 18.02.2008. Điều này chứng tỏ giới quân phiệt thất thế và Hồi giáo cực đoan thảm bại, gia sản độc hiểm của chiến tranh chống Liên Xô xâm lăng A Phú Hãn kể cận. Qua cuộc bầu cử tương đối dân chủ, dân Pakistan muốn tung ra hai thông điệp:

1) Chối bỏ Tướng Pervez Musharraf, sau cuộc đảo chánh 1999. Tướng P.M không ngớt làm sai lệch trật tự Hiến pháp, buộc dân Pakistan phải sống dưới chế độ quân phiệt hà khắc. Nhiệt tình mong muốn phục hồi chế độ dân sự đã gây thuận lợi cho hai đảng đối lập ôn hòa tự do.

2) Thông điệp hai chìa mũi dùi vào các đảng tôn giáo. Các đảng này thảm bại thê thảm nơi cử điểm của họ là vùng biên giới phía Bắc giáp ranh giới A Phú Hãn.

Taliban đã nhuộm máu Pakistan qua các vụ mưu sát cảm tử nhưng hoài công vô ích. Đặt Hồi giáo cực đoan và quân đội vào vị trí của họ, cử tri Pakistan đã tự vẽ lại đất nước thành một quốc gia tự do ôn hòa. Tuy nhiên, liên danh cầm quyền sẽ đứng trước nhiều thách đố lớn lao: Kinh tế suy sụp, xã hội rối loạn. Thách đố lớn nhất là sống chung với Tổng Thống, tham nhũng và mất đoàn kết. Sự chuyển tiếp còn mong manh.

Pakistan là một chiến tuyến trước kia chống đế quốc Liên Xô, bây giờ chống thánh chiến quốc tế. Nhân danh tư thế chiến lược ấy, các nước Tây phương đã ủng hộ các chế độ quân phiệt. Đã đến lúc không nên công cụ hóa Pakistan để thu lợi chiến lược.

▣ Ấn Độ giằng co giữa Mỹ và Trung Quốc

Tổng Thống Pháp Nicolas Sarkozy công du sang Ấn Độ, tỏ ý ủng hộ Ấn Độ về mặt chính trị. Ấn Độ là nước đang lên, được ve vãn trên đấu trường quốc tế. New

Delhi đánh giá cao sự cam kết của Pháp đứng sau lưng đơn ứng cử của Ấn Độ vào ghế Hội viên thường trực Hội đồng Bảo an. Nhưng ưu tiên chiến lược của Ấn Độ nằm ở nơi khác không phải ở Pháp.

Ưu tiên chiến lược của Ấn Độ tập trung chung quanh hai diễn viên chính trong trò chơi Á Châu: Mỹ và Trung Quốc. Phương pháp chiến lược của Ấn Độ trong chiều sâu thật là đơn giản: Làm thế nào thu lợi sau khi thông đồng với Mỹ nhưng không vì thế mà làm phật lòng Trung Quốc, mà kiểu mẫu thành công quyền rũ không ít người lãnh đạo tại New Delhi. Ngoại giao Ấn Độ được huy động để thực hiện chính sách đứng giữa ấy.

Tuần trăng mật Mỹ-Ấn chắc chắn là biến cố trọng đại tại Á Châu trong mấy năm gần đây nếu người ta nhớ đến trục Liên Xô-Ấn trước trục Mỹ-Pakistan thời chiến tranh lạnh. Ngoài lòng thiết tha dân chủ và tiềm lực kinh tế, Ấn Độ còn chia sẻ với Mỹ mối lo ngại trước khủng bố Hồi giáo và Trung Quốc. Một vài dấu hiệu chứng tỏ thiện ý của Mỹ. Hoa Thịnh Đốn chỉ trích lấy lệ khi Ấn Độ thử bom nguyên tử (1998). Còn hơn nữa, năm 2006 Mỹ-Ấn ký kết hiệp ước hợp tác về hạt nhân dân sự, một cử chỉ ngoại lệ bởi Ấn Độ không ký kết hiệp ước không tăng sinh hạt nhân. Dĩ nhiên, quyền lợi của đôi bên không hội tụ xung quanh tất cả hồ sơ. Sau vụ 11.9, Mỹ bắt buộc phải đến gần Pakistan. Ấn có quan hệ tốt với Iran vì bài toán năng lượng. Nhưng các lực lượng ly tâm này không thành công phá vỡ mối giao hảo Ấn-Mỹ.

Ấn Độ thân thiện với Mỹ vì lo ngại sức mạnh đang lên của Trung Quốc. Năm 1998 đảng Paratiya Jawata cầm quyền nêu lên rõ ràng Trung Quốc là mối đe dọa để biện minh cuộc thí nghiệm bom nguyên tử. Lòng nghi ngờ Bắc Kinh càng mãnh liệt hơn bởi Ấn Độ đã nhục nhã thất trận năm 1962. Trong lúc vụ tranh chấp lãnh thổ Hy Mã Lạp Sơn chưa được giải quyết. Ấn Độ nghi ngờ các hoạt động ngoại giao quân sự Trung Quốc tại vùng lân cận (Pakistan, Miến Điện, Nepal, Bangladesh, Sri Lanka nhất là công trình xây cất cảng Gwadad Pakistan). Cảng này là chuỗi ngọc trai mà Trung Quốc xây dựng để phục vụ nguồn tiếp tế năng lượng.

Thời gian gần đây, khuynh hướng ngã theo Mỹ rất thịnh hành trong những câu lạc bộ chiến lược tại New Delhi. Nhưng phải kể đến truyền thống ngoại giao Ấn Độ: Không liên kết và ám ảnh nguyên tử chiến lược. Nếu như mỗi ngày vực Bắc Kinh hết sức sâu xa thì Ấn Độ cũng tỏ ra dè dặt trước chiến lược đắp đê chống Bắc Kinh của Mỹ.

▣ Giới nghiêm tại Tây Tạng

Đây là một tai nạn làm cho Bắc Kinh hết sức lo sợ. Từ nhiều tháng nay chế độ TQ chú tâm theo dõi mọi lệch đường dù nhẹ nhất nhưng có thể che mờ bầu không khí trước ngày Thế vận hội Bắc Kinh khai mạc. Đảng Cộng sản TQ xem Thế vận hội như một thao tác quảng cáo danh tiếng của mình. Lo sợ của đảng Cộng sản được xác nhận bởi bạo lực đang

và tiếp tục đốt cháy Lhasa, Thủ đô của "vùng tự trị Tây Tạng" dưới sự giám hộ của TQ. Các nhà tu hành diễn hành, các vụ đàn áp đánh đập, bắt bớ, tu viện

đóng cửa, siêu thị cháy, và theo nguồn tin Y tế, hàng trăm người chết: Đây là những rắc rối trầm trọng nhất đang lay động mạnh Tây Tạng kể từ khi TQ ban hành thiết quân luật năm 1989 sau cuộc nổi dậy chống TQ.

Vấn đề Tây Tạng làm hoen ố hình ảnh "tình tứ" mà chế độ muốn trình bày trước Quốc tế: Với kỳ công kinh tế TQ được ve vãn tại các cuộc họp quốc tế. Bằng chứng là Mỹ vừa rút tên TQ khỏi danh sách 10 nước chà đạp nhân quyền dữ dội nhất.

Sự kiện Lhasa khuyến khích những người chống Thế vận hội Bắc Kinh. Từ nhiều tháng nay, họ không ngớt tố cáo "hiệu quả chính đáng" mà chế độ độc tài mưu toan tìm kiếm qua cuộc tụ họp thể thao này. Đầu năm 2008, một trở ngại đầu tiên xảy ra về hồ sơ Darfour với sự tẩy chay của đạo diễn Mỹ, Steven Spielberg (ông được TQ mời làm cố vấn nghệ thuật). Vì TQ ủng hộ chế độ Soudan. Với Tây Tạng với tình trạng giới nghiêm, sự việc có vẻ trầm trọng hơn.

Lòng phẫn nộ của dân Tây Tạng quá sâu xa cho đến nỗi họ không sợ nguy hiểm, thách thức Bắc Kinh giữa Lhasa, thành phố TQ bị kiểm soát gắt gao nhất. Đây là bài học đầu tiên của cơn sốt chính trị. Trước cuộc đàn áp dữ dội mà Đức Đạt Lai Lạt Ma đánh giá như "không thể tưởng tượng", trước chính sách Hán hóa quy mô thô bạo nhằm biến dân Tây Tạng thành thiểu số trên quê hương của mình, các nhà tu hành bất chấp sợ hãi đứng lên chất vấn lương tâm cộng đồng quốc tế. Lòng dũng cảm bất khuất này đáng được kính phục.

Tuy nhiên, cuộc đấu hết sức hiểm nghèo. Đối với chế độ TQ, Tây Tạng là một ván cờ chiến lược quan trọng bậc nhất. Người ta dự đoán, sau cuộc nổi dậy chế độ Bắc Kinh sẽ gậy lên dây đàn quốc gia dân tộc để kích thích dân TQ. Đa số dân TQ, ngoài những người ủng hộ đảng Cộng sản, luôn có cái nhìn đặc biệt hoang tưởng về lịch sử. Họ tin rằng Tây phương âm mưu phá hoại sự phồn vinh của TQ trước kia chịu nhục, bây giờ hồi sinh. Nhưng sự hội nhập của một thiểu số tiến triển tốt chỉ khi nào dựa trên nền tảng tự nguyện hơn là cưỡng ép.

▣ Ván cờ mới tại Nam Hàn

Sự đắc cử của Lee Myung Bak không phải sự nêu lên thay phiên lãnh đạo nền tảng của dân chủ. Nó vang lên như chối bỏ các giá trị mà cánh tả cầm quyền từ 10 năm nay bảo vệ sau khi thúc đẩy cuộc tranh đấu chống độc tài. Bây giờ, thực dụng và hiệu quả thắng thế.

Nền dân chủ Nam Hàn còn rất trẻ, nhưng tiến bộ từ 20 năm nay rất đáng kể, với sự tham gia của xã hội công dân vào đời sống chính trị quốc gia.

Năm 1987 sau nhiều năm gánh chịu ách độc tài quân phiệt, Nam Hàn bắt đầu sự nghiệp dân chủ hóa và sau đó được Tổng Thống Kim Joung Sam và Kim Dae Jung cùng cố.

Tổng Thống mãn nhiệm kỳ Roh Moo Huyn đặc cử năm 2002 và theo chân các nhà tiền nhiệm với những quân bài chủ bởi ông có tại Quốc hội đa số cải cách. Tuy nhiên, chiến thắng đê bẹp của ứng cử viên Trung hữu là hồi chuông báo tử cánh Trung tả. Tân Tổng Thống Lee là người trúng cử thuộc cánh Trung hữu nổi rộng tập hợp những người ôn hòa bất mãn từ mọi phía. Thất bại của Trung tả phản chiến điều lo ngại và thất vọng của dân Nam Hàn. Từ đây, họ đặt ưu tiên cho những bài toán vật chất, đứng xa lý tưởng và tin tưởng vào kinh tế tự do hơn là dân chủ xã hội không trung thành với lời hứa của mình.

Giới trẻ Nam Hàn lớn lên trong một xã hội Dân chủ và thịnh vượng, ưa thích những gì cụ thể, hiệu quả hơn là đức độ hoặc lý tưởng tiến bộ của cha anh từng tranh đấu chống độc tài. Hiện nay, dân chủ không còn là đề tài tranh luận, dân chủ đã được thừa nhận. Trái lại sự biểu lộ của dân chủ trong công việc tham gia đời sống chính quyền. Vô số phong trào công dân và nghiệp đoàn hiệu chiến. Có vẻ như quá đáng và không mang đến hiệu quả bởi nung nấu các cuộc xung đột.

Roh nhận nhiệm vụ thiết lập một kế ước xã hội mới. Nhưng qua nhiệm kỳ của ông, điều kiện sống của đa số trở nên tồi tệ hơn và khoảng cách bất bình đẳng càng sâu hơn. Lee là hiện thân của hy vọng, nhóm người đứng bên lề phát triển đã dồn phiếu cho ông, hy vọng chia phần thành quả phát triển.

Lo ngại của dân Nam Hàn đã phản chiếu điều kiện sống không tốt đẹp của đa số: Việc làm không bảo đảm, phụ nữ và giới tốt nghiệp gặp khó khăn trên thị trường lao động, giá nhà đất tăng cao. Chính sách đối với Bắc Hàn cũng là yếu tố bất bình khác. Đa số nhận định Bắc Hàn trở trên, trích thượng bòn rút tiền bạc của Nam Hàn. Bây giờ họ tách biệt người dân Bắc Hàn đau khổ với viện trợ chế độ.

Đối với cánh Trung tả và cánh Tả cực đoan đã đến lúc phải tự phê bình. Tân Tổng Thống có lẽ phải thoát khỏi ý thức hệ của cánh Hữu nếu ông muốn được cánh Trung tiếp tục ủng hộ.

▣ Nam Dương: Shuharto gây dựng lại uy tín

Shuharto đã chết và chế độ Nam Dương ban sắc lệnh để tang 7 ngày. Nhà độc tài từ chức sau cuộc nổi loạn binh dân năm 1998. Sau 32 năm khắt khe

cầm quyền, khỏi phải thanh toán sổ sách. Với ông, một đồng minh quan trọng của chính sách chống

cộng tại viễn đông thời chiến tranh lạnh đã mất. Sau hơn 86 tuổi, lãnh tụ chính trị đồ sộ cuối cùng của Á Châu vào thế kỷ XX, cùng thời với Mao Trạch Đông, Đặng Tiểu Bình ra đi sau cơn hấp hối kéo dài 23 ngày. Ông khởi phải ra trước vành móng ngựa vì sử dụng quy mô bạo lực chính trị cùng lúc quy mô chiếm hữu tài sản quốc gia. Điều này đã làm hoen ố nhiệm kỳ của ông bắt đầu từ năm 1965 bằng một chiến dịch chống cộng triệt để. Ngược lại, 3 tuần hấp hối đã góp phần vào việc phục hồi hình ảnh anh hùng dân tộc của ông.

Nhưng cuộc nhập viện điều trị đã khiến công lý phải ngưng ngay vụ truy tố Shuharto vì vi phạm nhân quyền (2007). Ông còn thoát khỏi vụ tố tụng vì biển thủ công quỹ. Ông và gia đình đã tích tụ trái phép 15-45 tỷ đô la. Theo tổ chức phi chính phủ Transparency International.

Nhiều buổi lễ cầu nguyện được tổ chức. Tổng Thống Bambang Yudhoyono đến nghiêng mình trước linh cữu. Nhiều nhân vật chính trị đứng sau lưng ông trong những ngày cuối cùng như Amien Rais, cựu Chủ tịch Quốc Hội một trong những người lật đổ ông. Hai cựu Thủ Tướng Lý Quang Diệu (Tân Gia Ba) Mahatir Mohammad (Mã Lai Á) đến chào già biệt cha đẻ của sự mở mang Nam Dương. Xanana Gusmao Tổng Thống Đông Timor, Thủ lĩnh cuộc kháng chiến chống Nam Dương đến dự đám tang. Hoa Thịnh Đốn xem Shuharto là gương mặt lịch sử của Nam Dương và Đông Nam Á.

Một cái chết hết sức bình yên cho một trong những lãnh đạo độc tài và tham nhũng nhất của hậu bán thế kỷ XX. Chỗ đứng trong lịch sử của Ông như thế nào? Một lãnh tụ thô bạo hay nhà kiến thiết quốc gia.

▣ Davos, nơi nghỉ mát trên Hy Mã Lạp Sơn

Từ nhiều năm nay, tại Davos Thụy Sĩ, thế giới đều nhìn thấy cân nặng kinh tế của Á Châu tăng lên dần. Và Diễn đàn Kinh tế Thế giới đã mời các nhà lãnh đạo Trung Quốc đến dự vào những thập niên 80 khi TQ mở cửa đón Tư Bản vào năm 2006, Davos đón tiếp nhà kinh doanh Ấn Độ Lakshmi Mittal, Giám Đốc Công ty Thép Âu Châu khổng lồ Arcelor. Năm này diễn đàn kinh tế dành cho sự phồn vinh Ấn Độ một chỗ ngồi xứng đáng.

Năm 2008, kinh tế Mỹ và tư bản lung lay vì cơn khủng hoảng tài chính. Á Châu trở thành động cơ phát triển duy nhất của thế giới và mọi người đều ca ngợi vai trò ổn định của Á Châu. Các chủ nhân của thế giới không còn là Giám đốc Ngân hàng Merrill Lynch hoặc Citigroup mà là Amil Ambani Ấn Độ (Công ty Reliance) hoặc Bader Al Sa'Ad nhà đầu tư Kuwait.

Các ngôi sao Wall Street nhường chỗ cho các Vương công Ấn Độ hoặc các ngôi sao quỹ đầu tư của các nước đang nổi lên. Do đó, các người tham gia Hội nghị Davos nêu lên câu hỏi: Quyền lực chuyển từ Tây sang Đông? Trong thế kỷ XXI, Davos từ núi Alpes đến Hy Mã Lạp Sơn? Bởi các nước này (giàu dầu hỏa như

Nga và vùng Vịnh, có thặng dư thương mại như Trung Quốc) không phải là kiểu mẫu dân chủ. Một câu hỏi phụ được nêu lên: Tư bản Tây phương thường lệch đường có thể chống tư bản vững chắc đang nổi lên nhưng không tự do, trái lại độc tài và thường không tôn trọng thể thức chung?

Người ta nêu lên 4 lý do để bác bỏ mỗi lo sợ ấy:

1) Nếu kinh tế của Mỹ vẫn vững chắc, nếu suy thoái thì chỉ trong vòng 2 hoặc 3 tam cá nguyệt với phát triển 0% và 1-2 năm phát triển 2%, thời gian sẽ tiêu hóa cơn lốc và để cho dân Mỹ tiết kiệm. Sau đó, kinh tế Mỹ sẽ chạy đến và các điểm căn bản (sản xuất, dân số) rất lành lặn.

2) không nên quá thổi phồng hậu quả của cơn khủng hoảng. Hậu quả trên kinh tế thật sự bắt đầu từ tháng 8.07. Tại Âu Châu, phát triển giảm ½ -1 điểm. Trong dài hạn, người ta sẽ rà lại hệ thống giám sát và kiểm soát nội bộ Ngân hàng. Nhà nước sẽ trở lại thủ vai trò quan trọng như Anh vừa quốc hữu hóa Ngân hàng Northern Rock phá sản.

3) Á Đông không phải không có chỗ yếu. Mỹ đình trệ sẽ ảnh hưởng đến Á Châu. Phát triển của TQ, cột trụ chính yếu có thể giảm xuống còn 9%. Kho bạc nhà nước đầy tràn cho phép đẩy mạnh chi tiêu công cộng và hạ tầng cơ sở. Hoặc xây cất hệ thống bảo hiểm xã hội. Nhưng khó khăn lãnh đạo một nước quá lớn gia tăng song song với mức sống dâng cao sự mất cân bằng của một nền kinh tế quá dư thừa tiết kiệm cũng to lớn như sự mất cân bằng của nền kinh tế Mỹ quá kích thích vì mắc nợ.

4) Quỹ chủ quyền của vùng Vịnh, Tân Gia Ba, Trung Quốc bước vào các Công ty Tây phương nổi tiếng với 70 tỷ đô-la. Các quỹ ấy còn 2.900 tỷ đô-la dự trữ. Và phải tôn trọng thể thức đầu tư của Tây phương, bằng không người ta sẽ từ chối không cho tham gia.

Quyền lực chuyển từ Tây sang Đông? Chắc chắn là như thế. Đối với Tây phương cơn khủng hoảng tài chính là một dịp tốt để sửa chữa điều thái quá trong địa hạt tài chính trong mọi trường hợp, đây không phải là chiến thắng của Tư bản độc tài trước Tư bản tự do. ▣

TIN thể thao

GIẢI VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN ÂU CHÂU 2008 từ ngày 07.06 đến 29. 06. 2008

Vì lần này có hai quốc gia đứng ra tổ chức là Thụy Sĩ và Áo, do đó trận **Khai Mạc** sẽ đá tại vận động trường St. Jakob-Park ở Basel (Thụy Sĩ) có 45.500 chỗ ngồi, và trận **Chung Kết** sẽ đá tại sân Ernst-Happel-Stadion ở Wien (Áo) có 50.000 chỗ ngồi.

Tổng cộng có 50 đội của 50 quốc gia tham dự vòng loại trong hai năm trời rông rã, ngoại trừ hai đội được miễn là Thụy Sĩ và Áo vì là nước đứng ra tổ chức. Kết cuộc còn lại 14 đội và 2 đội chủ nhà tổng cộng là 16 đội được vào vòng chung kết.

Sau khi bốc thăm, 16 đội được phân chia như dưới đây:

TOÁN A

Schweiz (Thụy Sĩ)
Tschechien (Tiệp)
Portugal (BĐ.Nha)
Türkei (TN.Kỳ)

TOÁN B

Austria (Áo)
Kroatien
Germany (Đức)
Polen (Ba Lan)

TOÁN C

Holland (Hòa Lan)
Italy (Ý)
Rumany (Lỗ Ma Ny)
France (Pháp)

TOÁN D

Greece (Hy Lạp)
Schweden(Thụy Điển)
Spanien (TB.Nha)
Russland (Nga)

Trong số 16 đội trên đây không thấy có đội England (Anh), ông Tổ ngành bóng tròn! Trong vòng 40 năm, lần đầu tiên đội Anh bị đá vắng ra khỏi vòng loại của giải vô địch Âu Châu. Hiện giờ Tổng Cuộc Bóng Tròn Anh đang tìm HLV để tập luyện và chỉnh đốn lại hàng ngũ đội Anh hầu chuẩn bị tranh vòng loại giải vô địch thế giới vào năm 2010 tại Nam Phi.

Riêng đội Hy Lạp, đội đương kim vô địch do người Đức, ông Otto Rehhagel làm HLV đã có mặt và đứng đầu toán D.

Để quý vị ham mộ quả bóng da có thể sắp xếp thời giờ hầu theo dõi các

trận đấu nào mà mình thích, Người Giám Biên ghi rõ ngày giờ, địa điểm các trận đấu như sau:

VÒNG ĐẦU

Vòng này mỗi đội trong mỗi toán đá 3 trận, 2 đội **nhứt và nhì** sẽ vào vòng Tứ Kết, **hai đội ba và tư** sẽ bị loại.

TOÁN A

Trận Khai Mạc

Ngày 07.06.08 – 18giờ - Basel (T.Sĩ)

Schweiz – Tschechien

Ngày 07.06.08 – 20g45 - Genf (T.Sĩ)

Portugal – Türkei

Ngày 11.06.08 – 18giờ - Genf (T.Sĩ)

Tschechien – Portugal

Ngày 11.06.08 – 20g45 – Basel (T.Sĩ)

Schweiz – Türkei

Ngày 15.06.08 – 20g45 – Basel (T.Sĩ)

Schweiz – Portugal

Ngày 15.06.08 – 20g45 – Genf (T.Sĩ)

Türkei – Tschechien

TOÁN B

Ngày 08.06.08 – 18giờ - Wien (Áo)

Austria – Kroatien

Ngày 08.06.08 – 20g45 –Klagenfurt (Áo)

Germany – Polen

Ngày 12.06.08 – 18giờ -Klagenfurt (Áo)

Kroatien – Germany

Ngày 12.06.08 – 20g45 – Wien (Áo)

Austria – Polen

Ngày 16.06.08 – 20g45 Wien (Áo)

Austria – Germany

Ngày 16.06.08 – 20g45 –Klagenfurt (Áo)

Polen – Kroatien

TOÁN C

Ngày 09.06.08 – 18giờ - Zürich (T.Sĩ)

Rumany – France

Ngày 09.06.08 – 20g45 – Bern (T.Sĩ)

Holland – Italy

Ngày 13.06.08 – 18giờ - Zürich (T.Sĩ)

Italy – Rumany

Ngày 13.06.08 – 20g45 – Bern (T.Sĩ)

Holland – France

Ngày 17.06.08 – 20g45 – Zürich (T.Sĩ)

France – Italy

Ngày 17.06.08 – 20g45 – Bern (T.Sĩ)

Holland – Rumany

TOÁN D

Ngày 10.06.08 – 18giờ - Innsbruck (Áo)

Spanien – Russland

Ngày 10.06.08 – 20g45 – Salzburg (Áo)

Greece – Schweden

Ngày 14.06.08 - 18giờ - Innsbruck (Áo)

Schweden – Spanien

Ngày 14.06.08 – 20g45 – Salzburg (Áo)

Greece – Russland

Ngày 18.06.08 – 20g45 – Salzburg (Áo)

Greece – Spanien

Ngày 18.06. 08–20g45 –Innsbruck (Áo)

Russland - Schweden

TỨ KẾT

Kể từ vòng này đá theo thể thức Knock-out (K.o), có nghĩa là đội nào thua sẽ bị loại ngay, khăn gói trở về nước chuẩn bị cho giải vô địch thế giới 2010 tại Nam Phi.

Ngày 19.06.08 - 20g45 – Basel (T.Sĩ)

1. Đội nhứt toán A – Nhì Toán B

Ngày 20.06.08 – 20g45 – Wien (Áo)

2. Đội Nhứt Toán B – Nhì Toán A

Ngày 21.06.08 – 20g45 – Basel (T.Sĩ)

3. Đội Nhứt Toán C – Nhì Toán D

Ngày 26.06.08 – 20g45 – Wien (Áo)

4. Đội Nhứt Toán D – Nhì Toán C

BÁN KẾT

Ngày 25.06.08 – 20g45 – Basel (T.Sĩ)

1. Đội thắng Tứ Kết 1 - Đội thắng Tứ Kết 2

Ngày 26.06.08 – 20g45 Wien (Áo)

2. Đội thắng Tứ Kết 3 - Đội thắng Tứ Kết 4

CHUNG KẾT

Ngày 29.06.08 – 20g45 Wien (Áo)

Đội thắng Bán Kết 1 - Đội thắng Bán Kết 2

Trong 4 toán thì toán **C** là gây căng và khó ăn nhứt. Toán này có đương kim vô địch thế giới là đội **Ý**, và hạng nhì thế giới là **Pháp**. Hai đội này trong giải vô địch thế giới 2006 vừa qua đã gặp nhau tại vận động trường Berlin trong trận chung kết đã xảy ra vụ xì-căn-đan giữa cầu thủ Materazzi (Ý) và Zidane (Pháp). Vì sự khiêu khích của Materazzi nên Zidane mới húc đầu vào bụng anh ta nên Zidane bị thẻ đỏ đuổi ra sân. Đội Pháp chỉ còn có 10 người, nhờ đó mà Ý mới thắng được Pháp với tỷ số 6 : 4 sau khi đá 11 thước.

Lần này hai đội nằm chung trong một toán, nhứt định sẽ một mất một còn! Liệu đội Pháp sẽ phục thù được không? Hãy chờ xem trận thư hùng giữa hai đội vào ngày 17.06.08 lúc 20g45.

Riêng đội **Đức**, hạng ba thế giới, dưới sự điều khiển của HLV Joachim Löw vẫn áp dụng theo đường hướng trẻ trung hóa của cựu HLV Jürgen Klinsmann, nên ủng hộ viên đội Đức hy vọng trên 90% là đội Đức sẽ vượt qua vòng đầu và còn tiến xa hơn nữa. Vì đội Áo không phải là đối thủ của đội Đức, còn Kroatien và Polen cũng không có gì đáng ngại. Tuy nhiên trên sân cỏ thường xảy ra những chuyện bất ngờ vào giờ chót ngoài sự dự đoán của những người chuyên môn đánh cá.

• Người Giám Biên

Từ Thiện – Xã Hội

THƯ KÊU GỌI ĐÓNG GÓP TÌNH TÀI ĐÚC TÔN TƯỢNG THÍCH CA MÂU NI

Kính gửi : Quý Phật tử, Quý vị hảo tâm và Quý đồng hương,

Đức Phật dạy rằng: "Không có phước điền nào quý bằng phước điền gieo trồng thiện duyên với ba ngôi Tam Bảo, thường làm cho ba Ngôi Báu trụ mãi tại thế gian". Tôn tượng Phật chính là thế gian trụ trì Phật Bảo. Ngày nay đức Phật đã nhập Niết Bàn, hình ảnh Ngài chính là biểu tượng để những người con Phật trở về nương tựa, tu tập, lễ lạy hầu phá bỏ tham, sân, si, ngã mạn... Noi theo gương Ngài sống một cuộc sống vị tha tử bi và trí tuệ.

Chúng tôi tha thiết kêu gọi quý Phật tử phát tâm cúng dường tình tài vào việc đúc tượng Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni cao 2,4m và nặng 1 tấn đồng.

Thay mặt chư Ni tại Bốn tự chúng tôi thành kính tri ân những tấm lòng vàng và nguyện hồi hướng đến chư vị Phật Tử cùng pháp giới chúng sanh được năm điều quả phúc như sau:

- * Sống lâu
- * Sức khỏe cường tráng
- * Tướng sắc tốt tươi
- * Quyển thuộc đông đảo
- * Tài vận hanh thông, trí tuệ đầy đủ. (năm công đức cúng dường tôn tượng).

Mọi sự cúng dường quý vị có thể liên lạc về chùa hoặc chuyển vào tương mục như sau:

1. Trong nước:

Pagode Bào Quang
Konto Nr. 1088 211261. BLZ 200 505 50
Hamburger Sparkasse

2. Ngoài nước:

Pagode Bào Quang

IBAN 46 2005 0550 1088 2112 61
BIC HASPDEHH
Hamburger Sparkasse

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Tỳ Kheo Ni: **Thích Nữ Diệu Tâm**
Trụ Trì Chùa Bào Quang

• Phương danh Phật Tử phát tâm cúng dường Tôn tượng Bốn Sư Chùa Bào Quang – Hamburg 2008:

PT Ngô Richard-Quảng Lương 500€ (HH), PT Lê Bảo Uyên 500€ (HH), PT Ân danh, 500€ (Münster), PT Ân danh 500€ (HH), PT Thiện Tiên, Thiện Bảo 500€ (Berlin), PT Lê Ngọc Thành-Đồng Đạt 500€ (HH), PT Trần Hữu Lương-Nguyên Biên, Trần Mỹ Châu-Nguyên Bạch 500€ (Usingen), PT Ân danh 1000€ (Usingen), PT Diệu Minh 500€ (Berlin), Bé Cát Tường 100\$ (Hannover), PT Ân danh 270 (HH), PT Huỳnh Kim Tài-Quảng Trí 50€ (HH), PT Ân danh 500€ (Münster), PT Phan Thị Ngọc Thanh-Diêu Châu 1000€ (Freiburg), Bé Tonny, Timmy 200€ (Aurich), Bé Michael, Linda 50€ (HH), Bé Tôn Anh Thanh, Tôn Thanh Trúc 100€ (HH), PT Đức Thanh 50€ (HH), Bé Quảng Sơn 50€ (HH), Bé Tonny 50€ (HH), PT Lê Nhật Hiền-Diêu Trí 200€ (Bi), PT Đạo Muối 10€ (HH), PT Viên Hạnh 50€ (HH), PT Trịnh Thu Yến 50€ (HH), PT Dung 30€ (HH), PT Vương Tinh Huệ 50€ (HH), PT Phạm Thị Đức Hạnh 30€ (HH), PT La Cửu 50€ (HH), PT Nhựt Nghiêm, Naill 200€ (HH), PT Nguyễn Văn Kiêm 30€ (HH), PT Nguyễn Quốc Do 50€ (Schwerin), PT Nguyệt Minh 30€ Stuttgart, GĐPT Pháp Quang 170€ (HH), PT Phạm Thị Côi-Diêu Trần 30€ (HH), PT Thiện Linh, La Chấn Quang 100€ (HH), PT Quảng Nguyễn 30€ (HH), PT Tùng Thúy Oanh 100€ (HH), PT Thiện Tân 20€ (Seevetal), PT Nguyễn Thái 50€ (HH), PT Văn An 20€ (HH), PT Lý Nga 50€ (HH), PT Diệu Thiện 50€ (HH), PT Phùng Liên 100€ (HH), PT Diệu Huyền 50€ (HH), PT Diệu Từ, Diệu Hoa 20€ (Maschen), PT Đỗ Diệp Mừng 50€ (Bremen), PT Ân danh 10€ (HH), PT Đặng Thị Xuân 20€ (HH), PT Diệu An 20€ (HH), Fam. Vương 30€ (HH), PT Lâm Nhựt Phương 50€ (HH), PT Thái A Múi 50€ (Việt Nam), PT Bình Minh Thành 50€ (HH), PT Nguyễn Thiên Long 20€ (HH), PT Thiên Ngôn 50 (HH), PT Đặng Huỳnh Anh Thư 50€ (HH), Bé Tiểu Bảo 15€ (HH), Bé Phan Kim Bảo 20€ (HH), Bé Phan Gia Bảo 15€ (HH), PT Tăng Hồng Sương 50€ (HH), PT Hồ Phan Kim Chi 50€ (HH), PT Phan Kim Vân 50€ (HH), PT Nguyễn Thị Mỹ Hương 50€ (HH), PT Phan Văn Hạnh 20€ (HH), PT Phan Văn Đức 20€ (HH), PT Ân danh 200€ (HH), PT Chánh Tịnh Đạo, Chơn Nhân Hiếu 50€ (HH), HHHH Tâm Hoa 100€ (Đan Mạch), PT Diệu Từ 50€ (HH), GĐ Lê Minh Hưng 100€ (Seevetal), PT Huỳnh Liên-Ngọc Đức 100€ (HH), PT Huỳnh Thọ Tảo Thanh Đức 100€ (HH), PT Huỳnh Mỹ Dung-Đức Hạnh 100€, Bé Quảng Hưng 70€ (HH), Bé Diệu Vân 50€ (HH), PT Quách Hưng Linh 30€ (Damme), PT Trần Kevin 10€ (Elmshorn), PT Oai Châu Chân 20€ (Hannover).

• Phương danh Phật Tử cúng dường xây dựng tân Bào Quang Ni Tự Hamburg 2007:

PT Nguyễn Cao Nhã-Diêu Thanh 500\$ (Việt Nam), PT Nguyễn Văn Có- Chánh Trí 200\$ (Mỹ), PT Phạm Thị Hải-Viện Tinh 20€ (Lühhnen), PT Lý Tấn Vạn 200€ (Đức), PT Trịnh Thị Mai Hoa-Nguyên Khôi 300€ (Lippstadt), PT Đặng Trần Minh 500€ (Wolfsburg), PT Thị Nhơn, Diệu Huệ 200€, PT Lâm Thuận Hỷ 50€, PT Hoàng Anh Tuyết 50€ (Hildesheim), Nguyễn Hữu Đức 10€, Chi Hội Phật Tử Stuttgart 2000€ (Stuttgart), Sư cô Huệ Niệm 300€ (Berlin), Chi Hội Phật Tử Bodensee và VPC 1000€ (Bodensee).

Chùa Bào Quang thành kính tri ân và hồi hướng công đức của quý Phật tử, những nhà hảo tâm, chư vị đồng hương cùng tất cả lên ngôi Tam Bảo chứng minh gia hộ quá cố chư Tiên Linh của quý vị siêu sanh về cõi Tịnh Độ, hiện tại quý vị thân bằng quyến thuộc được an vui khỏe mạnh, đời đời hưởng được phước lạc vô biên.

• THƯ KÊU GỌI ỦNG HỘ CÔNG TÁC TỪ THIỆN

Hamburg, 01.02.2008

Kính thưa quý vị,

Trong năm 2007 Chi Hội I'm for World Peace tại Đức đã xây được 2 cây cầu, 2 trường học với phòng vệ sinh và giếng bơm nước tại huyện Giồng Riềng, tỉnh Kiên Giang.

Chi phí cho tất cả những công trình trên xây dựng và cứu giúp người nghèo nói trên đều do tấm lòng hảo tâm của quý ân nhân đã đóng góp và ủng hộ.

Năm nay 2008,

chúng tôi sẽ tiếp tục chương trình quyên góp để xây cầu và đào giếng với máy bơm tại các vùng xa xôi thuộc các tỉnh Cà Mau, Sóc Trăng – nơi mà chính quyền không hề quan tâm đến và bà con cũng không nhận được sự giúp đỡ nào của địa phương cũng như của các cơ quan từ thiện ở nước ngoài.

Xin quý vị hảo tâm hỗ trợ chúng tôi trong những công tác từ thiện – xã hội, vừa giúp đỡ người nghèo vừa tạo cơ hội cho trẻ em ăn học để mai sau có một cuộc sống sáng sủa hơn.

Chi hội tại Cộng hòa Liên bang Đức làm việc dưới sự chỉ đạo của Sư Cô Thích

Nữ Hạnh Trì, trụ trì Tịnh Thất Hòa Bình, tại California Hoa Kỳ. Sư Cô là người sáng lập ra I'm for World Peace và cũng là đệ tử của Thượng Tọa Thích Như Điển, Phương Trưởng Chùa Viên Giác, Hannover Đức Quốc.

Kính Thư,

Đàm Thị Bích Liên

Tel: 040-5706715; Handy: 0176-48558887.

email : bichlien@im4worldpeace.de

Bank Verbindung: Sparda Bank.

BLZ : 20690500. Konto Nr: 1630075.

Konto Inh: Dam Thi Bich Lien.

Stichwort : im4worldpeace.

Chân Thành Cảm Ơn

I'm for World Peace xin chân thành cảm ơn:

- Quý vị ân nhân trong đêm sinh hoạt ca nhạc 01.12.2007 do Hội người Việt tỵ nạn Cộng Sản tại Hamburg tổ chức đã nhiệt tình ủng hộ số tiền 242€ cho Chi Hội I'm for World Peace.

- Quý vị ân nhân và hảo tâm đã nhiệt tình đóng góp công sức cho quây hàng thức ăn I'm for World Peace trong lễ hội Tết Nguyên Đán ngày 09.02.2008. Số tiền kiếm được là 1.820€, trừ 250€ tiền chỗ. Tiền lời trọn vẹn là 1580€.

I'm for World Peace đã nhận được những món ăn hấp dẫn đóng góp từ gia đình chị Hoa (Tạ), gđ. Mai & Kỳ (Hò), gđ. Lúa & Thanh (Nguyễn), gđ. Phùng (Nguyễn), anh Phong. Chúng tôi cũng không quên gửi lời chân thành cảm ơn đến gđ anh chị Hai Sang, gđ. Linh & Phát, gđ. Tám & Nguyệt, gđ. Hùng & Phượng, gđ. Hương & Chánh và hai cháu Ngô & Quyên (Tạ) đã giúp đỡ chúng tôi rất nhiều để thực hiện thành công quây hàng của I'm for World Peace trong dịp Tết vừa qua.

Xin ơn trên phù hộ độ trì cho chúng ta luôn khỏe mạnh và mọi sự an lành để tiếp tục làm những việc tốt, giúp đời, giúp người.

Trân trọng,

Đàm thị Bích Liên.

• PHƯƠNG DANH QUÝ PHẬT TỬ CÚNG DƯỜNG XÂY DỰNG CHÙA TAM BẢO MIỀN NAM NƯỚC ĐỨC :

Gđ. Lưu Văn Phúc (Gammertingen) cúng dường T.Tọa Phương Trưởng 765€, 10\$, 110 Thụy Sĩ. Thầy cho Niệm Phật Đường Tam Bảo. Đh. Trần Thị Nhân (Pháp) 20€. Bà Trần Đình Hữu (") 50€. Nguyễn Ngọc Toàn (") 20€. Minh Quang (") 10€. Diệu Nhung (") 10€. Kim Lan (") 10€. D.Bích, D.Nhàn (") 10€. Lê Tố Nga (,) 10€. Cao Thị Hai, Vương Bạch Hoa (T. Điển) 55€. Tịnh Hồng (USA) 20\$. Nancy (,) 20\$. Nguyễn Đức (,) 20\$. Đoàn Thị Thanh Tú (,) 40\$. Diệu Đức (,) 10\$. Diệu Hào (,) 10\$. Tịnh Hồng (,) 20\$. Cô Hải (,) 20\$. Bà Vĩnh (,) 10\$. Bà Nghi (,) 20\$. Bà Trà (,) 10\$. Phúc Ngọc (,) 40\$. Diệu Thanh (Canada) 100 Can. Phạm Văn Lại (Lindau) 20€. Nguyễn Thị Viễn Phương (Koblenz) 40€. Vưu Tô Ngân (Lichtenstein) 50€. Công Thanh Dương (Pfullendorf) 50€. Đào Xuân Thái (,) 50€. Đoàn Hạ Vy (Plochingen) 150€. Nguyễn Thị Linh Chi (RT) 150€. Nguyễn Thị Mai Trang (Villingen) 20€. Nguyễn Thị Ánh Hồng (Plochingen) 50€. Hồ Thị Bạch Mai (Sachsenheim) 60€. Hoàng Minh Hiếu (,) 50€. Kiều Quang Sáng (Bietigheim) 10€. Phạm Trần (Krefel) 40€. Huỳnh Anh (Kornnestheim) 50€. Lê Văn Phụng (,) 100€. Phi Thị Lan Hương (Berlin) 50€. Lê Thị Tỳ (Hannover) 50€. Thiên Hữu (,) 50€. Thiên Thế (,) 20€. Bác Diệu Nữ (,) 100€. Lưu Hạnh Dung (Karlsruher) 100€. Nguyễn Thị Hoàng Nghĩa (München) 50€. Phan Thị Cần (Pforzheim) 100€. Ngô Phương Thảo (Pfullendorf) 50€. Cao Thị Tu Cúc (Stuttgart) 300€. Hà Minh Dũng (Abstatt) 100€. Trịnh Thế Anh Cường (Bietigheim) 100€. Nghiêm Thị Kim Ngân (Ludwigburg) 50€. Nguyễn Văn Cảnh (Stuttgart) 500€. Huệ Ngô (RT) 200€. Nguyễn Thanh Vân (Waiblingen) 200€. Lê Thị Thanh (RT) 100€. Phan Thị Hường (RT) 300€. Trần Thị Mai Phương (RT) 100€. Vương Lộc Tâm (Waiblingen) 1.000€. Trần Thị Thanh Hà (Sonthofen) 50€. Phạm Vốn (Friedrichshafen) 50€. Lâm Tài Hoa (Überlingen) 100€. Phan Thị Tuyết Nhung (Ravensburg) 10€. Ngô Kim Chi (Austria) 10€. Hồ Thị Lan Chi (Lindau) 300€. Đồng Tuy 100€. Thiên Bảo 50€. Chi hội Koblenz 100€. Thiên Đạo 50€. Diệu Lộc 50€. Tiêu Văn Lâm (Wiesbaden) 50€. Huệ Tâm (,) 50€. Thiên Liễu (,) 50€. Thiên Tú (,) 50€. Lê Thị Năm (,) 50€. Diệu Hoa (,) 50€. Võ Thị My (,) 20€. Nguyễn Thị Viễn Phương (Koblenz) 100€. Chi hội Bad Kreuznach 100€. Thiên Liên 50€. Ấn danh 50€. Bé Nhơn 20€. Ngọc Châu 50€. Thiên Tú 10€. Thiên Bình 10€. Châu Đức Văn 50€. Thiên Nhơn 20€. Nguyễn Văn Cừu 50€. Thiên Đắc 50€. Nguyễn Ngọc Châu 50€. Nguyễn Thành Nam 50€. Bác Mộc 40€. Pháp Bảo 10€. Thiên Dũng 10€. Maurice 5€. Trần Hữu Lương (Frankfurt) 50€. Đồng Hành 10€. Thiên Bình 10€. Hoàng Tôn Long (Frankfurt) 10.000 Yen Nhật Bản. Trần Văn Phùng (Ludwigburg) 50€. Trần Thị Luận (,) 50€. Đào Quang Tú (,) 50€. Đào Quang Thành (,) 100€. Nguyễn Đồng Minh (,) 50€. Thương, Dân Việt (,) 100€. Khưu Phát, Mỹ Yến (,) 100€. Thương Hồng Châu (,) 50€. Asia Phương (,) 30€. Thiên Trúc (,) 20€. Lý Thanh Hương (Pforzheim) 500€. Hồ Kim Sinh (,) 50€. Nguyễn Bá Duy (,) 50€. Đào Quốc Bình (,) 50€. Kim Phương Lệ (,) 500€. Đỗ Thị Thu Hương (,) 50€. Trinh (,) 50€. Gđ Thái Sến (,) 250€. Gđ. Lương Văn Xinh (,) 400€. Gđ Nguyễn Viễn Sơn (,) 100€. Kim Phương Lệ (,) 50€. Chi hội Karlsruher 500€. Kim Dung (Công Ty TNHH Hoàng Ngọc tại VN) 500\$. Gđ Lê Văn Trường (Karlsruher) 400\$. Nguyễn Tấn Hồ (,) 50€. Vũ Thị Minh Hằng (,) 100€. Tạ Quang Thanh (,) 50€. Vũ Cao (,) 50€. Lưu Hạnh Dung (,) 50€. Nguyễn Ban (Freiburg) 100€. Mai Hồng Nhung 5€. Trần Thị Bích Thùy 50€. Nguyễn Thị Kim Lâm 30€.

Thái Dũng 50€. Kiệt, Nhung (Tübingen) 45€. Ban Hộ Nhiệm Pforzheim 100€. Gđ Họ Thái cúng dường Ban hộ Nhiệm Pforzheim 100€. Ân danh 20€. Huỳnh Bắc 30€. Minh Hiếu (Frankfurt) 50€. Đỗ Thị Đan Tú (Hamburg) 50€. Huỳnh Thị Phượng Chi (Berg) 50€. Lê Thị Ngọc Bích (Wörth) 100€. Đh Thái Em (Úc) 300 đô Úc. Lý Thị Hai (Úc) 200 đô Úc. Lý Song Châu 50€. Trần Phong Lưu (Trier) 50€. Trần Tử Hải (,) 50€. Giang Lăng Cui (Saarbrücken) 50€. Chung Văn Tấn (,) 50€. Lý Kiến Phi (") 50€. Lý Kiến Cường (,) 100€. Doãn Tuyết Nghi (,) 100€. Nguyễn Văn Phúc 50€. Đỗ Thúy Phượng (,) 50€. Tôn Mỹ Lệ (,) 100€. Gđ Ly Gang Mai (,) 100€. Tạ Văn Khánh 50€. Đổng Hương (,) 100€. Huỳnh Minh Tấn (,) 50€. Huỳnh Thanh Hưng (,) 50€. Nguyễn Thị Thu Thủy (,) 50€. Doãn Tuyết Mai (,) 100€. Xiangxing (,) 50€. Đào Thị Chúc (Trier) 50€. Liêu Bích Giao (Stuttgart) 100€. Đoàn Thục Như Hằng (Pforzheim) 50€. Đặng Văn Châm (Altbach) 50€. Nguyễn Thái Trang (Kirchheim) 50€. Trần Thị Ba (Böblingen) 200€. Gđ Võ Ngọc Sơn (Leonberg) 100€. Gđ Trần Huệ (Göppingen) 50€. Gđ Hồng Thanh Dũng (Stuttgart) 100€. Đặng Thanh Bạch (RT) 10€. Trinh 10€. Trịnh Văn Thúc (RT) 10€. Nguyễn Thị Minh Châu (RT) 50€. Nguyễn Thị Kim Xinh (RT) 10€. Số Phật Tử ân danh 70€. Đặng Tố Lan 100€. Trần Khoa Văn, Diệu Ngọc (Köln, Aachen) 100€. Ngô Văn Thuận, Thanh Hồng 50€. Nguyễn Thị Thuận (Filderstadt) 20€. Nguyễn Thị Mùi (Saarbrücken) 50€. Hoàng Thị Tuyết (,) 50€. Vũ Đức Toàn (Thụy Sĩ) 100€. Vo Dao R. Francois (Ixelles) 25€. Tăng Huỳnh Lan (Karlsruhe) 50€. Phạm Quang Chung (Göppingen) 50€. Nguyễn Thị Tính (Heilbronn) 500€. Nguyễn Đức Thành (Heilbronn) 500€. Nguyễn Thị Hồng Tân (Pforzheim) 200€. Đoàn Sơn (Plochingen) 300€. Trần Thị Phú (Stuttgart) 500€. Trần Quang Ngọc (,) 500€. Chi hội Frankfurt 200€. Nguyễn Đức Hà 200€. Kim Oanh Châu 50€. Viên Tâm 300€. Châu Nguyệt Lan (Pfullingen) 500€. Châu Chi Huệ (,) 500€. Châu Hồng Cường (,) 200€. Phật Tử Chi hội Mannheim 398€. Nguyễn Thị Mỹ Lệ (Villingen) 400€. Hương Görlinger (,) 50€. Nguyễn Thị Thu Hồng (Donauschingen) 50€. Nguyễn Hữu Hậu (Bad Dürrenheim) 50€. Nguyễn Trường Việt (Georger) 50€. Nguyễn Văn Nhiệm (Tuttlingen) 50€. Nguyễn Văn Chín (Spaichingen) 50€. Trương Ngọc Châu (Heilbronn) 10€. Dương Vinh 30€. Phan Văn Hữu (Tuttlingen) 20€. Bùi Thị Sáu (Schramberg) 30€. Lê Văn Mười (Villingen) 20€. Nguyễn Văn Trang (,) 20€. Diệp Thị Sơn (Aalen) 200€. Nguyễn Thị Linh Chi (RT) 150€. Trương Tam Muội (Ulm) 40€. Trần Lê Thăng (,) 50€. Trần Anh Tuấn (Stuttgart) 30€. Lý Thị Thanh Vân (Plochingen) 200€. Lê Thị Thuần (Pforzheim) 50€. Huỳnh Thị Thanh Hà (Lindeberg) 50€. Vũ Văn Hưng (,) 50€. Nghiêm Ngọc Phụng (München) 50€. Lâm Ngọc Dung (Leonberg) 20€. Gđ Mã Vĩnh Hưng (Stuttgart) 50€. Gđ Mã Vĩnh Phát (,) 50€. Gđ Mã Vĩnh Thông 50€. Gđ Thích Chí Cường (,) 50€. Triệu Thị Keo (,) 50€. Phạm Quang Chung (Göppingen) 50€. Mạc Phương Thảo (Gräfenau) 50€. Trần Ngô (Schorndorf) 100€. Gđ Đỗ Chung Mẫn (Stuttgart) 1.000€. Võ Thị Cúc (RT) 150€. Nguyễn Thị Phần (RT) 50€. Nguyễn Thị Huyền Nga (Pháp) 50€. Lâm Diệp (Ötildern) 50€. Nguyễn Vivian (Pforzheim) 50€. Hồ Tấn Tiên (Abstadt) 200€. Gđ Nguyễn Việt Chiêu (Baden-Baden) 200€. Gđ Lâm Kim Huệ (RT) 200€. Chi Hương (Ulm) 20€. Chi Hương (Weingarten) 20€. Thiện Trước 50€. Phạm Kim Anh (Pháp) 100€. Nguyễn Thị Ánh (,) 25€. Mạch Tố Linh (Italia) 50€. Lại Kim Anh (,) 50€. Gđ Bảo Chí (,) 50€. Võ Văn Quế (,) 20€. Nguyễn Văn Hoàng (,) 50€. Nguyễn Xuân Hiệp (,) 50€. Mạch Trước Anh (,) 50€. Trương Thị Y (,) 20€. Trần Nguyệt Anh (,) 100€. Nguyễn Văn Dũng (,) 100€. Phạm Minh Tùng (,) 20€. Ân danh 100€. Đỗ Thị Kim Uyên (Weil der Stadt) 100€. Đào Thị Ngọc Lan (Pforzheim) 50€. Nguyễn Ngọc Mai (,) 50€. Nguyễn Văn Thái (,) 50€. Hồ Thị Thanh Đạm (RT) 100€. Nguyễn Hữu Thịnh 20€. Trịnh Hùng Thăng 20€. Siam Thai 10€. Hồ Thị Năm (RT) 200€. Gđ Lê Văn Vinh (Wangen) 500€. Chi Hội Künzelsau 300€. Tại Künzelsau: Lâm Thị Kiều 10€. Thiện Giới 10€. Trần Thị Nam Panwitz 10€. Hoa Thị Bình 20€. Nguyễn Văn Trùng 10€. Phạm Thị Ngọc Phương 100€. Diệu Sương 20€. Lâm Văn Dũng 10€. Nguyễn Hạnh Trinh 50€. Chánh + Diệu Minh 50€. Thầy Hạnh Tấn 50€. Phan Thế Mỹ 20€. Hoàng Thị Lợi 50€. Lê Trí Luận 10€. Bác Dừa+ con gái 30€. Ân danh 10€. Nguyễn Thị Trí (Plochingen) 100€. Đặng Khánh (Sindelfingen) 100€. Minh Huệ (Stuttgart) 50€. Gđ Trần Trọng Sơn (,) 50€. Trần Thị Hòa Bình (Erzbach) 50€. Gđ Cao Xuân Năng (Stuttgart) 1.000€. Tạ Nguyệt Trinh (Heilbronn) 20€. On thị Anh Đào (Leonberg) 50€. Liêu Bích Giao (Stg) 100€. Hội Tết trường Việt Ngử Heilbronn: Võ Duy Bá 10€. Trần Quốc Hào 20€. Hoàng Xuân Tùng 20€. Bùi Thị Thanh Tấn 10€. Ân danh 10€. Gđ Tây, Nga 20€. Gđ Nguyễn Văn Mậu 20€. Hồ Thị Bích Vân 10€. Hưng Anh 10€. Gđ Vũ, Hết 10€. Văn Bích Nga 20€. Dũng Liên 10€. Nguyễn Thị Oanh (Lauffen) 10€. Gđ Phong, Ngân (") 10€. Đỗ Ngọc Thành (Bad Friedrichall) 10€. Vi Bá Doanh (Bad Friedrichall) 10€. Gđ Hiền Thanh (Ottmarheim) 10€. Vũ Thị Huệ (Karlsruhe) 20€. Lê Văn Pha

(Karlsruher) 20€. Thái Quang Toàn (Obersulm) 50€. Lê Chiến Thắng (Kirchheim) 10€. PHẬT TỬ CHO MƯỜN HỘI THIÊN: Ân danh 30.000€. Ân danh 2.000€. Đào Thị Chúc (Trier) 3.000€.

• DANH SÁCH AN NHÂN ỦNG HỘ CHO QUỸ XÂY DỰNG TƯỢNG ĐÀI TỶ NẠN HAMBURG trong ngày Hội Xuân Mậu Tý 2008 tại Mönchengladbach

Huỳnh Lê Tấn Đức (MG) 50€. Đặng Hồng Hiến (MG) 50€. Lê Mậu (Lé Markt) 50KR. Kỳ - Á Châu (KR) 50€. Nguyễn Văn Rị (MG) 50€. Nguyễn Văn Chính (MG) 20€. Đặng (Asia) (KR) 5€. Ngô thị Ngọc Ánh (MG) 5€, Vũ Văn Bắc (Minden) 50€. Đỗ Tố Nga (Münster) 50€. Trần Thanh Khoa (Düsseldorf) 50€. Huỳnh Thiện Tâm (MG) 20€. Bùi Văn Toàn (Kempen) 20€. Nguyễn Mạnh Điền (KR) 30€. Nguyễn Như Cường (Aachen) 10€. Lê Thanh Hà (Werne) 20€. Lê Văn Lung (KR) 10€. Thanh Nga (Viersen) 10€. Ronge-Peter (Bringen) 10€. Đinh Anh Thư (KR) 5€. Nhân Phương (Viersen) 5€. Nguyễn Văn Điện (KR) 5€. Nguyễn Văn Quý (Viersen) 5€. Lê Văn Công (Dülken) 10€. Nguyễn Văn Viễn (MG) 10€. Châu Minh Thu (MG) 10€. Mã Thanh Nga (Nettertal) 10€. Đỗ Hoàng Thiên Báu (KR) 5€. Nguyễn thị Ngọc Anh (MG) 10€. Phan Văn Phước (Düsseldorf) 20€. Huỳnh Thanh Hà (Nettertal) 20€. Trương Du Thanh (Aachen) 10€. Vũ Minh Trang (Neuss) 5€. Hoàng Ngọc Anh (Düsseldorf) 5€. Võ thi Sáu (Nettertal) 3€. Ngô Kim Hoàng (Nettertal) 15€. Hồ Huỳnh Mai (Neuss.Kaarst) 20€. Đỗ thị Anh Thư (Alfter) 5€. Vũ Quốc Việt (MG) 5€. Vũ Đức Phát (Köln) 5€. Bùi Đức Hậu (Düsseldorf) 5€. Phan Linh Minh Tâm (Düsseldorf) 2€. Lê Tấn Lộc (Viersen) 5€. Phạm Văn Nguyễn (Erkelenz) 5€. Đinh Văn Ngân (KR) 20€. Lâm phú Khánh (MG) 10€. Vũ Quốc Chung (MG) 10€. Nguyễn Sơn (MG) 10€. Phạm Thị Bích Thủy (Ansbach) 100€. Quan Thị Huân (Neuss) 10€. Phạm Thị Đăng (Neuss) 10€. Đỗ Văn Thục (Neuss) 20€. Hồ Quý Đông (MG) 20€. Đỗ Thị Bích Liên- Minh (MG) 10€. Nguyễn Văn Phương (MG) 20€. Nguyễn Văn Quý (MG) 20€. Hội Bà Mẹ Công Giáo (KR) 100€. Phạm Vaă Tùng (MG) 50€.

- Danh Sách 1.185€
- Thùng tiền khuyến góp 270€
Tổng Cộng : 1.455€

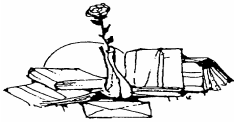
Ban Tổ Chức Hội Xuân Mậu Tý 2008 tại M'Gladbach đã chuyển số tiền này vào trương mục: Konto Nr: 3449444, BLZ:20070024 Deutsche Bank PGK 20-03-2008 của Hội Xây Dựng Tượng Đài Tỵ Nạn Hamburg (Hamburger Gedenkstein e.V.)

(Nguyễn Văn Rị, Trưởng Ban Tổ Chức)

• DANH SÁCH AN NHÂN ỦNG HỘ CHO QUỸ XÂY DỰNG TƯỢNG ĐÀI TỶ NẠN HAMBURG (tiếp theo):

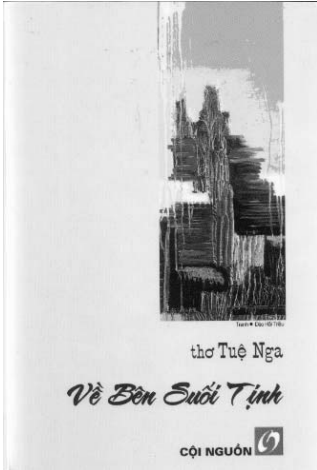
Frank + Evelyn Nguyen (?): 30€; Thanh Tai Nguyen (Groß-Zimmern): 50€; Sư Cô Thích Nữ Hạnh Châu (Chùa Viên Giác, Hannover): 100€; Uông Minh Trung (Hannover): 20€; Thái Kim Oanh (Bad Vilbe): 200€; Tôn Nữ Thị Gái (Reutlingen): 30€; Tạ Văn Hợp, Tị Bạch Huệ (Düsseldorf): 50€; Chi Hội Phật Tử TNKarlsruhe (Bà Huỳnh-Kiefer, Chi): 200€; Hội Người Việt TN Cao Niên München: 2.250€; Nguyễn Công Bảo Như (Wilhelmshaven): 50€; Chi Hội Phật Tử VNTN Reutlingen và các ân nhân: 420€; Hội Người Việt TNCS Saarland: 500€; Phạm Thị Minh Tâm (Hamburg): 100€; Phí Thị Lan Hương (Berlin): 20€; Phạm Hùng Mạnh (Ahrensburg): 50€; Mai Hữu Chức (Ahrensburg): 10€; Helga Gwildis (Hamburg): 30€; Hoàng Văn Toàn (Hamburg): 20€; Cộng Đoàn Công Giáo Giuse Khang (Hamburg): 100€; Trần Văn Kiêm (Hamburg): 20€; Đỗ Thạch Lân (Hamburg): 50€; Lê Tấn Dũng (Hamburg): 20€; Phùng Khải Tuấn (Bremen): 20€; Vương-Loan Restaurant Hamburg: 100€; Lý Khương (Hamburg): 10€; Nguyễn Văn Kiêm (Hamburg) 50€; Võ Văn Trung (Hamburg): 50€; Nguyễn Văn Rị (Hamburg): 20€; Lào A Sáng (Hamburg): 10€; Trần Quang Nhung (Hamburg): 50€; Nguyễn Đức (Hamburg): 20€; Nguyễn Hoàng Minh (Hamburg): 10€; Vương Hữu Đạt (Hamburg); 20€; Nguyễn Ngọc Tuấn (Hamburg): 20€; Tiền trong thùng(Hamburg): 90,97€; Hội Người Việt TNCS tại Mönchengladbach: 1.455€; Trương Kim Sơn (Hamburg): 100€; Dr.Nguyễn Huy Hoàng (Plettenberg): 100€; Dr. Thi-Minh Ngọc Nguyễn (Hamburg): 50€; Liên Hội Sinh Viên Võ Bị Đà Lạt Âu Châu: 200€.

(Hội Xây Dựng Tượng Đài Hamburg e.V. xin chân thành cảm tạ).

Giới thiệu sách báo mới

• Về Bên Suối Tịnh - Thơ Tuệ Nga

Thi tập có tâm vóc của một đời thi nhân, trình bày rất trang nhã, do Cội Nguồn xuất bản năm 2007, dày 608 trang + 38 bản nhạc của nhiều nhạc sĩ phổ thơ của Tuệ Nga.

... Về Bên Suối Tịnh, hoài bão, ước mơ hiện thể đời này. Suối Tịnh khỏi phải tìm kiếm xa xôi vạn dặm, ngọn suối nằm ngay trong bản thể, trái tim con người. Tuệ Nga đã

mở rộng trang thơ, lấp lánh Tịnh Thiên.

Tìm Về Suối Tịnh có nghĩa là rời khỏi bến mê, về bên bờ giác, là trở lại với mình bằng nhân duyên trong hành trình tiến hóa của lẽ đạo.

Tuệ Nga, nguyên hội viên Thi Đoàn Quỳnh Dao, Sài Gòn; hiện định cư tại Hoa Kỳ.

Đã xuất bản: ■ Suối (Giải Văn Học Nghệ Thuật năm 1974) ■ Suối Trầm Tư (1982) ■ Mây Hương (Thơ Đạo 1987) ■ Chiều Phố Mây (1991) ■ Hoa Sương (1994) ■ Hoa Đài Dâng Hương (Thơ Đạo 1995) ■ Nửa Viên Trăng (1997) ■ Lan Hoa Thi Tập (Tuệ Nga-Phương Hồ 1998) ■ Suối Hoa (1999) ■ Từ Giòng Sông Trăng (2005) ■ Về Bên Suối Tịnh (2007).

Địa chỉ liên lạc: Tuệ Nga
20370 SW Lela Lane
Aloha, OR 97006 – 6525, USA
e-mail : tuenga@gmail.com

• Triết Lý Củ Khoai

Tập truyện ngắn và phiếm của Trần Cà Mau:

Hình bìa của nữ họa sĩ Trần Anh Thi, sách dày 274 trang, do Văn Học xuất bản năm 2006.

Trần Cà Mau nói rằng, anh không làm văn chương, anh không phải là nhà văn, nhưng anh viết truyện ngắn. Nhưng truyện của anh

rất độc đáo, phảng phất cuộc đời của anh hay của những người thân quen với những nhận xét dí dỏm dễ thương biểu trưng được tấm lòng hòa ái, phong thái an nhiên tự tại để thích nghi với mọi cảnh ngộ...

Địa chỉ liên lạc:

Trần Đức Hợp
6009 Rancho Mission Rd # 202
San Diego, CA 92108 - USA
Phone: (619) 640-0016
e-mail: tramcamau2003@yahoo.com

• Con Đường Cũ

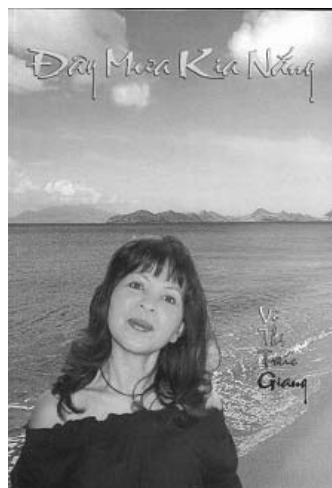
Tuyển tập truyện ngắn của Phong Hưng Lưu Nhơn Nghĩa, do Thất Sơn Châu Đốc ấn hành năm 2007. Đây là một công trình sưu tập có giá trị văn hóa của nhà văn Lưu Nhơn Nghĩa qua những bài viết ngắn về những hình ảnh, phong tục, tập quán của quê hương Thất Sơn-Châu Đốc.

Sách dày 284 trang, chỉ dành cho những bạn hữu hay đồng hương của nhà văn quá cố Phong Hưng Lưu Nhơn Nghĩa. Xin tìm đọc nơi trang nhà www.thasonchaudoc.com

• Đây Mưa Kìa Nắng

truyện và thơ của Võ Thị Trúc Giang.

Tác giả ghi lại tâm trạng của mình: "... Mới ngày

hôm qua nắng, sáng ngày hôm nay mưa, hỏi mình bớt buồn hay chưa, buồn qua vui đến thông dong, dặn lòng đón nhận thờ ơ, mà sao lòng vẫn vu vơ trở trời ...".

Thế nhưng, chuyển hóa đổi thay là lẽ vô thường của tạo hóa, nhưng nếu dụng tâm quá lớn, vọng niệm quá nhiều thì sẽ biến cuộc sống trở nên bất thường; con người khó

tìm được an nhiên tự tại...

"**Đây mưa kia nắng**", sách khổ nhỏ 12,5cm x 18,5 cm, dày 200 trang, tác giả tự xuất bản .

Giá bán : 11€ (chưa kể cước phí bưu điện)

Liên lạc: Võ Thị Tường Vi
5, rue de la Forêt

57910 Neufgrange – France.
e-mail: lua9mientay@yahoo.de

- **CD Lòng Người Viễn Xứ** gồm 14 ca khúc chọn lọc của nhạc sĩ **Minh Thao**:

Nét nhạc mới lạ, độc đáo. Ca khúc với cấu trúc hợp âm đa dạng và chặt chẽ nên melody có nhiều note nhạc thật đẹp nghe thật quyến rũ dễ thương.

■ Hẹn hò Nhật Nguyệt (thơ Dương Kiên, Xuân Phú ca), ■ Ngoài Xa Dấu Chân Mây (thơ Tuy Anh, Mỹ Dung ca); ■ Tình Người Lãng Tử (Thụy Long và Mỹ Dung); ■ Lòng Người Viễn Xứ (Hoàng Quân); ■ Kề Si Tình (Hồ Bích Ngọc); ■ Một Thoáng Saigon (Quỳnh Lan); ■ Một Thoáng Paris (ý thơ Tuy Anh, Quang Minh ca); ■ Phiên Khúc Tình Cho Em (thơ Dương Kiên, Quang Minh ca); ■ Hương Lửa Nghìn Sau (thơ Tuy Anh, Nguyễn Thảo ca); ■ Ngày Mình Yêu Nhau (Tấn Đạt); ■ Dịu Dàng Mình Yêu Nhau (Thụy Long); ■ Để Lãng Quên Đời (Nguyễn Thảo); ■ Liêu Trai (thơ Ngọc Tuyền, Thụy Long); ■ Xuân Yêu Thương (Hợp ca).

- Giá bán: **5 €** (chưa kể lệ phí bưu điện)

- Liên lạc: Nguyễn Thị Hiền

Zinnowitzer Str. 20.- 22147 Hamburg – Germany
Tel: 040 – 647 07 92

Sẽ phát hành trong tháng 8 năm 2008

Những cây bút nữ

Tập truyện của 7 nhà văn nữ quen thuộc, cộng tác thường xuyên với báo Viên Giác:

- Trần Thị Hương Cau
- Hoàng Thị Doãn
- Trần Thị Nhật Hưng
- Hoa Lan
- Huỳnh Ngọc Nga
- Thi Thi Hồng Ngọc
- Hồng Nhiên

Sách dày gần 500 trang, bìa 4 màu, in offset tại Đài Loan.

"Những Cây Bút Nữ"

sẽ phát hành trong tháng 8 năm 2008 nhân lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Viện Nghiên Cứu và Tu Học Viên Giác, Đại Lễ Vu Lan và kỷ niệm 30 năm thành lập Chùa Viên Giác -

Chưa hết một đường bay...

*Có những buổi ta ngồi nghe lá đổ
Lòng bập bùng ánh lửa đốt tâm can
Vấn tha thiết như ngày xưa thảng cũ
Thuở đời cao lũng thấp dải trắng ngàn.*

*Khung trời rộng chập chùng mây với gió
Biển mênh mông sóng vỗ nước với đầy
Chiều sắp tắt mai sau đời cũng tắt
Nhìn lại mình chưa hết một đường bay.*

*Thơ kiêu bạt giữa từng không sôi sục
Vỡ ngang trời từng mảnh vụn liêu trai
Qua ánh mắt thoáng tia nhìn khinh bạc
Một lần đi nhẹ hẫng tấm hình hài.*

*Đời phiêu bạt mang mang hồn Thục Đế
Tiếng Đỗ Quyên còn vọng chốn quê nhà
Như nhắc nhở trong ta còn món nợ
Đừng để rồi năm tháng sẽ phôi pha.*

*Lời nhắc nhở năm canh dài khắc khoải
Con tim ta mang nặng mối u hoài
Trong cuộc sống đã bao lần tự hỏi
Gánh được gì cho đất nước trên vai.*

*Thành quách cũ vẫn vang rền chiêng trống
Hàng cờ bay phất phới giục lên đường
Trong tiềm thức chợt thấy hồn lạc nẻo
Bước chân còn ngang dọc chốn biên cương.*

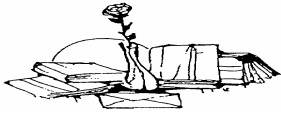
• **Trần Ngọc Nguyên Vũ**
(Một thời luân lạc)

Báo Viên Giác tổ chức ngày 22 đến 24 tháng 8 năm 2008.

- **Tiền phát hành sách sẽ được sung vào quỹ xây Tu Viện Nghiên Cứu và Tu Học Viên Giác.**
- **Giá ủng hộ : 17 €** (chưa kể cước phí bưu điện)

Sách in có giới hạn. Quý vị độc giả và Phật Tử ngay từ bây giờ có thể đặt mua trước tại văn phòng chùa Viên Giác.

Hộp Thư Viên Giác

Trong thời gian qua Viên Giác nhận được những thư từ, tin tức, tài liệu, bài vở, kinh sách, báo chí của ac1c Tổ Chức, Hội Đoàn, Tôn Giáo và các Văn Thi Hữu khắp nơi gửi đến.

* Thư tín

Hòa Thượng Thích Trí Chơn (USA); Thiện Thanh (Đức); Thi Thi Hồng Ngọc (Đức); Bùi Xuân Cảnh (USA); Nguyễn Ngọc (Đức); Hòa Thượng Thích Tâm Châu (Canada); Liễu Pháp (USA); Trần Đức Hợp (USA); Trần Thị Khánh Vân (USA); Nguyễn Hạnh Hoàng Thị Đoãn (Đức); Hồ Trọng Khôi (Pháp); Nguyễn Nhân Chứng (USA); Nguyễn Thượng Chánh (Canada); Nguyễn Quý Đại (Đức); Nguyễn Song Anh (Đức); Quỳnh My (USA); Thylanthao (USA); Tiểu Tử Võ Hoài Nam (Pháp); Ý Nga (Canada); Tuệ Nga (USA); Thích Chân Tuệ (Canada); Hoa Lan (Đức); Lưu Ngọc Hồ (USA); Phan Hưng Nhơn (Đức); Trần Ngọc Nguyên Vũ (USA); Phương Hà (Bi); Tôn Thất Thiệu (USA); Trần Ngân Tiêu (USA); Trần Ngọc Linh (USA); Thyletrang Nguyễn Thị Cúc (USA); Võ Trường Sa (USA); Hồng Hà (Đức); Tràm Cà Mau (USA); Võ Thị Trúc Giang (Đức); Đàm Thị Bích Liên (Đức); Lưu An (Suisse); Nguyễn Minh Cần (Nga); Nguyễn Ngọc (Đức); Lương Nhứt Nương (Đức); Ngô Văn Phát (Đức); Quỳnh Hoa (Đức); Thích Hạnh Tuấn (USA); Tôn Thất Đào (USA); Ba Tê (Đức); Nhứt Trọng (Đức); Lê Ngọc Châu (Đức); Phan Ngọc (Đức); Nguyễn Văn Rị (Đức); Nguyễn Mẫn Trần Đình Hưng (Đức); Nguyễn Trí (Đức); Trần Đức Hoàn (Pháp); Lê Huy Hà (Canada); Anh Dufoe (USA), Bs. Phạm Nguyên Lương (USA). Thích Hạnh Tuấn (USA), Thích Quảng Ba (Úc). Thích Nguyên Lộc (Pháp).

* Kinh sách & Báo chí

Đức: Dân Chúa Âu Châu số 305; Diễn Đàn Việt Nam số 191; Development and Cooperation Nr. 2&3/08; Entwicklung und Zusammenarbeit Nr.2&3/08; Dân Văn số 115; Sinh Hoạt Cộng Đồng số 224; Hörin Nr.14; Zentrum Rundbrief 2/08.

Pháp: Nhịp Cầu số 161; Hoảng Pháp số 110.

Bi: Tuệ Giác Xuân 2008.

Na Uy: Pháp Âm số Xuân Mậu Tý.

Hoa Kỳ: Đức Phật tối thượng - Một vĩ nhân chưa từng thấy - TT. Thích Tâm Quang dịch; Biển đời nổi trôi - Minh Lương & Sung Trương; Nguồn Đạo số 73; Thế Giới Ngày Nay số 201; Đặc san Xuân Mậu Tý chùa Hải Đức; Chan Magazine Winter 2008; Tin Lành số 140-141, 144-145; Tin Miền Nam News Agency 116, 117.

Canada: Tiểu Bộ Kinh - Huỳnh Hữu Hồng; Pháp Ân số 90 tháng 2/08.

Ấn Độ: Tập san Pháp Luân số 45.

Đài Loan: Thiên Phật Sơn số 222.

Úc Đại Lợi: Pháp Bảo số 79.

Thư Trả Lời Độc Giả

• Phù Vân phụ trách

- Nhà thơ Hải Thanh Phạm Nguyên Lương, Hoa Kỳ:

Khi mấy bài thơ Xuân của đạo hữu đến với chúng tôi thì Tết Mậu Tý 2008 đã qua rồi, bởi theo thông lệ của báo Viên Giác số đặc biệt về Tết đều phát hành trong tháng 12 dương lịch. Chúng tôi rất rõ tấm lòng quý kính của đạo hữu đối với chư Tăng Ni và sự tin nhiệm đối với tờ báo Viên Giác, tuy nhiên dịp này chúng tôi cũng xin nhắc cho đạo hữu hay, chúng tôi rất hoan nghênh bài vở đóng góp cho tờ báo, nhưng nhớ gửi trước ngày 20 của tháng lẻ để chúng tôi có đủ thời gian layout, ấn loát và phát hành trong tháng chẵn. Kính.

- Hai bác Trần Trọng Khoái và Trần Kim Quê, Oakland, California, Hoa Kỳ:

Cảm ơn hai bác đã gửi cho chúng tôi những câu đối Tết rất hay và có ý nghĩa, nhưng rất tiếc là khi nhận được thì báo Xuân Viên Giác đã lên khuôn rồi. Tuy nhiên cũng xin ghi lại câu đối bác viết tặng nhân dịp Mừng Xuân Di Lạc với tâm nguyện:

Nguyên Đán hành hương, cung chúc Phật ân chu biến;

Tân Xuân thánh pháp, thỉnh nguyện Tăng bảo trang nghiêm.

Năm nào hai bác cũng gửi bài viết về Xuân và Tết; nhưng năm nay thấy vắng, nên quý Thầy và Ban Biên Tập rất quan tâm đến sức khỏe của hai bác. Cầu nguyện chư Phật gia hộ cho hai bác luôn an lạc, sức khỏe và vạn sự như ý sở cầu. Trân trọng.

- Nhà thơ Phương Hà, Vương Quốc Bỉ:

Đã lâu lắm không nhận tin tức gì của anh, nên tôi rất sức vui mừng khi nhận được thư anh và tôi cũng không giấu được xúc động khi đọc bài thơ "Trời Chiều" nhân sinh nhật 80 tuổi của anh. Cuối bài thơ, anh đã ghi chú cho tôi như là một lời tạ từ để chuẩn bị thên thang đi vào cõi vĩnh hằng.

Hai câu thơ cuối thật buồn ngủi về lẽ vô thường:

... Sá chi mắt mới rằng mòn tai lắng

Vĩnh biệt đời ơi trọn giấc Nam Kha...

Ai cũng phải có một lần vĩnh viễn ra đi, chuẩn bị cho việc thanh thản ra đi là điều cần thiết; cảm ơn anh đã nhớ nghĩ đến anh em đồng điệu; ước mong anh em chúng ta gặp gỡ một lần trước khi chia tay. Rất thân.

- Đạo hữu Pháp Nguyên Nguyễn Đức Hoàn, Montpellier, Pháp:

Chúng tôi sẽ cố gắng tìm những số báo năm trước để gửi cho anh; có lẽ anh không nhận được những số báo này vì khi chuyển tiền anh quên ghi rõ "ủng hộ báo Viên Giác" nên tên anh trong danh sách độc giả nhận báo tạm thời bị xóa đi.

Mong anh lưu ý việc này để tránh cho những trục trặc về sau. Thân mến.

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động khi được tin chị:

ĐỖ THỊ NGUYỆT

Đã tạ thế ngày 26.12.2007 tại Uelzen, Cộng Hòa Liên Bang Đức. Hưởng dương 52 tuổi.

Thân hữu ghe 4 Cap Anamur 7 chân thành phân ưu cùng tang quyến và thành kính cầu nguyện cho Hương Linh chị Đỗ Thị Nguyệt sớm được vãng sanh về miền Cực Lạc.
-Đđ. Tăng Hồng Sương - Huỳnh Văn Sang - Phan Văn Quay - Hồ Chánh Phát - Hồ Chánh Ký.

PHÂN ƯU

Được tin buồn:

Anh PHAN THANH ĐIỀU
Cư ngụ tại Landau / Đức Quốc
vừa từ trần ở Việt Nam ngày 17.02.2008.
Hưởng dương 58 tuổi.

Xin chia buồn cùng Chị Phan Thanh Điều và các cháu, nguyện cầu Linh hồn Anh sớm về cõi Phật.

- Đđ. Đoàn Ngọc Xuân - Lý Văn Văn - Lương Hoàng Tấn và các bạn xa gần.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ tất cả thân bằng quyến thuộc, quý cô bác và bạn hữu xa gần đã điện thoại, phúng điếu, chia buồn và tiễn đưa Linh cữu của: Chồng, Cha, Em và Chú của chúng tôi là:

PHAN THANH ĐIỀU
Sinh ngày 08.03.1950
Tạ thế ngày 17.02.2008, nhằm ngày 11 tháng
Giêng năm Mậu Tý tại Việt Nam.
Hưởng dương 58 tuổi.

Lễ an táng đã được cử hành vào lúc 9 giờ ngày
21.02.2008, nhằm ngày 11 tháng Giêng năm Mậu
Tý, tại phần mộ của gia đình tại huyện
Mỹ Tú, tỉnh Sóc Trăng, Việt Nam.

Trong lúc tang gia bối rối nếu có điều chi sơ sót kính xin quý vị niệm tình tha thứ.

Tang gia đồng cảm tạ:

-Vợ: Trịnh Thị Liên (Đức)

* Con:

-Phan Thanh Nhật Lan - Phan Huỳnh Điểu - Phan Thanh Hoàng Ly (Đức)

-Phan Thanh Hồng Liễu (Thái Lan)

-Chị: Phan Thị Bày và gia đình (Hoa Kỳ)

-Anh: Phan Hữu Chính và gia đình (Hoa Kỳ)

* Cháu:

-Phan Du Mỹ Lan và gia đình (Đức)

-Phan Du Mỹ Cao và gia đình (Việt Nam)

-Trương Mộng Ngọc Tuyết và Chồng (Đức).

CÁO PHÓ VÀ CẢM TẠ

Gia đình chúng tôi vô cùng đau buồn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc và bạn hữu xa gần, Mẹ, Mẹ Chồng, Mẹ Vợ, Bà Nội, Bà Ngoại của chúng tôi là:

Bà: MÃ THỊ HÒA

PD: Diệu Thuận

Sanh năm 1935 (Bạc Liêu).

Đã tạ thế ngày 09.03.2008 nhằm ngày 02.02
năm Mậu Tý tại Tây Đức

Tang quyến chúng con xin thành kính đánh lễ tri ân:
-Thượng Tọa Thích Quảng Thuận.

-Đại Đức Thích Thiện Sơn, Trụ trì chùa Phật Huệ.

-Đại Đức Thích Từ Trí, Trì sự chùa Phật Huệ.

-Đại Đức Thích Thiện Thái.

-Đại Đức Thích Minh Thông.

-Ni Sư Diệu Hạnh chùa Phật Bảo.

-Sư chú, Sư cô chùa Phật Huệ.

Đồng thời gia quyến chúng tôi xin chân thành cảm tạ:

-Ban hộ niệm chùa Phật Huệ, Chi hội Phật tử Aschaffenburg & VPC.

-Cùng tất cả quý thân hữu gần xa đã dành nhiều thì giờ đến tư gia chia buồn, an ủi, tụng kinh cầu siêu, phúng điếu, tận tình giúp đỡ tang quyến cũng như phân ưu qua điện thoại, điện thư và tiễn đưa Linh Cữu của Mẹ, Mẹ vợ, Mẹ chồng, Bà ngoại, Bà nội chúng tôi đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Và đặc biệt xin ghi nhận tấm thân tình vô cùng quý giá của Chị Châu (Kaiserlautern), Anh Chị Hà Thịnh đã dành cho gia đình chúng tôi là cùng với chúng tôi liên tục hộ niệm cho Mẹ chúng tôi suốt 8 tiếng đồng hồ không ngừng nghỉ.

Trong lúc tang gia hữu sự không tránh khỏi lỗi lầm và nhiều thiếu sót. Kính xin chư Tôn Đức Tăng Ni và quý vị từ bi hi xả niệm tình tha thứ.

Tang gia đồng kính bái:

-Con Trưởng Nữ: Mã Thị Nhã chồng và các con, Việt Nam.

-Con Trưởng Nam: Lý Quang Nghĩa vợ và các con, Gia Nghĩa Đại.

-Con Thứ Nữ: Lý Thị Hoa và chồng, Việt Nam.

-Con Thứ Nam: Lý Quang Hậu vợ và các con, Việt Nam.

-Con Dâu Thứ: Lý Thị Kim Oanh và các con, Tây Đức.

-Con Thứ Nữ: Phan Thị Mai chồng và các cháu, Tây Đức.

PHÂN ƯU

Rất xúc động nhận được tin Đạo hữu:

TRƯƠNG MINH HIỆP

Pháp danh Tịnh Duyên

Tạ thế lúc 1 giờ 05 trưa ngày Thứ bảy 26.01.2008
nhằm ngày 19 tháng Chạp năm Đinh Hợi, tại
Saarland, Đức Quốc.
Hưởng thọ 63 tuổi.

Toàn thể Chi Hội Saarland, Trier & VPC thành thật chia buồn Đạo Hữu Thiện Pháp (chị Thu Anh) và các cháu. Ngưỡng cầu Tam Bảo từ bi gia hộ cho Hương linh Đạo Hữu Tịnh Duyên phát tâm Bồ Đề rộng lớn, dứt sạch nghiệp chướng, an lành sinh về Thế Giới Cực Lạc.

- Chi Hội Saarland & Trier & VPC.

CÁO PHÓ VÀ CẢM TẠ

Gia đình chúng con / chúng tôi vô cùng đau đớn báo tin đến thân bằng, quyến thuộc và bạn hữu xa gần: Chồng, Cha, Ông kính yêu của chúng tôi là:

Cụ Ông PHẠM TÙNG

Sinh ngày 03.10.1921 tại Huế

Quê quán: Đồng Hới, Quảng Bình

Đã từ trần lúc 23g30 phút ngày 10.02.2008, nhằm giờ Hợi ngày Mồng 4 tháng Giêng năm Mậu Tý tại Braunschweig, Đức Quốc.

Thượng thọ 88 tuổi.

Tang lễ đã được cử hành tại Braunschweig lúc 11 giờ ngày 22.02.2008 dưới sự Chủ lễ của Đại Đức Thích Hạnh Tấn.

Gia đình chúng con/chúng tôi xin chân thành cảm tạ và tri ân:

- Thượng Tọa Thích Như Điển, Phương Trưởng chùa Viên Giác;
- Đại Đức Thích Hạnh Tấn, Trụ trì chùa Viên Giác;
- Đại Đức Thích Hạnh Lý.
- Chư Tôn Đức Tăng Ni chùa Viên Giác, Hannover;
- Hội Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Braunschweig
- Cùng tất cả thân bằng, quyến thuộc và bạn hữu xa gần ở khắp mọi nơi đã tụng niệm, phân ưu dưới mọi hình thức, tham dự tang lễ và tận tình giúp đỡ về mọi mặt trong lúc tang gia quá đau buồn.

Kính xin quý vị niệm tình tha thứ mọi sơ sót.

Tang gia đồng kính bái:

Vợ: Cụ Quả Phụ Phạm Tùng, nữ danh Nguyễn Thị Hồng Hạnh, Braunschweig;

* Con:

- Phạm Thị Phương Nguyên và cháu Bùi Phạm Anh Thư Diana, Braunschweig;
- Quả Phụ Phạm Đồng Minh và các cháu: Phạm Jens, Phạm Nathalie – Raubling;
- Phạm Đồng Quang, vợ Dương Minh Ánh và con Phạm Dương Quỳnh Anh, Hannover.

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin từ trần của Mẹ và Bà chúng tôi là:

Bà Góa Phụ NGUYỄN THÀNH LUÔN

Khuê danh Huỳnh Lan Anh

(thường gọi Bà Năm Luôn)

Sinh ngày 05.09.1909 ấp Giáp Nước,

xã Nhị Long, Trà Vinh

Tạ thế ngày 04.02.2008 tại Thị xã Trà Vinh

Thọ 99 tuổi

Linh cữu sẽ được an táng tại thổ mộ gia đình ở xã Nhị Long, huyện Càng Long tỉnh Trà Vinh-Việt Nam.

Tang gia đồng khắp bái

-Con gái Nguyễn Thị Phin, chồng Nguyễn Ngọc Diệp, CHLB Đức Quốc.

-Con dâu: Võ Thị Ánh, chồng Nguyễn Thành Bê ở Canada.

-Cháu nội: Nguyễn Thành Nhu và gia đình - Nguyễn Thành Nam và gia đình - Nguyễn Thị Thu Thanh và gia đình cùng ở Canada.

-Cháu ngoại: Nguyễn Ngọc Mai & gia đình - Nguyễn Ngọc Hương & gia đình - Nguyễn Ngọc Nữ & gia đình - Nguyễn Ngọc Danh & gia đình cùng ở W.Australia. Nguyễn Ngọc Thơ & gia đình ở WA-DC/USA - Nguyễn Ngọc Tài & gia đình - Nguyễn Ngọc Ánh Tuyết & gia đình - Nguyễn Ngọc Lễ cùng ở CHLB Đức Quốc, và Hồ Hiếu Thuận & gia đình ở Thị Xã Trà Vinh, Việt Nam.

CÁO PHÓ & CẢM TẠ

Nam Mô A Di Đà Phật

Gia đình chúng con/chúng tôi xin trân trọng báo tin cùng thân bằng quyến thuộc, Chồng, Cha, Anh của chúng con/chúng tôi là:

TRƯƠNG MINH HIỆP

Pháp danh Tịnh Duyên

Đã mất hồi 13:05 giờ, ngày 26.01.2008 tại Bệnh viện St. Elisabeth Klinik Saarlouis (Đức Quốc).

Hưởng thọ 63 tuổi

Lễ hỏa táng được cử hành vào lúc 12:00 giờ, ngày 31.01.2008 tại Nghĩa trang Neue Welt Saarlouis.

Tang gia chúng con/chúng tôi xin trân trọng cảm tạ và thành kính tri ân:

-Quý Thầy Cô: Sa Môn Thích Chúc Nhuận – Sa Môn Thích Tâm Thường – Thích Nữ Tịnh Thủy chùa Từ Dung, Metz (Pháp Quốc).

-Chi Hội Phật Tử VNTN Saarland-Trier & VPC cùng Ban Hộ Niệm.

-Cộng Đoàn Công Giáo Saarland.

-Hội Người Việt TNCS Saarland.

-Cùng quý Đồng Hương, thân bằng, quyến thuộc và bạn hữu Việt-Đức xa gần đã đến Hộ niệm Tụng kinh Cầu siêu, thăm viếng, điện thoại, gửi thiệp chia buồn, phúng điếu, tham dự Tang lễ để chồng, cha, anh chúng con/chúng tôi sớm được vãng sanh về Cõi Tây Phương Cực Lạc.

Trong lúc tang gia hữu sự, không sao tránh khỏi những thiếu sót, xin ngưỡng nguyện quý Thầy Cô, quý chư vị niệm tình hỷ thứ cho.

Tang gia đồng bái tạ

-Bà Quả Phụ Trương Minh Hiệp, Nữ danh Huỳnh Thị Thu Anh, Pháp danh Thiện Pháp.

-Các con: Trương Minh Hòa – Trương Minh Sang – Trương Thị Diễm Phương.

-Các em ở Úc Châu: Trương Ngọc Danh – Trương Văn Hoàng – Trương Minh Hùng và Trương Thị Thanh Thủy.

-Các em ở Việt Nam: Trương Thị Bạch Tuyết – Trương Minh Chánh – Trương Thị Thanh Nga – Trương Thị Ngọc Ánh và Trương Thị Mỹ Huệ.

Tất cả tiền phúng điếu nhận được sẽ được Cúng Đường về các Chùa, các Hội Đoàn Xã Hội, Từ Thiện để xin Hồi hướng Công đức cho Người Quá Cố.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin trân trọng cảm ơn Ni Sư Như Viên (Niệm Phật Đường Tam Bảo, Reutlingen) cùng thân bằng quyến thuộc gần xa đã chia buồn, tụng kinh, hộ niệm, phúng điệu, tiễn đưa linh cữu Mẹ, Bà và Bà Cố của chúng tôi là:

Bà quả phụ HỨA THU KHÁNH Nhũ danh ĐẶNG NGỌC DIỆP

mệnh chung ngày 23 tháng 11 năm Đinh Hợi
nhằm ngày 01.01.2008 tại Ludwigsburg, CHLB Đức,
Thượng thọ 83 tuổi.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ suất kính xin
quý vị niệm tình lượng thứ .

Tang gia đồng cảm tạ:

* Con:

- Hứa Cẩm Huệ, chồng Vũ Ngọc Yên, CHLB Đức
- Hứa Di Tòng, vợ Lê Cẩm Khuê, Hoa Kỳ
- Hứa Cẩm Phương, chồng Nguyễn Quốc Khánh, CHLB Đức
- Hứa Cẩm Lê, chồng Vũ Ngọc Tâm, CHLB Đức
- Hứa Cẩm Thu, chồng Dương Hồng Trạch, CHLB Đức
- Hứa Di Bá, vợ Phù Thị Mỹ Tri, CHLB Đức
- Hứa Cẩm Thúy, chồng Ngô Chí Dũng, CHLB Đức

* Dưỡng nam:

- Âu Thanh Hải, Việt Nam,
- Âu Thanh Cường, Hoa Kỳ

* Dưỡng nữ: Âu Thanh Nga, Hoa Kỳ

* Cháu:

- Vũ Nghiêm Huyền, vợ Bettina Vũ, CHLB Đức
- Vũ Tú Duy, CHLB Đức
- Vũ Thế An, vợ Sarah Schöll-Vũ, Singapore
- Vũ Thiện Chính, CHLB Đức
- Hứa Di Khả Tú, Hoa Kỳ
- Hứa Di Cẩm Trúc, Hoa Kỳ
- Nguyễn Phương Lam, CHLB Đức
- Nguyễn Phương Thảo, CHLB Đức
- Vũ Hứa Vi, CHLB Đức
- Vũ Ngọc Lê Huân, CHLB Đức
- Vũ Ngọc Tâm Anh, CHLB Đức
- Dương Thúy Chinh, Canada
- Dương Nghiệp Khôi, CHLB Đức
- Hứa Nhật Huy, CHLB Đức
- Ngô Thúy An, CHLB Đức
- Ngô Thúy Linh, CHLB Đức

* Chắt:

- Vũ Minh Kiên, CHLB Đức
- Vũ Hạnh Mai, CHLB Đức

CÁO PHÓ & CẢM TẠ

Gia đình chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng thân bằng, quyến thuộc, bạn hữu gần xa trước sự ra đi đột ngột của Chồng, Cha của chúng tôi:

Ing (grad.) Dr.Med. NGÔ MẠNH TIẾN Pháp danh Chánh Hà

**Sanh ngày 08.02.1952 tại Nam Định, Việt Nam
Tạ thế ngày 23.11.2007 nhằm ngày 14 tháng 10
năm Đinh Hợi tại Bệnh viện Bad Säckingen.**

Lễ an táng đã được cử hành ngày 28.11.07 vào lúc 11 giờ tại Nghĩa trang Lörrach.

Gia đình chúng con/chúng tôi đồng cảm tạ và tri ân:

- Thượng Tọa Thích Đồng Văn, Trụ trì chùa Tâm Giác, München Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Thiện Thái & Đại Đức Thích Minh Thông đại diện chùa Phật Huệ Frankfurt Đức Quốc.
- Ni Sư Thích Nữ Diệu Hạnh, Trụ trì chùa Phật Bảo, Barntrop Đức Quốc.
- Sư Cô Thích Nữ Trí Minh, Trụ trì chùa Linh Sơn Mulhausen Pháp Quốc.
- Ban Hộ Niệm chùa Tâm Giác München

Chúng con/chúng tôi xin chân thành cảm ơn bà con, đạo hữu xa gần đã đến phân ưu, đã gửi thư hay điện thoại chia buồn cùng chúng tôi.

Tất cả số tiền phúng điệu đã nhận được, chúng tôi sẽ mang về Việt Nam cúng Tam Bảo.

Trong lúc tang gia bối rối có nhiều điều thiếu sót, kính xin chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng, Ni và quý vị niệm tình tha thứ.

Gia đình Nguyễn Thị Kim Oanh và Tang gia đồng cảm tạ và tri ân.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ tất cả thân bằng quyến thuộc, quý cô bác và bạn hữu xa gần đã điện thoại, phúng điệu, chia buồn và tiễn đưa Linh cữu của: Chồng, Cha, Em và Cháu của chúng tôi là:

PHAN THANH ĐIỀU

Sinh ngày 08.03.1950

Tạ thế ngày 17.02.2008, nhằm ngày 11 tháng

Giêng năm Mậu Tý tại Việt Nam.

Hưởng dương 58 tuổi.

**Lễ an táng đã được cử hành vào lúc 9 giờ ngày
21.02.2008, nhằm ngày 11 tháng Giêng năm Mậu
Tý, tại phần mộ của gia đình tại huyện
Mỹ Tú, tỉnh Sóc Trăng, Việt Nam.**

Trong lúc tang gia bối rối nếu có điều chi sơ sót kính xin
quý vị niệm tình tha thứ.

Tang gia đồng cảm tạ:

-Vợ: Trịnh Thị Liên (Đức)

* Con:

- Phan Thanh Nhật Lan - Phan Huỳnh Điều - Phan Thanh Hoàng Ly (Đức)
- Phan Thanh Hồng Liễu (Thái Lan)
- Chị: Phan Thị Bảy và gia đình (Hoa Kỳ)
- Anh: Phan Hữu Chính và gia đình (Hoa Kỳ)

* Cháu:

- Phan Du Mỹ Lan và gia đình (Đức)
- Phan Du Mỹ Cao và gia đình (Việt Nam)
- Trương Mộng Ngọc Tuyết và Chồng (Đức).

Phương danh cúng dường

(Tính đến ngày 01.04.2008)

Trong thời gian gần đây, Chùa có nhận được tiền của quý Đạo Hữu gửi bằng cách chuyển qua Ngân Hàng hay bằng Bưu Phiếu, nhưng không ghi rõ mục đích. Thí dụ như Cúng Dường, Tu Bồ Chùa, Ấn Tống Kinh, Pháp Bảo hoặc trả tiền bán trái v.v...

Ngoài ra có Đạo Hữu nhờ người khác đứng tên chuyển tiền nhưng không rõ chuyển tiền dùm cho ai để Cúng Dường hoặc thanh toán vấn đề gì. Do đó khi nhận được tiền, Chùa không thể nào ghi vào sổ sách được.

Để tránh những trở ngại nêu trên, kính xin quý Đạo Hữu khi chuyển tiền hoặc gửi tiền về Chùa nhớ ghi rõ Họ & Tên, địa chỉ đầy đủ và mục đích để Chùa tiện ghi vào sổ sách.

Ngoài ra khi quý vị xem Phương Danh Cúng Dường xin đọc phần trên cùng là tính đến ngày?... tháng?... để biết rằng tiền đã chuyển đi ngày nào và tại sao chưa có tên trong danh sách. Chùa có 2 số Konto. Riêng số 870-3449 thì Một Tháng ngân hàng mới báo một lần, nên có sự chậm trễ đăng tải danh sách trên báo. Kính xin quý vị thông cảm cho.

Thành thật cảm ơn quý Đạo Hữu.

Danh sách PDCD của quý Đạo Hữu & Phật Tử, chúng tôi xin phép chỉ đánh máy một lần chữ **ĐH** (Đạo Hữu) ở bên trên.

• TAM BẢO

ĐH. Thái Kim Sơn 40€. Đỗ Thị Kim 50€. Nguyễn Thiện Mỹ 140€. Lý Văn Hiệp 30€. Ngô Thị Kim Oanh 13€. Le Cường Nguyễn Hữu Tuấn 360€. Vương Việt Dũng 20€. Đỗ Thị Thanh Thủy 20€. Oanh Ligasova 30€. Hoàng Văn Sơn 20€. Vũ Thị Huệ 10€. Gđ. Hồ Đăng Phương & Đỗ Mỹ Anh 10€. Tạ Thị Loan 5€. Thiện Lạc Giang Thái An 20€. Nguyễn Ngọc Diệp 30€. An Bannach 25€. Trần Thu Dung 30€. Nguyễn Thị Thu Huệ 20€. Đặng Văn Dũng 30€. Nguyễn Hồ N.Thạch & Đỗ Thị Hồng 10€. Gđ. Trần Thị Xuân 20€. Mã Lê Tuyết 20€. Lê Thanh Bình & Lê Thu Nga 5€. Han H Trang & Trần T Anh Minh 10€. Tat Chi Cuong, La Nhu Quyen 10€. La Si Hoanh & Huỳnh Thanh Thủy 5€. Anh Thư 10€. Ida Eitner 50€. Nguyễn Khải Hoàn 20€. Diệu Minh Đỗ Diệp Mừng 20€. Ng.V. Báo & Ng. Thị Khanh 10€. Fam. Tu La & Nhu Tran 10€. Nguyễn Sỹ Phong 50€. Nguyễn Quốc Thắng 15€. Gđ. Họ Nguyễn & Lê 5€. Ấn danh 20€. Thiện Nghiêm 10€. Pt. Đông Đ 10€. Dương Chi Kiên & Văn Hữu Quan & Sophie Dương 20€. Pt. Đông Đăng 10€. Vương Kim Tung & Giang Eo Ken 40€. Đinh Thị Thủy 100€. Trình Thái Thanh, Nguyễn Quý Yến, Nguyễn Xuân Tiên 50€. Trần Thị Lê 10€. Vũ Luân 100€. Ấn danh 15€. Thiện Hiếu 20€. Vũ Mạnh Phú 20€. Fam. Asia Imbiss Ng. Thị Minh 15€. Lương Thị Xuân Phương 30€. Kim Chi Pd Ngọc Diệp 100€. Soeur von Peter Hasse 50€. Ấn danh 4€. Ấn danh 10€. Ấn danh 20€. Điền Kim Chi 20€. Nguyễn Thị Hương & Phan V. Song 20€. Diệu Như Phúc Hải 200€. Ấn danh 20€. Đoàn Tiến Hùng 30€. Ấn danh 100€. Lưu Thị Liên Hương 20€. Kim Ngọc Trang 5€. Ấn Danh 80€. Ấn danh 20€. Kim Ngọc Huyền 5€. Tạ T Loan & Tạ Stefanie Mailin 5€. Hoàng Hào 10€. Vương Khánh Giang 10€. Trình Hàng Châu 30€. Lê Tâm 60€. Nguyễn Anh Khánh 20€. Nguyễn Minh Tuấn 50€. David Gregor Lorenz 530€. Phan Văn Hữu 40€. Lê Văn Luyện 50€. Nguyễn Thanh Phương 50€. Trần Thu Hương 20€. Huỳnh Mỹ Kiên 400€. Thái Sơn Kim 40€. Phan Tuy 50€. Ngô Văn Thuận 25€. Đào Ngọc Bảo 20€. Lê Thị Tuyết 20€. Trần Kim Long 50€. Manfred Klie 10€. Huỳnh Thị Kim Ngọc 20€. Nguyễn Biện 10€. Ấn danh 65€. Ngyeuang Krenkler 10€. ĐH. Thiện Lý 100€. Ấn danh 50€. Ấn danh 100€. Thiện Văn 50€. Ng.Đức Hào & Diệp Chi Lan 180€. Ấn danh 50€. Pereira Aranjó, Ricardo 50€. Châu Lương Mỹ Oanh (Bad Vilbel) 100€. (Mannheim): Nguyễn Danh Thắng 50€. Gđ. Thanh & Nhật 10€. Pt. Nhứt Trọng 50€. Chi Hội Phật Tử VNTN Mannheim 300€. Giang Thái An 100€. Chi Hội PTVN Ty Nan 300€. Đặng Ngọc Hải 60€. Nhứt Trọng 100€. Phan Văn Hách (Nieder-kassel) 50€. (Lörrach): Phan Du Tấn Tùng 30€. Thiện Trí 50€. (Hannover): Tôn Nữ Thị Xuyên 20€. Dr. Kabita Rump 50€. Trần Hoàng Việt 20€. Hoàng Thị Thu Thanh 10€. Gerd Beichholz 200€. Vũ Thị Tuyết Vân 10€. Trần Thanh Pháp 50€. Hoàng Si Chan 100€. Gđ. Hùng & Hà 50€. Trần Đình 10€. Brüggemann Phương Loan 20€. Thầy Hạnh Thức 50€. Trần Minh Kiều 10€. Lê Văn Thị Du 100€. Fam Chan Swee Ching 50€. Fam. Lim 20€. Ấn danh 10€. Bành Hữu Ly 20€. Diệu Vân 2€. Nguyễn Đoàn Trang 20€. Rösener Christiane 48€. Vũ Thị Hồng Vân 15€. Nguyễn Quang Mạnh 25€. Trần Anh Thư 20€. Ngụy Thị Chín 30€.

Nguyễn Thị Kiêm 150€. Helmut Hanefeld 25€. Đại Đức Thích Hạnh Tấn 100€. Kevin 20€. Diệu Thiện An & Bé T. Lạc 50€. Đại Đức Thích Hạnh Thức 200€. (Holland): Nguyễn Thanh Nguyệt 100€. Cô Mai 50€. Diệu Phụng 30€. Công Tăng Tôn Nữ Thị Ái Hòa 50€. Trương Đức Hạnh 10€. Kim Sơn (France / Strasbourg) 50€. (Minden): Gđ. Bs Trưởng Ngọc Thanh 50€. Nguyễn Ngọc Đang 20€. (Laatzten): Viên Tuyết & Phan Thị Kim Lan 50€. Phan Công Độ 5€. Nguyễn Ngọc Quang (Elmshorn) 60€. Đồng Tuy (Steinbach) 100€. (Wuppertal): Hoàng Hồng Hà 20€. Phạm Lan Anh 30€. (Oldenburg): Bà Nguyễn Thị Thanh 20€. Đào Thị Huệ 20€. HL Huỳnh Kim Hoa 500€. (Berlin): Diệu Hào Abitz 300€. Tiêu Anh Tài 20€. Vũ Thị Nhiều 5€. Diệu Thanh 50€. Nguyễn Bích Phương 20€. Nguyễn Thị Kim Hạnh 20€. Dương Thị Thu Thủy 5€. Dương Quỳnh Trang 50€. Lê Thùy Trang 50€. Thị Nhơn 50€. Dowell Commodity 200€. Trien Thoai Liên 5€. Đỗ Thị Nguyệt, Trần Thanh Ty 200€. Thiện Bảo & Thiện Tiến 50€. Lê Quang Hưng (Neuwied) 50€. Nguyễn Thị Ro (Canada) 60€. (Frankfurt): Margit Geiger 150€. Chùa Phật Huệ 300€. Chi Hội PTVN Ty Nan 600€. Hàng Chiêm Quang 50€. Jannette Đào 20€. Tả Nhuận 20€. Diệu Trí (Neu Anspach) 50€. (Norway): Chùa Tam Bảo 709€. Gđ. ĐH. Minh Đức 131€. Hồ Thị Cẩm Vân 19€. (Danmark): Thiện Bảo 50€. Gđ. ĐH. Sơn 100€. Chùa Quảng Hương 786€. Sư Chú Pháp Quang 38€. ĐH. Hạnh Thanh 33€. Đồng Tịnh 66€. Cư & Giới 63€. Diệu Hương 50€. Vũ Thị Bày 25€. Đại Đức Thích Hạnh Bảo 262€. Ấn danh 152€. Cô Hạnh Thân 197€. Tiết Thị Kim Hà 13€. Huệ Quang 50€. Ấn danh 150€. Diệu Ninh 51€. Tiền Thị Chu 38€. Chúc Tánh 38€. Lâm Tế Huyền 25€. Huỳnh Tấn Đ 25€. Ấn danh 63€. Dương Tất Toàn 25€. Huệ Nhả 25€. Huệ Diệu 38€. Huệ Đông 25€. Liên Larsen 19€. Huệ Mỹ 63€. Huệ Nguyễn 32€. Huệ Minh & Diệu Phụng 25€. HHHL ĐH Vô Tấn Phát 63€. Nguyễn Thị Bích Lê 25€. Diệu Đức 38€. Huỳnh Thị Nhi 51€. Nguyễn Thanh Bình 25€. Phạm Hữu Cửa 63€. Nguyễn Thị Sương 38€. Chi Hội Phật Tử VNTN (Odensee) 393€. Vũ Văn Định (Haßloch) 30€. Huỳnh Ngọc Thảo (Italien) 10€. (Garbsen): Gđ. Nguyễn Quyết Thắng 25€. Trần Thị Dung 30€. Lê Thị Anh Kiều (Hünfeld) 20€. Trần Thị Hòa Bình (Erbach) 20€. (Lüneburg): Tu, Vu Ngan 20€. Huỳnh Tú Nghĩa 10€. Huỳnh Thanh Lam 10€. (Hamburg): Lang Kien Minh 10€. Nguyễn Thị Hải 5€. Fam. To, Elsa & Leon 5€. Ng. Ng. An & Trần Thị Thúy Nga 20€. Lý Minh Nghĩa 5€. Triệu Trung Tâm 20€. Nguyễn Kim Ngọc 100€. Chi Hoa 80€. Nguyễn Minh Thiện 10€. Cô Mai Tâm 70€. Đặng Thị Kim Oanh (Bittfeld) 30€. (Aurich): Đỗ Anh Tuấn 10€. Chi Hội PTVN Ty nan 200€. Vũ Thị Nhiều 20€. Nguyễn Thị Ngọc Duyên (Oberhausen) 10€. (Essen): Lê Thanh Châu 5€. Kai He & Shuang Shi Pei 100€. Trần Thu Hà 10€. (Erfurt): Nghiêm Ngọc Bảo 20€. Nguyễn Thị Thanh Hương 10€. Vũ Thị Nga & Lê Minh Tuấn 20€. Vũ Thị Thanh 50€. Đỗ Đức Chính 50€. Nguyễn Đức Việt 50€. Nguyễn Ngọc Diệp (Darmstadt) 10€. (England): Minh Tâm 10€. Chúc Phước 12€. Pt. Đông Toan 120€. Chúc Phục 100€. (Mönchengladbach): Bùi Tuấn Kiệt 20€. Lê Văn Dũng 10€. Hoàng Thị Thủy (Marburg) 25€. Trần Vinh (Marl) 10€. (Speyer): Trần Vinh Viễn 20€. Nguyễn Văn Thuận 40€. Đỗ Thị Trót (Düsseldorf) 20€. (Nürnberg): Lê Oanh Seidel 20€. Gđ. Bùi Thanh Hưng 100€. Huỳnh Thanh + Tâm Tu Hà 25€. Huỳnh Yến Trinh 10€. Phạm Thị Cúc 10€. Chi Hội PTVN Ty Nan 700€. ĐH. Diệu Lộc 100€. (Ebersbach): Fam. Nguyen 50€. Nguyễn Thị Ngọc Thảo 15€. (Langenhagen): Đặng Thị Hằng Teikner 30€. Đông Hải Yến & Đồng Yên Nhi 10€. (München): Nguyễn Thị Hồng Thúy 20€. Nguyễn Thị Hợp 10€. Đinh Phương Ly 20€. Dương Thanh Hồng 10€. Dương Phạm Thị Dung 20€. Thị Phương (Vu) Nguyễn 20€. Nguyễn Thị Hồng Quyên 50€. Nguyễn Lai 30€. Chùa Tâm Giác 500€. Chùa Tâm Giác 500€. Ngô Thị Khi 50€. Thiện Giới 50€. (Peine): Uwe Eitner 50€. Lê Thị Xuyên 50€. Phi Tom Eitner 50€. Lê Thị Xuyên 50€. Nguyễn Vinh & Dung (Koblenz) 10€. (Schönebeck): Lương Thị Thu Hà 10€. Lương Quốc Nam 10€. Vũ Thảo My (Neu Wulmstorf) 20€. Phạm Hoài Phương (Elbtal) 5€. Fam.Tu, Thai & China Rest. (Warburg) 50€. Lê Thị Bích Thuận (Dessau) 20€. (Pforzheim): Nguyễn Trung Thành 5€. Nguyễn Mỹ Ly 20€. Đào Thị Thúy Nga 10€. Thái Sến 20€. Nguyễn Thị Thu 100€. Lý Thị Hoa 20€. Koummaray 20€. Thái Sến 29€. Hồ Kim Sinh 40€. Vũ Thị Bích Phương (Dippoldiswalde) 20€. Fam. Lý Quốc Thái (Lüdenscheid) 50€. (Cottbus): Nguyễn Thị Tuyết 10€. Trương Thị Minh Thi 10€. Nguyễn Thị Nam 30€. Phạm Thị Thanh Hương 20€. Nguyễn Quốc Toàn 50€. Phạm Anh Truyền, Tô T.Điêu 50€. Vũ Quốc Hưng (Augsburg) 20€. (Karlsruhe): Vũ Thùy Linh 20€. Thiện Bảo & Từ Lạc 100€. Peimann, Jidapa Christian (Marklohe) 10€. (Braunschweig): Phạm Thanh Vân 50€. Trần Duyệt Hưng 20€. Vũ Thị Thanh Mỹ 30€. Nguyễn Thị Hương 10€. (CH Séc): Lương Thị Kim Chi 20€. Bé Thiên Ưu 10€. Chu Thị Hà (Osterode) 15€. (Achim): Huỳnh Cam 15€. Lạc Chí Hiền & Lạc Chí Vĩ 30€. Nguyễn Đức Hiệp & Phạm Thị Vân (Aschersleben) 30€. Nguyễn Dich Long (Salzgitter) 10€. (Nienburg): Gđ. Tạ Thu Kiều 20€. Fam. Lục Tô Hòa 20€. Fam. Nguyễn Đức Nhật & Phạm Thị Hoa (Dresden - Riesa) 30€. (Lehrte): Hoàng Kim Tuan 10€. Phan 10€. Fam. Phan & Đoàn 5€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 20€. Dương Văn Bình (Königswinter) 70€. (Leipzig): Bùi Thị Dung 10€. Nguyễn Hồng Diệp 10€. Gđ. Nguyễn Mạnh Hùng 10€. Đào Trung Dũng & Hoàng MinhTuyết 50€. Nguyễn Thị Kim Oanh 30€. Nguyễn Thị Lý 10€. Nguyễn Quang Chánh 50€. Đặng Thị Kim An 20€. Nguyễn Thị Tuyết 20€. Nguyễn Công Chung & Tuyết Lan (Dresden) 10€. (Erlangen): Đặng Xuân Hương 10€. Minh & Huyền 50€. Ấn danh 50€. Đỗ Văn Dương (Vechta) 5€. Nguyễn Thị Lan Anh (USA / California) 132€. (Osnabrück): Ngô Thị Giang Tân 100€. Nguyễn Đình Chương 20€. Nguyễn Thị Thu Trang 10€. Tô Bình Khoan & Tô L. Hoa (GM. Hütte) 10€. (France): Tạ Văn Khánh 20€. Phạm Thị My 20€. Nguyễn Hồng Kỳ 50€. Minh Hải & Diệu Cầm 100€. Văn Nại Tường & Lưu Thu Hương

(Helmstedt) 50€. (Schweiz): Thái Nguyễn Thị Chua 40€. Chung Bạch Mai 121€. (Saarbrücken): Huỳnh Văn Liễu 35€. Thị Quỳnh Duy 10€. Đặng Ngọc Trân 10€. (Rostock): Nguyễn Thị Mai Hương 50€. Thiệp Ngọc Phạm Thị Lăng 20€. Trần Thị Kim Anh 20€. Phạm Thị Thủy & Lê Văn Khôi 50€. (Chemnitz): Nguyễn Thị Quê & Phan Quốc Tuấn 60€. ĐH. Diệu Như 100€. Phạm Ngọc Hạnh, Trần Thị Thủy Như (Spremberg) 150€. Vương Thủy Ngọc (Ottendorf Okrilla) 20€. Vũ Văn Minh (Angermünder) 50€. Nguyễn Thị Lan (Schwerin) 50€. Lê Thanh Trung (Obersdorf) 40€. Lê Mạnh Hùng (Wachau) 40€. (Hildesheim): Đoàn Thanh Bình 15€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 20€. Nguyễn Thị Kim Chung 10€. Fam Williams (England) 20€. Huỳnh Kim Hoa (Uslar) 15€. Ngô Thị Kim Dung (Bochum) 20€. Phan Văn Sửu & Vũ Thị Mỹ (Tiệp Khắc) 50€. Hoàng Quang Trung (Röttho) 10€. Nguyễn Minh Tân (Bernburg) 10€. Nguyễn Thị Lập (Herne) 10€. Trần Đức Long & Nguyễn Phi Điệp (Wurzen) 100€. (Stollberg): Nguyễn Thị Hà 20€. Nguyễn Đăng Lan Hương 20€. (Norderney): Đỗ Văn Viên & Đỗ Thị Mai Hương 20€. Hoàng Văn Trường & Nguyễn Hữu Nghĩa 20€. Dương Anh Tuấn & Đinh Thị Hồng Đoàn 20€. Nguyễn Cẩm Lai (Gera) 30€. (Stade): Erhard Tautkoss 10€. Hà Thị Vi Thoa & Tô Gia Linh 25€. (Ronnensberg): Nguyễn Thị Kim Thành 20€. (Göttingen): Dương Trung Tĩnh 20€. Nguyễn Tài 20€. Quan Huệ Phương 30€. Gđ. Tâm Đào (Rot am See) 20€. Lê Thị Phương (Holland / Arnhem) 50€. (Magdeburg): Chu Thanh Hương 20€. Đỗ Thị Lan 30€. Bùi Văn Lân 10€. Nguyễn Ngọc Thành (Sassnitz - Rügen) 15€. (Duisburg): Trần Trung Tiến 20€. Đỗ Văn Đài 20€. Lê Minh Hoàng 50€. Đỗ Thị Bảo Trân 20€. (Bielefeld): Lương Thị Hương 30€. Trần Văn Sáng & Trần Wiriya 50€. Lương Văn Khoa 20€. Nguyễn Việt Gia Bảo & Tùng Lâm (Sonnenberg) 50€. Tuyết (Bad Harzburg) 5€. Ấn danh (Hemmingen) 10€. (Winsen / Luhe): Hứa Thị Thanh Mai 10€. Hoàng Thanh Mai 20€. (Stuttgart): Thiệp Thị Hiền 20€. Thiệp Vỹ 65€. Thiệp Tuệ 65€. Chi Hội Phật Tử VNNT 600€. Nguyễn Hùng Anh, NiklasKim, Eiben (Ibbenbüren) 20€. Điền Văn An (Leverkusen) 20€. (Köln): Điền Kim Đình 20€. Nguyễn Thị Quỳnh Chi 35€. Nguyễn Thị Mai Ly 20€. Tạ Thị Hậu (Hamburh) 20€. Tô Lê Hoa (GM.Hütte) 20€. (Wolfsburg): Phan Đình Thích 50€. Nguyễn Hà Satta 20€. Lâm Bửu Kiều (Darmsatdt) 10€. (Apolda): Gđ. Vũ Bích Nga 20€. Gđ. Trịnh Việt Hòa 10€. Gđ. Nguyễn Thị Phương (Ilseburg Harz) 20€. Phạm Ái Việt (Miltenberg) 10€. (Dresden): Họ Trần & Lê 20€. Trần Quang Hùng 30€. Nguyễn Xuân Toàn Thắng 20€. Lê Minh Quân (Nordeney) 10€. Đỗ Thị Mai (Bremen) 20€. Đặng Khai Tâm (Syke) 10€. Trang Thoại Cường (Celle) 10€. Nguyễn Văn Quang (Obernkirchen) 10€. Trần Thị Thu (Sondershausen) 20€. (Wilhelmshaven): Hoàng Thị Năm 30€. HL Huỳnh Kim Hoa 1000€. Nguyễn Văn Hòa 500€. Nguyễn Văn Nghĩa 500€. Nguyễn Hồng Tư (Bad Salzungen) 20€. Trần Văn Hải (Mühlen) 20€. Đặng Lan (Bohnhusen) 10€. Nguyễn Thanh Sơn (Goslar) 10€. Nguyễn Phước Hòa (Mosel) 20€. Trần Tú Anh (Neuss) 30€. (Münster): Thiệp Học & Công Ngọc 30€. Kỳ Cường 100€. Thiệp Giải (Rotenburg) 10€. (Kassel): Nguyễn An 20€. Nguyễn Thị Huỳnh Cúc 10€. Thiệp Bảo + An Dũng + Huệ Kiệt 30€. Huệ Kiệt 20€. Gđ. Chăm Thị Cúc (Hannover) 10€. Lữ Thị Bích Loan (Köthen) 20€. Trần thị Thanh Thủy (Karlsbad) 30€. (Krefeld): Phạm Thị Quỳnh 10€. Lý Tấn Vang 100€. Lý Hồng Diễm 100€. Diệu Nghĩa 100€. Võ Ngô Mỹ Dung 10€. Diệu Phúc 50€. Minh Phát Lý Tấn Vang 100€. Lê Huệ (Ravensburg) 15€. (Belgien): Sư Cô Đàm Hòa 100€. Long Tôn Bùi Thị Thanh Hoa 30€. Diễm Hậu Lüdtko (Edemissen) 10€. Vũ Thị Thanh Huyền (Wunstorf) 20€. Nguyễn Văn Lâm (Delmenhorst) 30€. Gđ Nguyễn Thị Vinh (Neustadt) 50€. (Ludwigshafen): Ngô Quang Huy 300€. Triệp Quang Phú 20€. Thiệp Tấn (Wiesbaden) 40€. Nguyễn Thị Anh Hồng (Bad Homburg) 10€. (Suisse): Nguyễn Trương Ngọc Liên 40€. Nguyễn Mùi Chinh 20€. Đỗ Trinh (Aalen) 20€. Tạ Văn Tú (Wallenhorst) 20€. Nguyễn Văn Minh (Kaarst) 20€. La Tỷ (Nordhorn) 300€. Đào Thị Chúc (Trier) 20€. Lê Đắc Nghị (Freudenstadt) 30€. Nguyễn Sở Loan (Mengen) 50€. (Bayreuth): Châu Bảo Thanh Thy + Châu Bảo Chương 30€. Nguyễn Đức Hạnh 20€. Thường Ziegler (Beyreuth) 30€. Trần Anh Thị, Anh Hà (Reutlingen) 20€. Phạm Ngọc Đảnh (Bruchköbel) 50€. Trần Văn Đường (Wittlich) 10€. Lý Thánh Sơn (Bischofszell) 23€. Nguyễn Thị Tuyết Hồng (Bad Oeynhausen) 13€. Huỳnh Thị Thu Anh (Saarlouis) 100€. Mme Odaka Rie (Japan) 20€. Hoàng Thị Duyệt (Weil Haltingen) 50€. Trần Tử Kinh (Freiburg) 20€. Huỳnh Anh Kiệt (Tettngang) 10€. Nguyễn Lan Hương (Burgdorf) 50€. Bùi Thị Thủy (Mainz) 5€. Lâm Mộc Văn (Albstadt) 20€. Tâm Huệ (Belgium) 10€. Vũ Thị Yến (Karlsruher) 20€. Nguyễn Thị Trí (Plochingen) 100€. (Đan Mạch): Đại Đức Thích Hạnh Báo 327€. Cô Hạnh Thân 100€. Trần Hải Hòa (Spaichingen) 20€. (Künzelsau & VPC): Đồng bào Phật Tử 1300€. Diệu Quảng 50€. Nguyễn Thị Bích Tuyết 50€. Nguyễn Thị Hiền (Emmingen) 100€. Nguyễn Minh Đạt (Hohensteinerssthal) 50€. Ni Sư Đàm Ngọc & NS Đàm Quy (Lào) 131€. Huỳnh Lê Diệu Phước (Frankfurt) 100 € cúng đường Hội Pháp Hoa. Nguyễn Mỹ Kim, Nguyễn Mandy 20€ cúng đường Bồ đoàn. Lý Thị Hương 200€ cúng đường Bồ đoàn.

• BÁO VIÊN GIÁC

ĐH. Huỳnh Thị Phần (Bensheim) 15€. (Bremen): Lê Văn Anh 20€. Đặng Thị Kim Oanh 30€. Phạm Văn Mộc (Langen/Hessen) 20€. Dương Việt Long (Schrozberg) 20€. Lịa Nguyễn (Einbeck) 30€. Lê Thị Vân (Wittingen) 20€. (Berlin): Nguyễn Văn Lộc 50€. Vũ Anh Tuấn 15€. Tiêu Anh Tài 30€. Nguyễn Chánh Trực 50€. Hoàng Trọng Minh 40€. Lê Trung

Hiếu 20€. Khưu Thị Hoa 30€. Huỳnh Thanh Yên 30€. Ngô Ngọc Hiếu 20€. Nguyễn Phú Hải (Bad Homburg) 10€. Phan Văn Thanh (Neunkirchen a S) 30€. (Dortmund): Huỳnh Thị Ngọc Thanh 20€. Nguyễn Hoàng Nhã 25€. (Rheinberg): Trương Khánh Phương 20€. Ngô Tô Phương 30€. Dương Cẩm Thu (Ludwigshafen) 100€. (Hannover): Đình Ngọc Giao 20€. Trần Hữu Đạt 20€. Trần Minh Kiều 10€. Trần Hoàng Việt 20€. Trịnh Quốc Tiến 20€. Lý Quốc Lương 20€. Ngụy Thị Chín 20€. Lương Tô Tử 25€. Nguyễn Hữu Tình 30€. Trương Văn Xuân 30€. Ngô Đức Trường 20€. Huỳnh Văn Tuyết 20€. Lý Nguyễn Thanh & Phương 100€. Trần Anh Đào 120€. Nguyễn Thị Bé Hai 20€. Lê Thị Kim Hoa Lotte 20€. Nguyễn Văn Ri 20€. Nguyễn Thị Minh 25€. Phan Thị Kim Anh 50€. Trịnh Thị Liên 50€. Thiệp Vũ & Thiệp Tuệ 20€. Vương Huy Thuận 20€. Gđ. Nguyễn, Bùi 20€. Lê Tâm 20€. Nguyễn Anh Khánh 25€. Nguyễn Phước Hí 30€. Nguyễn Chí Dũng 20€. Cao Thị Dần 20€. Phan Thị Hoàng Hải 20€. Nguyễn Xuân Hồi 30€. Cao Văn Hòa 70€. Lưu Ngọc Diệp 20€. Tạ Văn Khánh 50€. Trần Thông Xuân 20€. Phạm Giác Doanh 20€. Lai Thị Thúc 10€. Tạ Văn Duy 20€. Đinh Hòa 50€. Ngô Quang Diễm Phi 20€. Phan Thọ Lý 50€. Đặng Quốc Khẩu 20€. Ngô Văn Thuận 20€. Nguyễn Thị Thu Hà 30€. Đào Ngọc Bảo 20€. Võ Mân 30€. Lê Thị Ngọc Hân 20€. Trần Kim Long 50€. Aquatila GmbH 120€. Trần Khanh, Van Tran Xuan 30€. Nguyễn Văn Quyền 35€. Nguyễn Văn Neang 20€. Phạm Thị Nguyệt 20€. Dương Thị 100€. Ngân Lưu 50€. Lê Thị Nhật Thảo 30€. T. Lưu 20€. (Saarlouis): Huỳnh Minh Tân 40€. Huỳnh Thị Thu Anh 20€. (Ludwigshafen): Trần Thị Thanh Thủy 20€. Ngô Quang Huy 30€. Trịnh Quang Phú 30€. (Wiesbaden): Nguyễn Thành Nam 20€. Dương Tân Thanh 15€. Phạm Ngọc Thanh (Düdingen) 20€. (Krefeld): Hồ Ngọc Yến 30€. Lê Quý Kỳ 20€. Liên Cẩm Phong 20€. Lý Tấn Vang 30€. Võ Ngô Mỹ Dung 10€. Nguyễn Minh Thông 50€. Hoàng Nguyễn 20€. ICC Nguyễn Kiều Mỹ (Raunheim) 530€. V&V Asia Dekoration GmbH (Hattersheim) 1390€. Hồ Thị Thủy (Iserlohn) 20€. Huỳnh Ngọc Châu (D'dorf) 115€. (Osnabrück): Lý Trung Ha 20€. Lâm Nghĩa 20€. Phạm Anh Thành 20€. Nguyễn Thị Thu Trang 20€. Trần Thị Tâm (Wunstorf) 20€. (Nürnberg): Nguyễn Thị Tường Nhân 20€. Vũ Văn Viên 30€. Nguyễn Thị Kim Vinh 20€. Huỳnh Hiền 30€. Trịnh Thị Thanh 20€. Lê Oanh Seidel 20€. Nguyễn Thị Kim Oanh 25€. Bùi Văn Tân 20€. Nguyễn Thị Ngọc 15€. Lê Thừa Nghiệp 20€. Tô Hoàng Dung 20€. (Münster): Nguyễn Hoàng Sơn Kollmann 120€. Nguyễn Thị Anh 20€. Trần Văn Biểu 20€. Hoàng Thị Bình (Ravensburg) 23€. (Pforzheim): Lamberty, Loc 300€. Nguyễn Mỹ Ly 20€. Đỗ Thị Thu Hương 20€. Lý Thị Hoa 30€. Thái Thanh Thu 30€. Hồ Kim Sinh 30€. Võ Văn Tùng (Barntrop) 20€. (Holland): Trương Lê Hoàng Nhật 280€. Nguyễn Thanh Nguyệt 40€. Nguyễn Văn Tạ Chiến 30€. Vũ Văn Huy 30€. Diệu Tấn 30€. Huỳnh Tích Anh 30€. Trần Thị Kim Liên 30€. Alberter My Linh 20€. Nguyễn Tấn Sĩ Thủy 30€. Nguyễn Thị Sen 60€. Đỗ Thị Ut 30€. Công Tăng Tôn Nữ Thị Ái Hòa 50€. Trần Thị Nhiều 30€. Hứa Mỹ Hằng 30€. Phạm Ngọc Ninh 30€. Lý Văn Tri 30€. Khương Bá Nhạ (Essenlum) 20€. (Oberhausen): Ngô, Vi Hùng 20€. Vũ Ngọc Hương 20€. Trần Quố Ninh 30€. Lê Thị Hoa Hậu, Vile Tours (Groß-Gerau) 260€. Đặng Văn Luân (Eislingen) 20€. Đào Công Cấn 50€. Hứa Mỹ Hiền 20€. Phan Văn Hách (Niederkassel) 60€. (Schweiz): Bùi Trần Thị Tài 30€. Lương Hiền Nhơn 31€. Phạm Hoàng Anh Hào 31€. Đỗ Thị Hiền 30€. Thái Nguyễn Thị Chua 60€. Nguyễn Thanh Trúc 12€. (Danmark): Nguyễn Thị Liên 20€. Trần Thị Liêm 30€. Lê Thị Hợp 13€. Trần Thị Mầu Đơn 63€. Bùi Thị Tuyết Minh 25€. Nguyễn Khắc Trinh (Bochum) 30€. (Hamburg): Đặng Đình Lương 20€. Nguyễn Thị Vân 20€. Nguyễn Tu 30€. Nguyễn Thị Sáu 20€. Lê Văn Hớn 20€. Nguyễn Kim Ngọc 100€. Staron N. Phương 20€. Võ Viktoria 30€. Võ Toàn Trung 30€. Lê Tấn Lộc 20€. Hồ Thị Ngọc Hát 20€. Nguyễn Minh Thiện 20€. Nguyễn Thị Nhân 20€. Griem Giang 10€. Hà Nguyễn Quốc Huy 20€. Đoàn Tường Khanh 20€. Trần Hồng Thủy (Kobern Gondorf) 20€. Phan Thị Cẩm (Gomaringen) 20€. Trần Ngọc Khởi (Rheine) 20€. Nguyễn Lệ Xuân (Ludwigshafen) 20€. Đỗ Anh Thu (Mutlangen) 20€. Nguyễn Thị Kim Cúc (Kornwestheim) 20€. Nguyễn Văn Nhi (Sindelfingen) 20€. (Norden): Nguyễn Văn Phú 50€. Lâm Kim Minh 20€. Nguyễn Anh Phong 25€. Lê Văn Cát 20€. (Karlsruhe): Seng Xuan Lan 25€. Nguyễn Trang Thiệp Kim 40€. Lâm Thị Kiều Nga 20€. Vũ Thị Huệ 20€. (Regensburg): Nguyễn Mạnh Hùng 15€. Lê Trần 20€. Phạm Văn Can (Australia) 30€. (Nordhorn): Dương Thị Dam 20€. Phạm Hồng Khanh 20€. (Uelzen): Lý Thị Kim Ngọc 20€. Trần Văn Sáu 30€. Lê Minh Cang (Bad Laer) 20€. Nguyễn Lưu Viên (Norddeich) 20€. (France): Nguyễn Kim Phụng 30€. Diệp Năng Phụng 50€. Chùa Quan Âm 100€. Võ Vĩnh Hoa 100€. Phạm Ngọc Lực 30€. Lê Văn Lánh 30€. Võ Hữu Đơm 30€. Nguyễn Đức Tiến 100€. Lương Văn Bé 30€. Vinh Yên 30€. Nguyễn Bạch Châu 30€. Đoàn Hưng Trí 30€. Fam. Trần Mỹ Lan 30€. Lai Kim Yến 30€. Võ Văn Thắng 30€. Nguyễn Quang Hạnh 30€. Lưu Rang Đông 20€. Lê Cảnh 30€. Nguyễn Hồng Kỳ 35€. Mme Phạm Thị Hai 30€. Trần Thị Ba 40€. Nguyễn Kim Anh 30€. Phạm Hoàng 30€. Bùi Hữu Đào 20€. Nguyễn Minh Chính 50€. Mme Lâm Thị Thơ 30€. Hồ Thị Lang 50€. Nguyễn Văn Minh (Oberrburg) 50€. Nguyễn Thanh Châu (Wiesbaden - Bierstadt) 25€. Nguyễn Thị Ngọc Huệ (Paderborn) 20€. Lý Trung Bảo (Witten) 20€. (Köln): Nguyễn Văn Thiển 30€. Nguyễn Văn Nhung 20€. Điền Kim Thoa 20€. Nguyễn Thị Mai Ly 50€. (Trier): Trương Đắc 20€. Nguyễn Thanh Tâm 20€. Chung vinh Hieu 20€. Vũ Thị Mỹ Hạnh (Cham) 30€. (Canada): Nguyễn Thị Ro 40€. Mme Tiếp - Trần Thị Châu 25€. Bùi Ninh 41€. Dương Tú Lan 34€. Nguyễn Thị Hiền 33€. Diệp Đức Lánh 30€. (Göttingen): Nguyễn Xuân Nghiê 25€. Thu Hà Wehnert 20€. Phan Thị Hồng Lan 20€. Lưu Xuân Hồng 10€. Nguyễn Hữu Lộc 20€. Nguyễn Thúy Hồng 30€. Trần Thị Diệu Hiền 20€. Nguyễn Hữu Lộc 20€. Van Tai Ledermode (Essen) 50€. Dam Duc Dong (Eweil im Schönbuch) 20€.

(USA): Nguyễn Thị Diễm Thúy 33€. Margret Hoang 33€. Phạm Thị Phẳng 30€. Trần Tuấn Hùng 6€. Diệp Helene 35€. Võ Thường 25€. Nguyễn Thị Cúc 20€. Nguyễn Thị Hồng 20€. Trần Văn Lan 32€. (England): Ngô Kim Dung 26€. Nguyễn Thanh Hùng 30€. William Văn Anh 100€. Lý Thị Dân (Schwebheim) 20€. (Kaarst): Đặng Văn Định 20€. Nguyễn Văn Minh 25€. (Schweden): Huỳnh Thiện Mỹ 10€. Naeng Kim Lieu 31€. (Braunschweig): Phạm Thị Hương Nguyễn 50€. Lâm Hữu Tri 10€. Lý Trương Thị Kim Anh 20€. Vũ Thị Thanh Mỹ 20€. Cao Ngọc Lang 10€. Nguyễn Văn Nhơn 25€. Lý Cẩm Liên 20€. Oan Cẩm Hương 20€. Vũ Văn Định (Haßloch) 20€. (Italien): Huỳnh Ngọc Thảo 40€. Châu Kim Mỹ 60€. Hồ Thu Anh (Mammendorf) 20€. Văn Thanh Chung (Monheim) 20€. (Hildesheim): Phạm Văn Dũng 20€. Phạm Văn Tuấn 20€. Long Thị Cúc 20€. Nguyễn Thị Kim Nhung 20€. Nguyễn Văn Khoa 20€. Trần Kin Loan (Bechhofen) 20€. (Italy): Huỳnh Anh Dũng 20€. Nguyễn Minh Tâm 60€. Lê Ngọc Phúc 30€. Nguyễn Thị Khang 30€. Lai Kim Anh 35€. Phạm Văn Út 30€. Phạm Minh Tùng 30€. Ong Huỳnh Hiệp 30€. Nguyễn Phương Trinh 30€. Võ Văn Triển 30€. Huỳnh Long thành 30€. Võ Văn Quê 30€. Dương Văn Khâm 30€. Lý Chi Minh 30€. Cao Thị Chi 30€. Bào Chí 30€. Nguyễn Văn Hoàng 30€. Nguyễn Thị Rim 20€. Vũ Thế Phiệt 30€. Lâm Kiên (Stadthagen) 50€. (Mönchengladbach): Bùi Tuấn Kiệt 20€. Nguyễn Đình Phương 20€. Trần Thị Mỹ Loan 10€. Đinh Đại Lam 30€. Đặng Hồng Hiền 20€. (Bremervörde): Trần Văn Anh 20€. Vũ Đức Khanh 20€. (München): Hamman Kim Lan 20€. Trần Doan Hoa 20€. Nguyễn Văn Hưng 20€. Nguyễn Lai 20€. Trần Văn Tùng 20€. Nguyễn Châu 20€. Trần Vinh (Marl) 20€. Tô Khanh Nguyễn (Waiblingen) 20€. Phạm Thị Kim Hường (Lohne) 30€. Nguyễn Quốc Thông (Bonn) 20€. (Oldenburg): Mai Lan 590€. Vũ Thị Hương 20€. Vũ Thị Hường & Ng. Hữu Long 20€. Nguyễn Thị Thanh 20€ + 20€. Hồ Thụy Thư (Ronnenberg) 20€. (Duisburg): Lương Hiền Sơn 20€. Đào Sari 20€. Đỗ Văn Nghiênn 20€. Đỗ Thị Liên 20€. Đỗ Văn Đài 20€. (Suisse): Nguyễn Thanh Trúc 13€. Nguyễn Trương Ngọc Liên 30€. Võ Đình Trọng + Kim Huệ 30€. Lưu Trương Kim Anh 30€. Lê Minh Dung 31€. Phùng Văn Ngô 40€. Đỗ Trọng Thanh 50€. (Bielefeld): Dương Văn Hào 20€. Nguyễn Thị Dung 20€. Mai Thị Hoa 20€. Huỳnh Kim Thanh 50€. Lương Văn Khoa 20€. Lương Ngọc Phách 30€. Đoàn Tường Khánh 20€. Hoàng Thị Nhung (Emden) 20€. Trần Khắc Huy (Saarwellingen) 20€. Nguyễn Văn Tâm (Wilhelmshafen) 50€. Đoàn Minh Thiện (Günzburg) 50€. Trần Thị Hồng (Sevetal) 20€. Đặng Văn Dũng (Dachau) 50€. Nguyễn Văn Tuấn (Wallerstein) 30€. (Norway): Nguyễn Văn Thủy 36€. Phùng Như Anh 36€. (Saarbrücken): Huỳnh Văn Liễu 20€. Lý Lăng Mai 20€. Lâm Văn Yên 20€. Chung Văn Tấn 20€. Lý Kiến Cường 20€. Phạm Thị Kim Anh 20€. Tôn Mỹ Lệ 20€. Tôn Quốc Hồng 20€. Lý Kiến Phi 20€. Tôn Quốc Vinh & Bùi Thị Việt 20€. Luyện Thị Thọ (Malstadt) 20€. Nguyễn Thị Nguyệt (Staßfurt) 20€. (Mannheim): Nguyễn Thị Tuyết Nhung 20€. Trần Văn Minh 30€. Nguyễn Minh Tân (Bernburg) 10€. Lạc Chân Hưng (Achim) 20€. (Herne): Nguyễn Thị Lập 10€. Trần Công Linh 25€. Nguyễn Đắc Nghiệp (Thale) 20€. Châu Thanh Sơn (Seesen) 20€. Nguyễn Ngọc Đăng (Minden) 20€. Phạm Thị Bích Vân (Lilienthal) 20€. Lê Hoài Nam (Parsau) 20€. Hoàng Văn Chiến (Suhl) 50€. Trần Hải Hòa (Bad Bellingen) 20€. Trần Thị Sâm, Fitzner, Luga (Soltau) 10€. Nguyễn Văn Phát (Stuogart) 20€. (Neustadt): Alexander Majewski 40€. Gđ Nguyễn Thị Vinh 30€. (Celle): Trang Thoại Cường 20€. Lâm Sáng 20€. Phi Văn Loan 20€. Nguyễn Văn Quang (Obernkirchen) 30€. (Wilhelmshaven): Hoàng Thị Năm 20€. Trần Thị Thu Thủy 20€. Khuất Bang (Bücheburg) 20€. Nguyễn Chí Cường (Elsfleth) 30€. Đặng Ngọc Hải (Speyer) 20€. Hoàng Thị Cúc (Bispingen) 20€. An Tùng Hỷ & Đỗ Thuận Hoàng (Rhein) 50€. Nguyễn Hồng Tư (Bad Salzungen) 20€. Nguyễn Hữu Tri Quan (Nörten Hardenberg) 40€. Lâm Thúy Hồng (Hameln) 30€. (Bad Oeynhausen): Phạm Sỹ Đạt 20€. Nguyễn Thị Tuyết Hồng 20€. Trần Văn Hải (Mühlen) 20€. Lê Hoàng Sơn (Bad Iburg) 20€. (Laatzen): Tăng Quốc Lương 20€ + 20€. Hồ Châu 20€. Quách Quê Hương (Oberschleißheim) 30€. Trần Thị Tuyết (Isernhagen) 20€. Nguyễn Thị Yên (Würzburg) 20€. (Kleinostheim): Nguyễn Bá Mỹ 20€. Nguyễn Văn Hùng 20€. (Wittmund): Lý Huệ Lan 20€. Trần Thị A 20€. Đặng Lan (Bohnshusen) 10€. Đỗ Văn Nguyễn (Wedel) 50€. Bùi Đức Hải (Barsse) 30€. (Schweinfurt): Nguyễn Thị Hồng Tâm 30€. Nguyễn Xuân Huy 20€. Thị Thúy Mai, Bohlmann (Seelze) 20€. Hoàng Xuân Hùng (Giengen) 20€. Hoàng Thị Thanh Loan (Heilbronn) 20€. Trần Thị Thanh Thúy (Karlsbad) 20€. Nguyễn Trần Minh Nhứt (Schwabach) 20€. Trần Thị Diễm (Neuwied) 30€. Lý Long Bảo (Siegen) 20€. (Wuppertal): Trần Thị Ngọc Trinh 20€. Đỗ Thị Dung 20€. Trần Trọng Khang (Hof) 20€. Nguyễn Quỳnh Trang (Guben) 20€. Nguyễn Thị Kim Hoa (Stutensee) 20€. (Frankfurt): Phan Ngọc Đức 20€. Phan Huy Tấn 15€. Điều Hòa 20€. Vạn Hưng Dương 30€. Tạ Nhuận 20€. Huỳnh Công Cử 20€. Blumenstock Lan (Wiesebach) 30€. Nguyễn Thanh Liêm (Spaichingen) 30€. Nguyễn Kinh Tân (Baienfurt) 20€. Nguyễn Kim Liên (Flein) 50€. Phạm Văn Bình (Plüderhausen) 100€. (Stuttgart): Huỳnh Văn Thập 40€. Lâm Thị Lan Thao 50€. Quách Hồng Minh 30€. Ân danh 40€. Long Ton Bùi Thị Thanh Hoa (Belgien) 50€. Nguyễn Thế Vinh (Heidelberg) 40€. Nguyễn Duy Lễ (Brühl) 20€. Đặng Thị Hạnh (Hochheim) 40€. Nguyễn Thị Anh Hồng (Bad Homburg) 20€. Trần Siêu Yến (Willing) 10€. Châu Thị Chăm (Oberursel) 20€. (Kassel): Nguyễn Thị Huỳnh Cúc 20€. Võ Thị Kim Anh 20€. Kiều Công Hai (Lichtenstein) 20€. Trần Văn Toàn (Kirchheim) 20€. Lê Đắc Nghi (Freudenstadt) 20€. Hà Văn Hồn (Rosenheim) 20€. Quách Văn Triệu (Freiburg) 30€. Nguyễn Thị Viên Phương (Kruft) 30€. Nguyễn Thanh Tùng (Leutkirch) 50€. Đoàn Ngọc Xuân (Lorach) 15€. Nguyễn Đức Hạnh (Bayreuth) 20€. Trần Tuấn Hùng (Nörtingen) 20€. Lê Quang Định (Nordstemmen) 20€. Fam. Trần Bùi

(Schramberg) 20€. (Reutlingen): Phan Ngọc Minh 40€. Đào Thị Sơn 20€. Đỗ Văn Nho 20€. Đinh Văn Vũ (Heide) 25€. Trịnh Quang Hùng (Borken) 20€. Phùng Cát Dũng (Bungarien) 20€. Trần Thị Như Tâm (Blad Beck) 20€. Minh Greiff (Vechede) 10€. Cao Văn Biên (Varel) 20€. Hoàng Xuân Hùng (Griengen) 20€. (Lehrte): Lý Hồng Lâm 20€. Nguyễn Thị Thảo 20€. Đặng Thị Nguyệt Nga (Bremerhaven) 60€. Võ Thuật (Stuhr) 30€. Lê Thanh Hà (Wildeshausen) 10€. Phạm Chí Bền (Hofgeismar) 20€. Nguyễn Thị Lan Anh (Bergheinfeld) 20€. Lê Hồng Tâm (Wunstorf) 20€. Hương Mai (Goslar) 20€. Vũ Việt Thành (Leipzig) 30€. (Konz): Nguyễn Mạnh Hùng 15€. Tống Thị Bình 10€. Lê Hồng Quân (Weingarten) 20€. Phaam Hữu Phước (Bergisch Gladbach) 30€. Trần Văn Đường (Wittlich) 20€. Lý Thánh Sơn (Bischofszell) 20€. Dư Kiều Diễm (Tübingen) 20€. (Belgium): Nguyễn Thị Duyên 30€. Nguyễn Thanh Lương 20€. Đỗ Trinh (Aalen) 20€. Nguyễn Thị Thái Lan (Stassfurt) 20€. Phan Hoàng Đông (Schmalenberg) 30€. Vũ Ngọc Dung (Weissbach) 20€. Nguyễn Thị Diệp Thanh (Schorndorf) 20€. (Künselsau): Trúc Hương Lipp 25€. Vạn Ngọc Dũng 40€. Nghiênn Xuân Hương 20€. Lâm Văn Dũng 20€. Phạm Văn Khanh 25€. (Austria): Trần Quang 30€. Trinh Bạch Tuyết 30€. Mjme Odaka Rie (Japan) 30€. Trâm Thị Duyên (Sweden) 20€. Nguyễn Thị Thủy (Benningen) 20€. Le Van Tam (Bad Soder) 20€. Huỳnh Anh Kiệt (Tettngang) 10€. Lê Thị Hồng Vân (Neu Wulmstorf) 20€. Phương Thế Ngọc (Denmark) 40€. Trần Ngọc Em (Niederhall) 20€. Mạch Thị Ánh Hồng (Arnberg) 20€. Nguyễn Thị Hình (Gerolstein) 20€. Bùi Thị Thúy (Mainz) 25€. Vũ Thị Yến (Karlsruher) 20€. Kim Loan Gulsdorf (Weil der Stadt) 15€. Trường Quốc Việt (St. Georgen) 30€. Lê Văn Nghĩa (Scheer) 20€. (Neuss): Võ Thị Kim Hoàng 20€. Phạm Thị Huân 20€. Nguyễn Thị Trí (Plochingen) 50€. Hương Neurhoht (Pirmasens) 20€. Winkler Đức (Laffen) 20€. Tiêu Chí Chung (St. Ingbert) 20€. Võ Thị Gianh (Solingen) 15€. Tiêu Văn Cương (Konstanz) 30€. Thái Nguyệt Cầu (Moschheim) 20€. Amady Hồng Nhung (Ensdorf) 25€. Đặng Thị Thu Vân (Altenerding) 20€. Nguyễn Đức Khánh (Garbsen) 20€. Dương Huy Quang (Lünen) 20€. Thành Lê (Gera) 20€. Nguyễn Thị Thanh Đạm (Magdeburg) 20€. Nguyễn Minh Tuấn (Glanchau) 20€. Trần Thọ Tuấn (Apolda) 10€. Vương Việt Dũng (Gießen) 30€. Trần Văn Hùng (Hanau) 20€. Trần Thị Khâm (Stuttgart Botnang) 20€. Hà Thị Minh Thu (Stade) 25€. Trần Kim Hồng Vân (Viersen) 20€. Vũ Văn Hiền (Österreich) 30€. Nguyễn Thị Kim Oanh (Murg) 30€. Nguyễn Thị Bích Tuyết (Künzelsau & VPC) 20€. Nguyễn Thanh Tài (Großzimmern) 20€. Vũ Thị Tuệ (Erdjing) 30€. Bùi Văn Quang (Gütersloh) 20€. Đặng Thị Nguyệt 20€. Nguyễn Thị Nga (Mannheim) 25€. Phan Đình Thích (Wolfsburg) 50€.-

• TẾT & RẪM THÁNG GIÊNG

(Koblenz): Viên Văn Hiệp 20€. Đỗ Đình Hiền 100€. (Krefeld): Pt. Diêu Nghĩa 50€. Liên Cẩm Phong 10€. Hứa Tích Chương 5€. (Berlin): Lâm Thị Múi 40€. Nguyễn Thị Minh Thăng 10€. Nguyễn Thị Minh Thăng 20€. Hoàng Thị Hồng Vân 20€. Trần Thị Mỹ Hạnh 10€. Nguyễn Thị Mai Hằng 20€. Trần Thị Kim Oanh 10€. La Thanh Hiền 10€. Vương Quốc Thắng 20€. Ng.Bích Thủy & Ng.Xuân Hùng 20€. Nasir Mohammad 10€. Dương Thị Kiều Oanh 20€. Lê Thị Thu Lan & Gao Juhnja 10€. Dư Thị Bình 15€. Nguyễn Thị Bích Liên 30€. Bùi Minh Hải 40€. Đặng Tiến Thuận 40€. Trần Thanh Huyền 40€. Phạm Hà Trang 20€. Fam. Phạm Văn Thi 10€. Nguyễn Thị Thanh Hà 5€. Đoàn Trọng Tuyền 10€. Đặng Thị Lệ Quyên 10€. Âu Trường Sinh 10€. Hà Thị Nham 10€. Gudehus Thị Thủy Hằng Mai 10€. Gđ. Bằng Vân 40€. Mai Thị Kim Thành 10€. Nguyễn Thị Hằng Nga 10€. Đào Thị Thúy Hiền 10€. Trần Thị Phương Loan 20€. Trần Duy Khánh 20€. Đặng Tiến Thắng 20€. Bùi Ngọc Bình 10€. Lương Thị Thanh Thủy 10€. Hà Thị Nhâm 10€. Nguyễn Thanh Hóa 50€. Nguyễn Xuân Khanh 20€. Hứa Trường Hùng (Edewecht) 20€. (Magdeburg): Nguyễn Văn Bình 10€. Ngô Thị Chuyển 10€. Phi Văn Khanh 10€. Lê Văn Thành 20€. Nguyễn Hồng Quý 50€. Trịnh Tiến Lâm 20€. Nguyễn Kiều Anh 10€. Nguyễn Hữu Đức 10€. Gđ. Đinh Tiến Quân 20€. Ngô Thị Nguyễn 10€. Lê Thu Hà 10€. Phạm Thị Là 20€. Vũ Minh Khai 20€. Fam.Hà Nam & Việt Man 20€. Nguyễn Thị Dung 10€. Vũ Thị Minh Loan 20€. Nguyễn Thị Thủy 20€. Trần Thị Yến 5€. Fam. Nguyễn Thị Chuyển 20€. Ngô Thị Nhung 10€. Nguyễn Thị Thu Hương 20€. Vũ Thị Tuyết Mai 10€. Huỳnh Thị Mai 10€. Ngô Xuân Duyên 20€. Huỳnh Thị Tuyết 10€. Lê Đức Đoàn 20€. Nguyễn Văn Thịnh 20€. Võ Thị Thủy 30€. Võ Thị Hiệp Hòa 10€. Mai Thị Nhâm 10€. Nguyễn Văn Đại 10€. Trần Thị Hà 15€. Fam. Nguyễn Tiến Thao 30€. Phạm Thị Luyện 10€. Đàm Văn Ba 50€. Dương Thị Kim Bích 15€. Đỗ Thu Hà 10€. Trần Văn Trâm 10€. Nguyễn Tiến Đức 10€. Trần Thị Hoa 5€. Phạm Minh Hằng 15€. Nguyễn Thị Dung 10€. Phạm Lê Huyền 20€. Đỗ Văn Bình 10€. Ng.X.Sáng & Đinh T Mai Xinh 5€. Bùi Văn Lân 10€. Nguyễn Văn Bình 10€. Đỗ Thị Gái 10€. Nguyễn Thị Minh Hạnh 5€. Nguyễn Trọng Tuấn 50€. Nguyễn Thị Đào Nguyễn 50€. Trần Thị Yến 10€. Nguyễn Thanh Hương (Zeist) 5€. (Halle / S): Trần Thị Đăng, Schneider 10€. Nguyễn Văn Thanh 20€. Nguyễn Phúc 20€. (J): Gđ. Nguyễn Văn Bắc 30€. Nguyễn Thị Thắm & Ng.V. Tuy 10€. Đỗ Hùng Văn & Ng.Thủy Lan 30€. Dương Văn Hùng 5€. Vũ Thị Chinh 5€. Vương Quyên 10€. Hồ Thị Thu Huyền 20€. Gđ. Nguyễn Văn Bắc 20€. Nguyễn Văn Tuy 10€. Gđ. Nguyễn Danh Tuyền 10€. Phạm Văn Van 5€. Mai Thị Ngọc Bích 10€. Gđ. Nguyễn Danh Đỗ 10€. Gđ. Thụy Miedlich 10€. Nghiênn Phú Tiến 10€. Lý Thị Kim Ngôn 20€. Lê Mạnh Hùng 40€. Nguyễn Công Bằng 10€. Nguyễn Gia Cụ 5€. Trần Thị Dương 5€. Phan Thị Hào 10€. Nguyễn Việt Dũng 10€. Phaam Sĩ Việt 10€. Trần Thị Nghĩa 50€.

Phạm Văn Hùng 20€. Đoàn Thị Hà 30€. Phạm Thị Ngân Hoa 5€. Phạm Thị Yến 5€. Nguyễn Đức Việt 5€. Trần Thị Minh Thủy 30€. Hoàng Thị Vinh 5€. Phạm Thị Hoa 10€. Phan Hồng Nam 20€. Eng Pascal, Giang Sinnken 10€. Lôi Trạch Cường 20€. Phan Thị Lý 20€. Đoàn Thanh Bình 5€. Đoàn Thu Hằng 10€. Hiên 30€. Trần Hoàng Phương 10€. Trần Hùng 10€. Nguyễn Thị Hoa 5€. Đặng Khắc Thành 10€. Nguyễn Thị Minh Tuyết 20€. Lưu Hương 20€. Lê Thị Thu Trang 10€. Hoàng Văn Hùng 10€. Dương Quốc Thắng 5€. Đỗ Thị Tuấn Lan 10€. Trần Thị Oanh 10€. Ngô Thị 5€. Nguyễn Thị Liên 5€. Hoàng Thu Trang 10€. Nguyễn Thanh Hải 20€. Chu Thị Loan 20€. Khổng Thị Thúy Mai 20€. Đào Thị Cường 20€. Lê Thị Thanh Hương 20€. Lâm Thị Hiền 10€. Chu Văn Chính 30€. Lôi Phi Trúc Ly & Thanh Phong 10€. Nguyễn Văn Sơn 5€. Ngô Thị Nết 20€. Nguyễn Thị Thu Hà 20€. Huỳnh Bạch Tuyết 20€. Trần Thị Kim Liên 5€. Ngô Thị Giàng 5€. Vũ Bích Liên 30€. Fam Kevin Trần 20€. Pun Lok Peng Fong 10€. Ấn danh 30€. Fam. Tran Siu Nien 20€. Phạm Ng. Anh & Lê Bạch Yến 10€. Phạm V. Thê & Bùi Thị Thêu 10€. Vũ Thị Mão 10€. Trần Thị Bích Nga 20€. Trương Thị Tuyết 10€. My Ly Diệu Thoá 30€. Lê Thị Kim Thanh 10€. Phạm Văn Hương 10€. Lê Thị Thùy Dương 20€. Nguyễn Chí Cường 25€. Trần Thị Nga 20€. Chì Hiền 10€. Chì Hải 10€. Nguyễn Thị Lan 10€. Lê Thị Nga 5€. Đinh Thị Phương Lan 10€. Trần Công Hải 20€. Hoàng Mai A 10€. Nguyễn Thị Kim Thanh 10€. Trần Đức Phong 20€. Tiêu Trần Hoàng Từ Tâm 10€. Trần Ngọc Liên & Lưu Hương 30€. Phạm Thị Diên 10€. Trần Thị Thanh 10€. Van Thi Lê Hằng 20€. Đỗ Thị Xuyên 10€. Thái Nguyên 5€. Nguyễn Thị Hằng 20€. Ấn danh 50€. Vũ Mạnh Quang Vê 20€. Nguyễn Thanh Lan 20€. Phạm Thị Ngọc Lan 10€. Thành Quang Minh 20€. Ấn danh 10€. Nguyễn Hồng Sơn 10€. Ng. Quyết Thâm & Ng. Thị Vinh 10€. Ng. Qg Tuấn & Ng. T. Hoàng Yến 5€. Gđ. Sầm Ngọc Anh 50€. Phạm Thị Tuấn 10€. Tạ Phương Anh 10€. Đỗ Thị Thanh Hà 20€. Nguyễn Ngọc Thanh 20€. Hoàng Văn Việt 20€. Hoàng Duy Hưng 5€. Nguyễn Văn Tiến 20€. Trần Tinh 60€. Mã Tinh 5€. Phan Văn Đăng 5€. Nguyễn Thị Thu Hương 20€. Nguyễn Đăng Khương 20€. Đỗ Đức Thiên 20€. Phạm Thị Hoa 10€. Lương Thị Xuân Phương 10€. Dương Thị Quỳnh Loan 20€. Nguyễn Thị Phương 10€. Nguyễn Việt Hùng 50€. Nguyễn Thị Lê Trinh 30€. Nguyễn Khắc Hoàng Anh 20€. Lương Thị Thu Hiền 10€. Lưu Thị Hồng 10€. Tautkus Mỹ Huệ 30€. Lê Ng. Bạch & Ng. Phương Thảo 40€. Trịnh Thị Thêm 15€. Hoàng Xuân Hạnh 20€. Bùi Hữu Trung 10€. Lê Thị Mai 20€. Mai Thị Hoa 10€. Gđ. Thao Nhu 5€. Đồng Văn Sơn 5€. Phạm Phương Dung 10€. Nguyễn Thị Huyền 5€. Phạm Xuân Hoàn 20€. Tô Bá Khắc 10€. Trương Gia Hưng 20€. Lê Thị Thọ 10€. Phạm Thị Hoa 20€. Lương Thị Xuân Phương 20€. Trần Thị Kim Vân 20€. Bùi Duy Nam 20€. Tạ Phương Anh 10€. Nguyễn Hồng Văn 5€. Nguyễn Thị Minh Hương 5€. Vương Trí Thư, Nguyễn Ngọc Nhung, Vương Anh Đức 30€. Nguyễn Thanh Hương 10€. Trần Thị Nga 10€. Trần Thị Thúy Hương 50€. Emelinda Starke 5€. Huỳnh Kiệt Ngọc 30€. Dương A Lan 20€. Vũ Minh Nghĩa 10€. Lê Thanh Chương 20€. Nguyễn Thị Yến 20€. Nguyễn Thế Lợi 20€. Nguyễn Thị Mùi 10€. Gđ. Nguyễn Văn Khoa 15€. Lê Thị Mai 10€. Nguyễn Thị Bích Lan 20€. Gđ. Lê Hồng Hải 10€. Ng. Thị Nga & Cao Văn Khái 5€. Trần Thị Doan Trang 10€. Ng. Thế Nha & Bùi Thị Mùi, Bùi Đình Thạch & Lê Bích Hằng 10€. Phạm Phương Dung 20€. Nguyễn Thị Tuyết Hoa 10€. Bằng Trần 5€. Thiên Hồng Nguyễn Thị Lan 20€. Fam. Nguyễn & Liên 5€. Nguyễn Bình Minh 20€. Nguyễn Văn Lợi 10€. Lưk Chung Sanh 5€. Vinh & Lan Huy Hồng 50€. Đặng Thị Oanh 50€. Nguyễn Thị Hà 10€. Lương Thị Lan 10€. Nguyễn Gia Huy, Ngô Thị Sen 10€. Đỗ Thị Hương 10€. Hoffmann Ng. Thị Thanh Mai 10€. Phạm Minh Thiện 10€. Hoàng Minh Phương 20€. Hoàng Minh Châu 20€. Nguyễn Thị Hoàng Hồng 10€. Nguyễn Thị Hoa 5€. Nguyễn Thị Thảo 20€. Lương Thị Lan 10€. Giang Hồng Yến 20€. Ngô Ngọc Anh & Đinh Thị Lăng 20€. Hoàng Mai Hoa 10€. Hồ Vinh 10€. Gđ. Ngô Nguyễn & Phạm 50€. Vũ Anh Tuấn 20€. Nguyễn Thị Hoa 20€. Ngô Thị Kim Dung 10€. Nguyễn Thị Nu 20€. Hồ Minh 30€. Vũ Thị Diệu 10€. Phùng Diệu Liên 10€. Đỗ Thu Thủy 10€. Vũ Thị Định 10€. Chu Thị Phương 20€. Phạm Mạnh Hoàn 20€. Nguyễn Thị Hoàng Giang 20€. Nguyễn Thị Khiêm 10€. Vũ Thị Nụ 10€. Nguyễn Thị Cường 10€. Đỗ Quốc Thắng 5€. Hoàng Thị Hạnh 30€. Nguyễn Xuân Thiêng 5€. Hà Thị Thanh Huyền 20€. Phạm Văn Đăng 20€. Đỗ Đức Bình 10€. Khổng Thị Thanh 10€. Đào Quang Sự 10€. Nguyễn Thị Thanh Đạm 10€. Hoàng Lâm 10€. Phạm Thị Phương 20€. Võ Thị Nam 10€. Lê Thị Thanh Lương 40€. Vũ Trọng Xuân 20€. Lê Thị Thanh Hà 20€. Phạm V. Uy & Phạm Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Liễu 10€. Nguyễn Thị Bích Hằng 10€. Ngô Thị Hoa & Ng. Phương Vi 10€. Nguyễn Thị Hiền 10€. Trần Minh Sơn 10€. Nguyễn Duy Bắc 10€. Phạm Thị Thu Hương 25€. Hà Văn Hào 20€. Nguyễn Văn Lân 10€. Lê Thị Lợi 10€. Nguyễn Duy Long 10€. Huỳnh Kim Hoa 30€. Lê Thị Tuyết 20€. Lê Quốc Toàn 10€. Trần Văn Tuấn, Ng. Thị Nhan 10€. Nguyễn Thị Thu Thủy 10€. Đỗ Thị Mong 50€. Nghiêm Thị Vinh 10€. Trần Mạnh Khởi 20€. Trần Thị Vinh 40€. Nguyễn Đức Hồng 20€. Nguyễn Thị Hậu 20€. Ngô Thị Nguyệt 20€. Trần Tất Thành 5€. Lê Hằng 10€. Đỗ Thu Thủy 20€. Nguyễn Thị Huyền 10€. Đào Thu Hương 10€. Đỗ Thị Hương 10€. Lê Thị Hạnh 10€. Trần Văn Quang 10€. Nguyễn Đức Hùng 20€. Trần Anh Dũng 20€. Nguyễn Thị Nhung 10€. Đặng Thúy Hòa 10€. Đỗ Thị Hương 30€. Đặng Văn Thịnh 20€. Liu Thị Lan 10€. Nguyễn Thị Ngọc Trâm 20€. Hoàng Thị Xa 50€. Lê Thị Hương 30€. Nguyễn Thị Thu Huyền 20€. Nguyễn Thị Tuyết Mai 10€. Phạm Thị Tuyết 5€. Hunschäfer, Phạm 20€. Đàm Thị Hà 10€. Nguyễn Xuân Thành 20€. Nguyễn Thị Thu Thủy 10€. Nguyễn Thị Kim Oanh 10€. Lâm Anh Hậu 10€. Bùi Thanh Hương 20€. Lê Thị Kim Diệu 10€. Loan Förster 20€. Mai Lan Schaler 10€. Nguyễn Thị Thu Thủy 10€. Phạm Thanh Nga, Ng. Thế Tuấn 10€. Trần Văn Tuấn & Ng. Thị Nhạn 10€. Nguyễn Thị Thân 20€. Phan Huy Hiệp 5€. Ngô Thị Văn Anh, Lê Kim Tiến 50€. Hồ Thị Lan 5€. Nguyễn Duy Minh

20€. Đặng Thái & Từ Liên 5€. Phạm Thị Liên 20€. Trần Xuân Trường 10€. Trinh Tô Diễm 5€. Đào Ngọc Diệp 30€. Vũ Minh Thoa 10€. Bùi Minh Hùng 50€. Đoàn Thị Thu Phương 5€. Đỗ Ngọc Cường 10€. Nguyễn Thúy Chiến 5€. Nguyễn Việt Cường & Đoàn Kim Hoa 5€. Thị Lê 20€. Quan Côn Liên 20€. Mã Trường Khánh 20€. Thái Nguyễn An 20€. Lộc Dương Vinh 20€. Đào Thiệu Cầu 20€. Vũ Thị Loan 2€. Bùi Thanh Sơn 10€. Hoàng Thanh Mai 10€. Trương Thị Kim Chon 5€. Lê Kim Sự 10€. Nguyễn Thị Hằng 20€. Lê Thị Quý 20€. Trần Văn Hạnh 10€. Phạm Thị Diên 5€. Trần Văn Diệc 20€. Trinh Thị Sáu 10€. Trần Bội Châu 20€. Yu Jian Wei, Yi Wie, Kevin... 20€. Loan Do 5€. La Vĩ Minh 10€. Nguyễn Lan Anh 20€. Phan Thị Lan 20€. Đặng Thị Lý 10€. Ruppelt Mai 10€. Ng. T. B.-Yên, Xuân, Phương 60€. Khuất Bằng 20€. Nguyễn Thị Chiên 20€. Lưu Quốc Huệ 50€. Chu Thị Hiền 10€. Đặng Vũ Dung 50€. Kim An 20€. Dương Thị Hương Giang 20€. Lê Việt Dũng 20€. Nguyễn Thị Hời 5€. Đặng Thu Hồng, Phương Dung 10€. Trần Văn Nhiệm 50€. Vũ Thị Phương Nội 20€. Khau Chi Nghĩa 50€. Thái Hà Anion 5€. Duy Jell Mosel 10€. Ấn danh 20€. Meng Xiao Hua 50€. Đỗ Mạnh Cường 20€. Hoàng Thị Thủy 25€. Ng. Quốc Hùng & Ng. Thu Hà 20€. Diệu Sơn Trần Ngọc Thủy 20€. Trần Tú Phụng 50€. Lee Nhan Khanh, Kien Seng... 30€. Hứa Thị Đoàn 25€. Tống Đình Khôi 10€. Nguyễn Thị Loan 10€. Trần Hải Hà 10€. Alice Kitwankon, Michelle Wing Soe Kon 10€. Huỳnh Thị Hà Hưng 5€. Ấn danh 20€. Ấn danh 2€. Nguyễn Thị Bạch Tuyết 20€. Nguyễn Đức Anh 10€. Kunz Đoàn Thị Ngọc Lan 20€. Đào Văn Diên 5€. Bernd Geitt 11€. Lê Hoài Nam 29€. Trần Thái Xương 20€. Nguyễn Thục Nhi 5€. Hoàng Văn Chiến 20€. Trần Thị Hồng Hạnh 20€. Nguyễn Thị Hoa 10€. Nguyễn Phú Hải 10€. Nguyễn Thị Nga 20€. Khuu Nhan 50€. Nguyễn Trọng Hiếu 20€. Lý Cẩm Trúc 10€. Vương Thị Thúy Nga 20€. Trần Thị Quyên 30€. Trần Thị Thoa 20€. Huỳnh Thị Kim Nguyễn 100€. Phạm Vũ Quyết Thắng 5€. Gđ. Huỳnh Hùng Võ 20€. Trần Minh Châu 20€. Hoàng Thị Thu Hoa 10€. Đỗ Thị Anh Huệ 10€. Fam. Trần Kinh Hưng 30€. Trần Lý Ái Phương 20€. Phạm Thị Dung 20€. Trang Thanh Hiền 5€. Gđ. Lâm Vĩ Tân 30€. Nguyễn Thiệu Lai 30€. Phạm Ng. Anh & Lê Bạch Xén 10€. Trần Quang Cường 20€. Ấn danh 20€. Vũ Hằng Nga 10€. Lương Vi Cường 20€. Vương 20€. Fam. Dang 40€. Vũ Văn Đan 25€. Ngo - Vuong 5€. Đg Đh Thợa & Dg Thủy Hằng 20€. Nguyễn Hồng Sơn 10€. Ấn danh 10€. Nguyễn Ngọc Trinh 10€. Bùi Mạnh Hùng (Đàm Khánh) 100€. Nguyễn Thị Luyện 10€. Hà Trúc Phương 50€. Nguyễn Danh Tuấn 10€. Hoàng Xuân Bón 5€. Lê Văn Quy 10€. Nguyễn Văn Đông 20€. Nguyễn Công Thành 15€. Nguyễn Sỹ Cang 10€. Phạm Văn Đạo 10€. Thầm 10€. Lý Anh Quốc 20€. Gđ. Phạm Đoàn Vương 20€. Phan Văn Hai 20€. Phạm Thị Ngát 5€. Fam. Abromeit 5€. Phạm Thị Kim Lạc 20€. Nguyễn Thị Hiền 10€. Phạm Thị Bộ 10€. Trần Hữu Văn 50€. Nguyễn Thị Minh 10€. Đào Văn Thanh 20€. Việt 5€. Nguyễn Thanh Hương 5€. Dương Thị Bích Ngọc 20€. Phí Ngọc Hòa 10€. Nguyễn Duy Đạt 10€. Nông Huyền Trang 5€. Trương Thị Kim Chon 10€. Trương Tuấn Nghĩa 50€. Hà Hữu Hán 10€. Nguyễn Anh Trâm 10€. Trần Thị Hương 10€. Cao Thị Hòa 5€. Low Kee Keong 50€. Bà Thái Lập 70€. Khương Thị Ngao 10€. Ấn danh 6€. Nguyễn Thị Minh Lý 10€. Nga 10€. Nguyễn Chế Anh 10€. Đặng Nam Tiên 5€. Trần Quỳnh Anh 100€. Phan Hoài Thu 20€. Nguyễn Việt Anh 10€. Phạm Thị Lan 5€. Ấn danh 5€. Đinh Thị Vân 5€. Thân Thị Hương 10€. Phạm Văn Đa & Ngô T. Tuyền 25€. Ấn danh 20€. Liu Yuen Sin, Phùng Tin Yau, Huo Luong Yau 40€. Đào Thị Vây 10€. Nguyễn Văn Tịnh Halberstadt 5€. Tran V Son, Hoàng Kim Thanh 5€. Gđ. Hồng Minh Tấn 20€. Hạnh & Hậu 50€. Trần Thị Liêng 10€. Đinh Thị Văn 15€. Trương Ngọc Nga 10€. Rosemarie Thier 10€. Nguyễn Thị Châu Hà 20€. Nguyễn Thị Oanh 20€. Ấn danh 19€. Khúc Như Mai 5€. Trần Thu Liên 10€. Fam. Nguyen 10€. Gđ. Đặng Văn Liêm 20€. Trần Thị Bích Hồng & Nguyễn Tuấn Anh 10€. Fam. Phung 300€. Trương Văn Lùng & Ng. Thị Thành 10€. Nguyễn Thị Thành Huệ 10€. Hồng Mão Siemon 10€. Nguyễn Anh Cường 20€. Fam. Tạ & Trần 5€. Đỗ Thị Huệ & Ng. Văn Trung 10€. Đoàn Thị Phước 20€. Goelati, Marle 20€. Hồ Phương 10€. Thiên Hiện & Thị Trí 20€. Hoàng Văn Quang 5€. Lê Anh Thơ 10€. Phan Tuấn Anh 10€. Nguyễn Thị Toán 10€. Hồ A San & Ng. Thị Kim Loan 10€. Lương Di Hieng, Lê Minh Durr, 20€. Võ Văn Trí 10€. Hồ Thị Kim Anh 20€. Phùng Thị Huệ Liên 10€. Rhode Thorsten 5€. Hồ Quang Dũng 20€. Đào Quỳnh Hoa 20€. Nguyễn Hồng Anh 10€. Hoàng Thị Hạnh 10€. Đặng Quốc Chí & Lý Tô 10€. Quách Lê Nga 20€. Fam. Nakhonriab, Suthiniphan, 10€. Hà Pho Tông 30€. Đào Ngọc Sơn 40€. Dương Thị Kim Anh 10€. Võ Thành Công 20€. Mạc Thị Kim Thoa 5€. Uông Thanh Sơn 20€. Văn Thị Kim Loan 10€. Bùi Thị Thu Huyền 10€. Tuyết Rhode 20€. Phạm Văn Đam 50€. Nguyễn Thị Lượ 20€. Nguyễn Kim Lý 10€. Nguyễn Thế Hưng 2€. Fam. Mouk Phoulivong... 20€. Phạm Thị Hồng Vinh 20€. Dương Văn Quang 10€. Phạm Văn Việt 10€. Đỗ Việt Tuấn, Trần T. Thu Báu 20€. Dechantin Thị Hương 30€. Nguyễn Thị Tao 10€. Fam. Vũ Đức Chính 10€. Đinh Ngọc Sâm 20€. Fam. ChanTin Yau 10€. Nguyễn Thị Hoa Trang 10€. Nguyễn Thanh Sơn 20€. Sái T. Hương Hoa 10€. Nguyễn Trụ 20€. Đỗ Thị Diễm Huyền 20€. Nguyễn Thanh Luân 20€. Yao Wu 15€. Phạm Văn Tuấn 25€. Trần Thu Hằng 10€. Hoàng Thị Hằng 30€. Nguyễn Phúc Hưng & Nguyễn Thị Thanh Hằng 20€. Fam. Durr 10€. Lâm Thị Nam 10€. Nguyễn Hương 10€. Nguyễn Thị Gọn 10€. Ấn danh 40€. Nguyễn & Ngô 10€. Cam Hương Oanh 60€. Đinh Ngọc Diệp 10€. Ho A Phon & Chin Win Pin 10€. Don Blumenthal 25€. Phạm Thị Phương 100€. Ấn danh 20€. Ấn danh 20€. Vũ Quốc Khanh 10€. Trịnh Đức Thông 10€. Lê Thúy Diệp 20€. Nguyễn Công Thoan 10€. Hà Văn Giáp 20€. Ấn danh 20€. Thiên Dinh 20€. Hoàng Đức Hùng 10€. Lương Huệ Phương 10€. Hoàng Thị Hà 5€. Phạm Thị Cây & Nguyễn Danh Thịnh 10€. Vương Khánh Giang 10€. Phan Thị Lan 10€. Triệu Học Cần 30€. Đinh Hòa 50€. Nguyễn Thị Hoàng Liên 10€. Mai Hồng Tuấn 10€. Lý

Ngâm 50€. Nguyễn Thị Bích Hằng 20€. Nguyễn Tấn Lộc 40€. (Leipzig): Vũ Thị Duyên & Ng. Quang Thông 30€. Đinh Nguyễn Thị Hồng Vân 10€. Lê Thị Xuân Phương & Ng. Xuân Minh 30€. Nguyễn Xuân Trường 20€. Nguyễn Thị Huyền 10€. Vũ Trọng Quỳnh 50€. Phạm Thủy Nga 20€. Trần Thị Bích Thủy 20€. Vũ Ngọc Kim 10€. Gđ. Nguyễn Ngọc Hai 10€. Trần Thị Chung 30€. Nguyễn Thị Thịnh 20€. Nguyễn Thực Anh 20€. NS Bảo 10€. Nguyễn Thị Kim 5€. Lê Huy Cấn 5€. Trần Thị Hòa 30€. Nguyễn Hồng Hải 20€. Lê Thị Thanh Hà 10€. Hoàng Thị Nga 10€. Phạm Thanh Hương 20€. Hoàng Đức Sơn 20€. Cung Thị Hồng Kim & Lê Minh Đồng 50€. Lê Thị Anh 20€. Đỗ Hương Giang 20€. Nguyễn Thị Nhạn 5€. Nguyễn Thị Lê 30€. Phan Thị Ngoan 20€. Trương Tú Nghĩa 15€. Dương Thanh Hải 30€. Đặng Thị Thanh Thủy 10€. Đặng Thị Trước Mai 10€. Triệu Quang Hồng 200€. Gian Họ Bạc 20€. Ngô Thị Thanh 20€. Fam. Nguyễn Trung Thành 10€. Nguyễn Thị Hân 10€. Đặng Thị Kim Dung 10€. Nguyễn Kim Oanh 20€. Lê Thị Vân Thái 20€. Nguyễn Thu Hiền 10€. Hoàng Văn Trí 15€. Đồng Thị Thủy 10€. Phạm Thủy Hằng 10€. Hồ Thị Thanh Bình 10€. Ngô Văn Phần 10€. Nguyễn Thị Thu Giang 30€. Hübner Thuý 5€. Nguyễn Thị Lương 10€. Nguyễn Thị Kim Minh 5€. Nguyễn Xuân Trường 20€. Phạm Thị Thu 20€. Nguyễn Khắc Tiến Tùng 30€. (Bernburg): Mathes, Thị Hồng Nga 10€. Vũ Quốc Anh 10€. Nguyễn Minh Tân 5€. Lê Hưng 70€. Bùi Văn Chung 10€. (Cloppenburg): Nguyễn Thị Hạnh 10€. Hoàng Trọng Phu 20€. Nguyễn Thị Hiền 10€. Nguyễn Thu Hằng 10€. Fam. Huỳnh 20€. Ngô Thị Loan 10€. (Halle): Nguyễn Văn Cầu 10€. Nguyễn Văn Thắng 10€. Lâm Köllner 10€. Nguyễn Thị Phương 10€. Lương Thị Phước 20€. Trần Thị Hằng Nga 10€. Nguyễn Thúy Ngân 5€. Nguyễn Thị Thúy Phương 12€. Tô Thị Thoa 10€. Trần Thị Đặng, Schneider 20€. Quan Thị Kiểm 10€. Nguyễn Thị Kim Thanh 5€. Lai Thị Minh Châu 10€. (Erfurt): Đỗ Thị Minh Hào 30€. Nguyễn Đức Việt 5€. Đỗ Đức Chính 30€. Phạm Thị Khan 50€. Nguyễn Thị Hoài Bắc 10€. Đinh Văn Phú 5€. Vũ Thị Chuy 10€. Nguyễn Thị Thúy Giang 20€. Vũ Thị Thoa 50€. Phạm Văn Hưng 10€. Nguyễn Thị Hương Mai 20€. Hoàng Thị Phương 10€. Trần Tuyết Nga 50€. Đỗ Ngọc Lan 20€. Dương Thị Nguyệt 20€. Vũ Thị Cúc 20€. Bùi Hữu Trung 10€. Lê Xuân Nguyễn 30€. Vương Đức Cường 50€. Trần Anh Tuyết 50€. Lê Duy Linh 20€. Ng.V.Tuyến & Ng.T.Thiên Lý 20€. Nguyễn Thị Sáu 10€. Vũ Thị Thoa 50€. Hoàng Văn Quyết 20€. (Neustadt): Dg Đh Hưng & Lê Thị Thu Hoài 10€. Ngô Lan Hương 20€. Trương Thị Anh Hoa 10€. Gđ Nguyễn Thị Vĩnh-5721 50€. Nguyễn Văn Lưu 20€. Ngô Hồng Hà (Eisensch) 20€. Nguyễn Văn Trường (Belzig) 30€. (Westerstede): Đào Thị Huệ 10€. Đào Đình Thiêng 10€. Đào Đình Thiêng 5€. (Freiburg): Nguyễn Đắc Tuấn 10€. Nguyễn Ngọc Diệp 10€. Cầm Thị Tanel 10€. Nguyễn Đắc Tuấn 10€. Cầm Thị Tanel 10€. Nguyễn Ngọc Diệp 10€. (Minden): Lê Thị Phương 5€. Lê Thị Hồng Hải 5€. Nguyễn Thị Bảo Khuê 20€. Hoàng Văn Phúc 20€. Fam. Quách Huệ Linh 10€. Ngô Thiệu Lai 10€. Fam. Adam Phoulivong... 10€. (Eschwege): Hạnh Werner 20€. Vương Thị Hạnh 10€. Phùng Thị Kim Dung (Cuxhaven) 40€. (Göttingen): Hồ Văn Điều 20€. Nguyễn Thị Minh Triết 10€. Chương Leong Seng 20€. Nguyễn Thị Hồng Tinh 10€. Đỗ Thị Lịch 20€. Ng.Xuân Nghiêm & Đỗ Thị Lịch 10€. Nguyễn Hữu Lộc 10€. Nguyễn Mỹ Châu 40€. Nguyễn Ngọc Thông 10€. Thi Lieng Thang 10€. Vương Thiệu Hạp 10€. Nguyễn Ngọc Tony Thanh 25€. Gđ. Phạm Thị Hồng Lan 10€. Nguyễn Thị Cẩm Anh 10€. Lê Viết Hai 10€. (Zeititz): Đào Anh Dũng 30€. Đào Văn Tuấn 10€. Nguyễn Thị Thọ Mười 10€. Đào Anh Dũng 30€. Đào Anh Dũng 50€. Lê Thị Bích Hương 20€. (Wismar): Bùi Quang Thủy 10€. Lưu Đức Vinh 10€. Phạm Minh Tien (Rotenburg / W) 20€. Nguyễn Thị Huyền (Rotenburg) 5€. (Lehrte): Trần Thị Thanh Hương 20€. Gđ. Hoàng Kim Tuấn 10€. Phạm Đình Đồng 5€. Nguyễn Đình Thắng 10€. Gđ. Hoàng Kim Tuấn 20€. (Stassfurt): Đỗ Thị Dung 10€. Nguyễn Thị Thái Lan 25€. Nguyễn Thị Nguyệt 27€. Phan Văn Toàn 2€. Nguyễn Thị Xuân (Mittweida) 5€. (Hannover): Nguyễn Ngọc Hoàng 10€. Hằng Nam 10€. Nguyễn Hoàng Linh 5€. Đặng Thị Thu Hà 20€. Vinh Lan 10€. Lê Thanh Lan 10€. Lương Thị Kim Dũng 5€. Ng.T. Hằng & Đào Tiến Nam 5€. Lê Đình Hiệp 10€. Tạ Việt Tiến 10€. Trần Thị Hồng Hạnh 50€. Đặng Thị Vân 5€. Nguyễn Thị Đáp 10€. Nguyễn Duy Bình 5€. Lê Thị Thanh Thanh 20€. Phùng Ngọc Tuấn 10€. Hoàng Quyên & Hoàng Lan 20€. Võ Văn Sơn 5€. Thiện Vinh Bùi Quang Hiến 10€. Nguyễn Minh Tuấn 10€. Trần Bích Thuận 5€. Nguyễn Thị Xuân Minh 20€. Mã Lê Tuyết 20€. Harmurt Schutze 5€. Hoàng Thị Thu Thanh 20€. Ngụy Minh Thủy 20€. Nguyễn Thị Bích Liên 40€. Nguyễn Thúy Nga 40€. Dương Thị Kim Oanh 20€. Đoàn Thị Tuyết 10€. Nguyễn Đức Thắng 10€. Thiện Phú Lê Thị Bích Lan 10€. Phạm Hữu Thống 10€. Lê Thị Hồng 5€. Đặng Thị Vân 5€. Sầm Hậu Linh 15€. Đoàn Hữu Hải 50€. Gđ. Nguyễn Văn Chức 10€. Nguyễn Thị Trâm 10€. Vũ Bình Minh 10€. Lê Văn Sùng 10€. Lưu Tuyết Hoa 10€. Trần M. Tuấn, Mã Lê Tuyết & Trần Benny (Kim Thành) 60€. Phạm Văn Hiến 15€. Fam. Lê 10€. Gđ. Nam - Huyền 10€. Đặng Thị Vân 10€. Đào Đình Thế 10€. Lê Thị Hạnh 10€. Lê Thị Lan 10€. Trần Thị Liên 10€. Tô Quang Vinh 10€. Hà Thị Định 20€. Phạm Thị Vy 30€. Nguyễn Thị Xuân Minh 20€. Võ Văn Sơn 5€. Nguyễn Tuyết Minh 50€. Tống Đình Khôi 10€. Trần Hoàng Việt 50€. Trần Hồng Nam 20€. Vũ Thu Hương 10€. Trương Hoan (Việt Nam) & Lương Tô Từ 100€. Trần Bích Thuận 10€. Vũ Như Hằng 20€. Ngô Nguyên Khôi 5€. Trình Quốc Triệu 20€. Nguyễn Văn Toàn 10€. Dương Ngọc Minh 20€. Lay Ket Hạp 20€. Tống Thị Năm 30€. Nguyễn Thị Ngọc Mỹ 10€. (Limbach): Nguyễn Thị Thanh Vân 20€. Vũ Thị Thanh Thủy 10€. Nguyễn Thị Hằng 50€. Bích Lợi (Kersten) 10€. Phan Văn Hưng (Brunbüttel) 70€. (Braunschweig): Lê Bó Khôi 30€. Trần Thiện Châu 20€. Trần Thanh Lý 10€. Trương Thu Hương 50€. Đặng Văn Lương 20€. Phan Ngọc Dương 5€. Hoàng Thị Thanh Hương, Lê Anh Tuấn, & Lê Đức Antony 20€. Vương Thu Yến 10€. Lê Thị Kim Thủy 10€. Haai &

Hồng Nguyễn 20€. Nguyễn Văn Nam & Hồ Thị Luông 30€. Đỗ Văn Kiên 40€. Mui & Hung 10€. Hung & Mai 10€. Châu Pháp Đìn 20€. Huỳnh Thị Chấn 10€. Gđ. Trần Quốc Hào 10€. Đặng Công Thành 20€. Nghiêm Thị Cúc 10€. Fam. Chin Kiên Hy 10€. Fam. Choong Kim Woon 10€. Vũ Thị Hiền 10€. Vũ Minh Nguyệt 60€. Đàm Thio Thanh Thủy 20€. Giáp Văn Lai 10€. Mindy & Mai An 20€. Nguyễn Duy Tiến 10€. Dương Thị Trúc 5€. Lâm Hữu Tri 10€. Đào Thị Thanh Vân 10€. Đặng Văn Định 10€. Cao Ngọc Lang 10€. Nguyễn Thị Sinh (Belzdorf) 5€. Bùi Mỹ Dung (Haldenleben) 10€. (Dessau): Đặng Thị Mai 5€. Ngô Thị Mai Huệ 10€. Phạm Đình Xuyên 20€. Trần Trọng Khôi 20€. Trần Hải Vân 10€. Đoàn Thị Thủy 10€. Römer Thu Thủy 10€. Ngô Thị Mai Huệ 10€. Ngô Văn Chương 10€. Römer Thị Thủy Bình 10€. Nguyễn Thị Hợp 10€. Đào Dương Quang 10€. Nguyễn Thị Hà (Brand-Erbisdorf) 40€. (Burgdorf): Đặng Thị Ngọc Thủy 10€. Nguyễn Quý Hạnh 5€. T.Y. Nguyễn 20€. Trần Thị Kim Phúc 5€. (Schwerin): Nguyễn Thị Bình Nhi 10€. Nguyễn Mạnh Hải 30€. Đặng Thị Thanh Huệ 10€. Phạm Thị Thiên Hương 5€. Trương Thị Bình 20€. Nguyễn Trung Kiên 10€. Nguyễn Thị Chung 10€. Nguyễn Thị Loan 10€. Phùng Thị Phương 20€. Trinh V Bình & Cao Thị Lan 30€. Trinh Thị Lợi 20€. ^Nguyễn Thị Thanh Thủy 10€. Nguyễn Thị Thanh Hương 10€. Nguyễn Thế Chung 10€. Nguyễn Phi Hồ 20€. (Uelzen): Nguyễn Thị Vinh 20€. Nguyễn Thị Mai Hoa 10€. (Bremerhaven): Chu Đức Thuận 10€. Nguyễn Ung Mỹ Hằng 70€. Dương Thị Quỳnh Hoa 20€. Nguyễn Thị Tân (Roterburg) 10€. (Suhl): Hoàng Văn Nhiên 30€. Nguyễn Thị Quý 20€. Lê Thị Tinh 10€. Hoàng Văn Chiến 20€. (Frankenberg): Đinh Mạnh Hùng 5€. Phạm Thị Xuân Hương 10€. Phạm Minh Chiến 20€. (Merseburg): Phan Thị Luân 20€. Lê Thị Thu Thủy 20€. (Isernhagen): Lê Thị Mộng Ngọc 50€. Lê Đình Hiệp & Trần Thị Xuân 20€. Nguyễn Ngọc Lan 20€. Trần Thị Hiền 20€. Trần Thị Tuyết 10€. (Bitterfeld): Hoàng Xuân Sinh 5€. Đặng Xuân Trường 10€. Phạm Ngọc Dung 20€. Nguyễn Thị Hiền 10€. (Dresden): Lê Văn Đức 20€. Nguyễn Công Lý 10€. Vương Thị Lan Hương 50€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 10€. Nguyễn Tiến Quang 20€. Nguyễn Thị Bích Phương 20€. Nguyễn Bá Thuận 30€. Nguyễn Thanh Hai 20€. Đàm Văn Hùng 20€. Nguyễn Thị Vân Anh 10€. Mai Lan Cúc 10€. Hà Thị Hương 5€. Nguyễn Anh Tiến 10€. Nguyễn Chí Thành 40€. Nguyễn Thị Hồng Mai 10€. Nguyễn Thị Minh Hoa 30€. Trần Thị Hạnh 20€. Trần Thị Hạnh 20€. Lê Thị Kim Sự, Ng. Xuân Toàn Thắng 20€. Nguyễn Văn Huân 20€. Hoàng Xuân Hiền 10€. Trần Quang Hùng 10€. Tống Thị Toan 20€. Nguyễn Xuân Toàn Thắng 10€. (München): Nguyễn Thị Mùi, Đinh Thị He, Nguyễn Thị Hoài 20€. Lê Thị Kim Hồng 10€. Salveter 5€. Nguyễn Thị Tú Anh 10€. Trần Thị Thu Thủy 10€. Đinh Xuân Thành 50€. Nguyễn Thị Phương Loan (Luth-Eisleben) 10€. (Bochum): Nguyễn Mạnh Thuận 10€. Vương Thị Bích Nga 15€. Trần Thị Thanh 10€. Phạm Đức Hậu 5€. Nguyễn Mạnh Thuận 10€. (Aurich): Gđ. Cao Ngọc Thắng 15€. Gđ. Nguyễn Hữu Đoàn 10€. Gđ. Hoàng Trọng Hải 10€. Bùi Thị Thành 20€. Thái Thiên Lâm 50€. Nguyễn Mạnh Nghĩa 8€. Vũ Thị Hay 15€. Hà Anh Tùng & Nguyễn Việt Anh 10€. Ly Ngưỡng Phát, Lâm Thị Nhị Điện 20€. (Bad Lauterberg): Fam. Tran 20€. Nguyễn Minh Nguyệt 20€. Tạ Thị Mười Kiên (Bad Sulza) 30€. Nguyễn Thị Loan Phương (Witterberge) 25€. (Vechta): Nguyễn Quang Vinh 5€. Trần Trung Dũng 20€. Vũ Thị Oanh 20€. Trinh Au 30€. Fam. Nguyen, David 30€. Cao Thị Sáng 10€. Nguyễn Thị Huệ 10€. Trần Thị Vân 5€. Nguyễn Thị Huệ 5€. Phạm Thị Quý Phi 10€. Nguyễn Văn Lập 10€. Vũ Văn Uy & Lê Thái Hà 5€. Trần Thị Vân 10€. Đinh Thị Ngọc Ân 20€. (Norden): Nguyễn Hữu Nghị 10€. Kiều Ngọc Quỳnh 10€. Nguyễn Văn Sứ 20€. Giáp Thị Nguyệt Lan 15€. Thanh Frevert 10€. Nguyễn Thị Nhân 10€. Lâm Kim Minh 5€. Lâm Hón Quân 5€. Lâm Bội Văn 5€. Lâm Chấn Vĩ 3€. Lâm Bảo Chí 2€. Trần Đức Minh (Berumburg) 10€. (Eberswalde): Vũ Thị Ngân 15€. Huỳnh Hồng Sơn 20€. Đào Thị Thanh Nga (Gladenbach) 5€. (Hamburg): Vũ Anh Tuấn 30€. Lê Thu Vân 20€. Đỗ Liên Anh 10€. Vũ Tiến Lợi 5€. Nguyễn Kim Cúc 50€. Nguyễn Thị Ngọc 10€. Đinh Thị Thu Hà 5€. Lê Thanh Phương 10€. Fam. Cao Nguyễn 50€. Ân danh 50€. Đặng Thị Hương 10€. Trần Thị Kim Quyên 10€. Trần Thị Thu Hương 20€. Nguyễn Duy Hưng 10€. Lý Quốc Đông 200€. Nguyễn Minh Thiện 10€. Nguyễn Thị Nhân 20€. Griem Giang 20€. (Buchholz): Kowalski Thị Chương 20€. Ngô Thị Lan 20€. Lê Thị Ngọc Hân 10€. (Esens): Nguyễn Kim Oanh 15€. Nguyễn Việt Tiến 10€. Đặng Thành Mạnh 20€. Trần Thị Thành 20€. Nguyễn Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Hoa 30€. Nghiêm Văn Khánh 10€. Trần Thị Nhuận 30€. Thành Xuân Hải 10€. Nguyễn Quốc Hùng 10€. Vương Thủy Ngọc (Ottendorf Okrilla) 20€. Nguyễn Thúy Liên (Söchwerin) 20€. Trần Hùng (Angedorf) 50€. Tạ Nguyệt Nga (Wickerstedt) 30€. Nguyễn Thị Thanh Hà (Niederfischbach) 20€. (Salzwedel): Võ Huy Cường 20€. Tống Văn Tiến 10€. (Chemnitz): Nguyễn Thị Quế 20€. Nguyễn Thị Hương Huyền 20€. Vũ Thị Thoan 20€. Trần Thị Kim Ngọc 20€. Trần Thị Hồng 10€. Đỗ Thị Hằng 5€. Nguyễn Thế Sơn 10€. Lâm Anh Ngọc 10€. Nguyễn Bá Xuân & Nguyễn Thị Thắm 5€. Gđ. Hoàng Văn Tuấn & Ng. Thị Huệ 20€. Hà Thị Chiên 20€. Ngô Thị Cúc 20€. Hoàng Thị Nguyễn 15€. Vũ Thị Cai 10€. Lê Thị Minh Nguyệt 20€. Trần Thị Thu 10€. Nguyễn Thị Hồng 20€. Đỗ Thị Hằng 5€. Nguyễn Thị Lan 20€. Lý Anh Tuấn 10€. Nguyễn Đông Mác 20€. Phan Thị Kiều Mỹ 10€. Nguyễn Thị Sinh 5€. Đặng Thị Kim Yến 10€. Phạm Hoài Sơn 5€. Nguyễn Thị Huệ 30€. Woeil Ka Thảo 20€. Dư Thị Bích 20€. Đặng Việt Hoan 60€. Đinh Thị Hồi Hương 10€. Lê Anh Tuấn 20€. Lê Thu Hương 20€. Nguyễn Thị Kim Lan (Heyenrode) 20€. (Köthen): Nguyễn Thị Thắm 10€. Nguyễn Thị Thủy Becker 10€. Đỗ Thị Thu Hiền 30€. Lê Ngọc Hải 20€. Lữ Thị Bích Liên 20€. Lữ Thị Bích Loan 20€. Phạm Thị Hồng Hạnh (uelzen) 20€. (Hildesheim): Nguyễn Thị Kim Nhung 10€. Gđ. Nguyễn Thị Thu Hà 50€. Trần Duy Hưng 20€. Gđ. Phạm Văn Thuận 30€. Hồng Minh Kiệt 80€. Nguyễn Văn Hùng 5€. Lê Bích Hà 20€. Zerthi Thoa

10€. Lê Thị Thọ 10€. Nguyễn Hương Thủy 5€. Gđ. Nguyễn Thị Nhục 50€. Phạm Văn Dũng 50€. (Jaderberg); Trịnh Thị Hiền 10€. Fam. Phạm 20€. (Kassel); Gđ. Khổng Thanh Hoàng 20€. Lê Quỳnh Ngọc & Lê Nguyễn Nguyệt Anh 10€. Lê Thị Hoà Nga 5€. Thế Hiến 10€. Gđ. Thăng Linh 10€. Nguyễn Trần Thị Hoa 30€. Võ Thị Kim Anh 30€. Fam. Trần Quang Minh (Osterburg) 20€. (Spremburg); Nguyễn Đức Toàn 10€. Phạm Mạnh Tho 100€. Phạm Ngọc Hoan 100€. Nguyễn Thị Ngò (Pierma) 10€. Gđ. Ho Tào (Hildesheim & Celle) 20€. Lương Thị Kim Dung (Heidenau) 5€. Lâm Xuân Hồng (Hainichen) 10€. (Marburg); Hoàng Thị Thủy 10€ +25€. (Upgant-Schott); Vũ Thị Luân 20€. Bùi Tuấn Anh 20€. (Oldenburg); Nguyễn Thị Thành 10€. Nguyễn Thị Hạnh 20€. Ngụy - Hua 10€. Đào Hồng Thanh & Bùi Thủy Dương 10€. Ngô Chung Sơn 10€. Ng Thanh Tiên & Tô Thị Duy (Lemwerder) 20€. (Rostock); Phan Thị Hào 10€. Lê Thị Nhung 20€. Nguyễn Bá Kỳ 30€. Hà Thị Ngọc Anh 10€. Lê Trung Dung 20€. Trần Thị Liên 10€. Nguyễn Thị Kim Dung 10€. Nguyễn Viên Nhân 10€. Lê Thị Tò 10€. Thái Mai Sơn 30€. Lâm Thị Hương Giang 10€. Trần Thị Kim Anh 20€. Nguyễn Duy Mai & Ng. Tuyết Anh 30€. Vương Khả Khanh & Lê Thị Trà 20€. Nguyễn Kim Liên & Ng. Hồng Hà 10€. Nguyễn Tuyết Anh 5€. Nguyễn Thị Liên 10€. Phạm Thị Thu 5€. Nguyễn Thị Ngọc 50€. Bùi Thị Kim Nga 5€. Lê Thị Nhung 10€. Jann Anh Thư 5€. Lâm Anh Hậu 10€. Duoc Knell 10€. Nguyễn Kim Thoa 10€. Phạm Văn Điệp & Phạm Luca 20€. Bùi Mạnh Hùng, Trần Thị Thanh Thu, Hămi, Bảo Hưng 30€. Phạm Thị Lăng & Hoàng Đăng Hân 20€. Phạm Thị Thu 10€. Lý Văn Hòa 10€. Đào Thị Hoàng 10€. Lê Văn Anh 10€. Phạm Thị Thúy 10€. (Staßfurt); Nguyễn Thị Nguyệt 20€. Đỗ Thị Dung 10€. Đỗ Quốc Cường 10€. (Zwickau); Nguyễn Thị Thảo 20€. Lưu Thị Ngọc Thúy 10€. Nguyễn Thị Nhật 10€. Lê Thị Bích Hương 20€. Nguyễn Thị Chân 5€. Nguyễn Thị Chân 10€. Ngô Thị Kim Dung 20€. Nguyễn Thị Yến 10€. Nguyễn Thị Hòa 10€. Đặng Thị Hữu 20€. Lã Thị Mai Loan 10€. Lê Thị Hoa 10€. Lã Thị Mai Loan 10€. Hà Thu 20€. Nguyễn Thị Thảo 30€. (Herne); Nguyễn Thị Lập 10€. Nguyễn Minh Quang 5€. Fam. Ha A Quang 10€. (Rackwitz); Lương Thị Liễu 10€. Nguyễn Thị Ngân 10€, Hoa Lamklare (Grimma) 20€. (Verden); Trần Nguyệt Linh 20€. Nguyễn Xuân Phong 20€. Nguyễn Thị Thanh Tâm 20€. Phạm Thái Hùng (Günzburg) 10€. (Gera); Hồ Thọ Mai 5€. Lê Thị Mộng 5€. Lâm Văn Đình 10€. Lai Thị Hoa 5€. Chu Thị Thủy 5€. Nguyễn Cẩm Lai 10€. Hồ Thị Mai 20€. Lê Anh Tấn & Nguyễn Thị Thu 10€. Nguyễn Văn Thăng 5€. Phạm Thị Hoa 20€. Tô Thị Thu Hà 20€. (Hohenstein Limbach); Nguyễn Thị Hồng Lam 20€. Nguyễn Thị Tâm 20€. (Wittmund); Ninh Thị Tiên 10€. Lê Thị Hiền 10€. (Stollberg); Nguyễn Thị Hà 10€. Dương Văn Phúc 15€. Nguyễn Đăng Lan 10€. Nguyễn Thị Thu Hằng (Fröhen) 30€. Nguyễn Thị Thúy Hằng (Schwarenberg) 10€. Nguyễn Thị Thanh (Prenzlau) 10€. Lưu Đức Thăng (Hohenstein / E) 20€. (Halberstadt); Nguyễn Cao Cường 10€. Nguyễn Kim Nga 20€. Nguyễn Minh Tuấn & Ng. T. Anh Hoa 20€. Nguyễn Thị Kim Nga 20€. Phạm Văn Bái 20€. Nguyễn Hải Đăng (Bergstadt) 10€. (Diepholz); Nghiêm Thị Phương Lan 10€. Nguyễn Thị Quý 5€. Ngô Quốc Tân 10€. Nguyễn Đào Thanh 5€. Lê Thúy Hà (Elsterberg) 20€. (Stralsund); Đoàn Thị Ba 30€. Nguyễn Thu Hương 10€. Trần Quý Bình 20€. Trần Ngọc Quỳnh 50€. Trần Thị Thanh Mai 20€. Trần Ngọc Quỳnh 100€. Nguyễn Đào Trường (Saalfeld) 15€. Đỗ Văn Thích (Pöbeuch) 20€. (Plauen); Đoàn Việt Trường 10€. Vũ Thị Bảo 20€. Linh Tilo 10€. Chiến Bảo 20€. Phạm Thị Diệu Linh 10€. Nguyễn Thị Ngân (Essen Wittmund) 5€. (Auerbach); Đỗ Thị Tâm 20€. Phạm Thị Hiền 10€. Ngô Thủy Dương (Cosswig) 10€. (Nienburg); Hồ Quang Thành 10€. Hoàng Lê 20€. Nguyễn Thị Kim Loan 10€. Francesco Sagheddn 10€. Vũ Trọng Thứ 5€. Gđ. Lục Tô Hà 10€. Nguyễn Đức Hải (Hildburghausen) 14€. Hoàng Thanh Bình (Marienhofe) 5€. (Westhorn); Lâm Đại Sanh, Lâm Tinh Nghi, Lili Phạm 20€. Tinh Huân Lâm 20€. Hùng & Linh Quách (Damme) 50€. Fam. Lê Tùng Lâm (Haukensbüttel) 20€. (Laatzen); Minh Tôn & Thanh Hòa 100€. Châu Nhuận Tường 20€. Thị Ngát Huber 15€. Tăng Mỹ Phương 10€. Phạm Đức Thọ 10€. Trương Tấn Lộc 20€. (Flöha); Nguyễn Thị Thu Hằng 10€. Phạm Thị Nguyệt & Trần X. Hòa 50€. Tạ Thị Thu Hằng (Hohenstein) 10€. Hoàng Thu Trang (Aue) 10€. (Norderney); Đinh Thị Hồng Đoàn 10€. Đỗ Thị Mai Hương 10€. Nguyễn Anh Cường & Trần Thị Hào 10€. Đỗ Thị Minh 10€. Nguyễn Hiếu Nghĩa 10€. Nguyễn Thị Hoàng Giang 15€ + 15€ Nguyễn Tất Vũ 5€. Hoàng Thị Phương & Bùi Phú Mạnh 20€. Nguyễn Văn Kiên 10€. Vương Văn Mạnh 20€. Nguyễn Thị Minh Phương 20€. Nguyễn Thị Quỳnh 10€. Mai Thị Oanh 20€. Nguyễn Thị Lộc Anh 20€. (Frankfurt); Huỳnh Thục Nga 20€. Phạm Thị Hà 5€. Phạm Thị Nga 20€. Hoàng Tôn Long 25€. Van Hưng Dương 70€. Mai Loan (Nerchau) 40€. (Cottbus); Nguyễn Thế Hùng 30€. Nguyễn Việt Thanh 30€. Nguyễn Thị Hồng 10€. (Weißenfels); Nguyễn Quang Trung 20€. Đinh Thị Hà 30€. Phạm Văn Phùng 30€. Đặng Đình Hiền 20€. Đinh Văn Triển (Elmshorn) 10€. Nguyễn Anh Tú (Hildenhausen) 10€. (Freital); Phạm Thị Nga 10€. Nguyễn Đình Tuyển 20€. Fam. Thăng & Oanh 20€. Nguyễn Thị Hà 20€. Hoa Diekelmann (Greifswald) 10€. Trần Duyệt Thái (Stadtallendorf) 60€. Hoach Chi Linh (Dietzenbach) 20€. Nguyễn Thị Thủy (Saale) 5€. Phạm Thị Xinh (Boltenhagen) 10€. (Germersheim); Nguyễn Thị Chinh 20€ + 20€. Nguyễn Hoa Vinh (Görlitz) 30€. Đinh Đức Hiền (Günthersdorf) 50€. (Oschersleben); Đoàn Hùng Cường 10€. Nguyễn Minh Sơn 20€. Trần Thị Đón, Trần Thị Năm, Hoàng Văn Thịnh, Tuấn (Việt Nam / Hà Tây) 40€. Lê Thị Kim, (Erknev) 30€. (Rheine); Đặng Xuân Hưng 20€. Nguyễn Thị Phương Dung 30€. Gđ. Vương Huy Thuận 20€. Gđ. Nguyễn Xuân Dung 10€. (Wolfenbüttel); Phan Thị Ngọc 10€ + 10€. Thân Thị Bích Ngọc 20€. (Gardelegen); Horst Jahn & Ph.T.Thuy Vân 10€. Nguyễn Thị Thu Phương 20€ + 20€. Vũ Minh Dũng (Stadtroda) 20€. Đỗ Quang Hòa (Annaberg) 20€. Nguyễn Thị Bích Hồng (Waldkirchen) 20€. (Celle); Nguyễn Thị Mùi

5€. Nguyễn Thị Hồng Điệp 10€. Nguyễn Thị Minh Hạnh 10€. Dương Liên Siêu 20€. Nguyễn Thị Liên 10€. Trần Dung 10€. Dương 10€. Dương Tu Phat 10€. Fam. Duong 10€. Nguyễn Thị Hoàng Yến (Goch) 2€. Đỗ Thị Mai (Nortorf) 5€. (Braunlage); Phạm Phương Dung 10€. Bùi Thị Canh 10€. Nguyễn Thị Hồng (Grivitz) 20€. (Arnstadt); Cao Thanh Tùng 10€. Vũ Thị Mão 10€. Hoàng Thị Hải Hà 10€. Đào Thị Phương 5€. Đặng Thị Tuyết Hoa 15€. Trịnh Thị Thủy Liễu 10€. Trần Minh An 10€. Nguyễn Thị Mỹ (Ilmenau) 10€. Lê Thị Hiền (Kettig) 20€. (Bremen); Trần Xuân Khanh 5€. Gđ. Trần Thị Hồng Thanh 20€. Đinh Thị Hạnh 10€. Kha Tiên 20€. Phan Thị Bích Thủy 10€. Trần Tuyết Trinh 5€. Phạm Thanh Trọng 15€. Joroen van Kempen & Thi Quan Lang 10€. Lan Jackish 20€. Nguyễn Thị Đông (Stade) 10€. (Goslar); Thiên Diệu 10€. Mai Thị Bích Ngọc 20€. Nguyễn Duy Hai 30€. Thiên Diệu 10€. Đàm Quang Bảo 25€. Phạm Văn Thu 5€. Gđ. Tâm Đào (Rot am See) 20€. Nguyễn Thị Thanh Hương (Rudolphstadt) 20€. Nguyễn Đăng Đoàn (Görlitz) 40€. (Bergen); Vũ Thị Thúy Duy 20€. Nguyễn Thị Thanh, Ng. Thị Hà Linh, Ng. Thị Bích Thủy 10€. (Osterode); Đặng Đăng 15€. Trần Quốc Khánh 20€. Phạm Thanh Bình 20€. Nguyễn Thị Thanh Hà (Hasbergen Gasta) 5€. Hoàng Thu Vân (Lotte) 10€. (Thale); Nguyễn Đắc Nghiệp 30€. Nguyễn Thị Dương 30€. Phan Nhân Hòa 10€. Nguyễn Văn Đồng 20€. (Steinhude); Nguyễn Minh Nguyệt 20€ +10€. Fam. Stahl-Quan, Bernd (Bunkenburg) 20€. (Wunstorf); Phạm Quỳnh Nga 20€. Võ Thị Kiều Oanh 10€. Serger Đặng Thị Ngọc Minh (Gesek) 10€. (Wildeshausen); Nguyễn Sỹ Phong 20€. Lê Thị Thanh Hà 20€. Bùi Minh Hải 10€. Trần Thị Mai 10€. Nguyễn Hoàng Hải 20€. Bùi Thị Thúy Hoa 10€. Gđ. Lương Thị Út (Pausa - Sachsen) 10€. Ấn danh (Sweden / Göteborg) 20€. (Stadthagen); Gđ. Bùi Hữu Thòa 10€. Gđ. Trần Thị Bích Liên 10€. Vũ Duy Hải & Bùi Thị Tho (Zeulenroda) 10€. (Darmstadt); Fam. Lê Văn Danh 25€. Hồ Phước An 20€. (Rotenburg); Phạm Minh Dien 10€. Đặng Thái Hùng 15€. Hoàng Văn Hai & Ng. Thị Loan 10€. Trần Thị Đông Hương 20€. Trần Xuân Mai 10€. (Einbeck); Phan Đăng Nhã 10€. Huỳnh Trần 30€. Vũ Tuấn An 50€. Phan Minh Trang 20€. Nguyễn Đức Quang & Ngô Thị Hoàng Lan 10€. Vu - Phạm 20€. (Wolfsburg); Lê Thu Lê 20€. Kim Thủy Krüger 10€. Đỗ Huy Quy 20€. Trần Thị Hoà 15€. Đỗ Huy Quy 10€. Bùi Thanh Sơn 40€. Phan Đình Nhân (Berggießhübel) 20€. (Osnabrück); Lê Thanh Cảnh 10€. Abdullah Cibeci 10€. Banh Heng 5€. Sơn Thị Hà 5€. Vũ Thị Thanh Thủy 10€. Gđ. Chông A Quay 20€. Đỗ Tấn Trương 10€. Lê Văn Hải, Phạm Kim Nhung 30€. Ngô Thị Kim Ngân 20€. Trần Quốc Toàn 20€. Mai Thị Quang 10€. Kim Thị Thúy Huệ 20€. (Zella - Mehli); Trần Thị Minh Huệ 10€. Hà Văn Đoàn 20€. Phạm Văn Sơn & Đỗ Thị Minh Khánh (Zeulenrode) 10€. (Việt Nam / Hải Phòng); Trần Thị Dinh 10€. Nguyễn Thị Ngót 10€. (Nordhausen); Nguyễn Thị Vang 20€. Nguyễn Văn Nam 10€. Vương Thị Mai Quỳnh 20€. Chu Thị Hằng Nga (Heidelberg) 10€. (Alfeld); Nguyễn Hồng Lân 10€. Nguyễn Hoàng Lân 20€. Nguyễn Thị Khang (Darmstadt) 20€. Phạm Ngọc Chinh (Ballenstedt) 20€. (Delitzsch); Gđ. Khúc Quốc Huy 10€. Lâm Thị Kim Phương & Nguyễn Hữu Thuận 50€. Đoàn Thị Hường (Zickau) 5€. (Sangerhausen); Man Thị Duyên 20€. Nguyễn Thị Hạnh 10€. Vũ Như Tâm 20€. Đặng Đình Thanh 30€. Lê Giang Nam (Halle / Saale) 10€. (Weißen); Trần Khánh 50€. Hoàng Long & Ng. Thị Thanh 10€. Lüdigke Mai Sao (Rötha) 5€. (Salzgitter); Nguyễn Thái Hiệp 10€. Oanh Sanger 10€. Phạm Văn Hưng 20€. Nguyễn Thị Tý 20€. Fam. Vũ Văn Thanh (Beelitz) 10€. (Eisleben); Triệu Thị Huệ 10€. Nguyễn Mộng Huyền 10€. Trần Thị Thoa (Meiningen) 10€. Eiferet Thị Hà (Oberlungwitz) 20€. Vũ Thị Hồng Minh (Wilkau Haßlau) 40€. Phạm Thị Hiền (Schlesing) 20€. (Essen); Lê Q. Chung & Ng. Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Ngọc Lan 10€. Gđ. Trần Kin Hung 20€. Hoàng Sỹ Tùng (Pinneberg) 10€. Đỗ Văn Hoàng (Panketal) 20€. (Saarbrücken); Vũ Thị Thúy Yên 10€. Tôn Quốc Vinh 20€. Mai Hồng Khanh 20€. Phan Văn Sử (Tiệp Khắc) 10€. Trần Hoàng Liên (Haldensleben) 10€. (Apolda); Nguyễn Thị Dương 20€. Hoàng Yán 10€. Vũ Bích Ngọc 20€. Kiều Thị Hồng 5€. Trịnh Việt Hòa 10€. Bùi Thị Xuân Mai 10€. Trần Thọ Tuấn & Nguyễn Thủy Dương 15€. Trần Thị Bích Hiền 10€. Nguyễn Kim Dung 10€. Trần Ngọc Dũng (Delingsdorf) 10€. Nguyễn Trãi (Kromsdorf) 10€. (Heiligenstadt); Phạm Hùng 20€. Tạ Thanh Bình 40€. (Brandenburg); Nguyễn Thị Thiện 30€. Nguyễn Thị Dung 10€. Nguyễn Thị Hồng Điệp 10€. Hoàng Văn Thăng 20€. Phan Thị Thím 50€. Nguyễn Quang Minh 20€. Trần Mạnh Hùng (Roßlau) 30€. (Garbsen); Fam. Đoàn & Mai 5€. Reiet Mai 10€. Nguyễn Minh Tuấn 20€. Liu Great Eastern 10€. Fam. Đoàn & Mai 5€. (Münster); Nguyễn Thị Phương 10€. Nguyễn Thị Thế 20€. Lê Văn Hoàng & Lê Thị Ân 40€. Lê Hoàng Yến 20€. Lê Đức Thắng (Norderstedt) 20€. Đinh Bắc Nam (Norderstedt) 50€. Nguyễn Thanh Hải (Jever) 20€. Nguyễn Thị Út & Phạm Thị Thanh (Việt Nam / Hạ Long) 10€. Ng. Thị Mai. Ng.Quốc Huy, Ng. Quốc Sách, Ngọc Chiêu (Australia) 10€. (Hof); Đỗ Văn Thăng 10€. Bùi Vi Dau 40€. Phạm Thị Thuận, Ng Đức Thịnh (England) 50€. (Meißen); Sinns Thị Thân 30€. Đinh Thị Hồng Phước 20€. Nguyễn Thị Thu (Zwickau) 30€. (Wernigerode); Phạm Mạnh Hùng 10€. Bầy Dũng 20€. Hà Văn Sang 10€. Nguyễn Xuân Bái 30€. Lê Thanh Thanh (Montburg) 20€. Trần Lưu Quang (Belitzch) 10€. Nguyễn Văn Cường, Đặng T.M.Quang (Coswig) 20€. Nguyễn Thị Tuyết Nhung (Mannheim) 50€. (Delmenhorst); Khương Văn Tuyển 20€. Nguyễn Minh Hải & Nguyễn Thị Phương 21€. Hùng My, Kiều Anh, Quỳnh Anh (SAW) 10€. Phạm Thị Duyên (Coburg) 6€. Trần Thị Cúc (Radebeul) 10€. Vũ Thị Diệp (Reichenbach) 20€. Nguyễn Văn Hiếu & Phạm Thị Liên (Calau) 20€. (Flensburg); Đinh Mạnh Hùng 20€. Trần Văn Chánh 10€. Nguyễn Diệu Thủy (Wandenburg) 50€. (Köln); Thiên Đạo Võ Việt Đan 20€. Nguyễn Thị Thành 10€. Trần Thị Phương Dung 10€. Nguyễn Đàm 10€. (Holland); Lưu Thế Mai 20€. Fam. Đặng Đoàn Hùng... 25€. Đỗ Thị Út 20€. Trần Thị

20€. Trần Quang Hiếu 30€. Hứa Mỹ Hằng 10€. (Paderborn): Lương Ha Nu 50€. Lương Ba Hang 10€. Luong Huynh To Nu 10€. Gđ. Đặng 40€. Hoàng Xuân Hùng (Giengen) 50€. Cao Thị Kim Thăng (Barssel) 25€. Phạm Thủy Hạnh, Brand (Lübeck) 20€. (Bad Iburg): Phạm Dich Thoá 10€. Nguyễn Thị Ngọc Hương 10€. Phạm An Thành 20€. (Dortmund): Nguyễn Thị Bình 10€. Trần Thị Hồng Hạnh 20€. Nguyễn Thị Thu (Bodenwerder) 5€. Zin, Xue Jiao (Telgte) 200€. (Gronau): Nguyễn Th. Hương & Vũ Th. Tùng 50€. Lu Chang Chun 50€. Vũ Thanh Tùng 4,5€. (Bad Salzdettfurth): Nguyễn Văn Thọ & Lê Thị Hải Yến 50€. Nguyễn Anh Hồng 20€. Tăng Quốc Cơ (Laatzen) 50€. (Bielefeld): Phạm Thị Lành 40€. Bùi Đình Tâm 10€. Haun Fo Khiam 10€. Gđ. Âu Châu 22€. Lương Ngọc Phách & Bùi Thị Trâm 10€. Phùng Chí An 50€. Phạm Ngọc Tuấn 10€. Dương Tô Muối 10€. Nguyễn Thị Kim Tuyền 10€. Frank Parichart, Jasmin Just 20€. Bùi Mạnh Hùng 10€. (Ahlhorn): Bùi Thị Hà 20€. Đào Thị Phú 20€. (Tiệp (SEC)): Trần Xuân Hao, Nguyễn Thị Nam Thái 40€. Trần Quốc Hoa 20€. (Gifhorn): Trần Tú Ngọc 20€. Đinh Thu Hằng 10€. Nguyễn Ngọc Đình 20€. (Aschersleben): Phạm Thị Phương Anh 50€. Tạ Thị Hằng 10€. (Seelze): Đào Văn Chung 10€. Vũ Quang Tú 50€. Nguyễn Thị Hồng Tâm (Schweinfurt) 10€. (Nordhorn): Lưu Giỏi 10€. Lâm Hoa 50€. (Hameln): Kha Như 20€. Nguyễn Hồng Hải & Hà 10€. Nguyễn Thị Thanh Quý 10€. Đỗ Đình Công 10€. Gđ. Trần Đức Xuân 20€. Nguyễn Kim Loan 20€. Lâm Thúy Hồng 20€. Đỗ Anh Huệ 10€. Winkelhagen Vương 30€. (Walsrode): Minh Möller 10€. Đinh Minh Sơn 10€. Trần Thị Ánh Tuyết (Herten) 20€. Lê Nguyễn Anh Tuấn (Frankfurt/M) 5€. Vũ Thị Ngọc Lan (Lage) 40€. Gđ. Hải & Huyền (Việt Nam / Hà Nội) 20€. Nguyễn Thị Mỹ Linh (Lemgo) 20€. Hoàng Thị Thu Thủy (Brome) 20€. (Torgau): Hà Thị Xuân Lưu 10€. Nguyễn Công Thức 15€. Vi Thị Minh 10€. (Rinteln): Nguyễn Thị Hương 10€. Đỗ Thống Cẩn 20€. Vũ Quang Hải (Detmolt) 20€. (Reutlingen): Quách Lê 10€. Đào Thị Sơn 10€. (Gütersloh): Trần Thanh Sang & Ng. Thị Thuận 20€. Lâm Thị Ngọc Thảo 30€. Trần Văn Hiến Geldener Drache (Quakenbrück) 200€. Xu Xin Wie (Wolfenbuttel) 20€. (Hessisch-Oldendorf): Nguyễn Phú Đức 20€. Mary Nguyen 5€. Phan Thị Thanh (Immen Stadt) 20€. (Duderstadt): Vũ Kim Định 10€. Nguyễn Ngọc Dũng 4€. (Wernioerode): Bùi Văn Khải 50€. Phạm Thị Ngọc 30€. (Sulingen): Nguyễn Văn Tuệ 10€. Fam. Lin Chiao Fun 50€. Ngô Văn Quảng 20€. Nguyễn Đức Lê (Herford) 30€. (Salzbergen): Trường & Thảo 50€. Lê Lâm Giang 20€. Đào Văn Lợi 10€. Gđ. Họ Trinh 20€. Mạc Thị Dung (Ihmenau) 50€. Phan Thị Sầu & Phan Mỹ Lê (Nordenham) 20€. (Erlangen): Vũ Thị Thanh Thủy 5€. Đặng Thu Thủy 10€. Lê Thị Kim Cường 10€. Mai Kim Khánh 50€. Lê Đại 100€. Diễm Hậu Lüdtker (Edemissen) 20€. Nguyễn Chí Cường (Elsfleth) 5€. (Helmstedt): Frau Lưu Anh 30€. Gđ. Quách Tuấn 50€. Huỳnh Thị Bé 20€. (Nordstemmen): Lê Quang Thịnh 10€. Lê Quang Định 10€. (Wedel): Tạ Ngọc Hoa 65€. Quách Lê Quyên, Stephan Ziefann 50€. (Lachendorf): Thienel Martin 10€. Bärbel Sachmerda 10€. (Mönchengladbach): Trần Quang Khải, Phan Thị Bông 10€. Trần Thị Mỹ Loan 10€. Đinh Đại Lam 30€. Nguyễn Trung Tâm (Schönebeck) 10€. Nguyễn Thị Thu Phương & Tam Hiệp (Ahlteln) 10€. (Egeln): Nguyễn Thị Huệ 10€. Lê Đức Quang 10€. Lê Quang Minh 10€. Võ Trần Cương & Lê Bích Hiền 10€. (Uslar): Gđ. Lin 50€. Lê Đình Tuấn & Võ Thị Kim Phương 10€. (Obersulm): Nguyễn Ngọc Trung & Ngô Thanh Hương 10€. Nguyễn Đình Thọ 10€. Trần Thị Như Tâm (Gladbach) 20€. Lê Thủy Nhung (Datteln) 20€. Nguyễn Đăng Hiệp (Steinheim) 10€. Nguyễn Thị Ngọc Mai (Blaukenburg) 20€. (Peine): Hoàng Thị Lan Phương 10€. Nguyễn Thanh Liên 10€. Lê Thị Xuyên 50€. Ma Thị Bích Thủy 20€. Vương Khai Hùng (Kirchwehe) 10€. (Bremervörde): Phạm Đình Nam 20€. Trần Thị Hoa 10€. Nguyễn Thị Hà & Hoàng Khanh 2€. Lý Ngọc Sơn 20€. (Bamberg): Lê Thị Thu Hà 10€. Vũ Văn Hích 10€. Phan Hùng 10€. Vũ Thị Hoa 10€. Nguyễn Hà Lan Hương (Warburg) 5€. Nguyễn Thị Lê Xuân (Duisburg) 30€. Lê Pähler Thị Ngọc Diệp (Düsseldorf) 30€. Nguyễn Thị Kim Anh (Winnigen) 5€. Phạm Quang Vinh (Brandenburg) 50€. Nguyễn Văn Thin (Holland / Oudenbosen) 10€. (Sonneberg): Nguyễn Đức Việt 20€. Nguyễn Việt Trang 20€. Phạm Hoàng Côn & Hồ Thu Phương (Gnarrenburg) 20€. Vũ Văn Tiền (Haslingen) 5€. (Springe): Hoàng Thị Hòa 10€. Thiên Cầm & Diệu Nữ 100€. Hoàng Thị Phương 10€. Asia Wok Nguyễn Quốc Tường (Salzgitter-Thieder) 5€. Lưu Triết Vũ (Mosel) 10€. (Dissen): Nguyễn Thị Xuân 20€. Võ Thị Nuôi 10€. Ngô Thị Loan (Altenburg) 10€. Nguyễn Thị Là (Osterappeln) 20€. Nguyễn Công Thành (Stuhr Brinkum) 20€. Nguyễn Xuân Thảo (Wießenfels) 230€. Nguyễn Thị Phương Lan (Breitz Salzwedel) 10€. Lê Hồng Đức (Schkenditz) 20€. Nguyễn Trần Phương (Halle / Salle) 10€. Lê Gia Huy (CH Séc) 20€. Gđ. Hùng & Hương (Sondershausen) 50€. Trần Hữu Điện (Eulenburg) 20€. Trần Thị Kim Cúc (Việt Nam / Nam Định) 10€. Nguyễn Văn Sơn (Bautzen) 20€. Nguyễn Văn An (Bockhorn) 5€. Đào Đình Thiêng & Đào Thị Huệ (Westestede) 5€. Đinh Thị Minh (Eisfeld) 50€. Lê Thị Chung (Halle / Neustadt) 35€. Nguyễn Công Sơn (Braunsbedra) 50€. Nguyễn Thị Diệu Hiền (Soltau) 5€. Liễu Quang, Vương Kim (GM.Hütte) 25€. (Wittenberg): Hoàng Kim Sinh 10€. Trần Thị Nhâm 10€. Đặng Hồng Đức (Burg) 20€. Bùi Đình Huân (Sögel) 20€. Phạm Thị Hòa (Bovenden) 5€. Lê Thị Kim Oanh (Borgholzhausen) 10€. Trần Nguyen Tân (Rhein) 20€. (Reinsdorf): Đỗ Thị Tuyết 5€. Bạch Hồng Anh 15€. Trần Khi (Rotenburg / W.) 10€. Hồ Thị Thanh Hà (Weimar / Kommdort) 5€. Lê Thị Hương (Langen) 10€. Trần Văn Anh (Bemerode) 10€. Ngô Văn Thịnh (Werder) 20€. Nguyễn Việt Đức (Winsen) 10€. (Burgwedel): Gerhard Bomhoff 15€. Nguyễn Tấn Tài 10€. Nguyễn Thị Kim Oanh 5€. Phạm Thị Bích Ngọc 10€. (Löbau): Đào Văn Đức 20€. Trần Văn Thủy 10€. Gđ. Nguyễn Hữu Trí (Lübben) 50€. Nguyễn Thị Thu Hương (Ronnenberg) 10€. Nguyễn Hoa Văn

(Prah) 20€. (Erkerode): Nguyễn Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Thủy 10€. Nguyễn Thị Lan Anh (Bergsheimfeld) 20€. Nguyễn Đức Dương (Barsinghausen) 20€. Nguyễn Bích Thủy (Greiswald) 10€. Trần Việt Hùng (Melle) 20€. Bùi Tự Hùng (Blankenburg) 50€. Huỳnh Thị Thu Hiền (Seesen) 10€. Nguyễn Thị Thanh Thủy (Kildesheim) 10€. Trần Thị Vân (Eckenförde) 20€. Tăng Lê Nga (Wedemark) 50€. Hoàng Thị Cúc & Nguyễn Thị Thủy Linh (Bispingen) 20€. Vũ Đức Khánh (Zingst) 40€. (Winsenluhe): Vũ Thị Huệ 10€. Hoàng Thị Thu Hằng 10€. Lê Thị Thanh Hiền (Hannover) 5€. Hoàng Thị Niêm (Bromme) 20€. He, Zhengzheng (Wilhelm) 10€. Lê Thị Tâm (Stolenu) 6€. Ngô Thị Thu Trang (Bohmt - Osnabrück) 20€. Nguyễn Văn Tới (Damztal) 30€. Khương Quyết Đạt (Würzburg) 20€. Trần Đình Toàn (Alfeld / Leine) 20€. Phan Thị Anh (Northem) 5€. Trần Ngọc Tinh (Bockeneun) 10€. (Lüneburg): Lý Muối 5€. Nguyễn Công Hiệp 10€. (Việt Nam / Hải Dương): Phạm Duy Phong 10€. Nguyễn Danh Tré, Ng. T. Rinh 10€. Nguyễn Thị Nhung 10€. (Arnsberg): Nguyễn Danh Trinh 20€. Phạm Duy Càng 10€. (Wilhelmshaven): Fam. Lang Thu Toàn 30€. Nguyễn Lan Anh 20€. Trần Thị Thanh Đức 20€. (Selm): Nguyễn Bá Minh 10€. Vũ Thị Hiền 10€. Nguyễn Thị Diệu (Kiel) 20€. Trần Thị Hồng (Seevetal) 15€. Nguyễn Thị Hồng (Forchheim) 20€. Trần Đức Thiên (Hänigsen - Uetze) 20€. Nguyễn Thị Liên (Salzgitter Bad) 20€. Nguyễn Thị Đức Thái (Freising) 10€. Klie Manfred (Hannover) 10€. Luk Chung Sinh 10€. Alexander Kenner (Volerhausen) 10€. Nguyễn Thị Luân (Empelde) 20€. (Aschaffenburg): Nguyễn Thị Liễu 20€. Gđ. Nguyễn Đức Quốc Thọ 20€. Nguyễn Quốc Khải 20€. Nguyễn Tiên Vinh (Recklinghausen) 10€. Đàm Bích Thơ (Jesteburg) 10€. Hải Yến & Yến Nhi (Langenhagen) 5€. Kiệt Tien Khanh (Großheide) 10€. Trần Lâm Hiền (Hildesheim) 15€. Nguyễn Thị Vân (Rathenow) 20€. Lê Đắc Quỳnh (Weyfer) 20€. Nguyễn Văn Thang & Hoàng Thanh Bình (Deister) 10€. Lê Thị Thái (Aschaeleben) 10€. (Stuhr): Thuật Hương 20€. Bùi Nguyễn Hưng 20€. Nguyễn Khắc Chử (Deggendorf) 20€. Hoàng Văn Sinh (Schönebeck / Elbe) 50€. Scholz Thị Thanh (Weida) 5€. Hoàng Thị Thanh Loan (Herrsching) 10€. Võ Kim Hoa (Kaufbreuren) 50€. (Wuppertal): Trần Thị Ngọc Trinh 30€. Mã Yến Huệ 20€. Nguyễn Thị Huệ (Eschenburg) 10€. (Belgium): Trần Thị En 50€. Trung Khai 20€. (France): Trần Thị Cẩm Tú 40€. Fam. Trần Mỹ Lan 40€. TSZ Grace 20€. Nguyễn Văn Khúc 20€. Lưu Rạng Đông 40€. Hồ Thị Mai 15€. Somas Ruknaya 25€. Trumont Patrik 20€. Nguyễn Thị Thanh Quang (Finland) 20€. (Denmark): Trương Lê Phi 26€. Vũ Thị Xinh 20€. Huỳnh Quốc Lương (Khe) 30€. Trần Siêu Yến (Willing) 10€. Phạm Thị Ngừng (Irrel) 22€. (Norway): Phùng Kim Liễu 12€. Phùng Như Anh 24€. Nguyễn Thị Thơm 62€. Hồ Thị Cẩm Vân 10€. Lê Huệ (Ravensburg) 50€. Nguyễn Minh Trị (Filderstadt) 20€. (Nürnberg): Huỳnh Văn Hoàng 50€. Thái Quang Tường 20€. (Oberursel): Lâm Văn Thân 20€. Châu Thị Chăm 20€. Nguyễn Hà Satta (Wob) 10€. Bàn Văn Phong (Wiesbaden) 20€. (Pforzheim): Lưu Tú Phụng 20€. Thái Sơn 20€. Koummarasy 20€. Asia Imbiss (Fürstenberg) 10€. Hoàng Striemke (Hoyerswerda) 10€. Nguyễn Thị Thanh (Heilbronn) 5€. Nguyễn Thị Thanh Hương (Emmendingen) 20€. Vũ Thị Quý (Schönbeck) 50€. Huỳnh Kim (Syke) 10€. Ngô Quế Chấn (Dachau) 30€. Bùi Xuân Giang (Waghäusel) 50€. Nguyễn Thị Viễn Phương (Kruft) 40€. (Regensburg): Trần Minh Cẩm Minh 20€. Phùng Văn Chấn 20€. Quách Văn Thiện (Rastatt) 30€. Vũ Văn Hải (Trier) 15€. Danh Thị Thao (SBL) 30€. Trần Tuấn Hùng (Nörtingen) 30€. Phùng Cát Dũng (Bungarian), 30€. (Ludwigshafen): Thái Văn Tý 20€. Linh Da Reitter 100€. Nguyễn Mạnh Hùng (Konz) 10€. Trần Hồ (Sweden) 53€. Trương Triệu Bắc (Albstadt) 30€. Triệu Cẩm Nguyên (Haßloch) 20€. Hương An Hahn (Limburg) 20€. Nguyễn Văn Anh Tấn (Schwäbisch-Gmünd) 10€. (Austria): Diệp Biên 50€. Trần Quang 20€. Trinh Bạch Tuyết 20€. Nguyễn Thị Thu Hương (Hünfeld) 20€. Nguyễn Thị Lệ Thu (Suisse) 62€. (Italy): Nguyễn Thị Khang 20€. Phạm Văn Ut 20€. Lay Zhan (Voerde) 20€. Nguyễn Thị Diệp Thanh (Schorndorf) 20€. Nguyễn Thị Kim Oanh (Murg) 100€. Nguyễn Thị Cúc (USA) 27€. Hứa Thị Tâm (Bad Oldesloe) 10€. Nguyễn Thị Thủy (Benningen) 10€. Thu Thủy Mendt (Schwandorf) 30€. Nguyễn Mạnh Hùng (Nordeney) 5€. Nguyễn Văn Trụ (Unkel) 25€. Bùi Tuấn Anh (Marienhafte) 100€. Trương Thị Bích Nga Voigt (Breitungen) 20€.

• Đền Dược Sư

(Hannover): Đồng Tú 50€. Lê Thị Bích Lan 10€. Ngụy Sơn Hải & Ngụy Sơn Toàn 10€. Võ Thị Hoa 10€. Nguyễn Toàn Thắng 5€. (France): Đoàn Hưng Trí 20€. Lý Veronique 15€. Võ Văn Thắng 20€. Nguyễn Thị Thoại 20€. Huệ Tươi + Minh Nguyệt 20€. Huệ Phước 20€. Huệ Tường 20€. Nguyễn Cao Các 20€. Nguyễn Hồng Kỳ 20€. Somas Ruknany 25€. Nguyễn Thị Kim Nhung (Hildesheim) 10€. Gđ. Bùi Quang Hiền 10€. Nhật Nhân 10€. Diệu Nữ 20€. Thiên Vũ & Thiên Tú 20€. Tr.M.Hải, Thị Minh, Minh Hằng 25€. Trần Cao Lê Sương 50€. Trần M. Nhuận 10€. Trần Kim Ngà 20€. Thiên Hằng Nguyễn Thị Thu Hà 10€. Lê Văn Anh 10€. Lê Tâm 20€. Triệu Học Căn 10€. Nguyễn Đình Thắng (Ronnenberg) 10€. Thiên Nhựt (Stuttgart) 20€. (Göttingen): Thu Hà Wehnert 20€. Nguyễn Thủy Hồng 100€. Ngụy Sơn Hà 5€. Trần Hải Hòa (Bad Bellingen) 20€. Hứa Mỹ Hiền (Düsseldorf) 10€. Đỗ Thái Bằng (Sellze) 50€. Nguyễn Bá Mỹ (Kleinostheim) 20€. Huỳnh Trần (Einbeck) 20€. (Laatzen): Gđ. Hồ Vĩnh Giang & Phần 20€. Trương Tấn Lộc 30€. Phan Thị Nhi/Diêu Nhụy 20€. Thiên Châu (Gehrden) 10€. (Hagen): Lâm Thuận Hi 20€. Quách Đại Triền 10€. Quách Hứa Mỹ Châu 10€. Hứa Tú Cẩm 10€. Trần Thị Thanh Thúy (Karlsbad) 20€. (Krefeld): Phạm Thị Quyển 10€. Liên Cẩm Phong

40€. Hứa Tích Chương 5€. Võ Ngô Mỹ Dung 10€. (Pforzheim): Nguyễn Mỹ Ly 10€. Đỗ Thị Thu Hương 10€. Lý Thị Hoa 10€. Nguyễn Viễn Sơn 10€. Lamperty Lộc 5€. Thái Sển 5€. Lê Thị Bạch Ngọc (Oberhausen) 5€. Gđ. Nguyễn Thị Vinh (Neustadt) 50€. Võ Thị My (Wiesbaden) 20€. Nguyễn Thị Thế Phương (Hof) 10€. (Suisse): Nguyễn Trương Ngọc Liên 30€. Võ Đình Trọng + Kim Huệ 40€. (Hamburg): Lê Thị Tư 20€. Lê Văn Hớn 10€. Trần Siêu Yến (Willing) 10€. Phạm Thị Ngừng (Irrel) 10€. Nguyễn Văn Minh (Kaarst) 5€. Đào Thị Chúc (Trier) 20€. Kiều Công Hai (Lichtenstein) 10€. Diệp Liên Hào (Cloppenburg) 10€. Lý Anton (Vechta) 50€. (Holland): Đỗ Thị Ut 10€. Trương Đức Hạnh 10€. Trần Quang Hiếu 50€. Huỳnh Kim (Syke) 20€. Nguyễn Ngọc Lan (Nürnberg) 20€. Nguyễn Thị Viễn Phương (Kruft) 10€. Trần Huy Lâm (Beckingen) 30€. Vũ Thị Kim Xuyên (Würzburg) 30€. Trần Tú Anh (Neuss) 5€. (Frankfurt): Nguyễn Thị Kim 20€. Lại Huỳnh Thiện Xuân 10€. Lại Huỳnh Thiện Mỹ 10€. Huỳnh Lê Diệu Hiền 10€. Lương Ngọc Phách (Bielefeld) 10€. Thiên Bảo+An Dũng+Huệ Khiết (Kassel) 40€. Ngụy Xu Keo (Vietnam) 20€. (Braunschweig): Đặng Văn Lương 5€. Đặng Chương Nhân 5€. Đặng Chương Hiệp 5€. Đặng Chương Tuấn 5€. Thái Văn Tỳ (Ludwigshafen) 5€. (Norway): Hồ Thị Cẩm Vân 21€. Nguyễn Thị Hương Thủy 10€. Cao Thị Thanh Liên (Kulmbach) 20€. Dư Kiều Diễm (Tübingen) 30€. Trương Thị Ngọc (Italy) 20€. (Sweden): Lý Nhuận Trinh 26€. Nguyễn Thị Trí 26€. Lâm Hữu 10€. Trần Văn Hoàng 10€. Lương Đình 10€. Lý Mỹ 10€. Mã Thị Khiêm 10€. Đỗ Vi Tài 10€. Đỗ Ngọc Yến 10€. Đỗ Ngọc Hào 10€. Đỗ Vi Nghĩa 10€. Đỗ Vi Thăng 10€. Dương Thị Hớn 10€. Vương Minh Lý 10€. Vương Mỹ Nga 10€. Thường Ziegler (Bayreuth) 18€. Diệp Biên (Austria) 10€. Hoàng Đôn Trinh (Raunheim) 20€. (Stassfurt): Nguyễn Thị Thái Lan 5€. Nguyễn Thị Nguyệt 3€. Phan Văn Toàn 3€. Phùng Văn Chấm (Regensburg) 10€. (Danmark): Vũ Thị Xinh 10€. Đinh Văn Ty 10€. Gđ. Đinh Vũ Hùng 10€. Gđ. Đinh Vũ Trung 10€. Gđ. Đinh Vũ Hiếu 10€. Gđ. Đinh Vũ Anh 10€. Vũ Thị Yến (Karlsruher) 10€. Naeng Lim Lieu (Schweden) 10€.

• Ấn Tống

Lâm Kim Khánh & Lê Thị Phương Tâm (Mönchengladbach) 100€. Phan Văn Hách (Niederkassel) 60€. (Mengen): Đồng Đài Nguyễn Sở Loan 50€. Sarah LaBl, Michael Kegel 10€. Jenny LaBl 10€. Nguyễn Gia Linh 20€. Nguyễn Trịnh Ân 25€. Nguyễn Thịnh Khang 20€. Hùng Anh (Ibbenbüren) 10€. (England): Tâm Vị 10€. Bùi Thị Tịnh 12€. Minh Huyền (Erlangen) 50€. Hà Thị Chiển (Chemnitz) 40€. Thu Hà Wehert (Göttingen) 10€. Diệu Sơn Nguyễn Thị Bình (Bendestorf) 10€. Nguyễn Ca & Phạm (Oberhausen) 10€. Hoàng Thị Năm (Wilhelmshaven) 20€. Phạm Thị Ngọc Ngà (Minden) 15€. Nguyễn Quốc Đình 10€. Võ Kim Hoa (Kaufbreuren) 50€. Huỳnh Thanh Yên (Berlin) 20€. Ngô Quang Huy (Ludwigshafen) 10€. Ngô Kiên Hoàng (Bad Kreuznach) 50€. Lý Thị Hoa (Pforzheim) 20€. Huỳnh Thị Thu Anh (Saarlouis) 30€. Ấn danh (Lünen) 20€. Diệu Quảng (Künzelsau) 20€. Thiện Huệ & Kim Liên (Danmark) 590€.

• Tượng Phật

Võ Văn Dũng, Châu Mùi Nho (Uppgant Schott) 60€. Vương Thị Bích Thảo (Hamel) 180€. Đặng Thị Hằng Teickner (Langenhagen) 30€. Bùi Thị Phương Loan 50€. Lâm Kim Khánh (Mönchengladbach) 120€. Vương Kim Mai 25€.

• Cúng dường Tu Viện Viên Đức

Lưu Phước Lai 20€. T. Lưu 50€. Mạch Trước Anh 360€. Trần Thị Ánh Tuyết 500€. Liên Chi Hội Aschaffenburg, Bad Kreuznach. Koblenz. Wiesbaden. Frankfurt, Mainz 600€. Thiện Dung & Thiện Hội 100€. Đồng Pháp Vũ Thị Phương 50€. Nguyễn Thị Vinh 20€. Mai Bùi 50€. Nguyễn Thanh Tài (Großzimmern) 50€. Trần Thị Sáu (Schramberg) 50€. (Heilbronn): Ng Văn Sâm/Nguyễn Đức Thành 50€. Đồng Bảo Nguyễn Thị Tô Hoài 50€. (Schweiz): Nguyễn Minh Trang 632€. Trần Nguyệt & Trần Xiêu Hoa 316€. Lâm Ngọc Lan 997€. Phạm Thị Tuyết Mai (Mönchengladbach) 500€. Alfred Rüttiger & Thị Bích Ngọc (Sandberg Langenleiten) 150€. Siefried Sonnenberg & Kim Oanh (Sugenheim) 100€. Phạm Văn Thành (Wilhelmshafen) 15€. Võ Văn Tùng (Barntrop) 10€. (Mannheim): Nguyễn Danh Thăng 50€. Nhựt Trọng 100€. Tâm Trí Lê Chí Dũng 100€. Thiện Trí Nguyễn Danh Thăng 50€. Thiện Lạc Giang Thái An 20€. Diệp Thị Kha 100€. Phan Văn Hách (Niederkassel) 50€. (Düsseldorf): Nguyễn Thị Thân 1000€. Nguyễn Thị Trương 1000€. Diệu Hào 1000€. Đỗ Văn Lợi (Meerbusch) 1000€. Diệp Văn Sơn (Wuppertal) 100€. Gđ. Nguyễn Thị Vinh (Neustadt) 200€. (USA): Quảng Diệu Võ Thị Nga 1333€. Hoa Phước Đỗ Thị Thu Hà 50€. Phạm Sơn 16.963€. (Bad Kreuznach): Diệu Kim Chhen Ngần 100€. Thiện Thái Chhen Khang 100€. Gđ. Thiện Anh Ngô Kiên Hoàng 100€. Thiện Hội Đặng Ngọc Hải (Speyer) 100€. Diệu Chi (Dietzenbach) 100€. (Ludwigshafen): Thục Giác Trần Minh Tâm 100€. Quảng Hậu Trịnh Quang Phú 20€. Thiện Từ Lê Thị Chu (Wiesbaden) 50€. Nguyễn Biên Trần Hữu Lượng (Neu Anspach) 100€. Thiện Hào Nguyễn Phương (Kruft) 100€. Gđ. Thiện Chương (Hochheim) 50€. (Oberuschel): Gđ. Thiện Cần 50€. Ngô Công Ninh 20€. (Việt Nam): Võ Văn Liễu 50€. Trần Thị Xê 50€. Diệu Đạt Trần Thị Triêm 50€. Lương Văn Lạc 50€. Đỗ Thị Đan Tý (Hamburg) 20€. Thiện Mỹ Lương Văn Xinh (Pforzheim) 100€. Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên (Belgien) 20€. Gđ. Lâm Minh (Landau) 100€. Bùi Ngọc Huệ (Bayreuth) 50€. Trương Thị Thanh

Thùy (Suisse) 3095€. Ấn Danh (Weingarten) 5000€. (Dietenheim): Phạm Hùng Phát 50€. Phạm Nguyễn Thị Hoa 100€. Hasan, Sukimin & Mina (Ravensburg) 120€. Nguyễn Văn Nhỏ (Austria) 30€. Ấn danh (Tübingen) 5000€. Ấn danh (Lünen) 100€.

• Hội Thiện Tu Viện Viên Đức

Nguyễn Văn Sâm / Nguyễn Đức Thành (Heilbronn) 1000€. (Schweiz): Trần Xiêu Hoa 9.477€. Trương Thị Thanh Thủy 1.895€. (Berlin): Chùa Linh Thứu 10.000€. Chùa Linh Thứu 10.000€. Chi Hội Phật Tử VN Ty Nạn (München) 20.000€. Văn Công Trâm (Iserlohn) 10.000€. Nguyễn Ngọc Diệp 1.500€. Thiên Trí Nguyễn Danh Thăng (Mannheim) 1.000€. Ấn danh (Gießen) 4.000€. Ấn danh (Tübingen) 5.000€. Ấn danh (Friedrichshaven) 15.000€. Phạm Nam Sơn (USA) 16.467€. Chi Hội Phật Tử VNTN Nürnberg 5.000€. Niệm Phật Đường Viên Âm (Erlangen +Fürth+Nbg) 2.000€. Ấn Danh (Erlangen) 15.000€. (Austria): Nguyễn Ngọc Diệp 10.000€. GĐ Ngô Hồng 5.000€. Ấn Danh (Saarbrücken) 20.000€.

• Tượng Phật Tu Viện Viên Đức

Nhựt Trọng Trần Văn Minh (Mannheim) 50€. Thiện Anh Ngô Kiêm Hoàng (Bad Kreuznach) 50€. Đồng Sắc Nguyễn Ngọc Long (Heilbronn) 50€. Thiện Lương Lê Thị Tư (Koblenz) 200€. Đồng Lý Nguyễn Thị Kha (Vierheim) 50€. Thiện Kim Bành Thấm Cương (Wiesbaden) 100€. Trần Thị Xê TP (Việt Nam) 50€.

• Thếp vàng tượng Phật

Đồng Chi 100€. Ấn danh (Frankfurt) 25€. Võ Đình Trọng & Kim Huệ (Schweiz) 50€. Đồng Triệt („) 25€. Vương Kim Mai („) 25€. Thanh Thăng (Hamburg) 50€. Thị Ngôn („) 20€. Trần Bằng 50€. Phan Thị Thu Hồng (Rüsselheim) 250€. Diệu Chi Đinh Thị Cẩm Vân (Hannover) 40€. Nguyễn Thị Thanh Kim („) 100€. Nguyễn Thị Thanh Nga („) 84€. Nguyễn Thị Thanh Huyền („) 100€. Lê Thị Thanh Hiền 500€. Vũ Duy Anh, Lê Thị Bá Thuận, Vũ Lê Hùng & Vũ Lê Hào (USA) 323€. Nguyễn Thị Vinh 50€. Ấn danh (Schweiz) 160€. Nguyễn Lạc (Nürnberg) 20€. Gđ. Tâm Nghĩa Diệu Hương 50€. Gđ. Nguyễn Thị Hằng 200€. Gđ. Tâm Bích 100€. Jenny Kim Bathke Diệu Bảo (Gießen) 100€. Elly Kim Bathke Diệu Tánh (Gießen) 100€. Lành & Kiều (Münster) 50€. Võ Trung Thư (Bad Pyrmont) 192€. Lâm Thị Maier Kim Loan (Neu Ulm/Gert. 30€. Tôn Mỹ Lệ (Saarbrücken) 50€.

• Tu Sửa Chùa

Nguyễn Văn Anh (Holland) 100€. Phan Văn Hách (Niederkassel) 30€. Gđ. Thiện Hiện, Thiện Đặc... (Nürnberg) 20€. Nguyễn Thị Lập (Herne) 10€. Gđ. Nguyễn Khắc Tuấn (Hasbergen) 30€. Thiện Giác Hồ Vĩnh Giang (Laatzten) 40€. Nguyễn Thị Thu (Halle) 10€. Lê Thanh Đức (Magdeburg) 20€. Đỗ Hồng Cẩm & Trần Thị Oanh (Rinteln) 20€. Evers-Đào Thị Thanh Dung (Hannover) 5€. Nguyễn Thị Mai Trang (Villingen) 31,6€. Naeng Lim Lieu (Schweden) 10€. Triệu Học Càn 30€.

• Từ Thiện

Cô Nhi, Cùi, Mù, Dưỡng Lão: Nguyễn Văn Hòa (Holland) 100€. Trần Văn Thương (Berlin) 100€. Võ Văn Tùng (Barntrop) 10€. Nguyễn Thị Bé Hai 20€. Nguyễn Trang Thiên Kim (Karlsruhe) 60€. Nguyễn Ngọc Kham (Haar) 200€. Trần Vĩnh Viễn (Speyer) 30€. Fam. Huỳnh (Cloppenburg) 10€. Lê Thị Vân (Wittingen) 15€. Gđ. Hồ Vĩnh Giang & Phấn (Laatzten) 20€. Lê Thị Bạch Ngọc (Oberhausen) 15€. Ngô Quang Huy (Ludwigshafen) 10€. (Sweden): Lý Nhuận Trinh 26€. Nguyễn Thị Trí 26€.

• Người nghèo Việt Nam & Ấn Độ:

Võ Văn Tùng (Barntrop) 10€. Nguyễn Thị Bé Hai 10€. Nguyễn Văn Nam & Chu Thị Loan 20€. Vương Khánh Giang 10€. Nguyễn Mạnh Hùng (Regensburg) 20€ tìm lại ánh sáng. (Stabfurt): Nguyễn Thị Nguyệt 10€. Nguyễn Thị Thái Lan 10€. Diệu Hòa (Frankfurt) 30€. Nguyễn Lai (München) 50€. Tâm Huệ (Belgium) 10€. Hội Người Việt TNCS M'Gladbach 50€ giúp Dân Oan kiều kiện.

• Bão Lut ở Việt Nam

Hội người Việt ty nạn CS M'Gladbach 50€. Lưu Văn Niễn & Nguyễn Thị Thanh Thủy 50€. Phật tử Künzelsau và VPC 45€. Đặng Thị Hằng Teickner (Langenhagen) 30€. (Burgwedel): Ấn danh 20€. Nguyễn Lê Việt Chân 5€. Lê Thị Bạch Ngọc (Oberhausen) 15€. Gđ Nguyễn Thị Vinh (Neustadt) 50€. Phạm Thị Kim Tiên (Essen) 5€. Đỗ Văn Đài (Duisburg) 50€. Lê Thanh Hà (Wildeshausen) 10€. Phạm Ngọc Quỳnh Hương (Hamburg) 20€. Sư Cô Hạnh Bình (Hannover) 50€. Hà Văn Châu (Bremerhaven) 50€. Vũ Ngọc Dung (Weissbach) 10€.

• Nỗi cháo tình thương

Đỗ Văn Nho (Reutlingen) 20€. Quách Hoa 20€. Margret Hoàng (USA) 33€. Nguyễn Hoài Nam (Bielefeld) 20€.

• Phóng Sanh

Nguyễn Thị Kim 20€. Diệu Sơn Nguyễn Thị Bình (Bendestorf) 10€.

• Trai Tăng

Diệu Sơn Nguyễn Thị Bình (Bendestorf) 40€. Phạm Thị Kim Tiên (Essen) 5€. Trần Thị A (Wittmund) 30€. Trương Tấn Lộc (Laatzen) 20€. Nguyễn Hồng Kỳ (France) 15€. Thành Lê (Gera) 20€.

• Hương Linh Ký Tự

Võ Văn Dũng, Châu Mùi Nho (Uppgant Schott) 75€ HL Võ Văn Trọng. Gđ. Từ La Như Trần (Hamburg) 75€ HL La Nam Tường. Trang Thoại Cường (Celle) 20€. Nguyễn Hồng Tư (Bad Salzungen) 10€. Thầy Thích Hạnh Thức (Hannover) 70€. Hàng Chiêm Quang (Frankfurt) 50€. Tôn Quốc Vinh (Saarbrücken) 20€. Lücke Thị Ly (Halle) 150€. Nguyễn Sỹ Phong (Wildeshausen) 75€. Dũng Mùi (Marinshafen) 400€ HL Võ Văn Trọng. Trần Ngọc Dũng & Trần Thị Kim Nhung (Delingsdorf) 75€ HL Trần Thị Phiến. Lã Thị Mai Loan & Trần Anh Tuấn (Zickau) 75€ HL Trần Quang Tôn. Vannareth Hean (Hannover) 75€ HL Philippe Hean. Nguyễn Thị Kim Oanh (Murg) 70€.

• Đắt Già Lam

Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 10€ + 10€. Ô Bà Vũ Trọng Cảnh, Vũ Phương Nghi, Thế Huy, Thế Vinh (Canada) 100€. (Göttingen): Nguyễn Thúy Hồng 200€. Nguyễn Xuân Trang 60€. Minh Bern Greiff (Vechedle) 20€. Thành Lê (Gera) 200€. Hồ Chuyên (Hannover) 1000€. Nguyễn Ung Thị Mỹ Hằng (Bremenhaven) 1000€. Ăn danh (Erlangen) 15000€.

• Học Bổng Tăng Ni:

Đức : Giang Chung (Kynzelsau) 50€ +50€. Võ Thị Thu / Võ Văn Thịnh (Berlin) 200€. Nguyễn Ngọc Lan (Nürnberg) 30€. Diệu Huệ (Hannover) 150€. Lý Thị Hoa (Pforzheim) 20€.

Ấn Độ: ĐH. Diệu Như (Chemnitz) 300€.

Việt Nam: Nguyễn Văn Anh (Holland) 100€. Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 10€ + 10€. Nguyễn Hồng Quế 20€ + 20€. Lê Thị Bạch Ngọc (Oberhausen) 15€. Lý Tấn Vượng (Krefeld) 30€.

*
* *

Định kỳ hàng tháng xây chùa Viên Giác

Đến tháng 7 năm 2007 chùa đã trả nợ ngân hàng xong số tiền 700.000 DM đã mượn xây chùa 15 năm trước. Tuy nhiên việc bảo tồn, sửa chữa và tiền điện, Gas, nước vẫn cần đến sự ủng hộ hằng tháng của quý Phật Tử xa gần. Mong quý vị lưu tâm hỗ trợ cho.

Khi chuyển tịnh tài cúng Chùa, xin quý vị vui lòng ghi rõ nơi (Verwendungszweck = mục đích cho việc gì) để văn phòng dễ làm việc. Quý vị ở xa ngoài nước Đức cũng có thể gửi tiền mặt hoặc Check trong thư, có thể gửi thường hoặc bảo đảm về chùa. Xin thành thật cảm ơn quý vị.

Tất cả mọi sự Cúng Dường định kỳ hoặc những lễ lạc khác cho Chùa, quý vị đều có thể lấy Giấy Khai Thuế lại (bằng tiếng Đức) để cuối năm quý vị có thể khai khấu trừ thuế với Chính Phủ. Quý vị nào cần, xin liên lạc về Chùa bằng thư hoặc bằng điện thoại, chúng tôi sẽ gửi giấy đến quý vị.

Quý vị chuyển tịnh tài về Chùa, xin chuyển vào Konto như sau:

1. Congr.d.Verein Vietn.Buddh. Kirche e.V.
Konto Nr. 870 1633
BLZ 250 700 24
Deutsche Bank Hannover
(Mỗi ngày ngân hàng báo một lần)

2. Pagode Vien Giac
Konto Nr. 870 3449 – BLZ 250 700 24
Deutsche Bank Hannover
(Một tháng ngân hàng báo một lần)

Quý vị ở ngoài nước Đức xin chuyển vào Konto như sau:

3. Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche e.V
BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE 22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover - Germany

Ngôi Chùa thành tựu và phát triển được hay không là nhờ vào sự hỗ trợ từ vật lực cũng như tinh thần của quý Đạo Hữu và Phật Tử xa gần. Vì thế chúng tôi xin kêu gọi quý vị hoan hỷ đóng góp phần mình vào việc chung trên để ước nguyện của chúng ta thành tựu viên mãn.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát

Phiếu ủng hộ báo Viên Giác

Số hiệu độc giả (SHDG) (1)

Họ và Tên

Địa chỉ

Điện thoại :

Số tiền

Giấy chứng nhận khai thuế : Có Không

Độc giả mới: Độc giả cũ:

(Nếu thay đổi địa chỉ nhận báo, xin ghi rõ địa chỉ mới cũng như cũ và Số hiệu độc giả)

.....
.....
.....

(1) Số hiệu độc giả này có in trên nhãn địa chỉ gửi báo đọc từ trái qua phải tối đa là 4 số.

Thí dụ :

Vien Giác, Karlsruher Str. 6, 30519 Hannover- Germany

*** SH: 0000# Date: 8/05 het han***

(Nếu trên nhãn gửi có ghi **"het han"** thì xem như là sẽ ngưng gửi báo Viên Giác)

Chú ý : Khi chuyển tiền ủng hộ Báo Viên Giác xin quý vị ghi rõ **Họ. Tên** người nhận báo cùng kèm theo **Số Hiệu Độc Giả (SH)** để chúng tôi dễ dàng đối chiếu với danh sách nhận báo.

VIÊN GIÁC

TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO
VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỶ NẠN
TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC

*Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnam-
Flüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland*

CHỦ TRƯỞNG (HERAUSGEBER)

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e. V.
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover - Deutschland

SÁNG LẬP CHỦ NHIỆM

Thượng Tọa Thích Như Điển

CHỦ BÚT

Đạo hữu Nguyễn Trí

QUẢN LÝ TÒA SOẠN

Đạo hữu Thị Tâm

BAN BIÊN TẬP & CỘNG SỰ VIÊN

Thượng Tọa Thích Như Điển - Đan Hà - Quỳnh Hoa -
Tử Hùng Trần Phong Lưu - Phan Ngọc - Hồng Nhiên -
Thiện Căn Phạm Hồng Sáu - Thị Tâm - Phù Vân -
Trương Ngọc Thanh - Lê Ngọc Châu. Dr. Tôn Thất Hứa.

Tùy Anh (Đức) - Người Giám Biên (Đức) - Đông
Phương Mai Lý Cang (Pháp) - Trần thị Hương Cau
(Đức) - Ngô Minh Hằng (Mỹ) - Trần thị Nhật Hưng
(Thụy Sĩ) - Lê Doãn Kim (Mỹ) - Vi Vi Võ Hùng Kiệt (Mỹ) -
Dr. Thái Văn Kiểm (Pháp) - G.S. Vũ Kỳ (Bi) - Huyền
Thanh Lữ (Đức) - Vũ Nam (Đức) - Lê Thị Bạch Nga
(Canada) - Tuệ Nga (Hoa Kỳ) - Phan Hưng Nhơn (Đức)
- Vân Nương LNC (Pháp) - T.S. Lâm Như Tạng (Úc) -
Phạm Thăng (Canada) - Đoàn Văn Thông (Hoa Kỳ) -
Nguyễn Thủy (Pháp) - Võ Thu Tịnh (Pháp) - Võ Thức
(Đức). Huỳnh Ngọc Nga (Ý).

KỸ THUẬT ẨM LOÁT (Layout)

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức

CÙNG SỰ CÔNG TÁC CỦA (Mitwirkung von)

Hội Phật Tử VNTN tại Cộng Hòa Liên Bang Đức
Vereinigung der Buddhistische-Vietnamflüchtlinge i. d. BRD

TÒA SOẠN

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức
Vietnamesisch-Buddhistisches Sozio-Kulturzentrum i. d. BRD
c/o Chùa Viên Giác

Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover
Tel. 0511 - 87 96 30 . Fax : 0511 - 87 90 963

Homepage: <http://www.viengiac.de>

E-mail : viengiac@viengiac.de

E-mail : baoviengiac@viengiac.de

Chủ bút :

E-mail : phuvan@t-online.de

E-mail : phuvan@viengiac.de

VIÊN GIÁC erscheint 6 mal jährlich

- Viên Giác phát hành mỗi 2 tháng vào những tháng chẵn. Nhằm mục đích phục vụ lợi ích cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Đức Quốc trên mọi mặt.
- Viên Giác bảo tồn và phát huy truyền thống Văn Hóa Phật Giáo và Dân Tộc Việt bên cạnh những sinh hoạt Tôn Giáo, Xã Hội hoàn toàn không có tính cách thương mại, tuy nhiên mọi ủng hộ qua hình thức cúng dường. Viên Giác xin chân thành cảm tạ.
- Ủng hộ hiện kim cho Viên Giác. Quý vị sẽ nhận được biên nhận theo sự yêu cầu để làm đơn xin quân binh thuế lương bổng hoặc lợi tức hằng năm.
- Những tư tưởng của tác giả được đăng và trích đăng trên báo Viên Giác không nhất thiết là lập trường của tờ báo và Ban Biên Tập. Tác giả chịu hoàn toàn trách nhiệm về nội dung bài viết của mình.

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e.V
Konto Nr. 870 16 33 - BLZ 250 700 24
Deutsche Bank Hannover

Ngoài nước Đức gửi qua trường mục
Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e.V.
Bic : DEUTDEBHAN

IBAN : DE 22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover

Mục lục

Trang

- Thư tòa soạn **1**
- Tâm thư đạo tình của HT.Thích Tâm Châu **3**

• Tôn Giáo

- Cuộc du hành sang Lạp Tát (Lhasa) ... (HT.Thích Trí Chơn) **4**
- Công đức của việc trì kinh (Thích Như Điển) **6**
- Hạnh bồ thí (Thích Chân Tuệ) **8**

• Văn học - Nghệ thuật - Chủ đề

- Tháng Tư này (Quỳnh My) **12**
- USS Midway – Ông bạn già năm xưa (Trần T.T. Khánh Vân) **14**
- Chuyện di tản (Tiểu Tử) **18**
- Giá như (Hồng Hà) **20**
- Tình bạn (Trần Ngân Tiêu) **21**
- Thăm sát trên đảo Trường Sa (Nguyễn Nhân Chứng) **24**
- Nạn đói năm Ất Dậu (Bùi Xuân Cảnh) **29**
- Ngày tàn cuộc chiến (Võ Trường Sa) **33**
- Lỗi nguyên trước bình minh (Thi Thi Hồng Ngọc) **37**
- Đường về xứ Phật (Thiện Thanh) **40**
- Những tấm lòng (Nguyễn Hạnh Hoàng Thị Doãn) **43**
- Rửa chỢ (Huỳnh Quốc Minh) **45**
- Thờ phụng tổ tiên (Phan Hưng Nhơn) **47**
- Bỏ cửa biên giới (Nguyễn Quý Đại) **49**
- Kỹ thuật ướp xác (Trần Đức Hợp) **52**

• Tin Phật sự

- Tin Phật sự tại Đức (Nhật Trọng) **55**
- Thư mời tham dự trại Thanh thiếu niên kỳ VII tại Heilbronn (Ban HD.GĐPT) **58**
- Thông báo Khóa học Phật Pháp Âu Châu kỳ 20 tại Pháp **59**

• Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng (Viên Giác)

- Thông báo giải tán Hội Tình Thương Đức quốc **60**
- Tìm bạn **65**

• Tin Nước Đức (Lê Ngọc Châu)

66

• Tin Thế Giới (Phan Ngọc)

70

• Tin Thể Thao (Người Quan Sát)

76

• Từ thiện – Xã hội

77

• Giới thiệu sách báo mới (Phù Vân)

80

• Hộp thư Viên Giác - Trả lời thư độc giả

82

• Phân ưu – Cáo phó - Cảm tạ

83

• Phương danh cúng dường

86

• Thơ

11.- Trái đất cười (Tuệ Nga). 19.- Một phút vẫn vợ (Trần

Ngân Tiêu). 28.- Trời chiều (Phương Hà). 42.- Em về

(Phương Hà). 44.- Sài Gòn! Tạm biệt em (Lê Huy Hà). 46.-

Rạng ngời tiết tháo (Nguyễn Ngọc). 51.- Một tháng Tư nào

đó (Ý Nga). 58.- Giao mùa (Nguyễn Song Anh). 81.- Chưa

hết một đường bay (Trần Ngọc Nguyên Vũ).

Hình bìa : Thuyền nhân

Cáo lỗi :

Vì số trang báo có giới hạn nên các bài của quý văn thi hữu

gửi đến và mục phương danh cúng dường không thể đăng

hết trong kỳ này được. Chúng tôi sẽ lần lượt tiếp tục đăng

trong các kỳ báo tới. Xin thành thật cáo lỗi cùng quý vị.